VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló városi Bizottságainak hetilapja

XXIII. évfolyam, 49. szám — Ára: 2,30 Ft — 1985. december 3., kedd

Delegációk a lengyel bányásznapra

Lengyelországban e hét végén rendezik meg a bányász szakmai napot. Az ünnepségekre a Mecseki Szénbányáktól delegációk utaznak a vállalattal kapcsolatban álló zabrzei és miechowiczei szénbányákhoz. A zabrzei küldöttséget Mérei Emil vezérigazgató vezeti, tagjai: Kiss Pál, Kossuth-akna pártvezetőségi titkára és Horváth Gyula, a szénelőkészítő üzem lakatosa, a vállalati szakszervezeti bizottság tagja. A miechowiczei küldöttség élén Lázár László, a vállalati pártbizottság politikai munkatársa áll. Vele utazik Pusztafalvi Gábor, a Gépkocsi Üzem vezetője és Martin József, Mázaszászvár Bányaüzem vájára.

Véradók jutalmazása

Többszörös véradókat köszöntöttek, jutalmaztak november 29-én a Vöröskereszt Komló városi vezetősége szervezte városi véradóünnepségen.

A megjelenteket dr. Kishonti Tibor, a megyei KOJÁL főigazgatója köszöntötte. Elismerő szavai után dr. Kerekes Endre, a megyei véradóállomás vezető főorvosa adta át a kitüntetéseket, jutalmakat. Nem kevés dolga akadt: 42 harmincszoros, 17 negyvenszeres és 11 ötvenszeres véradó odaadó tevékenységét ismerték el ezúttal.

Ha minden kitüntetett nevét nem is tudjuk közölni, megtesszük ezt az ötvenszeres véradókkal, ezúton is megköszönve példamutató, önzetlen tetteiket: Magyar Jánosné, Szvoboda János, Vincze Sándorné, Mezei István, Nyitrai Ferenc, Kovács Jenő, Elek József, Maszlag Nándor, Simon Ferenc, Szabó Lajos, Tóth Jenő.

Először jutalmazta a Vöröskereszt városi vezetősége kollektívák munkáját. Az ünnepségen oklevelet kapott az Üzemegészségügyi Szolgálat, a Városi Tanács, a Carbon Vállalat, a Május 1. Ruhagyár és Béta-akna Vöröskereszt alapszervezete. A legalább három éven át kiemelkedő véradási eredményeket elért brigádok közül a Carbon Vállalat Dózsa György I., Kun Béla és Zrínyi Miklós valamint a MOM Zalka Máté szocialista brigádjának munkáját értékelték, s ismerték el oklevéllel.

A kitüntetéseken, okleveleken kívül még sokan kaptak jutalmakat. Az ünnepséggel egybekötve jutalmazta a Carbon Vállalat is többszörös véradóit.

Több mint háromezren a kommunista műszakon

Nagyszerű eredménnyel zárult a kommunista szombat. A jó előkészítés és az ötnapos munkaverseny lendülete szombaton tetőzött. A dolgozók ismét bizonyították jó hozzáállásukat, áldozatkészségüket. Ennek eredményeként a vállalat üzemeiben 13 ezer 349 tonna szenet küldtek a felszínre. A háromszakos termelésben 3 ezer 306-an vettek részt. Ugyancsak föld alatti műszakot teljesített 24 harmadéves és 37 másodéves vájártanuló is.

A vállalati eredmény, az elért 135 százalék önmagáért beszél. Két üzem — az építési és a nagymányoki brikett — már korábban teljesítette a kommunista szombati vállalását. A november 30-án csatasorba állt dolgozók mindent megtettek annak érdekében, hogy meayénk felszabadulásának 41. évfordulója és a XXIII. BDSZ-kongresszus tiszteletére indított munkaverseny és kommunista szombat sikerrel záruljon. Már a hét közepén érződött a jó lendület, sorra érkeztek a hírek a jobbnál jobb brigáderedményekről. Nagyon ráhajtottak a csapatok, amit igazol, hogy nem voltak ritkák a kétszáz százalék körüli eredmények sem. A fejtésiek közül különösen Bischof Antal, Deák Péter, Batári Árpád, a vágathajtók közül pedig Fazekas Antal, Walke Miklós, Koronczi József, Rigó Zoltán, Kovács József csapatai jeleskedtek. Nem mintha a többieknek szégyenkezniök kellene, hisz ha százalékosan talán nem is értek el olyan látványos sikereket, mint a felsoroltak, de eredményük nagyon dicséretes. Az üzemek közül csupán azért nem emelünk ki egyet sem, mert mindegyik magasan a terve felett teljesített. A széntermelők mellett a kisegítő üzemek dolgozói is teljesítették vállalásaikat és maradéktalanul eleget tettek a kötelezettségeiknek. Munkájukkal biztosították a zavartalan széntermelést. Elismerés és köszönet illeti a vállalat minden dolgozóját a kommunista héten és szombaton tanúsított helytállásért. Az üzemekben a szombati háromszakos termelésen az alábbi eredmények születtek:

1. Komló Bányaüzem	6997 t
Kossuth	3505 t
Zobák	2250 t
Béta	1242 t
2. Külfejtés	2234 t
3. Pécs Bánya	1642 t
4. Vasas	1136 t
5. Északi Bánya	1133 t

A Mecseki Tanbányán 207 tonna szenet termeltek.

Zobákon a III. szinti irányvágat kihajtását végezte a kommunista szombaton a Rigó Zoltán által vezetett szocialista brigád
Fotó: Nemesi Árpád

Pécs Bányaüzem

Egyhetes üzemi munkaverseny

Pécs Bányaüzemben a hagyományos kommunista műszakon közel 600-an jelentek meg, ebből 390 fő föld alatti dolgozó. A reggeli leszállókat Csethe András üzemvezető köszöntötte, méltatva a kommunista szombat jelentőségét. Valamennyi megjelentnek sikeres és balesetmentes munkát kívánt. A kommunista szombat igen eredményes volt, mert az előirányzott 1500 tonna tervet sikerült teljesíteni, ugyanis a leszállított mennyiség 1642 tonna volt. A fenti eredmény nagymértékben elősegítette az egyhetes üzemi munkaversenyt. A fejtésnél az egyéni versenyben kimagasló teljesítményt értek el Antal Pál, Csorba József, Gerber Sándor, Kurta János és Rékási István vájárok. Az előkészítőknél csapatverseny volt, ahol a legjobb eredményt Benedek Miklós, Petschnig Jenő és Bába Gyula szocialista brigádok érték el.

Megkérdeztük Benedek Miklóst, hogy a 22,5 folyóméter vágathajtást a 187 százalékkal hogyan érték el, amire csak ennyit válaszolt: A csapat tagjai megértették a kommunista műszak és a verseny jelentőségét. Jó volt a szervezés, a műszaki támogatás, a fiúk részéről pedig a tenniakarás.

Pécs Bányaüzemben a többszörösen kiváló címmel kitüntetett Benedek Miklós feltáró szocialista brigádja leszállás előtt a kommunista szombaton a délelőttös műszakban
Fotó: Kórodi Gábor

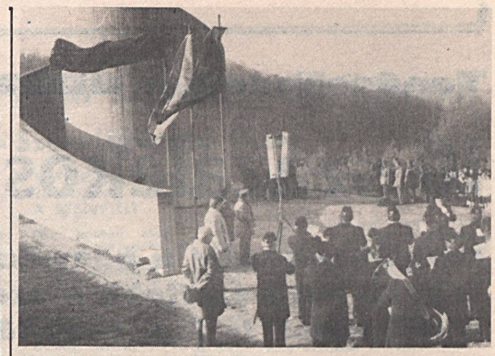

Koszorúzás, emlékülés

Komló felszabadulásának 41. évfordulója tiszteletére november 29-én, délelőtt tíz órakor megkoszorúzták a felszabadulási emlékművet, azt a helyet, ahol a komlóiak első ízben találkoztak a szovjet csapatokkal.

Az MSZMP Komló Városi Bizottsága részéről Bogdán László és Alföldi János titkárok, a városi tanács dolgozóinak nevében Morber János tanácselnök, Hartmann János tanácselnök-helyettes és Mérei Emil országgyűlési képviselő helyezte el a megemlékezés koszorúit. A HNF és KISZ városi bizottsága is lerótta kegyeletét: Rajnai Rudolf városi HNF-elnök és Elter Ottó titkár, Ferenczy Tamás, a komlói KISZ Bizottság és Pavlicsek József, a szakmaközi bizottság titkára tisztelgett az elesett hősök emléke előtt. Elhelyezték virágaikat a város iskoláinak küldöttei is.

✲

Délután öt órakor a történelmi évforduló alkalmából ünnepi nagygyűlést tartottak a Színház- és Hangversenyteremben. A nagygyűlés szónoka Alföldi János, az MSZMP Komló Városi Bizottságának titkára volt.

Beszédében felelevenítette a felszabadulást megszülő történelmi pillanatokat, megemlékezett az élet újjászervezéséhez kapott szovjet segítségről. Áttekintette a hazánk jelenéig megtett utat, szólt eredményeinkről, gondjainkról. „Vannak vesztett illúzióink, sokáig hittünk egy idealizált, érdekkülönbségek nélküli szocializmus képében" — mondta. — „Megtalálni a kibontakozás helyes útját: mindennapi közös kötelességünk. Társadalmi összefogás, egység nélkül nem oldhatjuk meg feladatainkat."

✲

Alföldi János szavait a VMK Stúdió Vallomás című műsora követte. Nehéz meghatottság nélkül írni arról a több mint egy óráról. Elismerésre és követésre méltó ez az emberarcú, újfajta történelemhez közelítés — Komló legújabb 41 évét élhettük át a VMK Stúdió tagjainak magas színvonalú, ihletett közvetítésében. Archív felvételek, fotók idézték a korok Komlóra lecsapódott hangulatát, arcok tűntek elénk, olyanoké is, akik ma is köztünk járnak. Itt minden és mindenki ismerős volt, de még a városba frissen költözőnek is ismerőssé vált. Részesei lehettünk egy város nagy eseményeinek, mindenkori örömeinek, gondjának —, s mivel hiszem, hogy ez a műsor is segítette a hozzákötődés erősödését —, alkotó részeseivé lehetünk jelenének. Mert itt élünk, s hadd idézzem e befejező gondolatokat: „... kölcsönösen formáljuk egymást. A komlóiak Komlót és Komló a komlóiakat." Fejthetetlen marad a záró diporámasor is.

Köszönet az élményért, VMK Stúdió!

Akik a Vallomás című műsort létrehozták: Szabó István, Horváth László, Kopf Róbert, Csik Bernadette, Döme Ildikó, Hudacsek Zoltán, Korbuly István, Korbulyné Kopjás Anita, Horváthné Schraub Éva, Deák Gábor, Kovács Pál, Harnóczy Csabáné Gungl Márta, Gelencsér Bettina és Szamos Zsuzsika.

Az elődökre emlékezve

Köszöntjük a sajtó munkásait

December 7-én, a magyar sajtó napján a Vörös Újság megjelenésének évfordulójára emlékezünk. Olyan kor hívta életre, amely határozott ideológiai-politikai programot kívánt — s a lap részt vállalt a forradalmi átalakulás előkészítésében, agitált, propagandát fejtett ki, mozgósított.

1918-at írtak akkor. A monarchiától elszakadó Magyarország túl volt egy vesztett világháborún, melynek következtében területének 72%-át, magyar anyanyelvű lakosainak egyharmadát elveszítette. 1920 júniusáig nem voltak az országnak nemzetközileg szentesített határai, s egy része három éven át idegen katonai megszállás alatt állt. Az 1918 októberi (őszirózsás) forradalom megteremtette a független demokratikus magyar köztársaságot, de nem oldotta meg a belső válsághelyzetet. Megérlelődött a továbblépés szükségessége, amelynek programját a november 24-én megalakult Kommunisták Magyarországi Pártja foglalta össze. S e célkitűzéseket közvetítette az 1918. december 7-én megjelent Vörös Újság, a KMP központi lapja. Már első számában lényegesen különbözött a többi korabeli laptól. „Osztályharcot!" című vezércikke világosan megfogalmazott program volt — a proletárforradalomért indítandó közvetlen harc jelen helyzetben való lehetőségét, s történelmi szükségességét hirdette a forradalmi kommunista párt vezetésével. Minden rovatát célratörő lendület jellemzi. Többek között bírálja a kormány bérpolitikáját, tudósít a csekély munkanélküli segélyt visszautasító famunkás-gyűlésről, hírt ad a III. Internacionálé eseményeiről.

A gyorsan népszerűségnek örvendő lap hetenként kétszer, majd háromszor jelent meg, példányszáma 10—15 ezer, majd 20—25 ezer körül mozgott. Vezércikkeit Kun Béla és Rudas László írta, a riportmunkát László Jenő irányította és Szamuely Tibor volt a nemzetközi szakértő. A Vörös Újság számos Lenin-cikket is közölt, ismertette a szovjet kormány fontosabb bel- és gazdaságpolitikai intézkedéseit. Növekvő népszerűsége arra késztette a kormányt, hogy megkísérelje megsemmisíteni a lapot. 1919. február 3-án a rendőrség lefoglalta az iratokat, összetörte a szerkesztőség berendezését, majd 21-én a párt vezetőinek letartóztatásával egyidőben be is zárták. A Vörös Újság azonban tíz nap múlva újra megjelent.

A proletárállam létrejötte, fennállása alatt az eddigi négy helyett már nyolc oldalon, napilapként jelent meg az újság, 300 ezer példányszámban, helytadva a párt szövetségi politikájáról szóló irodalom-művészetpolitikai vitáknak is.

A Tanácsköztársaság bukása után Piedl Gyula hatnapos szakszervezeti kormánya idején 1919. augusztus 3-án jelent meg utoljára a Vörös Újság. Létrejötte mégis mérföldkő, új szakaszt a szocialista magyar sajtó korszakát nyitotta meg A Tanácsköztársaság leverését követő ellenforradalmi korszakban a marxista világnézetet valló és szellemében működő újságírók — itthon vagy emigrációban — tovább folytatták harcukat a társadalmi haladásért. Sokan fizettek életükkel helytállásukért: Somogyi Béla, Bacsó Béla, Schönherz Zoltán, Rózsa Ferenc, Bálint György és sorolhatnánk tovább.

Kegyelettel emlékezünk rájuk a Vörös Újság megjelenésének évfordulóján. Köszöntjük a sajtómunka mai alkotóit is: a hivatásos újságírókat, a lap külső munkatársait, levelezőit, a nyomda szakembereit, az újság terjesztőit.

Tanácskozott a BDSZ XXIII. kongresszusa

10 százalékos bérfejlesztés

Rangot kell adni a bányászatnak
Legyen határozottabb a szakszervezeti munka
A vállalatok is tegyenek többet az eredményességért

Tatabánya egyik büszkeségének számító impozáns Népházban rendezték meg november 30-án és december 1-én a BDSZ XXIII. kongresszusát. A fórumnak különös jelentőséget adott a magyar bányászat sajátos helyzete, a megoldásra váró problémák jellege. Ennek megfelelően készült el az az írásos jelentés, amely tájékoztatta a kongresszust az elmúlt ciklusban végzett szakszervezeti munkáról, a bányászatot érintő gondokról, a legfontosabb tennivalókról. **Kovács László** főtitkár kiegészítőjében kiemelten foglalkozott a szénbányászat helyzetével, a megoldásra váró legégetőbb feladatokkal. Alapvető követelményként fogalmazta meg a bányászat presztizsének, korábbi társadalmi rangjának visszaállítását. Ugyanakkor hangsúlyozta: érvényt kell szerezni annak, hogy hetenként csak 40 órát dolgozzanak a bányászok és kapják meg a nehéz munkájukat megillető bért a 8 órai munkáért. A brigádmozgalomról szólva fontosnak tartotta rövid időn belül megtalálni a módját a mozgalom fellendítésének.

A tanácskozás résztvevőinek egy csoportja. Elöl a Mecseki Szénbányák küldöttei.

Túlzott megterhelés

hogy nem csupán központi intézkedésekre van szükség a bányászat helyzetének a javítása érdekében. Az eredményességért a vállalatoknak is részt kell vállalniok, oly módon, hogy saját területükön javítanak a munkafegyelmen, fokozzák a gépek kihasználtságát és növelik a teljesítményt, a hatékonyságot.

A vitában különösen nagy figyelmet keltett **Bischof Antalnak**, a Mecseki Szénbányák Kossuth-aknai csapatvezető vájárának rövid, lényegre törő hozzászólása. Ebben elmondta, hogy a jelenlegi körülmények között nagy teljesítménynek tartja azokat az eredményeket, amelyeket a bányászok elértek. Szólt a túlzott megterhelésről, a még nélküli túlóráztatással járó gondokról. — Ki tehet arról, hogy a bányász egy idő óta nem élhet úgy, mint az átlagember, és a heti pihenőnapjait nem töltheti együtt a családjával? — tette fel a kérdést. — A változó körülmények és az egyre jobban öregedő eszközállomány mellett, fáradó bányászokkal lassan oda jutunk, hogy még túlműszakkal sem tudjuk majd teljesíteni a terveket. Felhívta ugyanakkor az illetékesek figyelmét arra, hogy a Mecseki Szénbányákban — a víz kivételével — valamennyi létező bányaveszély jelen van. Amikor az eredményeinket, illetve kéréseinket az illetékesek mérlegre teszik, erről se feledkezzenek meg. A legalapvetőbb termelési feltételek körét sorolta a bányabiztonság növelését, valamint a technológiai megújulást, a gépesítés meggyorsítását.

Bischof Antal, Komló Bányaüzem csapatvezető vájára első felszólalóként nagyon konkrétan fogalmazta meg a szénbányászok gondjait.

A fiatalok problémái

Bischof Antalt követő felszólalók többsége is szorgalmazta a nehéz fizikai munka gyorsabb ütemű kiváltását, a munkahelyek humanizálását. Felhívta a figyelmet, hogy fokozottabban kell törődni a rehabilitált bányászok gyógyításával, és ki kell szélesíteni üdülési lehetőségeiket. A nyugdíjasok gondjairól szólva elsősorban azt sérelmezték, hogy éppen azok nincsenek megbecsülve — érdemeinek megfelelően, akik talán legtöbbet tették a bányászat eredményessége érdekében. A fiatalok [illegible] elmondták véleményüket, kiemelve, hogy a jövő eredményessége elsősorban a fiatalok felkészültségétől, tenniakarásától függ. Ezért fontosnak tartják, hogy jobban odafigyeljenek az ő érdekeikre is. Persze a fiatalok csak akkor választják a bányászatot, ha megfelelő rangot, tekintélyt adnak ennek a szakmának. Elfogadhatatlannak tartják, hogy csak azok a fiatalok kaphatnak lakást, akik rendelkeznek a 100 vagy 150 ezer forint alaptőkével. Úgy ítélték meg a felszólalók, hogy a szakszervezeti munka tartalmasabb lett az elmúlt öt év alatt, de még nagyobb határozottságot várnak a mozgalomtól a dolgozók érdekeinek védelmében.

A szénbányászat jövőjét illetően az egyik felszólaló elemezte a hazai és a külföldi széntermelési költségek alakulását. A számokkal igyekezett bizonyítani, hogy a nyugati országokban vásárolt szénnek a szállítási költsége is magasabb, mint amennyit az itthoni szén kitermelésére fordítunk. Ezzel igyekezett bizonyítani, miért nem ért egyet azzal, hogy esetleg visszafogják a mélyművelésű bányák fejlesztését. Ennek a véleménynek a realitását erősítette meg **Kapolyi László** ipari miniszter is hozzászólásában. Téves álláspontnak nevezte, hogy a bányászat elveszi a tőkét a feldolgozó iparról. Sajnálattal állapította meg, hogy a bányászat korszerűsítésének a lendülete megtört, visszaestek a termelési [illegible] a körülmény elsősorban a szállító- és a kiegészítő tevékenységgel járó indokolatlanul magas költségek miatt alakult ki. Hiányolta, hogy a kongresszus ezekkel a gondokkal alig foglalkozott. Sürgős feladatnak nevezte a miniszter a produktív és az improduktív tevékenység helyes arányának a kialakítását, a termelést terhelő költségek csökkentését. Bejelentette, hogy a VII. ötéves tervben az 1986-ra meghatározott 10 százalék bérfejlesztés mellett a kormány újabb lehetőséget igyekszik teremteni a bányamunka fokozottabb anyagi megbecsülése érdekében.

Nem a bányászok hibája

A vitában **Havasi Ferenc**, az MSZMP Politikai Bizottsága tagja, a Központi Bizottság titkára is felszólalt. Elismerését fejezte ki azért az áldozatvállalásért, amit a szénbányászok bizonyítottak az ország energiájának biztosítása érdekében. Hangsúlyozta, hogy a bányászatban kialakult kedvezőtlen helyzet nem a bányászok hibája. Elsősorban a műszaki fejlesztés, illetve a korszerűsítés lelassulásában kell keresni az okokat. Támogatta a szakszervezet ellenvetését a túlműszak mértéktelen fokozásával szemben.

Végezetül megválasztották a vezetőséget. A küldöttek egyhangú döntése alapján a BDSZ elnöke Havrán István, elnökhelyettes Varga József, Komár András, főtitkára Kovács László lett. Titkárok: Lajer László, Orosz József, dr. Korompai Péter. Az elnökség tagja lett Bischof Antal, Jambricsek József. A Mecseki Szénbányák küldöttei közül Balatonyi Ferenc, Bari László, Baumgartner Sándorné, Bischof Antal, Jambricsek József, Králl Zoltán, Oláh Sándorné, Sarkadi Kálmán és Simon Csaba került a 103 tagú központi vezetőségbe. A szakszervezetek XXV. kongresszusán a mecsekieket Bischof Antal, Faradi Szabó Imréné és Keszler Ferenc képviseli majd. Ugyanakkor a Komló Bányaüzem csapatvezető vájárát a SZOT tagjának is javasolták.

Varga József

A kongresszus egyik szünetében Kovács László, a BDSZ főtitkára egykori sztahanovistákkal, állami díjasokkal és veteránokkal találkozott. (A felvételeket Nagy Zoltán készítette.)

TEHO

Mecsekfalun 62 családból 51 mondott igent a településfejlesztési hozzájárulás fizetésére, egyetértve a felhasználás céljával, az uszodaépítéssel.

A lakókörzetet Páll Lajos tanácstag, a Május 1. Művelődési Központ igazgatója látogatta végig három társával. Vele beszélgettünk most tapasztalatairól. Mint elmondta, sokan voltak ezen a területen, akik nehéz anyagi körülményeik ellenére is vállalták a TEHO-t.

— A legmeglepőbb számomra, egy gyermektelen bányászözvegy döntése volt. Bár az uszodát nem fogja használni, azzal fogadott bennünket, hogy tudja, miről van szó, és minden további nélkül „igen"-t írt a papírra.

Bekopogtattunk egy idős tsznyugdíjas házaspárhoz is. Mindketten túl vannak már a hetvenen, havi bevételük a minimum alatt. De azt mondták, ha a 800 Ft-ot nem is tudják vállalni, évi 100 Ft-tal hozzájárulnak a közös célokhoz.

Vagy harmadik eset. A háromgyerekes fiatal házaspár most építkezett, a feleség gyesen van. Az eay főre eső átlagkeresetük jóval alatta van a 2500 Ft-nak, a férj mégis azt mondta: Miért ne írnám alá? Három fiam van, azoknak kell az uszoda!

Az uszoda építésének tervével a lakosság döntő többsége egyetértett, de sokan kérték, hogy emellett a tanács vegye figyelembe a kórház rekonstrukcióját is.

Az utóbbi gondolathoz kapcsolódva egy új és jó hír: a kérésre reagálva Morber János tanácselnök elmondta, hogy a rekonstrukciót a VII. ötéves tervben a tanács megkezdi.

Elsősegélynyújtási verseny

Társaktívái részére elsősegélynyújtási versenyt hirdetett a Baranya Megyei Vízmű Vállalat Vöröskereszt alapszervezete. A vetélkedőt 13 csapat részvételével november 28-án tartották meg. A végeredmény: I. Mecsekjánosi Csecsemőotthon 2. számú csapata. II. Vízmű V. Atanas Dimitrov brigádja. III. Vízmű V. Zrínyi brigádja. IV. Megosztva: Vízmű V. Mikró brigádja és a Mecsekjánosi Csecsemőotthon 1. számú csapata.

Több egészségügyi felvilágosítást várnak

A munkásőrség és az üzemnél működő társadalmi szervezetek idei munkáját értékelte Vasas Bányaüzem pártvégrehajtóbizottsága a november 27-én megtartott tanácskozásán. A szóbeli beszámolók alapján a testület megállapította, hogy a munkásőri szakasz kiképzési és politikai munkája kedvezően változott az elmúlt időszakban. Ugyanakkor a további előrelépéshez szükséges feltételek megteremtését szolgálja az a fiatalítás, amely megkezdődött az alegységnél. Nagyon eredményes volt a munkásőrök társadalmi munkája. Jelentős számú munkaórát teljesítettek a bányában és a külszínen egyaránt, megteremtve ezzel a közös rendezvények anyagi hátterét.

Ugyancsak fejlődött az MHSZ-munka. Itt őrségváltás jellemezte az elmúlt időszakot. A klub létszáma 11 fővel nőtt. A munkásőrök és az MHSZ-aktivisták jó együttműködésének eredményeként a következő évben közös helyiséget alakítanak ki a foglalkozások megtartására, illetve fegyvertárolás céljára.

Nem tartotta ennyire egyértelműen pozitívnak a Vöröskereszt szervezet munkáját a végrehajtó bizottság. Bár hangsúlyozta, hogy 1985-ben nagyon eredményes volt a véradó mozgalom, hiszen több mint 300 dolgozó adott önként vért, túlságosan egyoldalú a szervezet tevékenysége. Javasolta, hogy a jövőben fordítsanak nagyobb gondot az egészségügyi felvilágosító előadásokra és tanácsadások megszervezésére.

A vállalat egyik legeredményesebb MSZBT-tagcsoportja a vasasi, a testület is jónak értékelte munkáját. Különösen a szovjet turisták fogadásában és a Szovjetunióba induló magyar csoportok megszervezésében végeztek nagyon tartalmas és eredményes munkát. A tagcsoport a következő évben szeretné bővíteni tevékenységét, elsősorban azzal, hogy megteremti a lehetőséget a szovjet szakmai kultúra intenzívebb átvételére, illetve a szovjet bányagépek bemutatására.

A vb második napirendként az üzem idei bérgazdálkodását, illetve a vállalkozási formák tevékenységével kapcsolatos tapasztalatokat vitatta meg. Megállapította, hogy az üzemnél végzett bérgazdálkodási munka, illetve az október elejétől dolgozó vállalati gazdasági munkaközösségek jól segítették a termelési feladatok megvalósítását.

A testület valamennyi előterjesztést elfogadta.

Számítógépes télapó

Ez a Mikulás-ünnepség is úgy indul majd a mecsekjánosi klubkönyvtárban, mint a többi. December 7-én 15 órakor elhozza ajándékait az ősz szakállú télapó, s dr. Hoppa Józsefné vezetésével mesejátékot ad elő a November 7. úti Általános Iskola csoportja. Aztán tanúi lehetünk, hogy épül be a hagyományba a technika.

Ezek után ugyanis a gyerekek a számítástechnika alapjaival ismerkedhetnek. Dr. Pintér János, a Mecseki Szénbányák lélektani laboratóriumának vezető pszichológusa három számítógépet hoz az ünnepségre, s az alkalmat megragadva tanítja a kicsiket a gép nyelvére. Aki éppen nem fér a számítógépekhez, az Kincses Ágnes népi iparművész segítségével gyöngyöt fűzhet. S, hogy a felnőttek se unatkozzanak: számukra videofilmeket vetítenek.

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló Város Bizottságának hetilapja

Felelős szerkesztő
VIZHÁNYÓ IMRE
Szerkesztőség:
7629 Pécs, Komját A. u. 5.
(Mecseki Szénbányák Központja)
és
7300 Komló, Lenin tér 1.
(pártbizottság épülete, földszint)
Telefon: 11-337 (Pécs),
82-503 (Komló).
Üzemi: 13-40, 13-41 (Pécs),
73-88 (Komló)
Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Felelős kiadó:
BRAUN KÁROLY

Készült Saphir 96-os ofszet rotációs gépen a Pécsi Szikra Nyomdában.

Felelős vezető:
FARKAS GÁBOR igazgató

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető:
a Mecseki Szénbányák üzemeiben, Komlón, az üzemi munkáscsoportoknál és a városi tanácson.
Példányonkénti eladási ára: 2,30 Ft

ISSN 0134-0956
Évi előfizetési díja: 120,— Ft
Index: 25 917

A kommunista műszakon 13349 t szenet termeltek

Komló Bányaüzem

KIEMELKEDŐ SIKEREK

Komló Bányaüzem három aknáján a kommunista műszakot megelőző héten munkaverseny volt a fejtési, a feltáró és a vegyesvágathajtó csapatok között.

November 25—29-én zajlott a verseny első szakasza, 30-án a kommunista műszakon a második szakasz. A versenyben hét fejtési, hét feltáró és 13 vegyesvágathajtó csapat vett részt. Az elért eredményeiket naponta nyilvánosságra hozták az aknák felolvasójában. Így ki-ki láthatta saját, de a versenyzőtársak — netán vetélytársak — eredményét is. A fejtésieknél csütörtökön már nagyjából kialakult a sorrend, de az biztosnak látszott, hogy a Bétáról Batáriék, Kossuthról Bischofék, Zobákról pedig Deákék szólnak majd bele, hogy a dobogó különböző fokaira ki áll.

A vágathajtóknál is hasonló volt a helyzet, de több olyan esélyes is látszott, akinél a pénteki eredmény még megváltoztathatta a helyezési sorrendet.

Szombaton pedig folytatódott a verseny „tiszta lappal", hiszen akinek nem jött ki a lépés az előző öt napon, most végrehajthatta a huszárbravúrt Nem kétséges: a munkaverseny hangulata és lendülete alapvetően és pozitív irányban befolyásolta a Komló Bányaüzem elmúlt heti eredményeit és végül a kommunista műszak sikerét.

A verseny értékelését hétfő reggel végezték el, ennek alapján a *fejtési kategóriában*, az ötnapos munkaverseny győztesei:

1. Bischof Antal (Kossuth), 2. Deák Péter (Zobák), Batári Árpád (Béta), 3. Horváth István–Schwarcz Jenő (Kossuth).

A feltáró vágathajtó kategóriában: 1. Rigó Zoltán (Zobák), 2. László Antal (Kossuth), 3. Lengyel Jenő (Zobák). Jutalmat kaptak még Rappál Péter (Zobák) és Kovács József (Kossuth) brigádja.

Vegyes vágathajtásban: 1. Deák Péter, 2. Fazekas Antal, 3. Koronczi József (mindhárman bétaiak). Jutalmat kapott: Fülöp Árpád (Zobák) csapata.

A kommunista műszak napján a **fejtési csapatok** versenyében 1. Bischof Antal (Kossuth), 2. Horváth István – Schwarcz Jenő (Kossuth), 3. Deák Péter (Zobák). Jutalmazták még Batári Árpád (Béta) és Hornyák István (Zobák) csapatát.

Feltárásban 1. Kovács József (Kossuth), 2. Rigó Zoltán (Zobák), 3. László Antal (Kossuth).

Vegyes vágathajtásban: 1. Deák Péter, 2. Koronczi József, 3. Fazekas Antal (mindhárman bétaiak). Jutalmat kaptak ebben a kategóriában még János Márton (Zobák) és Bernáth István (Béta) brigádjai.

Hagyományos módon kezdődött a műszak Kossuth-aknán. Az érkezőket most is fellobogózott felolvasóterem és zeneszó fogadta. Amikor a munkába indulás előtt néhány perces köszöntőre került sor — ahol az akna vezetőin kívül, a bányaüzem és a vállalat vezetői közül is többen jelen voltak — megtelt a felolvasó a leszálló dolgozókkal. Ez a tény már akkor előrevetítette: ez a kommunista műszak is sikeres lesz.

Mindhárom fejtést telepítették, a vágathajtó munkahelyeken is mindenütt munka folyt. Helyükön voltak a gépészek, szállítók, anyagellátók, egyszóval mindenki, akinek munkája szükséges a zavartalan üzemeléshez. Nem is zavarta semmi egész nap folyamán a termelést.

A munkahelyeken jó hangulatban és ami a legfontosabb, eredményes munkának lehettünk a tanúi. Az akna vezetői járták a munkahelyeket és mindezt jó érzéssel nyugtázták. A fejtési munkahelyek közül a K—1 koncentráció 11-es telepi fejtésében dolgozó Bischof Antal brigádjának tagjai óriási lendülettel láttak munkához. Úgy tíz óra tájban Gaál Bálint csapatvezető-helyettes nevetve jegyezte meg:

— Jó lenne telefonálni Toncsinak, hogy a kaparóban olyan vastagon jön a szén, mit a muraközi ló dereka... (A brigádvezető ebben az időben éppen a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének kongresszusán vett részt, s talán éppen akkor szólalt fel). A brigád ezen a napon — a napi 800 tonnás tervével szemben — 1662 tonna szenet termelt, 24,441 t/mű teljesítmény mellett.

De a másik nagy kapacitású munkahelyen a 16-os telepben sem akárhogyan dolgoztak, ők is jóval a napi tervük felett termeltek, s 152,3 százalékot értek el.

A délutános és éjszakás leszállókat tájékoztatták az előző műszakban dolgozók jó eredményéről, talán ez is megtette hatását, senki nem akarta alább adni. Így alakulhatott ki az igen értékes és jó termelési eredmény. Kossuth-akna e napon 3505 t szenet termelt, napi tervétől 1290 tonnával többet.

Jó hangulatban gyülekeztek szombaton reggel Zobák-akna dolgozói a felolvasóteremben. Zavaró körülményektől mentesen készültek a kommunista műszakra. Az előző napok jó termelése adta az alapot a bizakodó hangulathoz.

Az alapos előkészítés és az akna kollektívájának elismerésre méltó munkája eredményezhette, hogy az ötnapos munkaversenyre tervezett mennyiségi termelést több mint 120 százalékra teljesítették. Első helyen Deák Péter csapata érdemel említést, hisz jóval a napi tervük felett termeltek. A brigádvezető lelkesedéssel beszélt elképzelésükről:

— Szeretnénk az előző napokénál is jobb eredményt produkálni. Szép a munkahelyünk, a termelés feltételei adottak. Ha minden bejön, akkor 1000 tonnán felül termelünk.

Nemcsak a fejtésiek, de a vágathajtók is dicséretesen dolgoztak. Különösen Lengyel Jenő, Rigó Zoltán, és Fülöp Árpád csapata teljesítette vállalását kiemelkedően. De a többieknek sem kellett szégyenkezniök, mert lehetőségeikhez képest eredményesen dolgoztak.

Többek között ezt is kiemelte köszöntőjében Balogh József, az akna KISZ vezetőségi titkára. A röpgyűlésen megjelentek között ott volt Juhász István, Komló Bányaüzem pártbizottsági titkára, Kovács János üzemigazgató, Horváth Károly, a vállalati KISZ-bizottság munkatársa. Ők is az akna vezetőivel, a bányászokkal együtt szálltak a mélybe. Mint mondották, mindent megtesznek azért, hogy a brigádok elképzelése, a kétezer tonna szén kitermelése megvalósuljon. A műszakiak és az adminisztratívok közül sokak a külszínen végeztek közhasznú társadalmi munkát.

Kiemelkedő eredményeket hozott a munkaverseny Béta-aknán. A fejtésiek közül Batári Árpád és Balla Sándor, a vágathajtók közül pedig Fazekas Antal, Koronczai József és Walke Miklós csapatai értek el nagyszerű eredményeket.

A szombati termeléshez igyekeztek megteremteni a megfelelő hátteret. Az 1050 tonna szén kitermelése reális tervnek tűnt, már csak azért is, mivel a létszám magasabb volt a hétköznapinál.

A reggeli, műszak előtti röpgyűlésen Lajos István, a pártvezetőség titkára köszöntötte a dolgozókat, akik között ott volt Lázár László, a vállalati pártbizottság politikai munkatársa, Major Antal, a Mecseki Szénbányák KISZ-bizottságának munkatársa.

Vasas Bányaüzem

Vasas Bányaüzemben a kommunista műszak alkalmából Schum József, Demeter János, Kengyel Ferenc, Tamási László nyugdíjasok föld alatti munkát vállaltak az 5. szint északtól délre a 11/1-es fejtésben. Kiszállás után a volt brigádvezetők tapasztalatcserére hívták meg a jelenleg is aktívan dolgozó bányásztársaikat. Az eszmecserén megállapodtak, hogy jövőre is eljönnek kommunista műszakra. Az üzemvezetés részéről ajándékkal kedveskedtek a nyugdíjasoknak. **Kóródi Gábor felv.**

BIZAKODÓ HANGULATBAN

A kommunista műszakra való felkészülés nem a tervezettnek megfelelően alakult Vasas Bányaüzemben. A legfontosabb termelő munkahelyen, az 5/A szint 5. É—D-re 11/1 telepi fejtésben egész héten geológiai és gépészeti gondok akadályozták a termelést.

— Mindent megtettünk annak érdekében, hogy a mai napon kedvezőbb körülmények között tudjunk dolgozni — mondta Sáfrán György, a Május 1. fejtési brigád vezetője. — 70 méter hosszúságban egy elmeddülés okozta a termelési gondokat, amit még fokozott a kaparók sűrű meghibásodása is. Lényegesen jobb ma már a fejtés állapota, szeretnénk rekorderedményt elérni. Ehhez a létszám is adott, a brigádtagok szép számmal jelentek meg a műszakon.

A bizakodó hangulatot fokozta, hogy a körlet nyugdíjas csapatvezetői közül Tamási László, Schum József, Demeter János, Kengyel Ferenc — is megjelentek, beosztást kérve a felolvasóban. A brigáddal való kapcsolatuk mai napig sem szakadt meg, egy kommunista műszak részvételét vállalták és mint azt oly sokszor, most is becsülettel teljesítették.

Az előkészítő körlet háza táján is régen volt ilyen jó a megjelenés. Nyolc csapatot tudtak telepíteni. Különösen fontos Szekeres István és Vörös György brigádjának munkája. A két kollektíva a 11/1 telepi fejtés északi területének sürgős előkészítésén dolgozott. Munkájuk azért is fontos, hogy a tervek szerint tudjanak majd a jövő évben megindulni a fejtéssel.

Kállai János szocialista brigádjának is jelentős feladata van a IV. szinti alapvágatban. A csapaton belül nagy a lelkesedés, munkahelyüket úgy alakítják ki, hogy megfelelő módon tudják fogadni a régen várt Webster vágathajtó gépet. Az eredményes termelés érdekében jelentős feladatot láttak el a szállító és gépész brigádok.

Északi Bányaüzem

HETI 500 TONNÁS TÚLTELJESÍTÉS

Amikor Mérei Emil vezérigazgató november 15-én köszöntötte az Északi Bányaüzem kollektíváját az éves terv teljesítéséért, az már előre vetette árnyékát annak, hogy a november 30-i kommunista műszakon az üzem dolgozói ismét kitesznek magukért. Ennek illusztrálására a tények beszélnek: reggeles műszakban az üzem dolgozóinak 95 százaléka jelent meg, több mint 290-en. Az elképzelések szerint 320 tonna körüli termelést vár reggeles szakban az üzemvezetés, öszszességében pedig 1000 tonnás termelés a cél november 30-án.

A reggeles harmadot Kasper János főbányamester jelenlétében Ujvári Gyula KISZ-titkár köszöntötte leszállás előtt. Elmondta, hogy a november 5800 tonnás tervtúlteljesítést eredményezett és ez kötelez mindenkit, hogy az éves 22 000 tonnás túlteljesítést az üzem teljesítse is. Rendkívül tiszteletre méltó, hogy minden dolgozó és elsősorban a bányászok átérzik nemcsak a vállalat problémájának megoldását, de a népgazdasági igények teljesítését, amint azt a kommunista műszakon való nagylétszámú megjelenéssel is bizonyították.

Az egész évi nagyszerű termelési eredményeknek mintegy betetőzése lesz a kommunista műszak alkalmával elért kimagasló termelési eredmény. Feltétlenül említést érdemel, hogy az üzemvezetés a fejtések, elővájások, bővítések és a legjobb eredményt elérő gépészeti brigádok részére versenyt hirdetett meg. November 25—30-ig és az eddigi eredmények alátámasztják az e heti mintegy 500 tonnás túlteljesítést.

BAV

VALAMENNYI MUNKAHELYEN DOLGOZTAK

A BAV komlói üzem dolgozói is csatlakoztak a kommunista szombatra történő felhíváshoz. A reggeles műszakban mind a négy körzetben köszöntötték a leszállókat.

Zobák-akna felolvasójában Nagy János főmérnök, megbízott üzemvezető és Buzási Sándor körletvezető tájékoztatta a résztvevőket. Nemcsak a feladatokat ismertették, de azt is elmondták, hogy a kommunista szombat termelési értékét a hertelendi brigádház építésére fordítják.

Zobák-akna I. szint és Béta-akna 10. szint keleti aknarakodón Brengyán Sándor brigádja teljes létszámmal tevékenykedett. A diagonál-akna mélyítésén is dolgoztak, itt Ilyés Gyula brigádja tevékenykedett.

Kossuth Anna-aknai területén dolgozó szocialista brigádok is teljesítették vállalt kötelezettségüket. Anna-akna V. szintjén Sulyok Sándor és Feik János csapatai végeztek eredményes munkát. Az üzemhez tartozó vasasi és bétai baráberek is jól dolgoztak. A műhely és a szolgáltató részleg a tárgyi feltételeket biztosította. A műszakiak és az alkalmazottiak is részt vállaltak a kommunista műszak sikeréből.

A BAV komlói üzemében 185-en dolgoztak a kommunista szombaton. Képünk Anna-akna V. szintjén készült, ahol Tamás József csapata homlokbiztosítást végez. **Beck Péter felv.**

Nem széntermelő üzemek

Szénelőkészítő Üzem

KÖTELESSÉGÜKNEK TARTOTTÁK A RÉSZVÉTELT

Még javában alszik a város, amikor a Szénelőkészítő Üzem komlói részlegében már műszakkezdéshez készülődnek a dolgozók. Ma aludhatnának ők is, de nem teszik. Kerek kétszázan jöttek be most az első harmadban, hogy részt vegyenek a kommunista szombati termelésben.

Höbling Sándor, az üzemi KISZ-bizottság tagja, és Ács Imre főtechnológus köszöntő szavai után arról beszélgetünk a munkába állókkal, hogy ki miért vállalta ezt a többletfeladatot.

— Ha nem jövök be, a munkatársaimnak kellene többet dolgozniuk — mondja egyszerűen Krekó Ferenc vagontöltő.

Szinger Mária a Jószerencsét szocialista brigád vezetője. Közösségük 80%-a KISZ-tag.

— Ott voltam azon a gyűlésen, ahol a mai bevétel elosztásáról szavaztunk, s az elhangzottakat továbbítottam a társaimnak. Mindenki egyetértett a célokkal. Az agyműtétre váró kislányra gondolva azt hiszem, semmi sem sok, ha emberéletről van szó... Aztán az alacsony nyugdíjas volt dolgozóink támogatása. Most is mennek tőlünk nyugdíjba, s nem olyan magas itt az átlagkereset! — rájuk is gondolni kell. Szóval a mi brigádunkban nem probléma, ha ilyen célokért be kell jönni kommunista műszakra...

A durvalaborban csak a betegek, s a kongresszusi küldött hiányzik. S aki várhatóan délután nem lesz itt, az nem más, mint a KISZ-alapszervezet titkára. Nyomós oka van a hiányzásra: éppen ma lesz az esküvője, ma kötik be a fejét. Brigádja a fényképészhez megy, hogy megnézze a menyasszonyt, s gratuláljon neki, majd igyekeznek, hogy beérjenek a délutáni műszakra.

Tovább folytatva a beszélgetéseket: Vajda József nyersszénmérlegelő az egyik legrégebbi dolgozó egyetért Pap Irénnel, a legfiatalabbal.

— A kommunista műszakban való részvételt kötelességének tartja minden szocialista brigád — mondja. — S ha a brigád vállalta, én is bejöttem — mosolyog Irén.

— A lakatosműhelyben is csak két indokoltan hiányzó van most távol — hallom Takács Lajostól. — Az üzem vállalása számunkra az első, ehhez szeretnénk hozzájárulni ma.

*

A Szénelőkészítő Üzem pécsi részlegében is így gondolhatják, mert 195 fizikai, 17 adminisztratív és 32 műszaki dolgozó jött be a reggeli műszakra — összesen 244 fő.

Karbantartó Üzem

U-JELŰ LAKÓÉPÜLETEK

A Karbantartó Üzem dolgozói teljes létszámmal jelentek meg a szombati műszakon. A kijelölt munkahelyeken az üzem politikai, gazdasági vezetői köszöntötték a megjelenteket. A fizikai munkát végző szocialista brigádok eredeti munkahelyeiken dolgoztak. A szilvási V9—V10 jelű lakóépületekben válaszfalat húztak, mélyépítési és takarítási feladatokat láttak el. Az alsóbélatelepi üdülő konyhabővítésénél elkészültek a pillérváz befejező munkái. Mázaszászváron a lakóépületek falait húzták fel. A társüzemi munkák közül a Gépkocsi Üzemnél a fészer falazására és alapozási munkákra került sor. Dolgoztak az Anyagellátóban is, a leendő csillejavítót betonozták. Jelentős létszámban tevékenykedtek a kötélpálya rekonstrukcióján. A vertikális brigádok a technológiában soron levő feladataikon dolgoztak.

Villamos Üzem

KÁBELSZERELÉS, MOTORJAVÍTÁS

Közel hatszázan vettek részt a kommunista szombaton a Villamos Üzemben. E napon pécsi területen az István-aknai 2-es Wald Leonard szállítógép teljes revízióját, illetve a 6. szint 2-es keleti 11/1-es fejtési útvonalának átszerelését végezték a dolgozók. Komló területén a kötélpályát ellátó, Kossuth szögállomás és 1-es légakna közötti 6 kW-os kábel helyreállítása folyik. Ezt 29-én egy teherautó szakította el, s most az ez által okozott üzemzavar elhárításán dolgoznak. Újhegyen a sújtólégbiztos motorok és üzemvasúti mozdonyok forgórészének javításán szorgoskodnak, valamint a beruházási gyártmányokhoz szükséges lakatosmunkák folynak.

Mecseki Tanbánya

MONGOL FIATALOK IS

A Mecseki Tanbányánál is pirosbetűs dátumnak tekintik a kommunista műszakot, ezért a megjelenés csaknem 100 százalékos. A felnőtt dolgozók és vájár szakmunkástanulók is tudják, hogy e napon bizonyítani kell, mert a kitermelt szénre az országnak nagy szüksége van, és a felajánlott pénzösszeg bevétel nemes célokat szolgál. A felolvasóban Haiser György KISZ-titkár köszöntötte a megjelent dolgozókat és tanulókat, és kérte, tegyenek meg mindent a balesetmentes munkavégzés érdekében. A kétszakos termelésben részt vetek a mongol fiatalok is.

Gépkocsi Üzem

KARBANTARTÁS, SZÁLLÍTÁS

Egy-két nyári hónap kivételével az idei évben minden szombaton és vasárnap dolgoztak a Gépkocsi Üzemben, így nem okozott különösebb gondot a kommunista műszakon jelentkező társüzemi fuvarigények kielégítése. Szombaton a három műszakban 272-en álltak munkába, s az elvégzendő feladatok szinte teljes egészében megegyeztek a hétköznapiakkal. A gépkocsivezetők a szén- és meddőszállítások mellett a társüzemek termeléséhez szükséges személyszállításokat végezték, a javítószolgálat mindkét telephelyen a munkára be nem osztott járművek karbantartásán dolgozott. Ezenkívül akadtak külön e napra beütemezett feladatok is. Pécsett az üzem központi épületének környékét rendezték a Tóth Imre szocialista brigád tagjai, és a műszaki dolgozók, akik az épület belső felújításán is tevékenykedtek. A komlói területen a legnagyobb munka a bétai meddőhányón folyt, ahol a rövidesen bevezetésre kerülő gépkocsis meddőszállítás előkészítésén dolgoztak a járművek és a földmunkagépek.

Anyagellátó Üzem

FIZIKAIAK, MŰSZAKIAK, ADMINISZTRATÍVOK

Szép számmal jelentek meg az Anyagellátó Üzem dolgozói a kommunista szombaton. Már a hét elejétől alapos előkészítő munkát végeztek a kommunista műszak sikere érdekében. Igyekeztek maradéktalanul és zökkenőmentesen biztosítani a széntermelés hátterét. Nemcsak a fizikaiak, hanem a műszakiak és adminisztratív dolgozók közül is sokan fizikai munkát végeztek. Dolgoztak a leendő csillejavító épületben. A fatelepen a hétköznapihoz hasonló termelés zajlott.

Központi Gépüzem

GÉPFELÚJÍTÁS

A Központi Gépüzem 263 megjelent dolgozóját Olasz János főmérnök köszöntötte szombaton reggel. Az üdvözlő szavakon túl ismertette a kommunista műszak célját, s méltatta a dolgozói áldozatvállalást. A kollektíva mint más napokon, a saját munkaterületükön dolgozott. A javító részlegnek kiemelt feladatot jelentett a Webster vágathajtógép felújítása, a fémtámok, süvegek és szivattyúk javítása. A gyártó-szerelő részleg dolgozói a szénelőkészítő rekonstrukciós munkáin, a Nagymányoki Brikettüzem hűtőszalag-hídjainak gyártásán dolgoztak.

Külfejtési Üzem

A TERVEZETTNÉL TÖBB SZÉN

A reggeles műszakon Késes Molnár István, az üzemi KISZ-vezetőség titkára köszöntötte a dolgozókat. A vállalat részéről jelen volt Gálfi István vezérigazgató-helyettes, Sebestyén Béla területi főmérnök, Suhajda Tibor, a szakszervezeti bizottság munkatársa.

Az üzem 2 ezer tonna széntermelési tervet határozott meg, amelyet 2234 tonnára teljesítették. Kiemelkedően tevékenykedtek a letakarításban, összesen 5672 köbmétert realizáltak.

A megjelenés jó volt, hiszen 339 műszakot jegyeztek. A dolgozók megértették a vállalat vezetőtestületeinek a felhívását, jó termelési eredménnyel járultak hozzá a célkitűzések megoldásához.

Optimista tragédia

Ünnepélyes zene szól, és egy fekete öltönyös férfi leránt egy leplet. Mintha szobrot avatna... És valóban: a színpadon mint hősi emlékmű állnak Visnyevszkij Optimista tragédiájának szereplői. Aztán a „szobrok" megelevenednek, ott járnak, vitáznak a nézők között, – s megértjük az indítókép mélyebb jelentését. A lepel, amit Bagossy László rendező rántott le itt és ma, arról a márványba merevített képről hull alá, amit az utókor kényszerített a történelem csinálóira. Mert a Pécsi Egyetemi Színpad előadásában a polgárháború szovjet hősei – emberek.

Mi lesz veled, Komisszárnő?...

A bolsevik párt erős lelkű küldötte, a komisszárnő átneveli és a forradalmi ügy fegyelmezett szolgálatába állítja a tengerészeket – dióhéjban erről szól a darab. De kik a tagjai a Szabad Anarchista–Forradalmi Különítménynek, akikből majd az Első Tengerész Ezred megalakul? Emberek, akik tudják, hogy a régi módon már nem akarnak élni, de nem látják, vagy a maguk módján keresik az új felé vezető utat. Anarchisták, akik saját törvényük szerint kivégzik egy, lopással vétlen vádolt, társukat, majd megtévedt vádlóját is. A cári flottánál szolgált parancsnok, akinek a kommunisták végezték ki családját, de ő hűséges hazájához, s mint mondja: „Megpróbáljuk szolgálni az új gazdát". Alekszej, a türelmetlen kispolgár, akinek mindig csak ígérik, hogy jó lesz, hogy lesz és lesz...

Belőlük próbál céltudatos közösséget kovácsolni a komisszárnő a maga erős hitével, elszántságával. Meghal, hogy megtanítson másokat is meghalni, vagy élni ezért a hitért.

Hányszor és hány helyzetben kell nekünk is küzdelmet vívni a magunk igazáért! Az új ma is harcok árán, a bizonytalan félelme között születik. S elég erősek vagyunk-e ebben a harcban? Magunkkal szemben, társainkkal szemben... Erről is szól a darab.

Emlékezetes, szép előadást látott, aki beült a Nyári Színház Anna utca 17. szám alatti klubjába. Végig átgondolt, következetesen végigvitt rendezői koncepció, egységes és magas színvonalú színészi játék jellemzi az Egyetemi Színpad bemutatóját. Igen jól megformált figura Dávid Marianna Komisszárnője, Juhász László Parancsnoka, Besenczi Árpád Alekszeje és feledhetetlen pillanatokat nyújt Markó Ferenc és Stenczer Béla is. Dicséret illeti a többi közreműködőt is: Vajda Józsefet, Hárs Györgyöt, Horváth Jánost, Ujvári Gábort. Az egyszerű, de beszédes jelmezek Tresz Zsuzsa, – díszletek Gellér B. István munkái. Az előadás zenei szerkesztője Kircsi László volt. A rendező munkatársa Nagy Judit.

Visnyevszkij Optimista tradédiáját még december 2-től 5-ig este 8 órai kezdettel láthatjuk. A műsorszervezők a Munka és Művelődés mozgalomban résztvevőknek féláron biztosítanak jegyeket.

Molnár Valéria

A Színház- és Hangversenyterem decemberi ajánlata

Egy hónap — tizenegy műsor. Újra jócskán akad miből válogatni annak, aki úgy dönt, hogy szabad ideje egy részét a Színház- és Hangversenyteremben tölti. De szaladjunk végig a decemberi programajánlaton!

A Népszínház vendégjátékára kerül sor 3-án, kedden 19 órakor. Az „A"-bérletsorozat keretében, Gyárfás Miklós: Egérút c. kétrészes komédiáját láthatjuk. Másnap, 4-én 12 órakor az Országos Filharmónia ifjúsági bérletének 2. hangversenyét hallhatjuk. Mosolygó muzsika címmel a Mecsek Fúvósötös ad majd koncertet Bukszár Márta közreműködésével.

A Művészetek vándorútja akció keretében kisdobosok és úttörők tapsolhatnak ezúttal 8-án, vasárnap 16 órakor a Mecsekfalui lakodalmas újabb előadásán, ahová természetesen a felnőtteket is várják.

„Oké!" Nem humorizálok – ez már egy újabb műsor címe. A musical történetét átfogó ősbemutatóra kerül sor 10-én, kedden 19 órakor. Az est vendégei Gergely Róbert, Vári Éva Jászai-díjas és Füsti Molnár Éva, a Pécsi Nemzeti Színház művészei.

Főként fiatalokhoz szól a következő ajánlat: 11-én, szerdán 19 órakor az Első emelet együttes ad koncertet.

A Komlói Játékszín Francia komédiák című előadását decemberben két alkalommal is láthatjuk. Először 14-én, szombaton, majd 30-án, hétfőn 19 órától nézhetjük meg a két egyfelvonásost; Feydeau: Aludj el! és Courtline: Első vizit című darabjait.

Állami gondozott gyermekeknek tartanak fenyőfaünnepélyt, adnak ajándékműsort 16-án, hétfőn 17 órakor. S a szeretet ünnepe ad mottót a Színház- és Hangversenyterem ez évi többi programjának is. 17-én, kedden a Kun Béla Gimnázium és a Pedagógus Kamarakórus, 18-án, szerdán az Erkel Ferenc Zeneiskola, 19-én, csütörtökön a Kodály Zoltán iskola ad karácsonyi hangversenyt. A kezdés időpontja mindhárom esetben 18 óra.

Olvasószolgálat

Átadták rendeltetésének a Baranya Megyei Könyvtár új olvasószolgálati épületét. Az ünnepélyes avatáson, amelyre november 28-án került sor, Rátkay Ferenc művelődési miniszterhelyettes mondott beszédet.

AJÁNLATAINK

Irodalmi est Bertók László tiszteletére

Bertók László „Hóból a lábnyom" című verseskötete megjelenése alkalmából irodalmi estet tartanak december 3-án, 18 órától a pécsi Várkonyi Nándor könyvtárban.

A Baranya Megyei és Pécs Városi Tanács V. B. művelődési osztályai, a Jelenkor szerkesztősége, a Magyar Írók Szövetsége dél-dunántúli csoportja és a Pécsi Városi Könyvtár által szervezett eseményt Szederkényi Ervin bevezető gondolatai nyitják meg. Ezt követően Csorba Győző, Csordás Gábor, Parti Nagy Lajos, Pákolitz István és Pálinkás György költők olvassák fel Bertók László köszöntő versét. Az ünnepelt alkotó maga is előad újabb verseiből.

Az irodalmi esten közreműködnek: Győry Emil és Sólyom Katalin színművészek, Gyermán István és Vass Ágnes hegedűművészek.

Fotógrafikai kiállítás

„Magyarország állatvilága, szövő- és szenderlepkék" címmel fotógrafikai kiállítás nyílik december 3-án, kedden a Május 1. Művelődési Házban. A tárlatot délután 5 órakor Somssich Lászlóné, az MSZMP Komló Városi Bizottsága első titkára nyitja meg. A december 19-ig megtekintésre váró művek rajzait Fazekas Imre, a fotókat Czanik István készítette.

Merre van az egérút?

Ez aztán bonyodalom a javából! Az apa el akarja választani fiát a viharos múltú presszóslánytól, de az ellenáll. Aztán váratlanul felbukkan a szép és okos lány, aki magába bolondítja a fiút és az apát is. Minden a feje tetejére áll. Időközben a miniszter jó útra téríti a presszóslányt, de addigra meg a fiú változtatja meg a szándékát. Hogy ebből mi lesz?...

Mielőtt tovább csigáznám a kedélyeket, elárulom, hogy december 3-án, kedden 19 órától mindenre fény derül. Ekkor mutatja be ugyanis a Népszínház Gyárfás Miklós: Egérút című kétrészes komédiáját a komlói Színház- és Hangversenyteremben.

A vendégjáték az „A" bérletsorozat része, de rá 50—60 forintos árban jegyek is válthatók.

Tatarozás miatt

A szabolcsfalui könyvtár értesíti az olvasóközönséget, hogy december 2-től felújítás miatt a könyvkölcsönzés szünetel. Az előzetesen kikölcsönzött műveket a József Attila Művelődési Ház könyvtárában (Korvin Ottó utca 20.) lehet leadni, ahol szívesen állnak a szabolcsfalui olvasók rendelkezésére is.

„Mennyit ér az illetményszén?"

A Mecseki Bányász november 19-i számában Varga József cikket írt az illetményszénkiadás gondjairól, melynek kapcsán Vasas Bányaüzem e téren folytatott gyakorlatát s annak eredményességét minősíti nem egészen vitathatatlan tárgyszerűséggel.

Mindenki előtt ismeretes, hogy a lakossági tüzelőellátás országos szinten megoldatlan nehézségek között bonyolódik.

A fokozot termelési feladat megoldása (melynek fő célja a lakossági ellátás TÜZÉP útján történő biztosítása!) az üzemek minden ténykedését a tömegtermelés fokozása irányában orientália. Sajnos e számottevő erőfeszítések (részben az elmúlt tél okozta negatív tapasztalatokból következő tartalékolás miatt) még mindig nem elégségesek, így a TÜZÉP-ellátás rendezetlensége felfokozta a bányaüzemeknél jelentkező illetményszén iránti igényt.

Azaz a hiánytöbblet más csatornán szintén a termelőhelyen jelentkezik – de már más formában! A közvetlen üzemben kiadásra kerülő illetményszén ugyanis — szemben a TÜZÉP-hez kerülő, szénmosóátfuttatott, s így előkészített szénnel — közvetlen felhasználásra kerülő aknaszén, mely a fogyasztó részéről igényesebb minőségi elvárás formájában ölt testet. A fejtési termelvény jelzett elvárásnak nem felel meg, vagyis a szenes elővájások, a bővített munkahelyek a fejtések szállítószalagjára juttatják készletüket, tehát a szelektív termelésre nincs lehetőség. Az igénylő viszont, aki a TÜZÉP-től még sorbanállás útján sem kap szenet, érthetően ideges.

Azt hiszem, a vázolt kép érzékelteti az ellentmondást, melynek ostorvége az üzem hátán csattan.

„A dolgozók sérelmezik, hogy kérésüket az üzem vezetői közömbösen kezelik..." Így leírva — az újságíró megállapítása nyomatékával — megfellebbezhetetlen, szomorú igazságnak tűnik. Pedig Varga Józsefnek vázoltunk néhány intézkedést (pl. a vasárnap éjszakára szervezett fejtési telepítést), amely pont az illetményszén-probléma rendezése érdekében született. Ezek ismeretében már elvárhatnánk az újságírótól is egy megjegyzést — a vezetés védelmében...

Ugyanígy megjegyzés nélkül közli azt a dolgozói (?) véleményt is, mely szerint a kialakult helyzet egyik oka az a tény, hogy sok nem üzemi érdekeltségi igénylő viszi el a jó minőségű szenet.

Nos valóban jelentkeznek külső igénylők is! De miután a vállalati központban nem termelnek szenet, ugyanakkor ott is adnak ki széncédulát — nyilván ezt az ellátást is az üzemeknek kell elvállalniuk. Vasason a 10 hónap alatt kiadott mintegy ezer adag illetményszénnek (1080 tonna) ez csak töredékét teszi ki — annak zömét saját dolgozóink és nyugdíjasaink szállították haza.

Ezt is kifejtettem az újságírónak.

A problémakör ellentmondásainak ismeretében, s a korlátozott lehetőségek tudatában végképp érthetetlen a látványos újságírói azonosulás: „...egyet kell értenünk a dolgozónak azon felvetésével, hogy miért nem kaphatnak olyan minőségű illetményszenet, amellyel megfelelően lehet fűteni."

Félreértés ne essék, az igény jogosságával magam is egyetértek. Az üzemnek is nagyon jó lenne, ha ezt az ellátást maradéktalanul biztosítani tudná. No de a problémák részleteinek ismerete birtokában mi ez a makacs visszakérdezés!? Mint aki semmiről nem akar tudni, csak hajtja a magáét!

Félre téve a bevezetőben említett cikk bírálását, szíves tájékoztatás céljából elmondom, hogy a IV. szinten november 18-tól folyamatosan telepítjük az alapvágati munkahelyet. Ennek jó minőségű szenét szintén illetményszénként hasznosítjuk. Ez mennyiségileg és minőségileg is javítja az igények ellátását.

Lafferton Győző
üzemvezető

Steinmetz-napok '85

A vetélkedő jegyében zajlott le november 28–29-én a hagyományos Steinmetz-napok rendezvénysorozata. A középiskolások erőpróbáján eldőlt, hogy melyik csapat a legügyesebb a kosár- és röplabdában, de az is, hogy ki a matematika, fizika, történelem, könyvtárismeret igazi tudora. Röppent a kéz a papiron, és a billentyűk felett a gép- és gyorsíróversenyen, Komló és vonzáskörzete mind a négy középiskolája izgulhatott a városi CB-vetélkedőn. S hogy a tanárok se maradjanak ki a játékból – sor került a tanár–diák vetélkedőre is.

Mi történt még a Steinmetz-napokon? Emléktúra indult Pécsre, megkoszorúzták a Steinmetz-szobrot, hallhattak a résztvevők közgazdasági előadást, valamint politikai dalműsort a Hantosi Band tolmácsolásában. A KISZ-klub IKB-találkozónak adott helyet, no és a diszkó ezúttal sem maradt el.

Jubileumi hangverseny Vasas II-n

Megalakulásának 40. évfordulója alkalmából Huba János vezetésével jubileumi hangversenyt tart a vasasi szalonzenekar, december 17-én 17 órakor Vasas II-n a bányász munkásklub nagytermében. Az 1945-ben létrehozott, 1960 óta több rádiófelvétellel rendelkező 11 tagú együttes eddig már számos társadalmi rendezvényen, irodalmi esten szerepelt. A jól képzett muzsikusokból álló zenekar ezúttal kórusműveket, hangszerszólókat és a kedvelt nagy klasszikusaink alkotásaiból ad elő. A műsorban a Vasas II. Általános Iskola kamarakórusa is fellép.

Társadalmi összefogással

A komlói November 7. úti Általános Iskolában sportudvar készül el a 20. tanévben. Hogy a hideg idő beállta ellenére három hét alatt megtörtént a sportpálya alapozása és kész a betonpálya, amire jövőre bitumen kerül — az iskola és a város üzemei, vállalatai összefogásának eredménye.

Örömmel adjuk közre az intézmény igazgatójának, erről az összefogásról beszámoló köszönő levelét:

„Segítettek a szakemberek. A Városgazdálkodási Vállalat — patronáló üzemünk — adta a szaktudásuk legjavát nyújtó irányító szakembereket, Niebl Árpádot, Beke Józsefet, Gyulavári Istvánt. Ők adták a kőműveseket is, akik 1000 négyzetméter alapterületet betonoztak le alig egy hét alatt. Munkagépet is kaptunk, ha kellett. A Kőbánya Vállalat teljesen ingyen adta az alapozáshoz szükséges több mint 300 köbméter meddőt. Sokat segített a Hídépítő Vállalat, akik megszervezték a betonszállítását és a gépkocsikat társadalmi munkában biztosították. A Gépkocsi Üzem még a késő esti órákra is biztosított teherautókat, hogy a meddőt elhozzák, földgépeket, hogy a terepet egyengessék. A Költségvetési Üzem a pallóvibrátorokat adta kölcsön, szakmai tanáccsal látott el bennünket, s amikor senki sem tudott gépkocsit adni, ők ebben is segítettek. A Cementipari Vállalat biztosította a betont, ha kellett, még szombaton is.

A Vízmű Vállalat egy munkagépet biztosított akkor, amikor már csak ez a munka választott el a betonozás megkezdésétől. Szerszámokat kaptunk a Karbantartó Üzemtől. Háromszor jöttek el a bétaiak, régi patronálóink, Batári Árpád vezetésével és munkájuk után vagy előtt segítettek, ahol lehetett, és amit kellett. Jöttek a Kőbánya KISZ-esei, megfogták a lapátokat és segítettek VII—VIII. osztályos tanulóinknak, akik a felnőtt kőművesek segítői voltak a tanítások után. Nem maradtak ki a munkából az MHSZ katonaköteles fiataljai sem, akik szakadó esőben segítettek a betonozásnál.

„Az összefogás szép példáját láttuk itt. Ha ez nincs, nem készül el a pályánk, nem lesz jövőre a gyerekeknek szép, új pályán lehetőségük a játékra és sportra.

Nagy öröm ez nekünk, hogy a városban ennyi ember szívügyének tekinti az iskola ilyen komoly és szinte megoldhatatlan problémáját."

Németh Lajosné
igazgató

Fogászati mindennapok

Eredményes fogászati hónapot zártunk. Ezernyi figyelemfelhívás, a helyzeten javitani hivatott sok-sok előadás hangzott el. Foglalkoztak vele a hírközlő eszközök, kiadványok jelentek meg, hogy maradandóbbak legyenek az ismeretek. Magam is több előadást tartottam a hónap mondanivalójáról a tanulóifjúságnak és felnőtteknek.

A fogászati hónap propaganda- és ismeretterjesztő tevékenységére nagy szükség van és jó lenne, ha nyomában fogászati mindennapok következnének.

Mialatt az orvostudomány és gyakorlat óriási eredményekkel halad előre a különböző járványok felszámolásában, a betegségek megelőzésében és gyógyításában, addig lakosságunk fogazata egészséges fejlődésének biztositásában, épségének fenntartásában még nem tudunk kielégitő eredményeket felmutatni. A fogorvosi hálózat fejlődése, eszközeinek gyarapodása, lehetőségeinek szélesedése ellenére a kialakult kedvezőtlen helyzet javulásáról még nem szólhatunk.

A rossz fogazat már gyermekkorban is csúnya, a gondozatlan száj, a romlott fog kellemetlen az egyénnek és környezetének egyaránt. Amikor pedig a romló fog elhanyagoltsága olyan, hogy a fogideget is megtámadja, fájdalmak, gyulladások, gennyesedések lépnek fel, akkor a rossz fog már nemcsak az egyén saját baja. A fogfájós gyermek nem tud tanulni, a fogfájós felnőtt nem tudja munkáját végezni. A romlott fogak kisérőjeként más betegségek is jelentkezhetnek: a romlott fog megbetegitheti a szívet, a vesét, jelentkezhet izületi megbetegedés, szembetegség. A beteg fogazattal nem kielégitő a rágás, gyomorbetegség alakulhat ki.

Mindezekből látszik, hogy a helyes fogápolás, a fogbetegségek megelőzése, a kialakult fogbetegségek időben történő orvosi kezelése nemcsak fontos egyéni érdek, hanem az egész társadalom érdekévé lép elő.

A leggyakoribb fogmegbetegedés a fogszuvasodás és az inygyulladás, melyeket egyik nemzedék örökít a következőre. Mire a kisbabának megjelennek az első fogai, szájában már ott lappanganak a fogmegbetegedést okozó baktériumok. Ha pedig a fogak rendszeres és helyes igénybevétele és erősítése, a rágás és ennek megfelelő étkezési szokások nem alakulnak ki, a fogak nem erősödnek meg. Ha elmarad a rendszeres és helyes fogápolás, máris szabad utat kapnak a megtelepedett baktériumok, hogy romboló tevékenységüket elindítsák.

A fogak barázdáiban és a fogközökben megtelepedett baktériumok a lemosatlan és a fogakra tapadó ételmaradékban kitűnő táptalajhoz jutnak, lepedéket képezve bevonják a fogakat. Az általuk termelt savak kezdetben csak az orvos által felfedezhető rongálást végeznek a fogzománcon, de ebből a későbbiekben lyuk lesz. A szuvasodó fog először cukorra, sóra lesz érzékeny, később fájdalom jelentkezik hideg-meleg étel vagy ital hatására is. A fog ekkor még megmenthető, de ha elhanyagolják és a baktériumok támadása eléri a fogideget, már komolyabb beavatkozásra van szükség. A baktériumok által termelt mérgező és az ínyre káros anyagok behatolva az íny és a fog közé, megtámadják a csontot és a foginyt. Először csak rövid vérzéseket tapasztalunk fogmosáskor, később a folyamat foglazuláshoz, sőt a fogak kihullásához vezethet.

Mindennap egy alkalommal iskolafogászati rendelést is ellátunk. A beteg fogazatú gyermekek száma nagy. Az elhanyagolt fogazat, a fogbetegség okainak kutatása rendszerint ugyanazt a néhány jelenséget tárja fel. Egészen kis kortól túlzott a csokoládé- és cukorkafogyasztás. A fogyasztást nem követi szinte sohasem azonnali fogtisztítás. Rendszertelen az étkezések utáni fogápolás és ahol van, ott sem mindig eléggé tudatos és eredményes. A szülők sok helyen már a gyerekek iskolába indulása előtt munkába mennek, így elmarad az ellenőrzés. A reggelizésre kapott pénz sok esetben csokoládévá, cukorkává változik. A napközbeni étkezések után nem rendszeres és sokszor nem is lehetséges a fogápolás.

Vannak azonban jó jelenségek is. A fogorvos ma már nem az a doktor bácsi, akivel ijeszteni lehet a gyermekeket. A gyermekek többsége félelem nélkül jön kezelésre. Az is tény, hogy a felnőttek között is egyre nő azok száma, akik időben fordulnak fogorvoshoz, akikben kialakult az ápolt fogak igénye. Ezek táborát kell állandóan növelni. Az orvoshoz forduló betegnek is szüksége van felvilágositásra, gondos kezelésre. A fogorvoshoz forduló felnőtt bizonyára gyermekeivel szemben is vigyázóbb a fogbetegségek megelőzése, illetve kezelése dolgában.

Bizonyitékként emliteném meg azt is, hogy a Mecseki Szénbányák Kossuth-aknai fogászati rendelőjében (ez év júniusában nyilt) az eltelt rövid idő alatt, több mint 1500 dolgozó jelentkezett kezelésre. Úgy gondolom, hogy ez elég nagy szám e rendelő szükségességének és a bányászok által történő kedvező fogadtatásnak bizonyitására.

Nekem erőt és örömöt jelent az a bizalom, amivel a bánya dolgozói hozzám fordulnak.

Dr. Rejtő János
fogorvos

Beszámoló taggyűlés a MÁV-nál

Javítani kell a kapcsolatot a KISZ-szervezettel

Nem keresték a szavakat a vasutasok, amikor az elmúlt héten saját tevékenységüket értékelték, a pártalapszervezet beszámoló taggyűlésén. A kislétszámú közösség ritkán tapasztalható önkritikával mondta el a gondjaikat és az ezek mögött rejlő okokat. Igaz, a beszámoló is feketén-fehéren adta vissza az idei esztendő eredményeit.

Beszámolójában Miklovits Györgyné pártalapszervi titkár elsőként az áruszállításról beszélt. Jóllehet ez a mennyiség évről évre csökken, mégis a szállítás időnként gondot okoz, mert a rendelkezésre bocsátható vagonok száma korlátozott. Ez mind a fuvaroztató, mind pedig a MÁV munkájában akadályoztató tényezőként jelentkezik. Az állomás kollektívájának tevékenységét tükröző számadatok jelzik, hogy a kitűzött feladatokat nem tudták maradéktalanul teljesíteni. Az elmaradás oka több tényezőre vezethető vissza: a vagonhiányra, a rossz vonatgép- (mozdony) ellátásra, az egyes munkakörökben meglévő létszámhiányra, és a munkafegyelemre, amelynek megszilárdítása sürgős megoldást kíván. Csakhogy a MÁV is kényszerpályán mozog, mivel az utánpótlás csekély, a jelentkezők között nem tudnak válogatni. Ugyanakkor félő az is, hogyha a „mellékvágányra" lépő dolgozóikat elküldik, a többiekre még nagyobb tehervállalás hárul.

Ami pedig a személyszállítást illeti: nem vonható kétségbe, hogy az állomás dolgozói megtesznek minden tőlük telhetőt az utazóközönség gyors, kultúrált utaztatásáért. Ám az utóbbi némi kívánnivalót hagy maga után. A meglévő takarítószemélyzet nem számszerűleg kevés, hanem minőségileg nem megfelelő.

A vasutasszakma csakúgy, mint a bányászat elvesztette már vonzerejét. A létszám egyre apad, mert a nyugdíjba vonulók helyére fiatal nem jelentkezik. Sem a munkarend, sem a bérezés nem ösztönző. Még akkor sem, ha az elmúlt évhez viszonyítva némi előrelépést jelent a teljesítményprémium bevezetése. De úgy tűnik, ez csekély vigasz, mivel a dolgozók leterheltsége nagymértékben növekszik. És bizony a munkakörülmények sem éppen rózsásak, különösen a teherpályaudvaron.

A tizennégy tagú alapszervezet kapcsolata a társszervekkel hiányos. A KISZ-vezetőséggel ugyanis nem találták meg a közös nevezőt, együttműködésük minimális és a KISZ-szervezet idei ténykedése eredménytelen maradt. Ugyanakkor a szakszervezettel és a gazdasági vezetéssel jó a kapcsolatuk, feladataikat közösen oldják meg. A szervezet belső életét értékelve a beszámoló megállapította, hogy a pártfegyelem szilárd, viszont a pártépítésben holtponton vannak.

Megoldásra váró hiányosságokat megszüntető feladat tehát bőven akad. Erről tanúskodtak a hozzászólások is, amelyekből Bozsits Antal állomásfőnök gondolatait emeljük ki. Talán még a beszámolónál is kendőzetlenebbül szólt a gondokról, hozzátéve, hogy a törzsgárda fokozott áldozatvállalással, helytállással teljesítette kötelességét. Nem rajtuk múlott, hogy a feladatok nem teljesültek 100 százalékosan. Erre a külső, főleg objektív körülmények nem adtak lehetőséget. A soron következő tennivalókról szólva hangsúlyozta, hogy a korábbi csendes hétvégék minden bizonnyal zajosabbak lesznek, mert igazodni kell a Mecseki Szénbányák termeléséhez, biztosítani kell a vagonellátást.

A felsőbb pártszervezet értékelését tolmácsolta Sári Józsefné, a Komló Városi Pártbizottság politikai munkatársa. Többek között kiemelte, hogy az alapszervezeten belül a kollektív munka dominál, lényegbe vágó témákat vitatnak meg a taggyűléseken, és a közös gondolkodásnak és cselekvésnek pozitív hatásai vannak. Ugyanakkor felhívta a figyelmet, hogy a KISZ pártirányítását mielőbb oldják meg, és a fiatalokat aktivizálják a mozgalmi munkában.

Döntött a lakosság a településfejlesztési hozzájárulásról

Az ünnepség után a tanács vezetői beszélgetnek az alapító tanácstagokkal

Ünnepi tanácsülés Mázaszászváron

Ünnepi ülést tartott november 27-én a Mázaszászvár Nagyközség Közös Tanács. A testület tagjai előtt Potyondi János tanácselnök megemlékezett a tanácsok megalakulásának 35., Mázaszászvár és a környező települések felszabadulásának 41. évfordulójáról. Felidézte a magyar államigazgatás alapjainak lerakásával kapcsolatos eseményeket, beszélt a községi tanácsok megalakulásának a jelentőségéről, az akkori apparátus legfontosabb feladatairól, a tanácsi munka fejlődésének három és fél évtizedéről. Hangsúlyozta, hogy az új tanácstörvény rendelkezéseinek megfelelően most ismét fontos állomásához érkezett a helyi közigazgatás. Növekedett az önállóság, de ezzel együtt az apparátus, a testületek felelőssége. Felhívta a figyelmet arra, hogy ma már kevesen dolgoznak a tanácsban olyanok, akik a startnál is ott voltak, viszont akik még vállalják ezt a munkát hidat jelentenek a tanácsok megalakulásának időszaka és napjaink között. Ezt követően a testület nevében Potyondi János köszöntötte a két alapító tanácstagot, Dózsa Mihályt és Merényi Józsefet, majd mindkettőjüknek átadta a „Tanácsi munkáért" jubileumi emlékplakettet.

Második napirendként ismertették a településfejlesztési hozzájárulással kapcsolatos lakossági döntés eredményeit. A szennyvízcsatorna érdekeltségi területéhez tartozók kivételével, Mázaszászvár és Kárász valamennyi telektulajdonosától véleményt kértek a tanácstagok. Mázaszászváron 447-en elfogadták a javasolt 800 forintos hozzájárulás összegét, 312-en elutasították. Az arány Kárászon 69:55. Ennek megfelelően a lakosság mindkét településén ezt az összeget fizeti településfejlesztési hozzájárulásként. Vékényben még nem született döntés.

Ezt követően a tanácsülés jelentést hallgatott meg a helyi általános iskola munkájáról. Ennek alapján a testület megállapította, hogy a színvonalas oktató- és nevelőmunkához a szemléltetési feltételek adotak, a tárgyi eszközök hiánya és a tantermi ellátottság mértéke viszont megnehezíti a 39 fős tantestület munkáját. Az elmúlt öt évben jelentős létesítményekkel gyarapodott az iskola, és számos helyiséget felújítottak, elengedhetetlenné vált az újabb hat tanterem megépítése.

A kedvező munkahelyi légkör, és a munkahelyi demokrácia is segíti a pedagógusok munkáját. A tantestületben jó a vezetők és a tanárok kapcsolata. Ugyancsak jó az együttműködés a szakszervezeti alapszervezet és az iskola vezetői között. A tanácsülés megállapította, hogy a testület kiveszi részét a település gondjainak megoldásából, a vezetők és a pedagógusok egyaránt aktív szerepet vállalnak a közösségi feladatokból. Az ünnepi tanácsülés alkalmából kiemelkedő pedagógiai tevékenységért a Komló Városi Tanács művelődési osztályának munkatársa, Lóránt Ákos Pedagógus szolgálat emlékérmet adott át Arnold Rezsőnek, a mázaszászvári iskola tanárának.

A testület valamennyi előterjesztést elfogadta.

*

A tanácsülés befejezése után két kitüntetett tanácstagtól, Dózsa Mihálytól és Merényi Józseftől az elmúlt három évtized munkájáról, a változásokról és a további tervekről kértem véleményt:

– Annak idején 24 évesen lettem először tanácstag – mondja Dózsa Mihály. – Nagyon nagy feladatot jelentett a számomra ez a megbízatás Egy kicsit segített, hogy a MADISZ-ban titkárként tevékenykedtem. Hogy akkor volt-e nehezebb a munka vagy most, nehéz lenne eldönteni. Az biztos, hogy úttörőnek lenni soha nem könnyű feladat. Az ötvenes évek elején nem nagyon volt pénze a tanácsnak arra, hogy jelentősebb fejlesztést hajtson végre, inkább a központi támogatásra, meg a lakosság segítségére voltunk utalva. Sokat tettek ezért a településért a bányászok. Különösen a kultúrház megépítésében vállalnak nagy szerepet felajánlásaikkal. Hogy mi lesz tovább? Most 59 éves vagyok, úgy érzem, még van elég erőm ahhoz, hogy egy ideig aktívan vegyek részt a helyi közigazgatási munkában.

— Számomra nem volt új a feladat, a tanácstagi munka, mert korábban a körjegyzőségeken is nagyjából ezt a munkát végeztem – emlékezik vissza Merényi József. Mint titkár, majd mint tanácselnök 1974-ig vettem részt a községi közigazgatás és a községfejlesztés irányításában. Bár nyugdíjazásom után még 11 évig tanácstagként megpróbáltam lépést tartani a feladatokkal. Ma már 71 éves vagyok, ezért nem tudtam tovább vállalni ezt a megbízatást. A kitüntetés nagy meglepetés számomra, örülök annak, hogy nem feledkeztek meg rólunk.

Varga József

Ismét segített a lakosság

Elfogták a kirakatbetörés „specialistáját"

Mint arról szeptember közepén lapunkban is beszámoltunk, szeptember 11-én az esti órákban a kirakat betörése után 13 ezer forint értékű árut loptak el a komlói OFOTÉRT-üzletből. A rendőrség a sajtón keresztül is kérte a lakosság segítségét az ismeretlen tettes elfogásához, kaptak is néhány bejelentést, ezek ellenőrzése azonban akkor nem járt eredménnyel. A nyomozás még folyt az ismeretlen tettes felderítésére, amikor október 18-ra virradóra a Csille Áruház kirakatát törték be, innen 11 900 forint értékű ruhaneművel távozott a betörő. A járőr-, illetve figyelőszolgálat nem hozott eredményt, a „vérszemet" kapott tettes pedig október 29-re virradóra ismét színre lépett. Ezen az éjszakán ismét az OFOTÉRT kirakatát „könnyítette meg" 8300 forint értékű áruval, majd a Lenin téri ABC-ből a már ismert módszerrel mintegy 500 forint összértékben vitt el különböző ételkonzerveket. Újabb akcióia elkövetéséhez már csak két napot várt: november 1-re virradó éjszakán ismét a Csille Áruház következett, az elvitt ruházati cikkek értéke pedig megközelítette a 15 ezer forintot. Ez volt az utolsó „akció", mert november elsején este már a rendőrség vendégszeretetét élvezhette a többszörösen büntetett, 52 éves Kulcsár Károly, aki az első kihallgatása során – jól ismerve a törvény ide vonatkozó előírásait – azonnal beismerő vallomást tett.

Kinek adta el?

Először azt igyekezett elhitetni az őt kihallgató rendőrtiszttel, hogy ittassága miatt csak homályosan emlékszik a történtekre, később azonban mégiscsak „összeállt a kép". Sőt olyannyira, hogy Kulcsár beszámolt arról is, kiknek adta el az általa lopott ruhaneműket és műszaki cikkeket – természetesen, ahogy az ilyenkor „illik", jóval áron alul. Ez a beszámoló kissé meglepte a sokat tapasztalt rendőröket is: a névsorban ugyanis szerepelt két, amúgy jól kereső zöldség-gyümölcs kiskereskedő. Nekik nem volt gyanús, hogy Kulcsár 1500 forintért árulja a több ezer forintos kabátokat és 100–200 forintért a vadonatúj kvarcórákat. Szerencsére november elején a Zrínyi téri italboltban akadt valaki, aki – miután felpróbálta a Kulcsár által 200 forintért kínált, vadonatúj kabátot, s annak zsebeiben üvegszilánkokat talált – estére találkozót beszélt meg a betörővel, aztán értesítette a rendőrséget. Így az esti randevúra a lopott kabáttal érkező Kulcsárt a vevő helyett a rendőrök várták, s rögtön elő is állították.

Ez évben szabadult

Kulcsár Károly nem volt ismeretlen a rendőrség előtt, hisz – mint említettük – korábban is többször került már összeütközésbe törvényeinkkel. Hogy egy ideig mégis elkerülte a rendőrség figyelme, az annak köszönhető, hogy míg 1954-től 67-ig 7 alkalommal mindig tulajdon elleni bűncselekmények miatt vonták felelősségre, az 1970-es és 1980-as években minden esetben szemérem elleni erőszak volt büntetésének előzménye. Legutóbb ez év júniusában szabadult Sopronkőhidáról, el is helyezkedett a Városgazdálkodási Vállalatnál segédmunkásként. Az itt eltöltött rövid idő alatt megbízhatatlanságával, felelőtlenségével hívta fel magára a figyelmet, aztán a tizenharmadik igazolatlan mulasztása után szeptember 23-án tkilépett a vállalattól, s ettől kezdve napjainak nagy részét a Tárna falatozóban, illetve a piac téri talponállóban töltötte.

Akadtak ugyan alkalmi ismerősök, s régebbi cimborák is, akik fizettek 1–1 italt Kulcsárnak, ő azonban úgy érezte, szüksége van „saját fedezetre" is, s ennek előteremtése érdekében kezdte meg szeptember 11-én késő este a kirakatbetörés-sorozatot, melyet november 1-ig sikerrel folytathatott. S, hogy ilyen sokáig annak a már eddig említetteken kívül még több oka is van. Ezek közül első helyen említhetjük azt, hogy a betörésekből származó árukat 1–2 napon belül minden gond nélkül értékesíteni tudta Kulcsár – mint ahogy ez a megállapítás szinte valamennyi betörő-tolvaj tevékenységét tekintve általánosítható.

Orgazdák megnevezése

A vevők a „bomba üzlet" reményében nyilván megfeledkeznek arról a tényről, hogy a lebukást követően a bűnözők elsődleges érdeke az orgazdák megnevezése, hisz így a legnagyobb az esélyük az okozott kár megtérülésére, ugyanakkor az őszinte, feltáró jellegű vallomás számukra enyhítő körülmény. Érdemes tehát meggondolnia mindenkinek, kitől mit vásárol feltűnően kedvező áron. Ahelyett, hogy ilyenkor a pénztárcánk után kapnánk, sokkal célravezetőbb a rendőrség értesítése – a hasonló sorozatok megszakítása, illetve az újabbak megelőzése érdekében.

O. P.

keddtől keddig ● keddtől keddig ● keddtől keddig

NÉVNAPOK

december 3-tól 9-ig:

Kedd: Ferenc
Szerda: Borbála, Barbara
Csütörtök: Vilma
Péntek: Miklós
Szombat: Ambrus
Vasárnap: Mária
Hétfő: Natália

Munkavédelmi vetélkedő

Az ifjúmunkás és szakmunkástanuló-napok keretében munkavédelmi vetélkedőt tartottak Komlón 29-én, pénteken 16 órától a városi tanács klubjában. Ugyancsak a rendezvénysorozat részeként 30-án, szombaton 8 órától a Bikali Állami Gazdaság központjában mezőgazdasági gépszerelők versenyére került sor.

Módosították az orvosi körzeteket

Komlón néhány városrészben módosították az orvosi körzethatárokat. A legnagyobb változás Szilvásban történt, mivel az eddigi egy helyett két körzetet alakítottak ki. A rendelés továbbra is az eddigi helyen történik a következő megosztásban. A 7-es körzethez – dr. Nagy Tibor – tartoznak az Április 4. utca páratlan oldalán, a Tanácsköztársaság, a Hámán Kató, a Bocskai, a Hunyadi, az Attila, a Damjanich, a Dugonics, a Bercsényi utcában, valamint a víztorony környékén lakók. A szilvási másik körzetben ezek után dr. Kutnyánszky Valéria rendel. Ide tartozik az Alkotmány, a Május 1., és a November 7. utca, valamint az Április 4. utca páros oldala.

Az alábbi körzeteknél kisebb módosítások történtek. Az 1-es körzethez – dr. Tánczos Frigyes – Ságvári utcai rendelő – csatolták a Fürst Sándor utca 1–27-ig és 2–26-ig határolt részét. Ugyancsak ide tartozik december 1-től a Pécsi út 35-től 57-ig, és 36-tól 40-ig terjedő szakasza, valamint a munkásszálló. Kibővült a 2-es körzet (Petőfi téri rendelő) is. Ezek után a sikondai városrész a Gorkij utca 16–32-ig és a 21–41-ig, valamint a Majakovszkij és a Sztahanov utca betegei e rendelőt keressék fel. A 8-as körzethez – dr. Szamos Sándor, Tompa Mihály utcai rendelő – csatolták a Tompa M. utca páros oldalát, és a Zrínyi tér 1. 2., 3-at.

Bányaegészségügyi vizsgálaton

Munkaértekezletet tartottak november 22-én a Mecseki Szénbányák, a Mecseki Ércbányászati Vállalat és a Pécsi Orvostudományi Egyetem illetékes intézetei, a Pécsi Akadémiai Bizottság Bányaegészségügyi és Bányászati Ergonómiai munkabizottsága. A megbeszélésen a VI. ötéves tervperiódus alatt végzett bányaegészségügyi vizsgálatok egyes eredményeinek ismertetésére, és megvitatására került sor.

A Mecseki Szénbányák részéről dr. Vékény Henrik, a kutatási központ porvédelmi osztályának helyettes vezetője a porártalom műszaki megelőzését célzó kutatások eredményeiről és feladatairól beszélt, dr. Pál Tibor Vasas Bányaüzemből pedig a komplex szűrés üzemorvosi vonatkozásairól számolt be.

A Butykos együttes is

Mikulás ünnepséget tartanak december 6-án, pénteken 17 órától a József Attila Művelődési Házban. A rendezvényre a Mecseki Szénbányák Szénelőkészítő-, Építési- és Gépkocsi Üzeménél, valamint Kutatási Központjánál dolgozók gyerekeit várják. A kis vendégekhez a télapó mellett a Butykos együttes is ellátogat műsorával, és aki azt szereti jobban, színes videofilmeket is nézhet.

mb ✧ HIRDETÉSEK.

Összkomfortos albérleti szoba kiadó. Komló, Dózsa Gy. u. 6/2. Ugyanott fűtött garázs is. Érdeklődni: 15 óra után.

Szép környezetben, gazdálkodásra is alkalmas területtel eladó a Magyaregregy, Kossuth u. 154. sz. alatti nagyméretű családi ház. Érdeklődni: a helyszínen naponta.

Komló központjában 12 m² központi fűtéses üzlethelyiség sürgősen átadó. Hideg-meleg víz, villany, WC bent van. Ajánlatokat: Pécs, Dobó István 49. 17 óra után.

Elcserélném Gorkij utcai, földszintes, hagyományos fűtású, egyszobás tanácsi lakásom egyszobás távfűtéses lakásra. Érdeklődni lehet: Komló, Alkotmány u. 14. II. 2. 5 óra után.

Ipari tevékenységre alkalmas melléképület ipari árammal kiadó. Érdeklődni: Komló, Hunyadi u. 7.

Kiváló fekvésű négyezer négyzetméteres telket egytagban vagy megosztva a Cseresznyeág dűlő bejárata és Szilvás között kínál eladásra a komlói Plébánia. Tel.: 81-544.

Bernáthegyi szuka 6 hónapos eladó. Tel.: 81-268.

Jó forgalmú reggeliző-lángossütő eladó. Telefon: 81-268. Munkanapokon 12 óráig.

Gyermek, női, férfi divatáruk a napi divatízlés szerint a SIVA-butikba. Komló, Kossuth u. 50. sz. autós bolt mellett. Nyitva: hétfő, kedd, szerda, péntek 9—18 óráig, csütörtökön 12-től 18 óráig.

Eladó 2 szobás garázsos családi ház. Komló, Újtelep, Hársfa u. 1/1. Érdeklődni: egész nap.

MOZIMŰSOR

GYEREKRABLÁS A PALÁNK UTCÁBAN. Színes magyar film. Írta: Nógrádi Gábor Hecseki és a gyerekrablók című regénye alapján. Operatőr: Baranyai László. Zeneszerző: Selmeczi György. Rendezte: Mihályfy Sándor. Főszereplők: Bánsági Ildikó, Koltai Róbert, Tábori Nóra, Rajhona Ádám, Léner András, Nyirsy Imola, Szirtes Ádám, Székhelyi József.

Kondor Lajcsi és Orsika szülei elváltak. Az apa kamionos, így sokat van külföldön. Az anya, hogy „rendes apát" találjon gyerekeinek, férjhez akar menni. Már ki van tűzve az esküvő időpontja, amikor Lajcsit elrabolják, és 20 000 Ft váltságdíjat követelnek érte. A rendőrség elkezdi a nyomozást és a csetlő-botló, de végtelenül gyerekbarát Hecseki alhadnagy hamarosan rájön, hogy Lajcsi önmagát rabolta el, mert meg akarta akadályozni az esküvőt. A nem pontosan a szolgálati szabályzat szerint eljáró Hecseki úgy intézi a dolgokat, hogy minden jóra fordul. Megérkezik Kondor apuka, feleségül veszi volt feleségét, megkerül Lajcsi is.

Park (Pécs): 3-tól 4-ig: Bombajó bokszoló. Előadások: 3-án: f4, f6 óra; 4-én: 5 óra. 3-tól 4-ig: Katapult. Előadások: 3-án: f8,; 4-én: 7 óra. 5-től 6-ig: A pópa lánya. Előadások: f4, f6, f8 óra. 7-től 9-ig: Aranyoskám. Előadások: f4, hn6, 8 óra. 10-én: Egri csillagok. Előadás: f4 óra. 10-én; Párizs, Texas. Előadás: hn7 óra.

Petőfi (Pécs): 3-tól 4-ig: A tűz háborúja. Előadások: 5, 7, 9 óra. 5-től 9-ig: Gyerekrablás a Palánk utcában. Előadások: 3 óra. 5-től 9-ig: Párizs, Texas. Előadások: 5, hn8 óra. 10-én: Filmmúzeum: Haragban a világgal. Előadások: 4, 6, 8 óra.

Kossuth (Pécs, délelőtt): 3-án: Katapult. Előadások: 10, 12 óra. 4-én: Suli-buli. Előadások: 10, 12 óra. 5-én: A megkínzott ember mosolya. 6-án: A pópa lánya. Előadások: 10, 12 óra. 7-től 8-ig: Csizmás Kandúr a világ körül. Előadás: 10 óra. 7-től 9-ig: Gyerekrablás a Palánk utcában. Előadások: 7—8-án: 12 óra; 9-én: 10, 12 óra. 10-én: Párizs, Texas. Előadások: 9, f12 óra.

Kossuth (Pécs, délután): 5-től 10-ig: Gyerekrablás a Palánk utcában. Előadások: 2, 4 óra.

Kossuth (Pécs, este): 5-től 7-ig: A megkínzott ember mosolya. Előadások: 6, 8 óra. 8-tól 9-ig: A pópa lánya. 10-én: Ragyogj, ragyogj, csillagom! Előadások: 6, 8 óra.

Fekete Gyémánt (Pécs): 3-án: A piszkos tizenkettő. 5-től 6-ig: Fantom az éjszakában. 7-től 8-ig: A postakocsi. 9-től 10-ig: Vezekelj bűnödért! Előadások: 6 óra.

Jószerencsét (Pécs): 3-án: Emberek a havason. Előadások: 4, 6 óra. 5-től 6-ig: Titokban Hang-Kongban. Előadások: 4, 6 óra. 7-től 8-ig: Átverés. Előadások: 7-én: 4, 6 óra; 8-án: 4 óra. 8-án: Lúdas Matyi. Előadás: 2 óra. 9-től 10-ig: Kék hegyek. Előadások: 4, 6 óra.

Zrínyi (Komló): 3-tól 4-ig: Megfelelő ember kényes feladatra. Előadások: 4, 6, 8 óra. 5-től 10-ig: Ivanhoe. Előadások: 4, 6 óra. 5-től 10-ig: A tűz háborúja. Előadások: 8 óra.

Május 1. (Komló): 3-án: Aranygyapjú. Előadások: f5, f7 óra. 7-től 8-ig: A vadon szava. Előadások: f5, f7 óra. 9-től 10-ig: Fantom az éjszakában. Előadások: f5, f7 óra.

Hosszúhetény: 3-tól 4-ig: Piszkos munka. 7-től 8-ig: Segítség, felszarvaztak! 9-én: A király és a madár. 10-én: A vadon szava. Előadások: hétköznap 6 óra; vasárnap 5 óra.

Mázaszászvár: 3-tól 4-ig: A hegyibarlang titka. 7-től 8-ig: Fantom az éjszakában. 10-én: Őrült római vakáció. Előadások: 6 óra.

Pécsvárad: 3-án: Álmodik az állatkert. 5-től 6-ig: Az élet muzsikája. 8-án: Kék hegyek. 9-től 10-ig: Szelíd motorosok. Előadások: hétköznap 7; vasárnap 3, 5 óra.

Sásd: 3-án: A postakocsi. 5-től 6-ig: Csillagok háborúja. 8-án: Vezekelj bűnödért! 9-től 10-ig: A Birodalom visszavág. Előadások: hétköznap 7; vasárnap f5, 7 óra.

Vetélkedő

Baranya felszabadulásának 41., a DIVSZ megalakulásának 40. évfordulója tiszteletére szocialista brigádok és KISZ alapszervezetek részvételével vetélkedőt tartottak november 28-án a Mecseki Szénbányák Villamos Üzemében. Az üzemi KISZ-bizottság és szakszervezeti bizottság szervezte erőpróbán több, mint húsz csapat vett részt. Felkészülésükhöz Sashalmi Lajos versenytitkár állított össze nívós anyagot.

Elmarad az előadás

Soltész Rezső komlói Színház- és Hangversenyteremben december 6-ra tervezett „Jókedvű vagyok" című műsora a művész ORI-turnéja miatt elmarad.

Szovjet tisztek látogatása

Egész napos látogatást tettek a Mecseki Szénbányáknál a hazánkban ideiglenesen állomásozó szovjet déli hadseregcsoport egyik alakulatának pártmunkás tisztjei. A vendégeket Zentai József, a pártbizottság titkárhelyettese tájékoztatta a vállalat gazdasági eredményeiről, a helyi pártszervek tevékenységéről. Ezt követően Pécs Bányaüzemben bányajáráson vettek részt, majd megtekintették a bányamentőállomást. A délutáni órákban felkeresték a Mecseki Bányászati Múzeumot és a Közetek Világa kiállítást, majd ismerkedtek Pécs nevezetességeivel.

Munkásszálló

Kulturális rendezvények

A Mecseki Szénbányák munkásszállóján Komlón — a lengyel bányásznaphoz kötődően — kiállítás nyílik december 5-én 17 órakor. A lengyel Toruni Múzeum gyűjteményét láthatják az érdeklődők. A papírkivágások a népművészet egyik jeles ágazatát képviselik.

John Lennon halálának évfordulóján december 5-én 18 órakor emlékműsort rendeznek. Koszits Attila művészeti előadó diavetítéssel illusztrált megemlékezője az 5 éve meggyilkolt rock-zenész munkásságát méltatja.

December 9-én, hétfőn 17 órakor a szállómozi az ausztrál Gallipoly filmet mutatja be.

Kiállítás

„Az alkotó látás útjai" címmel az Apáczai Nevelési Központ Vizuális Műhelyének gyermekmunkáiból válogatott kiállítás nyílt november 29-én a pécsi Helyőrségi Művelődési Otthonban. A kiállított munkák december 13-ig, naponta 9–17 óráig tekinthetők meg.

SZABAD IDŐBEN

Komló Városi Művelődési Központ

A Színház- és Hangversenyteremben 3-án 19 órakor a Népszínház társulata Gyárfás Miklós: Egérút című komédiáját mutatja be. Az előadásra az „A" bérletek érvényesek. 4-én 12 órakor az Országos Filharmónia ifjúsági bérlet 2. koncertje kerül sorra Mosolygó muzsika címmel, közreműködik a Mecsek Fúvósötös.

A Május 1. Művelődési Ház kiállítótermében ma, kedden 17 órakor Somssich Lászlóné, az MSZMP Komló Városi Bizottsága elsőtitkára nyitja meg a Magyarország állatvilága — Szövő- és szenderlepkék című kiállítást, melyet Fazekas Imre zoológus állított össze. A kiállítás megtekinthető december 20-ig naponta 16—19 óráig. Az AE klub 4-én 16 órakor tartja foglalkozását. 8-án 16—21 óráig táncestet rendez a magányosok klubja a Czukor-zenekarral. A barkácsműhely csütörtökön 15.30—18.30 óráig tart nyitva, a bőrös konténert szerdán és pénteken 16—19 óráig vehetik igénybe az érdeklődők. A fonotéka szerdán és csütörtökön 16—19 óráig, szombaton 9—12 óráig látogatható.

Az Úttörő- és Ifjúsági Házban 7-én, szombaton délelőtt 10 órakor ifiavató lesz, este 6—10-ig videodiszkó lesz. 8-án 16 órakor a Művészetek vándorútján sorozat keretében a Mecsekfalui lakodalmast tekintik meg a gyerekek a Színház- és Hangversenyteremben.

A Zrínyi Művelődési Ház nyitott klubjában 7-én 18—22 óráig diszkó lesz, közben fellép a Patent együttes. Szerdán 18 órakor video-vetítés lesz. A nyugdíjasklub kedden 16 órakor tartja foglalkozását. Az eszperantó klub tagjai szerdán 17 órakor tartják találkozójukat. A cigány ifjúsági klubban 6-án mikulás-ünnepély lesz 18 órakor.

A magyaregregyi Arnold-házban 8-án 17 órakor mozielőadás lesz, bemutatják A fehér toll című filmet.

A mecsekjánosi klubkönyvtárban 7-én 15 órakor télapóünnepély lesz, a gyerekek mesejátékot láthatnak, számítógépekkel ismerkedhetnek és gyöngyöt fűzhetnek, a felnőtteknek sportfilmvetítés lesz. Csütörtökön videofoci lesz 18 órakor.

A gesztenyési asszonyklubban 9-én 17 órakor a társadalombiztosítási jogszabályok változásairól dr. Radnai János osztályvezető tart előadást.

A mánfai klubkönyvtárban 7-én 16 órakor Télapó itt van címmel mikulás-ünnepség kezdődik. 9-én 16 órakor játszóház lesz.

A kökönyösi klubkönyvtárban 3-án és 4-én 17 órakor tartja foglalkozását a díszítőművészeti szakkör Kincses Ágnes vezetésével.

A mecsekfalui klubkönyvtárban 6-án 18 órakor a klubtagok ajándékműsora kezdődik gyerekeknek, 20 órakor szórakoztató program lesz a klub tagjainak Megjött a nagyszakállú címmel.

Mázaszászvári Bányászklub

A Nagymányoki Művelődési Ház és a bányászklub tart programegyeztető értekezletet az 1986. évi feladatokról december 3-án, kedden 10 órakor. A nyugdíjas szakszervezet fogadó napja 4-én, szerdán reggel 8 órakor kezdődik. A helyi művelődési ház és a bányászklub tart megbeszélést az 1986-os TIT-előadások szervezéséről 5-én, csütörtökön 9 órakor. A bányászklub és a helyi filmszínház az 1986. I. negyedévi munkavédelmi filmek ütemezéséről tart megbeszélést, 6-án, pénteken 10 órakor, 16.30-kor kerül sor a mikulás napi ünnepségre, a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével. Az üzemi dolgozók szabad foglalkozására 8-án, vasárnap délelőtt 10 órától biztosítanak lehetőséget.

MR Pécsi Körzeti Stúdió

A ma 17 óra 5 perckor kezdődő lemezbemutató után riport hangzik el Üzemekben év végén címmel. Szerdán 17 óra 5 perckor beszámoló Dél-Dunántúl zenei életéről. Csütörtökön 17 óra 5 perckor kulturális körkép. A pénteken 17 órakor kezdődő zenés hétvége tartalmából: hírek, egy dallam — több előadó, jegyzet, esti minikoncert, könnyűzene, információk, programjavaslatok. Szombaton 8 órától 10 óráig hallható a pécsi stúdió magyar nyelvű műsora. A nemzetiségi programok — hasonlóan a hét többi napjához — 18 óra 30 perckor kezdődnek. Vasárnap 8 órától 10 óráig magazin és zene a hallgatók kérésére. 18 órától hírek, sporthírek. 18 óra 30 perckor kezdődik a szerbhorvát, 19 óra 5 perckor pedig a német nyelvű nemzetiségi adás.

A magyar sajtó napjára

A tájékoztató, a művelődő ember véleménye a sajtó termékeinek olvasásakor a vízszintes 1. és a függőleges 42. sorok szavaival.

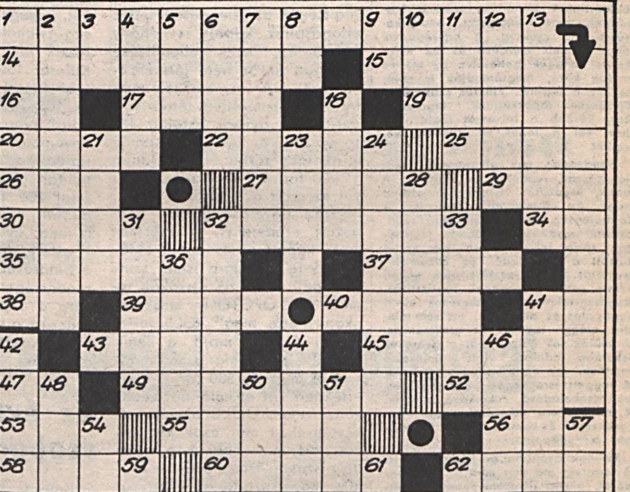

Vízszintes: 1. A gondolatok bevezető része. (Zárt betűk: A, A, A.) 14. „Nagyobbacska", mint a macska. 15. Szegény arab paraszt. 16. Intő egynemű hangzói. 17. Földkéreg zömét alkotó kettő elemének vegyjele. 18. Kutyabeszéd. 19. A Vatikán kincstárában őrzik. 20. Sekélyvizű tengerpart. 22. Erős németül. 25. Nézz hátra! 26. Későn érkezett az idei őszön. 27. Csillagkép. 29. Z, Z, L. 30. Mértani fogalom. 32. Tágas helyiség. 34. „Halkszavú" súgó. 35. Könnyebb betegségben szenved. 37. Katonai menet idegen szóval. 38. Az Operaház építőjének névjele. 39. Az őz család egyik tagja ford. 40. Kisiparos. 41. A sebészetben is használt fém vegyjele. 42. Bajban van! 43. Nemcsak az. 45. Félrevezető hitegetés. 47. Szerepel a kupában! 49. Mérgező anyagot tartalmaz. 52. Hazai politikai tömörülés röv. 53. Z. E. T. 55. Festői terület az Alpokban. 56. Államszövetség röv. 58. Malomipari őrlemény. 60. A vulkán igéje. 62. Betűivel: a P. M. S. C. válogatott labdarúgója. 63. Régi fémedény. 65. Svájci folyó. 67. Eurázsiai folyam. 68. Lószerszám. 70. Statisztikai gyűjteménye.

Függőleges: 1. Szép elnevezésű kézimunkafonal. 2. A cirkusz igazgatója mondhatja így alkalmazottjáról. 3. Szerepel a TOTÓ-ban! 4. I. S. S. O. 5. Még nem iszik! 6. Konyhasó németül, ford. 7. Csodáserejűnek hitt öreg. 8. Német viszonyszó. 9. Sándor Frigyes. 10. Mint a vízszintes 53-as. 11. Takarmány ford. 12. Európai nép. 13. Rovar. 18. Hajdani tankönyv kettő emlékezetes szava. 21. Elferdült. 23. Szomorú emlékű város a Kárpát-medencében. 24. A „bandához" tartozik. 28. Névről szólított kisleányom. 31. Elhagyott szülőföld. 32. Simán megy. 33. Pontatlan. 36. Ujjáfogalmazott. 41. Vajon őrzője-e a nyájnak? 42. A megfejtendő mondat befejező része. (Zárt betűk: F, D.) 44. Szétbont! 46. Kivégzett szlovák fasisztavezér vezetékneve. 48. Szennyező ipari melléktermék. 50. Férfinév ékezet felesl. 51. Hivatali tisztség. 54. Település a jugoszláviai Vajdaságban. 57. . . . — izáció, városiasodás. 59. Becsukja-e? 61. A hódra jellemző ige táviratilag. 62. Sajtótermék jelzője is lehet. 64. Talál. 66. Nem egészen egy korty! 69. G. E. 70. Indulatszó. 71. Baranyai település.

Horzsa Sándor

Megfejtésként beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 42. sorokban szereplő gondolat a Mecseki Bányász Szerkesztőségének (7629 Pécs, Komját u. 5.). Határidő: december 12. A rejtvény megfejtői között 5 darab könyvutalványt sorsolunk ki és küldünk el jutalomképpen postán.

Erről írt...

. . . 1951. december 7-én a Bányászlámpa:

„Rákosi elvtárs beszéde után erősebbnek éreztem magamat, és újult erővel folytattam munkámat. Elhatároztam, hogy Pártunk és kormányzatunk határozatát több és jobb munkával hálálom meg.

Felajánlom, hogy december hó folyamán napi 10 csillés előirányzatom helyett 25 csille szenet termelek. Párosversenyre hívom ki Szilas Adolf sztahanovista elvtársat.

A világ dolgozóinak szeretett vezére, Sztálin elvtárs 72. születésnapját így akarom méltó módon megünnepelni.

Szakács Mihály"

(A szerkesztőség postájából.)

„Egy alkalommal, fizetés után — azóta már eltávolított nótorius bumlizók — engem is belevittek az ivásba, kártyázásba, majd engem pincérnek használtak fel; összeszedtem a jegyeket, és azokon felvágottat, konyeret vásároltam, majd literszámra hordtam az italt a dorbézoló társaságnak, amelybe én magam is beletartoztam.

Így aztán én magam is háromszor hiányoztam. Ekkor még nem tudtam felfogni ennek jelentőségét. De a Bányászlámpa 1. számában felhozottak, többek között a becsületbíróság ítélete észhez téritett, és rájöttem arra, hogy ezzel a három hiányzással az egész országnak és nem utolsó sorban magamnak komoly kárt okoztam. (. . .)

Felhívom a tévelygő bumlizókat, tegyék jóvá hibájukat."

(Levél a bumlizókhoz.)

□

. . . 1957. december 7-én az Új Komló:

. . . A társadalomnak minden józan gondolkodású, dolgos munkásra szüksége van, aki hajlandó dolgozni, és hibájától elszakadni. Hiba nélküli ember nincsen, és ha ezt elfeledjük, nem a hiba ellen küzdünk, hanem az elkeseredett emberek számát szaporítjuk. Ez pedig nem lehet célunk. Nem engedünk egyet sem elszakadni a közülünk valókból. Mi humanistáknak valljuk magunkat. Értsük meg ebben a kérdésben azt, mi a helyes gyakorlat."

(„Ne engedjük elszakítani.")

□

. . . 1975. december 9-én a Mecseki Bányász:

„. . . Itt lakik az öregek otthonában, s gyakran kijár, hogy a „fiatalabbaknak" — a 70—80 éveseknek — orvosságot hozzon a patikából. De nehogy azt higgyem ám, hogy Ő olyan egészséges, jegyzi meg kissé aggodalmasan. „Csak látott volna nyolcvanöt éves koromban, de még kilencvenben is!" — mesélli mosolyogva, megcsillanó szemmel. — Akkor még a fára is felmásztam, és úgy vertem le a diót . . ."

Gyuri bácsinak (— a legöregebb komlóinak — mv.) csupán három esztendeje van vissza a három számjegyhez . . ."

(A század elején bejárta a világot)

„. . . — Koksz, brikett, komlói darabos és iszapszénből minden menynyiséget ki tudunk elégíteni — mondotta Czukor Árpád, a Dél-dunántúli TUZÉP 3. számú komlói telepének vezetője. — A komlói diószén a legkeresettebb! Ebből naponta egy-két vagonnal érkezik, de az nyomban el is fogy.

— Mivel magyarázható, hogy a diószenet vásárolják legtöbben?

— Egyrészt azért, mert olcsó, mázsánként 59,50-ért adjuk, másrészt azért, mert a minősége jó. A fokozott érdeklődésre való tekintettel a Dél-dunántúli TUZÉP-központ áruforgalmi osztálya 1000 mázsa diószenet és 700 mázsa darabos szenet biztosított decemberre — terven felül."

(Van-e elegendő szilárd fűtőanyag?)

egy oldalon EGY TÉMA több oldalról

Tudja-e, hogy...

. . . az ókori Rómában született az első újság, az Acta Diurna Populi Romana (A Római Nép Napi Lapja). Alappéldánya egy, a Fórumon kifüggesztett fehér tábla volt, amelynek szövegét kézírással másolták s így terjesztették. Kezdetben állami határozatokról tájékoztatott, majd politikai eseményekről, városi ügyekről.

✲

. . . a „sajtó" szó eredeti jelentése: „prés". Kezdetben tehát a nyomtatásban használt gépet értették rajta, később az egész nyomdaipart, a nyomdai prés alól kikerült sajtótermékeket, sőt ezek tartalmát.

✲

. . . a sajtó már térhódítása kezdetén sem váltott ki mindenkiben megelégedést. V. Pius pápa például fellépett a pápaságot és egyházat támadó újságírók ellen, mi több: 1572-ben kiátkozással fenyegette az ilyen újságok olvasóit. XII. Gergely gályarabságot „ígért" azoknak, akik nem jelentik be a veszedelmes híreket tartalmazó újságokat.

✲

. . . az újság több nyelven is hasonló elnevezése a „gazeta" olasz pénzegység nevéből ered. Egy gazétáért árusították akkoriban Velencében a középkor elejének sajátos hírközlési termékét, a kézírásos újságlevelet.

✲

. . . a legnagyobb napi példányszámban megjelenő lapok (1981-es adat): Asahi Simbun (japán): 10 millió, Pravda és Izvesztyija (szovjet) 9—9 millió, Zsenmin Zsipao (kínai): 2 millió, The New York Times (amerikai) 950 ezer — vasárnaponként 1,5 millió, Népszabadság (magyar) 750 ezer, Al Ahram (egyiptomi, arab) 500 ezer — vasárnaponként 750 ezer.

Baki baki hátán

Főúton, felügyelet nélkül hagyott lovak büntetést vonnak maguk után.

✲

Apját gyermekként elvesztette.

✲

A Tanbánya dolgozói, átérezve a kitermelt szén fontosságának értékét . . .

✲

Frissen ondolált hajjal nyit ajtót.

✲

Tmk. E három betű a megelőző karbantartást jelenti. Célja, hogy rendszeres időközökben karbantartó, ellenőrző munkálatokat végezzenek a gépek.

✲

Építésük idején talán nem is a minőség volt az elsőrendű szempont, inkább a lakásigények gyors kielégítése ösztönözte a lakásprogram megvalósítását, így azok állaga a néhány évtized alatt jelentősen megromlott.

✲

Zászlóbevonulás dobszóra. Ezzel az aktussal kezdődött a Komló városi úttörőparlament.

✲

10 órakor zászlófelvonulással kezdődik az ünnepélyes program.

✲

A fejtési szocialista brigádon az üzem szeme. Az üzemé, hiszen nemcsak a saját célprémiumáért, de az üzemvezetővel kötött többi kollektíva is függ munkaeredményüktől.

✲

A firenzei mintára vert virágos, Anjou-liliommal díszített florentia szóból lett a magyar forint.

✲

Annak idején én és a bátyám még a somogyi Babócsán születtünk.

✲

A mecsekfalui klubkönyvtárban 25-én, vasárnap 15 órától a közönség Komló városához csatolásának jubileumán 25 év története képekben c. bemutató és előadás lesz, amit a jelenlegi és a volt klubtagok találkozója követ.

✲

Ludwig András ma már hófehér hajával emlékszik vissza az 1927-es esztendőre, amikor tagja lett a kórusnak.

✲

Megtalálták a módszerét annak, hogy gazdaságosan kívánják a meddőből a szenet a Tatabányai Szénbányák szakemberei, s az így különválasztott kőzetet alkalmassá tegyék az ipari felhasználásra.

✲

Fűtött buszban akár szúnyhatunk is egyet.

✲

Fogpotyogtató hideg volt.

✲

Lakást azonban még ma is a jó lakáshoz jutó körülmények ellenére sem kaphat azonnal.

✲

Igaz, itt, kinn a faluban csak január—február—márciusban vagyunk képesek egy ütőképes oktatási időszak megtartására.

✲

Azelőtt ködbér eladó volt.

Vigyázz, a sajtó harap!

Ezt csak neked mondom, úgy mindenen kívül, hogy értsd a helyzetet — hangzik el szinte nap mint nap a bevezetés, és ilyenkor következnek a legizgalmasabb információk. Amikor aztán váltunk („Most kapcsold be a magnót!", vagy „Ezt már írhatod!"), akkor azonnal ellaposodik a beszélgetés, és általánosságok jönnek általánosságok után. Sokra nem megyünk azzal, hogy különben értjük a helyzetet.

Még a mi sajtónktól is mindenki fél. A riportalany attól tart, hogy többet mond, mint amennyit lehet, s ezért mielőtt kérdezem, még szerezzek be 2—3 engedélyt, mert egyébként is jobb félni, mint kimaradni a jutalomosztásból, ami ha kevéske is, mégis valami. Még a bátrak is félnek. Ujjukat felemelve, tréfásan megfenyegetik az újságírókat, s csak jegyzőkönyvön kívül (!!) mondják el a döntőt alapvetően befolyásoló érveiket. Ezek persze gyakran kész tényeket jelentenek. Ezt kérje később számon valaki. . .

Még a gumicsont is fél, hogy hátha lerágunk róla valamit. Mintha vicsorogva járnánk, s tábla lógna a nyakunkon: vigyázz, a sajtó harap!

Persze, ki tudja? Még minden lehet.

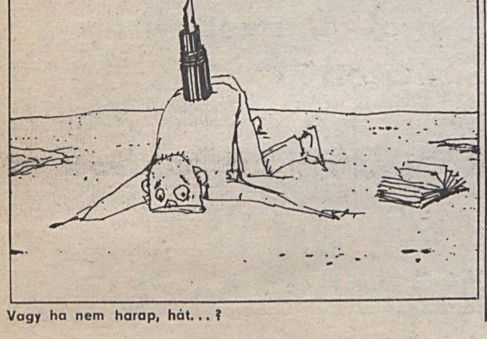

Vagy ha nem harap, hát. . . ?

Sajt(ó)reszelék

1. BIZALOM

Még nyár volt. A magyar-egregyi strand bejáratánál hárman-négyen beszélgettek a falu dolgairól, a pénztárban meg épp ellenőrizték az elszámolást.

— Szeretnék egy kicsit körülnézni — mondtam a pénztárosnőnek, miután elmeséltem, hogy ki, s mi járatban vagyok.

— Csak tessék — intett készségesen. — Csak hát alig van valaki, mert cseréljük a vizet . . .

— Egy kicsit körülnéz, aztán sokat kitalál — hallottam a hátam mögül a nem hozzám intézett, de elsősorban nekem szóló megjegyzést, s a hangsúlyból kiéreztem a nem éppen hízelgő bírálatot is. — Lám, lám! — gondoltam. — Egy pillanatra fontosabb lettem, mint a falu dolgai . . .

2. KI VAN A KÉPEN?

— Ugyan már, kit érdekel? — jegyezte meg egyik ismerősöm, amikor hallottam, hogy a Magyarország szépe verseny komlói résztvevőjéről írok. Hogy tévedett, az már a megjelenés napján nyilvánvalóvá vált.

Az autóbusz-megállóban ismeretlen férfi szólította meg a munkából hazafelé tartó Eöry Ildikót.

— Te vagy itt a képen? — kérdezte meglobogtatva az aznapi Mecseki Bányászt.

— Nem —, vágta rá ijedten, aki nem tudta mire vélni a megszólítást, s felugrott a buszra, ami épp beállt. A szíve még talán hazaérve is hevesen kalapált. Otthon aztán ő is megnézte a lapot, és a fényképet a 7. oldalon.

Az az illető talán csak egy aláírást akart . . . ?

3. TALÁLKOZÁS

Ácsorgok egy üzemi portán, várom, hogy teljék az idő, s bejuthassak egyik brigádhoz. Portás bácsi megszán, beszédbe elegyedik velem. Meghányjuk-vetjük a világ dolgait, az emelkedő árakat, a fegyverkezési hajszát. Ő elrettentő példaként említi a Hirosimára dobott atombombát, s ujját felemelve magyaráz: „Mert az újság is megírta ám azt a szörnyűséget . . ." — és idéz.

Meghatott szemlélője vagyok nemes felháborodásának. Örülök, hogy azt a cikket véletlenül én írtam . . .

4. AKKOR TÁRGYTALAN!

A színésznő, akihez befelé igyekszem kérdéseimmel, még öltözködik. Ez az első ilyen riportom, izgatottan téblábolok hát ajtaja előtt. Egy jókedvű díszletező már harmadszor botlik belém. Valamivel kivívhattam a rokonszenvét, mert negyedszerre atyaian vállon csap:

— Hát te mit ácsorogsz itt?! Van itt valami csehó, gyere, meghívlak!

— Ne haragudj, X. művésznőt várom . . .

— Nafene, aztán minek?

— Riportot szeretnék készíteni vele a helyi újságnak.

— Ja, te újságíró vagy?! Akkor tárgytalan az egész, vedd úgy, hogy nem is szóltam! . . .

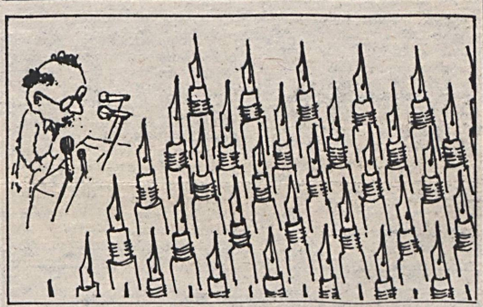

SAJTÓKONFERENCIA

Labdázás

Ez már a harmadik telefon. Az aknász azzal utasított el, hogy neki ez a gép annyira kellett, mint üveges tötnak a hanyattesés, rálőcsölték, hogy próbálják termelésbe állítani, holott van neki baja éppen elég . . . A műszaki vezető már finomabb volt, ügyesen kitért a kérdés elől, mondván: ez nem az ő hatásköre, s különben is a felsőbb vezetők erről bizonyára többet tudnak mondani.

A főmérnök titkárnője bájosan magyarázkodik, X. elvtársnak fontos tárgyalása van, nem lehet zavarni, de majd visszahív, adjam meg a telefonszámot. Fél óra múlva a főmérnök: Igen, tudunk a problémáról, de hát minden gépnél ez a helyzet, a kísérletezésnél előfordulnak váratlan akadályok, de majd minden rendbejön, egyelőre nem kellene foglalkozni az üggyel . . . Micsoda? Hogy ki a felelős azért, mert nem megfelelő gépet hoztunk be? Ez nem a mi dolgunk, talán a műszaki fejlesztők . . .

Halló, műszaki fejlesztők. Igen, igen Z. elvtárs foglalkozott ezzel a témával, de sajnos, őt nem tudjuk most adni, mert hosszabb ideje külföldön tartózkodik, s a következő hónapokban nem is lesz itthon, gépéznőben van.

Labdázgatunk. Passzoljuk egyiktől másikig. Van, aki le tudja venni, csinál egy-két cselt, és úgy adja tovább, mások még a labdát sem tudják maguknál tartani. Hát igen, ezt jól megtanultuk, hogyan kell a felelőst eltüntetni.

Cseng a telefon. Harsány hang a vonal végén.

— Hahaha, micsoda marhaság jelent meg már megint az újságotokban? Mi az, hogy Pribus balegyenese ül Keszeg fején, amikor a fotón a labdarúgó-mérkőzés egy jelenete látható. Hahaha, ezt jól elpuskáztátok . . .

— Micsoda — hülök rá az oldalra —, tényleg elcserélték a képaláírást a nyomdászok.

Így teremtődik

A „teremtés időszaka": témavadászat után három zsáknyi kézirattal teszszük próbára gépírónőink türelmét (1. kép), no meg szerkesztőink idegeit (2. kép). Itt dől el, mi kerül az újságba, milyen lesz egy-egy oldal „arca". A nyomda munkatársai aztán ez alapján elkészítik, hengerek alá küldik a készülő lapot (3. kép), s már csak az ellenőrzés van hátra, ezúttal hibavadászattal (4. kép). S megteremtetett a Mecseki Bányász új száma!

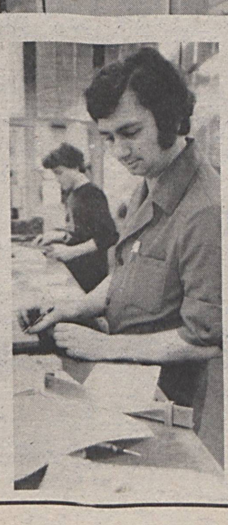

Az oldalt írta és összeállította: Békéssy Gábor, Ferling József, Molnár Valéria és Vízhányó Imre.

Fotó: Kóródi Gábor.

Illusztráció: Barka Ferenc.

Komló, 1985. október

Anyakönyvi hírek

SZÜLETTEK

Lindauer Józsefnek és Hegyi Gizellának Attila, Horváth Jánosnak és Plasz Juliannának Adrienn, Weisz Józsefnek és Horváth Évának Andrea, Schunk Józsefnek és Barabás Eleonórának Alexandra, Bödő Attilának és Fábián Magdolnának Livia, Brachna Bélának és Lustyik Andreának Bernadett, Maul Miklósnak és Kovács Andreának Zsófia, Ridegh Györgynek és Thürmer Juditnak Edina, Varga Árpádnak és Péntek Juditnak Árpád, Lippai Ferencnek és Horváth Emőkének Gábor, Csimpolyás Zsoltnak és Walke Mártának Zsolt, Kovács Istvánnak és Sándor Évának István, Csizmadia Gézának és Kuti Andreának Balázs, Kalapáti Sándornak és Benkő Erikának Anikó, Möller Józsefnek és Kalló Zsuzsannának Andrea, Kővári Zoltánnak és Solti Erzsébetnek Zsanett, Jung Istvánnak és Szabó Ildikónak Henrietta és Bernadett, Fonyádi Péternek és Polics Annának Ákos, Orsós Györgynek és Moszkál Mártának Renáta, Cseke Lászlónak és Rosch Editnek Viktor, Ladányi Ferencnek és Strausz Elzának Elza, Krapecz Józsefnek és Kovács Évának József, Orsós Józsefnek és Balogh Flórának József, Kuczkó Istvánnak és Parrag Editnek Nikoletta, Gábor Istvánnak és Pöppl Klárának István, Cseh Gyulának és Németh Klárának Balázs, Katos Sándornak és Andrási Ildikónak Petra, Dobosi Lászlónak és Horváth Erikának Olivér, Kovács Lászlónak és Aranyos Jolánnak Adrienn, Bán Tibornak és Lempacz Magdolnának Anita.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Erdősi István és Buzás Katalin, Tarr András és Hengl Katalin, Tamás György és Jankovics Edina, Tőlgyesi István és Óri Ibolya, Fábos Gyula és Szücs Julianna, Kanizsai Zoltán és Hegedüs Mária, Orsós István és Kosztyu Katalin, Bakó György és Mester Gabriella, Kelemen Attila és Valkai Tünde, Wágner József és Szántó Ildikó, Kőhalmi János és Nyitrai Zsuzsanna, Kovács László és Nagy Erzsébet, Zaka Gyula és Jókuti Ilona, Seres Károly és Oláh Erzsébet.

MEGHALTAK

Berki Jánosné Mező Mária, Czakó János, Kistarr József, Hirsch Lajosné Szalma Anna, Preisendörfer Flóriánné Papp Éva, Gábor Sándor, Zöld Józsefné Pecsnek Anna, Mag Béláné Rosprim Margit, Téth József, Czukor János, Szomor Józsefné Bernáth Katalin, Löber Ádám, Bodor Sándorné Nagy Mária, Gumpl Józsefné Kerner Mónika, Izai Istvánné Krebsz Magdolna, Spantler Károlyné Spantler Irén, Vajda László, Ceiner Ferencné Krémer Erzsébet, Pető József, Eberfi Ferencné Farkas Mária, Genczler Péterné Kult Rozália, Scheiber György, Békefi Istvánné Vida Julianna, Naay Istvánné Slama Karola, Fór György, Balogh Ferenc, Orsós Józsefné Orsós Rózsa.

Magyar Ifjúság Kupa

Tizennéay férfi és egy női csapat nevezett Komlón a Magyar Ifjúság Kupa országos kirnályás labdarúgóakcióba. A KISZ Komló Városi Bizottsága és a városi tanács vb sportfelügyelősége szervezésében a selejtezőre 7—8-án (szombat, vasárnap), december 15-én vasárnap a sportcsarnokban kerül sor.

Az egyetlen női csapat automatikusan kerül a megyei döntőbe, a férfiak pedin három csoportban körmérkőzést játszanak a továbbjutásért. A városi döntő győztese kapja a joant a megyei versenyen való szereplésre.

A városi selejtező sorsolása:

December 7., szombat, I. csoport:

7.30—8.20: Dühöngő SE (Komló)—Steinmetz (Komló)
8.25—9.15: Magyarhertelend—Elektra Sásd
9.20—10.10: Royal Komló—Steinmetz
10.15—11.05: Dühöngő SE—Magyarhertelend
11.10—12.00: Steinmetz—Elektra Sásd
12.05—12.55: Roval—Dühöngő SE
13.00—13.50: Dühöngő SE—Elektra Sásd
13.55—14.45: Szünet
14.50—15.40: Roval—Magyarhertelend
15.45—16.35: Steinmetz—Magyarhertelend
16.40—17.30: Elektra Sásd—Royal

December 8., vasárnap, II. csoport:

7.30—8.20: Tűzoltóság (Komló)—Béke Tsz (Gödre)
8.25—9.15: Kozmosz Pécsvárad—VSOP (Mágocs)
9.20—10.10: Béke Tsz—FC Fortuna Komló
10.15—11.05: Tűzoltóság—Kozmosz
11.10: —12.00: Béke Tsz—VSOP
12.05—12.55: FC Fortuna—Tűzoltóság
13.00—13.50: VSOP—Tűzoltóság
13.55—14.45: FC Fortuna—Kozmosz
14.50—15.45: Béke Tsz—Kozmosz
15.45—16.35: VSOP—FC Fortuna

December 15., vasárnap, III. csoport:

7.30—8.20: Sásd—Mezőgép Pécsvárad
8.25—9.15: Tanbánya Komló—Carbon Komló
9.20—10.10: Sásd—Carbon
10.15—11.05: Mezőgép—Tanbánya
11.10—12.00: Sásd—Tanbánya
12.05—12.55: Mezőgép—Carbon
13.00—13.50: I.—II. csoport második helyezettjeinek osztályozója.

mb SPORT

Paks—Komló 18-10

Érettebb volt az ellenfél

Nagy csatát ígért az ökölvívó NB II. őszi záróforduljában a városi sportcsarnokban megrendezett Komlói Bányász—Paksi SE találkozó. Az eddigi két fordulóban mindkét együttes győzelmet ért el, így aztán összecsapásuknak az őszi elsőség és egy nagy lépés az NB I. felé is a tétje volt. A közönség is remek csatákat szimatolt, hiszen ezúttal még a szorító körül felállított pótszékeket is megtöltötték az érdeklődők. Sajnos a 11 pár összecsapásában kevésszer örülhettek a komlói hívek. A paksiak bebizonyították, ők az érettebbek, a Komló minimális esélyét nem tudta győzelemre váltani.

Tulajdonképpen már akkor eldőltnek lehetett tekinteni a találkozót, amikor az első pár szorítóba lépett, hiszen az ifjúsaiaknál a két alsó súlycsoportban nem volt komlói induló, így a vendégek 4-0-lal rajtoltak. Az ifjúsági 63,5 kgban az esélyesebb komlói Hajnal nem tudott ellenfele fölé kerekedni, s a bírók is úgy döntöttek, hogy döntetlen a mérkőzés. Egy súlycsoporttal feljebb Orsós P. ellen a paksi fiúnak mindössze egy menet kellett a döntő fölényhez, s máris 7-1-re vezettek a vendégek. Előnyük a felnőtteknél rögtön tovább nőtt, mert Kerekes László sem tudott kiállni. 54 kg-ban Pirbus ezúttal sem tudott nyerni, kevés volt benne az erő, s talán még az igazi elszántság is hiányzott a komlói fiúból. Döntetlen lett a vége, az állás pedig 10-2 a Paks javára.

Sári (szemben) ezúttal sem okozott csalódást. Az ő mérkőzésén csattant legtöbbször a közönség elismerő tapsa.
Fotó: Beck Péter

A Steinmetz Kupa győztes paksi Karmacsi jobbára csak táncolt, Kalányos S. bunyózni is próbált, ezt értékelték a bírók, s pontozással nyert a komlói fiú. 60 kg-ban Orsós L. másfél meneten át bírta, ám a győzelemre cseppnyi esélye sem volt. Így aztán Győri Miklós, a komlóiak edzője be is dobta a törülközőt. Sajnos nem jött létre 63,5 kg-ban az Urszán—Magyar összecsapás, mert a paksi fiú egy súlycsoporttal feljebb indult. Így aztán Urszánnak két perc is elég volt ahhoz, hogy feladásra kényszerítse ellenfelét. Magyar sem töltött egy teljes menetet a komlói Orsós I. ellen a szorítóban, bár az elején alaposan meglepte a Bányász 67 kg-osa a kétszeres bajnok paksi fiút, aki aztán megrázta magát, s háromszor is olyan erővel ütötte állon Orsós I.-t, hony a bíró kihirdette a döntő fölényt. 14-6-ra vezettek ekkor a paksiak, s a hátralevő párosításból látni lehetett, már nem születhet meglepetés. Torma (Paks) és Bozsér (KBSK) egykoron együtt öklözött a PVSK-ban, ennek ellenére nem vívtak sétagalopp-meccset, hárommenetes küzdelmükből a nevesebb Torma került ki győztesen, egyhangú pontozással. Újabb két hárommenetes csata következett, s ezek végre Bányász-győzelmet hoztak. A 75 kg-ban Sári ezúttal is többször tűzbe-lázba hozta a közönséget, s nem is maradt el a siker. A 81 kg-ban Horváth Attila győzelme már nem volt ennyire egyértelmű, de a pontozók itt is 3-1 arányban a komlói bokszolót látták jobbnak. A nehézsúlyúaknál a paksi Erős egy menet alatt megadásra kényszerítette a komlói Nyitrait, így végeredményben 18-10 arányú vendéggyőzelem született.

A vereség ellenére dicséretet érdemel az őszi csapatbajnoki teljesítményéért a Komlói Bányász. Az NB II-ben újonc gárda két győzelemmel és egy vereséggel zárta az őszt, s ennek alapján jogosan bizakodhatnak az ökölvívás komlói rajongói, hogy megkapaszkodnak a második vonalban.

Paksi SE—Komlói Bányász 18-10. Komló, NB II-es ökölvívó csapatbajnoki mérkőzés. Komlói győztesek: Kalányos, Urszán, Sári, Horváth. Hajnal és Pirbus döntetlent ért el.

Kosárlabda NB II.

Újabb győzelem

A várakozásnak megfelelően újabb győzelmet ért el a női kosárlabda NB II-ben a Komlói Bányász. Egri Nándor tanítványai ezúttal a Pécsi TÁSI-t verték 36 pontos különbséggel. Már az első játékrészben 23 pontos előnyre tett szert a Komló, s a pécsi fiatalok szünet után is csak percekre tudtak egyenrangú ellenfelek lenni.

Komlói Bányász—Pécsi TÁSI 85-49 (49-26). Komló, NB II., női kosárlabda bajnoki mérkőzés. Komló: Prelóger (28), Csankó (12), Straub (22), Dóczine (6), Pallos (13). Csere: Szedeli (4), Hoffmann, Kalló.

A következő fordulóban december 3-án a Bányász Kaposváron a Tanítóképzővel mérkőzik.

Kezek és tekintetek a labdán. Dóczine próbálja megszerezni a labdát a TÁSI palánkja alatt.
Fotó: Kóródi Gábor

A váci 1-2 ellenére

Dicséretes az ősz

A három egymást követő győzelem, no és a vendéglátó Vác gyengélkedése adott alapot arra a Komlói Bányásznak, hogy a pontszerzés reményében utazzanak a labdarúgó NB II. őszi záróforduljára. Egy helyen változott az elmúlt héten szerepelt csapat: Zrínyi helyére Fekete került.

Szinte egész délelőtt esett a hó Vácott, így aztán mintegy 6—8 centis hóban kezdődött a játék, amely mindvégig hatalmas küzdelmet hozott. Akárcsak Salgótarjánban, ezúttal is a Komló ragadta magához a kezdeményezést, de jobbára csak szögletekig jutottak a Bányász akciói. Az első negyedóra végén Takács hibázott gólhelyzetet, majd a félidő hajrájában vezetéshez jutott a kevesebbet támadó hazai gárda. Hohmann rosszul vett át egy labdát a 16-oson belül, Szalai rácsapott és beadását Kovalik Tötte a komlói kapuba. Még a félidő befejezése előtt egyenlített a Komló, egy szöglet után Takács emelt a másik kapuba. Szünet után is a Bányász kezdett jobban, s amikor a 65. percben Aczél játékvezető kiállította a váci Kovalikot, mindenki arra gondolt, a 10 emberrel játszó hazaiak már nem lesznek képesek újítani. Sajnos, nem így történt, igaz, abban, hogy a hazaiaknak sikerült measzerezniük a győztes gólt, közrejátszott az is, hoay a bíró mintegy kiegyenlítve az elhamarkodott kiállítást, Hohmann egy jó szerelését szabálytalannak minősítette, a megítélt 11-est nem is hibázták el a váciak. Ez már a 81. percben történt, s a hajrá perceiben hiába jutott kétszer is gólhelyzetbe a Komló, a cseréként beálló Uhrik lövését kitorpanta a sarokból Pleskó, Takács pedig mellé lőtt.

— Mindenki nagyon igyekezett — mondta a találkozó után Csordás István, s ilyen szempontból nem is érheti szemrehányás a játékosokat. Jobb lett volna persze úgy pihenőre térnünk, hogy a hajrá jó sorozata folytatódik, de azt hiszem, elkeseredésre így sincs semmi okunk.

Igaza van a szakvezetőnek, hiszen az augusztusi rajtnál kevesen számítottak arra, hogy a Bányász 20 pontot szerezve újonc létére a 7. helyen zárja az őszt. A néhány nem várt vereség ellenére jól vizsgáztak a fiúk, s egy hét levezetés után megérdemelt pihenőjükre térhetnek. A tavaszra felkészülés január 3-án kezdődik, az eddigiek szerint két teremtornán is indul a Bányász. Január 10—11-én Komlón az NB I-es PMSC, az NB II-es Keszthely és a jugoszláv Palics vendégszerepel a városi sportcsarnokban, majd január 25-én Nagykanizsán ugyancsak teremtornán indulnak. Szabadtéren első-

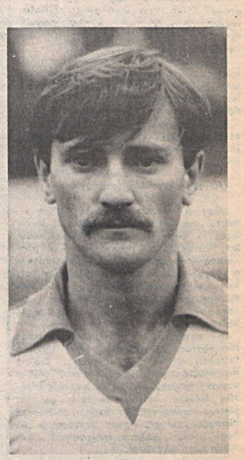

Takács Jenő — három mérkőzés, két gól és egy 11-es

ször a Dunántúli Napló Kupában láthatja majd a kék-fehéreket a hazai közönség.

Váci Izzó—Komlói Bányász 2-1 (1-1). Vác, 600 néző. V.: Aczél. Vác: Pleskó — Kurnász, Rotyis, Polónyi (Szenczi, a 88. percben), Szalai — Mózner, Csikós, Kósa — Bera, Kovalik, Cseri. Edző: Tiszafalvi Tamás. Komló: Baán — Papp dr., Schulteisz, Vukmann, Barta — Gallai, Hohmann (Zrínyi a 82. percben), Varga — Vigh (Uhrik, a 74. percben), Fekete, Takács. Edző: Csordás István. G.: Kovalik, Bera (11-esből), illetve Takács.

AZ NB II. ÁLLÁSA AZ ŐSZI IDÉNY VÉGÉN

1. SZEOL-DÉLÉP	19	12	3	4	41-18	27
2. Eger	19	9	9	1	33-15	27
3. Diósgyőr	19	9	6	4	36-23	24
4. Ganz-MÁVAG	19	9	6	4	32-20	24
5. Dunaújváros	19	8	7	4	31-18	23
6. Keszthely	19	7	7	5	21-20	21
7. Komló	19	9	2	8	35-32	20
8. Szolnok	19	9	2	8	29-28	20
9. Salgótarján	19	7	5	7	22-19	19
10. Szekszárd	19	8	7	6	19-27	19
11. Nyíregyháza	19	8	2	9	24-25	18
12. Sopron	19	6	6	7	24-26	18
13. Baja	19	7	4	8	27-39	18
14. Metripond	19	6	4	9	26-31.	16
15. Veszprém	19	5	6	8	18-25	16
16. Vác	19	6	4	9	14-27	16
17. D. Kinizsi	19	4	7	8	24-29	15
18. H. Szabó L. SE	19	6	3	10	23-31	15
19. Nagykanizsa	19	3	7	9	23-24	13
20. K.-barcika	19	3	5	11.	18-33	11

Hét érem

Pécsett került sor a hétvégén az asztaliteniszezők megyei utánpótlásseregszemléjének őszi fordulójára. Nagy mezőnyök álltak rajthoz, köztük 25 fiatal a Komlói Bányász képviseletében. A KBSK összesen hét érmes helyezést szerzett — a fiúk jóvoltából. A lányoknál szerényebb helyezésekkel kellett megelégedniük, közülük az újoncoknál Drinóczi Livia és Sós F. a legjobb nyolc között, a serdülőknél Drinóczi ugyancsak nyolc között kényszerült búcsúra. A komlóiak eredményei: újonc fiú egyéni: 1. Rozina Gábor, . . . 5. Beck Péter. Serdülők fiú egyéni: 1. Bauer Tamás, 2. Bábel Zsolt, 3. Podpácz Zoltán és Varga S. (Sásd). Ifjúsági fiú egyéni: 2. Kun Tibor, 5. Bauer. Bábel. Ifjúsági fiú páros: 2. Kun—Bábel, 3. Bauer—Rozina.

Röviden

Két vereséggel búcsúztak az NB-s ifjúsági és serdülő labdarúgó-bajnokság őszi idényétől a Komlói Bányász fiataljai. Az ifik 5-0-ra, a serdülők — az utolsó percekben kapott góllal — 1-0-ra kaptak ki a Szekszárdi Dózsa otthonában.

Budapesten rendezték meg november végén a II. osztályú országos asztali labdarúgó csapatbajnokságot. A 13 csapat között a Komlói Üttőház két csapata is ott volt. Az I. osztályba jutást jelentő első két helyet nem sikerült megszerezniük, de a Takács Z., Takács L., Karácsony L. összetételű hármas a dobogó 3. fokára léphetett.

A BARANYA MEGYEI Élelmiszer KERESKEDELMI VÁLLALAT értesiti kedves vásárlóit, hogy Komló-Sikondai városrész, Szántó u. 1. sz. alatt

új élelmiszerboltot nyitott

november 25-én.

Nyitva: hétfő 6—17-ig
kedd 6—15-ig
szerda—péntek 6—17-ig
szombaton 6.30—13-ig

LEGYEN A VÁSÁRLÓNK!

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló városi Bizottságainak hetilapja

XXIII. évfolyam, 50. szám | Ára: 2,30 Ft | 1985. december 10., kedd

Közelebb a tervek teljesítéséhez a Karbantartó Üzemben

Megalapozták a jövő évi tevékenységüket

Nem csupán a mezőgazdaságban, hanem az építőiparban is örülnek ez idő tájt minden fagy- és csapadékmentes napnak. Az utóbbinál szintén vannak még külső munkák, amelyek megvalósulása részben az időjárás függvénye. A Mecseki Szénbányák Karbantartó Üzemének dolgozói örültek a múlt heti kellemes őszies időnek, mert zavartalanul végezhették külső munkáikat, és ezáltal közelebb jutottak terveik teljesítéséhez.

A kollektíva, csakúgy, mint a korábbi években, most is lelkiismeretes munkát végzett. Ennek jelei Komlón és a városon kívül egyaránt érzékelhetők. Új lakóházakat, üzemi létesítményeket, utakat, parkolókat építettek, épületeket újítottak fel, dolgozóik szociális körülményeit javították... Pedig az idei esztendő nem éppen szívet melengetően indult. Ezt nem csupán a hideg tette, hanem az, hogy az igények maximálisan túlhaladták a meglévő kapacitásokat. Egyszerűen képtelennek tűnt az eredeti tervek teljesítése, az adott munkaerőhelyzet mellett. A vállalat vezetői is belátták ezt, így 2 millió forinttal mérsékelték árbevételi tervüket. 48 millió 100 ezerben rögzítették a módosítást követően, s ez reális követelménynek tűnt. Rögtön hozzátesszük, hogy az üzem dolgozói várhatóan az év végéig 50 millió forintos árbevételt realizálnak.

Nem kis erőfeszítés, munka rejlik e számadat mögött. Folytatták a lakásépítési programot, a Szilvási V 8–9–10-es épületekkel. A 10-es jövőre kerül átadásra, az 1-nél pedig a hőközpontot bővítették. Ugyancsak Szilvásban utat és parkolókat alakítottak ki. Az üdülési szezon befejezésével kezdték el a balatonbélatelepi üdülő bővítését. A feladatok jelentős megnövekedését jelentette és jelenti, hogy a második félévtől az üzemhez tartozik Északi Bánya építési részlege. Elsősorban többletszervezési munkát jelent a távolság, nem is beszélve arról, hogy a vertikális tevékenységhez Komlóról kell biztosítani a munkaerőt. Mégis az első félév végéig elkészült, félkész állapotú lakásokból ez idáig ötöt átadtak, öt pedig folyamatosan készül. Emellett teljesítették társüzemi kötelezettségeiket, amelyek közül a legnagyobb a Kossuth-aknai fürdő két újabb szintjének felújítása, az épület tetőszigetelése.

Egyértelmű, hogy a fizikai és műszaki dolgozók összehangolt és jó munkája, a szocialista brigádok helytállása szükségeltetett e feladatok végrehajtásához. De nemcsak határidőre, hanem minőségileg is eleget tettek a követelményeknek.

Az elmúlt évekhez viszonyítva előrelépést jelent az idén, hogy tovább javult a kooperáció az Anyagellátó Üzemmel, ami az anyagszállítás korszerűsítésében nyilvánul meg. Bevált a központi betonkeverő is, olyannyira, hogy nemcsak saját, hanem az idegen megrendeléseket is kielégítették. A változásokhoz sorolható az utánpótlással való foglalkozás. A harmadéves ipari tanulókat a brigádokhoz osztották be, így szakmai előremenetelük a korábbinál kedvezőbb. Újabban az asztalosok képzését is vállalták, szintén a szakma jobb elsajátításának reményében.

A kollektíva eredményes tevékenysége révén javult a bélatelepi üdülő szolgáltatásainak színvonala, a munkásszállón a különböző szakkörök, kondícióterem létesítésével, a gyakoribb filmvetítésekkel színesebbé tették az ott lakók életét.

Az üzem dolgozói az év végéig visszalevő időszakot jórészt a jövő évi tevékenység megalapozására fordítják. Szükség is van erre, hiszen a tervek — ha nem is teljes keresztmetszetében — már jórészt ismertek. Mázaszászváron folytatódik a lakásépítés, a bányaüzemben a raktárbázis kialakítása, valamint a saját részlegük telephelyének létesítése kezdődik meg. Komlón a V—10-es lakóépület átadása, a Kenderföldi iskola fűtésének rekonstrukciója, Bétán az aknához kapcsolódó létesítmények építése, Kossuthon a fürdőépület felújításának folytatása, a Juhász Gyula Klub, az Aranyfácán Étterem, és a Hóvirág utcai hőközpontok felújítása jelenti a legfőbb tennivalókat. Ezek mellett a bélatelepi üdülőben folytatják az étterem bővítését, és megkezdik a személyzeti szálló átalakítását.

V. V.

Köszönet

A nagy októberi szocialista forradalom 68., Baranya megye felszabadulásának 41. évfordulója, valamint a BDSZ XXIII. kongresszusa tiszteletére a Mecseki Szénbányák politikai, gazdasági vezetése november 30-án kommunista műszakot szervezett.

A kommunista műszakon, illetve az ezt megelőző 5 napos munkaversenyhéten a mecseki bányászok ismét a helytállásukról tettek tanúbizonyságot. Lelkesedésük, szorgalmas munkájuk már a hét közepén megmutatkozott, s szombaton mindez egy nagyszerű eredménnyel zárult. A produktiv munkában résztvevők 13 349 tonna szenet küldtek a felszínre. Korábban teljesítette a kommunista szombati vállalását a Nagymányoki Brikettüzem és az Építési Üzem. A 30-i termelő napon a műszaki és adminisztratív dolgozók közül sokak járultak hozzá a céljaik megvalósításához.

A vállalat politikai, gazdasági vezetői elismerésüket és köszönetüket fejezik ki a kommunista műszakon résztvevő kollektíváknak, a magyar és lengyel dolgozóknak az elért eredményekért, amellyel hozzájárultak a felhívásban megfogalmazott feladatok megvalósításához.

A helyi politika alakításáért

A munka természetéből fakad, hogy beszámoló taggyűlésükön nem százalékokról, tonnákról, s teljesítendő darabszámokról beszéltek a városi tanács apparátusában dolgozó párttagok, hanem Komló város jelenéről, jövőjéről, a megoldandó várospolitikai feladatokról. A 35 tagú pártalapszervezet december 5-én tartott taggyűlésén már a vezetőség beszámolójában is sok szó esett a folyamatban lévő beruházások befejezéséről, a lakásépítésről és más városi elképzelésekről, hiszen a város arculata, az itt élők közérzete bizonyos mértékig jelzi a városi tanácson dolgozó kommunisták munkájának színvonalát. A beszámolót követő vitában a helyi politika alakításáért vállalt növekvő felelősség, a településfejlesztési hozzájárulás bevezetésének előkészítésében vállalt szerep is előtérbe került. Alföldi János, az MSZMP Komló Városi Bizottságának titkára hozzászólásában elmondta, hogy fejlődött az alapszervezet munkája, s ez a további feladatok megoldásához is jó alapot jelent. Mint hangsúlyozta, olyan döntéseket kell hozni, melyek kiállják a gyakorlat próbáját, s olyan szemlélettel kell közeledni a feladatokhoz, hogy gyorsan tudjunk reagálni a világ, a feltételek, a körülmények gyors és váratlan változásaira.

A taggyűlés végén az alapszervezet tagjai közül többen könyvjutalmat vehettek át, s 25 éves párttagságáért Morber János kapott emléklapot.

Lengyel bányásznapi ünnepség Pécsett

A lengyel bányásznap alkalmából december 7-én délután megemlékező ünnepséget rendeztek Pécsett, a József Attila Művelődési Házban. A résztvevők először végighallgatták a lengyel és a magyar himnuszt, majd dr. Burnat Baguslάv, az itt dolgozó lengyelek helyettes vezetője köszöntötte az ünnepségen megjelent lengyel és magyar bányászokat, a meghívott vendégeket, közöttük dr. Gábor Jánost, a Mecseki Szénbányák pártbizottságának titkárát, Mérei Emil vezérigazgatót, Jambricsek Józsefet, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárát, Raczi Stanislávot lengyel bányavállalati igazgatót és N. Grabowskit, a lengyel nagykövetség kereskedelmi tanácsosát. Ünnepi beszédében Gwiazda Jerzy, a Mecseki Szénbányáknál dolgozó lengyelek vezetője méltatta a lengyel bányásznap jelentőségét, majd az itt dolgozó mintegy 700 bányász munkájáról beszélt, méltatva azt a gyümölcsöző együttműködést, amelynek eredményeként a bányaüzemeknél a felszínre hozott minden 4 tonna szénből csaknem 1 tonnát ma már a lengyelek termelnek ki. Az előadása közben egy perces, néma felállással azokra a bányászokra emlékeztek, akik a természettel való küzdelemben életüket áldozták.

Ezután Mérei Emil köszöntötte a lengyel bányásznapot, és arról a nagyon jelentős tevékenységről szólt, amellyel a lengyel dolgozók hozzájárulnak a Mecseki Szénbányák termelési feladatainak a teljesítéséhez. Örömmel állapította meg, hogy egyre inkább eljutunk oda, amikor a lengyel dolgozók is már önálló brigádokban, a számukra külön meghatározott munkaterületen dolgozhatnak, és sikerül megteremteni a még eredményesebb munkára ösztönző bérezés feltételeit.

A magyar bányászok nevében Sáfrán György Vasas Bányaüzemben dolgozó fejtési szocialista brigád vezetője köszöntötte lengyel bányásztársait, majd a közösen végzett munkáról és a lehetőségeiről beszélt.

Végezetül kitüntetések és jutalmak átadására került sor. Lengyel állami elismerésként Munka Érdemrendet kapott Hubert Hanysek, Zdzislaw Walczak (Pécs Bányaüzem), Andrzej Kljch (Zobák), arany keresztet hárman, ezüst keresztet hatan, bronzot kilencen vehettek át. 67-en kaptak oklevelet. A mecseki bányaüzemek pedig összesen 42 lengyel bányászt részesítettek pénzjutalomban.

Értékelték a kommunista hét eredményeit

István-aknán december 5-én műszakkezdéskor Csethe András üzemvezető köszöntötte a dolgozókat és értékelte a kommunista szombatot megelőző versenyhét üzemi eredményeit, majd átadta a díjakat a termelési versenyben legjobb eredményt elért bányászoknak, szocialista brigádoknak.

A sikeresen szerepelt munkahelyi közösségek közül különösen kiemelkedett a Benedek Miklós és Petschnig Jenő vezetésével dolgozó feltáró, illetve fejtéselőkészítő szocialista brigád teljesítménye. Mindkét csapat december 5-én reggelre — az éjszakás műszak alatt teljesítette 1985-ös tervfeladatát. Benedekék 550, Petschnigék 513 folyóméter vágatot hajtottak ki. A kommunista műszakot megelőző héten pedig 187,5 illetve 142,9 százalékot értek el.

A röpgyűlés után megkérdeztük a két brigádvezetőt, minek tulajdonítják a kiemelkedő sikert, mire lesz képes a két brigád a hátralévő hetekben?

Benedek Miklós:

— Az eredményességben mindenképpen meghatározó volt, hogy ez az esztendő a munkahelyi viszonyokat számítva viszonylag szerencsésen alakult a számunkra, mert sokkal kevesebb prevenciós, gázveszélyes területen kellett dolgoznunk, mint korábban. Nagyon jó a közösség, összetartanak a dolgozók, kevés brigád rendelkezik olyan törzstagsággal, mint mi. Nagyon jól megértik egymást az idősebbek és a fiatalok. Ráadásul január 1-től olyan lengyel dolgozók jöttek hozzánk, akik hamar beilleszkedtek a közösségbe és felvették a brigád munkatempóját. A műszakiaktól is folyamatosan megkaptuk a szükséges segítséget. A megjelenésre egész évben nem lehetett panasz, legfeljebb a nyári hónapokban csökkent valamelyest a műszakszám. A kommunista héten pedig mindenki bejött, aki csak tehette.

— A következő hetekben a szorító termelési feladatok miatt év végéig mi is inkább szenesvágatban dolgoztunk, naponta legalább 120—150 csillét szeretnénk a felszínre küldeni.

Petschnig Jenő:

— Mi egész évben gázkitörés-veszélyes munkahelyen dolgoztunk, ami nagy próbatételt jelentett a brigád számára. Megnehezítette a dolgunkat, hogy kevés nálunk a fizikai megterhelést jobban bíró fiatal. Igaz, az idősebbek tapasztalata, szakértelme sokat pótol ebből a hiányosságból. A létszámmal nem volt különösebb gond, leginkább a táppénz miatt kellett néhány dolgozót hosszabb-rövidebb időre nélkülözni. A munkavégzés folyamatosságát ezúttal nem akadályozták kiszolgálási problémák, az anyagellátásra sem lehet panaszunk. Jelentősen segítette a terv sikeres befejezését, hogy a kommunista szombat előtti héten csaknem teljes létszámmal dolgoztunk, volt aki szabadságról jött be.

— Szeretnénk a hátralévő hetekben is eredményes munkát végezni. Kicsit az is hajt minket, hogy jelenleg az országos versenyben, kategóriánkban a második helyen állunk, év végéig igyekszünk olyan teljesítményt elérni, hogy az első három között végezhessünk.

V. J.

Kommunista műszak a Carbonnál

A Zója szocialista brigád felhívására december 7-én kommunista műszakot tartottak Komlón, a Carbon Könnyűipari Vállalat üzemeiben. Képünkön a Lee Cooper cégnek készülnek a farmerkosztümök. Fotó: Kóródi Gábor

A konfekcióüzemi Zója szocialista brigád szeptember 11-i felhívásához csatlakozva a peremartoni földrengéskárosult nyugdíjasok megsegítésére szerveztek kommunista műszakot a komlói Carbon Könnyűipari Vállalat üzemeiben. Mivel a cipőüzemben dolgozó brigádok már korábban teljesítették a december 7-re meghirdetett kommunista műszakot, ők most pénzt ajánlottak fel. A bútorüzemben december 4-én és 5-én délután tartották meg a többletműszakot, de mivel a cipőüzemben az év végi ünnepek közötti napokat dolgozták le a dolgozók, így szombaton nemcsak a konfekcióüzemben volt „nagyüzem". A Zója és a Gagarin brigád a Szovjetunióba kerülő férfi bőrzekéken dolgozott, míg a Semmelweis brigád a holland KLM megrendelésére varrt vízhatlan kabátokat. A III-as szalag és a Braun Éva brigád a francia Lee Cooper cégnek készített férfi shortokat. Az alkalmazottak közül eddig már mintegy 25-en vettek részt kommunista műszakon a megelőző hétvégeken, s a peremartoni földrengéskárosult nyugdíjasok megsegítésére még ezen a héten is teljesítenek többletvállalásokat a Carbonnál.

Első a Külfejtési Üzem

Az elmúlt hónaphoz hasonlóan december 1. és 8. között is jól alakult a Mecseki Szénbányák széntermelése. A Külfejtési Üzem mellett valamennyi mélyművelési termelőegység teljesítette időarányos szakmai feladatát. Ugyancsak kiemelkedő eredményt ért el a lakossági szénellátást meghatározó mértékben segítő Nagymányoki Brikettüzem. Örvendetes, hogy a szabadnapi termelés mellett a hétköznapi teljesítmények javulása is hozzájárult az elmúlt hét eredményességéhez. A vállalati teljesítés ennek megfelelően 122,4 százalékra alakult, ami 12 860 tonna többletet jelent.

Az üzemek sorrendje az alábbiak szerint alakult:

1. Külfejtés	146,7%	+4013 t
2. Északi Bü.	138,1%	+1171 t
3. Komló Bü.	125,1%	+7182 t
1. Zobák	138,3%	+3481 t
2. Kossuth	126,6%	+3541 t
3. Béta	102,6%	+ 160 t
4. Vasas	103,7%	+ 284 t
5. Pécs Bányaüzem	101,7%	+ 152 t
Brikettüzem	171,5%	+4239 t
Tanbánya	110,5%	+ 58 t

Beszámoló taggyűlés a zobáki szállítóknál

Alapos előkészítő munka előzte meg a Zobák-aknai szállító pártalapszervezet beszámoló taggyűlését. Ennek legfőbb bizonyítéka a párttagokkal való elbeszélgetés, amely kissé eltért a szokásostól. Az alapszervezet vezetői ugyanis arra gondoltak, hogy sokkal valóságosabb képet alkothatnak, ha előre megfogalmazott konkrét kérdésekre kérnek választ. A megkérdezetteknek például feltették azt a kérdést, hogy véleményük szerint hogyan érvényesül a párt politikája, üzemi, aknai és alapszervezeti szinten, valamint hogy miként értékelik saját helyzetüket, és vannak-e megoldatlan gondjaik. A válaszok egy része kritikus és előre vetíti a jövőben megoldandó feladatokat, másik része viszont vagy vélt sérelmeken, vagy nem kellő tájékozottságon alapul. A válaszokat értékelve az alapszervezet vezetői megállapították, hogy tagjaik többsége elkötelezett, nyílt, szókimondó, de akadnak akik a jogok és kötelezettségek összhangját másoktól várják.

E „bevezető" után tartották meg beszámoló taggyűlésüket az elmúlt héten. Pozitívumok és negatívumok egyaránt napvilágra kerültek. Különösen az utóbbiakat hangsúlyozta Jankai Béla titkár, már csak azért is, mivel ezek mielőbbi megoldásra várnak. Nem titok, ebben a létszámínséges időszakban a minőségi munkaerőt tekintve e terület meglehetősen mostohán ellátott. Jóllehet a mennyiségi széntermelés az első, de mégsem szabad elfelejteni, hogy a szállítók, valamint az anyagosok és a diszpécserek (ők is e alapszervezetekhez tartoznak) munkája, sőt jó munkája is meghatározó. Sokszor nem véletlenül ütik a vasat, hogy egyszerűen az alapvető munkafolyamatokra sincs telepíthető emberük, s bárkit e felelősségteljes munkára nem állíthatnak be. A kényszer azonban nagy úr. Tehát ez a gondok egyik motiválója. A másik pedig: a vizes szén kezelésének problémája, az egyéb feladatok előtérbe helyezésével a vasútépítés háttérbe szorulása, a javítási, a karbantartási munkák elmaradása. Ezekre hetek óta nincs alkalom, mert a hétvégeken is a termelés kiszolgálása az első. Szóba került a munkafegyelem. Leplezetlenül hangzott el, hogy nemcsak beszélni, hanem tenni is kellene ennek javításáért. Akiknek feladata lenne, nem követelik meg a rendet, nem elég következetesek, s a felelősségre vonás is az esetek többségében elmarad. Kedvező viszont az anyagmegtakarítás és a készletgazdálkodás. A pártvezetőség ugyancsak eredményesnek ítélte meg a diszpécser-szolgálat tevékenységét.

A szervezet belső életét nagyító alá téve, vannak fehér foltok. Ezeket a taggyűléseken való megjelenési fegyelem okozza. Az aktivitás ellenben megfelelő, csak olykor a pártszerűség követelményén esik csorba. Jónak ítélhető a pártcsoport-tevékenység. A feladatok megoldására jól mozgósítanak, rendszeresen megtartják értekezleteiket. Az alapszervezet irányító szerepe érvényesül, kapcsolata megfelelő a tömegszervezetekkel.

A soron következő feladatokat illetően az alapszervezet titkára hangsúlyozta, hogy törekedni kell az évközi lemaradás törlesztésére, amelynek döntő kitétele, hogy a fejtési és vágathajtó csapatokat megfelelően szolgálják ki. A feladatok végrehajtásához a körlet anyagi hátteret kap — mondta mintegy kiegészítésül Bánfi László.

A célprémiumból természetesen elsősorban azok részesülnek, akik eddig és ezután is vállalják a túlműszakok terheit. Vincze György és Czukor László a pártoktatások jelentőségéről, valamint az ezeken való megjelenés fontosságáról beszélt. Galgóczi Lajos, a zobáki pártvezetőség tagja, a vezetőség értékelését tolmácsolta. Megállapította, hogy az alapszervezetben érvényesül a munkamegosztás, jó a kapcsolatuk a tömegszervezetekkel, érvényesül irányító szerepük. Hangsúlyozta, hogy megfelelő káderutánpótlással kell az alapszervezet vezetőségének folyamatos, jó színvonalú munkáját hosszú távra is biztosítani. Bankos Benő az akna pártvezetőségi titkára csatlakozva az előtte szólóhoz, az alapszervezetben dolgozó kommunisták helytállását méltatta, majd vázolta a tagdíj-módosításokra vonatkozó új szabályokat.

Dr. Gábor János, az MSZMP Mecseki Szénbányák Bizottságának titkára többek között a szénbányászat létjogosultságáról szólt, hozzátéve, hogy az egyik legfontosabb kérdés a fejlesztések elősegítése. Mintegy magyarázatot adott arra, miért szükséges a közeljövőben a külfejtési üzemek termelését fokozni. A fokozott mennyiségi termelések miatt ugyanis a mélyművelésű bányákban elmaradt a kellő telepelőkészítés, ezeket rövid időn belül pótolni kell. Egyetértett azzal, akik a gmk-tevékenységet csak időszakos megoldásként jellemezték. Gál József úgyszintén a gmk-k előnyeiről, és árnyoldalairól ejtett szót. Nemes Vilmos Komló Bányaüzem pártbizottságának titkárhelyettese hozzászólásában az előbb, hatékonyabb kapcsolat kialakítását szorgalmazta az üzemi pártbizottság, az aknai pártvezetés, valamint az alapszervezet között.

A taggyűlés befejezéseként elismeréseket, jutalmakat adtak át. 25 éves párttagságáért díszoklevelet és pénzjutalmat vehetett át Fitykos János, Jankai Béla Kiváló pártmunkáért elismerésben részesült, többen pedig tárgyjutalmat kaptak.

Csak jó közösségben lehet eredményes munkát végezni

Munkatársai nagy tapasztalattal rendelkező, jól felkészült szakmunkásként tisztelik Varga Györgyöt, a Pécs Bányaüzem föld alatti lakatosát. Azok közé sorolják, akiknél a munkavégzés ritmusát, tartalmát mindig az adott feladat és a minőségi munka igénye határozza meg. Amikor felkerestem munkahelyén és beszélgetés közben a három Kiváló Dolgozó cím mellé kapott Kiváló Bányász kitüntetés kerül szóba elhárítja az elismerést:

— Ez a kitüntetés nemcsak az én érdemem. Ahhoz, hogy valaki eredményesen tudjon dolgozni annak a munkahelyi közösség segítségére is szüksége van. Az egyik legalapvetőbb feltétel az, hogy az embert jól felkészült, segítőkész munkatársak vegyék körül. Én elsősorban a rakodógépek javításával foglalkozom, számtalanszor előfordul, hogy alkatrészhiány miatt nem vagyunk képesek megjavítani a berendezést.

Varga György 1964 óta dolgozik az üzemben, mindvégig a gépműhely lakatosaként. Széles körű szakmai felkészültsége teszi lehetővé, hogy minden rábízott munkát megbízhatóan, pontosan végez el. Csendes, kevésbeszédű ember. Szavak helyett munkával bizonyít. Amikor arról kérdezem elégedett-e munkájával, a lehetőségekkel a következőket mondja:

— Bár, a ránk váró feladatokhoz viszonyítva kevesen vagyunk a műhelyben, így sokszor nagyobb a terhelés a kelleténél, jól érzem magam itt és szeretem a munkámat. A mi mulasztásunk, hanyagságunk miatt nem nagyon kellett szüneteltetni a termelést.

A kereseti arányok fejezzék ki a bányamunka nehézségét

Küldöttek a kongresszusról

BDSZ XXIII. kongresszusa után a bányász szakszervezet életében megkezdődtek a dolgos hétköznapok. Az országos fórumon kapott útravalóval látták hozzá munkájukhoz a Mecseki Szénbányák küldöttei. Arról, hogy mit adott a számukra ez a minden bizonnyal mérföldkövet jelentő tanácskozás, maradtak-e megválaszolatlan kérdések, a vállalat Szénelőkészítő Üzeménél dolgozó Oláh Sándorné brigádvezetőtől és Papp Istvántól az Északi Bányaüzem csapatvezető vájárától kértem véleményt.

Oláh Sándorné:

— Én nagy várakozással készültem erre a kongresszusra, különösen mert első alkalommal jutott nekem az a nagy megtiszteltetés, hogy részt vehettem a tanácskozás munkájában. Tetszett az az őszinte hang, amely a kétnapos munkát jellemezte. Úgy érzem, azok a gondok, amelyeket küldött-társaim felvetettek nem megoldhatatlanok, bár nem lesz könnyű teljesen szinkronba hozni a bányászok és a népgazdaság érdekeit. Én ugyan ritkán vagyok bányában, ismerem az ott dolgozók munkáját és meggyőződésem, hogy az eddiginél sokkal nagyobb megbecsülést érdemelnek. Kevés szó esett a külszíni dolgozók gondjairól. Bár az elmúlt öt esztendőben néhány dologban sikerült előrelépni. A nő dolgozók saját jogon megkapták a szénjárandóságot, ugyanakkor jogosultak lettünk a villanyáramkedvezményre is, hogy csak a legfontosabbakat említsem az intézkedések közül. Úgy vélem a szénbányászat gondjait komplexen kellene vizsgálni, mert egyik munkahely a másik nélkül nem tud létezni.

Papp István:

— Mielőtt elindultam a kongresszusra a mi brigádunkkal is megvitattuk azokat a gondokat, amelyek bennünket bányászokat közvetlenül érintenek. A felkészültségből, a meglévő gondok ismeretében sokat vártam ettől a tanácskozástól. Nem csalódtam. Akkor is ezt mondom, ha maradtak bennem kérdések. Bár a Bischof Anti nagyon jól csokorba szedte legégetőbb gondjainkat, a brigádmozgalom ezen a tanácskozáson mostohán kezelt témának bizonyult. Nem hangzott el olyan vélemény, amely egyértelműen megvilágította volna, hogy mi okozza a hanyatlást, de a megoldásról sem nagyon esett szó. Mintha ez a kérdés, már nem is lenne annyira központi helyen a vállalati gazdálkodásban. Ugyancsak nem kaptam megnyugtató választ bérproblémákra sem. Nem értem miért nem mondjuk ki nyíltan, hogy tulajdonképpen nem is az a baj, hogy a bányász fizetése nem emelkedett megfelelően, hanem, hogy a kormányzatunk rosszul alakította ki a bérarányokat. A jövedelmek közötti különbségek ugyanis nem fejezik ki a bányamunka nehézségét és veszélyességét. Talán ha a kormány más területeken kiáramló indokolatlan bértömeget jobban visszafogná, könnyebben megoldhatná a gondjainkat. Az lenne a helyes, ha a megtermelt javak elosztását, vagy a boríték tartalmát mindenütt a végzett munka határozná meg.

V. J.

*

Sokan és sokféleképpen írtak a Bányaipari Dolgozók XXIII. kongresszusáról. A résztvevő küldött ugyanazt láthatta, hallhatta amit a tudósítók. Mégis a küldöttekre erősebb volt, erősebb lehetett az érzelmi hatás, amely a kongresszus külsőségeiben és tartalmi jegyeiben is kifejezésre jutott. Társadalmi megbecsülés érződött ki a mindenre kiterjedő vendéglátásban, a kongresszust megtisztelő felsőbb politikai és állami vezetés képviseletében egyaránt.

A kongresszust megnyitották, felcsendül a bányászhimnusz, a bányász zenekar hangjaihoz fokozatosan csatlakoznak a küldöttek és meghívott vendégek. Bizonyára a résztvevő elfogultsága adta azt az érzést, hogy a bányászhimnusz elhangzása már bizonyossá tette — az esetleg kételkedőkben —, a bányászoknak alapvetően azonos gondjaik vannak, a gondok megoldására elszántság és egység jellemző. A gazdag érzelmi töltés lassan átvált a reális valóságba, annak minden súlyával nehezedik a küldöttekre. Az 56 ezres bányásztársadalom gondjait kellő felelősséggel tudjuk-e majd képviselni?

Nem kevés a gondunk és a felelősség is nyomasztó. Tőlünk most nemcsak eredményeket rögzítő, helyzetmegállapító határozatokat várnak, hanem perspektívát is. Az egyes ember, a küldött képes-e ilyen, önmagunk felé is támasztott követelménynek megfelelni?

Szerencsére nem kellett sokáig várni, hogy megerősödjék bennünk, a résztvevők valamennyien közös nevezőn voltak. Közös volt a szakma szeretete, az energiatermelésben és a fejlesztésekért érzett felelősségben, a választóink egyértelmű érdekképviseletében.

A hozzászóló küldött-társaink rendre megerősítették a közös akaratot, szóltak azok nevében, akik nem kaphattak már szót. Szóltak minden bányász nevében. Tetszett, hogy jogos és valós érzelmi hatások mellett, mint amilyen a közösen énekelt himnusz, a szakma hőseiről való emlékezés, a munkásmozgalomban betöltött pozitív szerep, a ma is férfias kiállást kívánó szakma emberi gondjai, mindezek mellett a racionális érvek voltak túlsúlyban. Az elszántság érződött az olyan hozzászólásokból, amelyek a történelmet hívták tanúként, vagy éppen a mai energiatermelés szerkezetét, technikai felszereltségét és emberi viszonyait hasonlította az elvárásokhoz. Érvek voltak, súlyosak és tanulságosak. Remélem, hogy nemcsak a küldöttek számára. Ezt a reményt erősítették a felsőbb szervek képviseletében elhangzott hozzászólások is. Igaz, mint ahogyan több hozzászóló is utalt erre — társadalmunk szavakban történő elismerései eddig sem maradtak el. Az, hogy jó érzéssel fejezhettük be a kongresszust, az adhatta, a hatáskörben lehetséges összes lényegi kérdés érintve lett, megoldásukra javaslat és határozat született.

Számunkra az sem lehetett közömbös, hogy nyilvános felmentést kaptunk a jelenlegi energiagondok ügyében. Valóban jóleső érzés volt ennek az elismerése, mert a mértéktelen túlóráztatásokban egy kis önvádat is éreztünk, még ha tudva tudtuk is, a jelenlegi energiahelyzet bonyolult világ és népgazdasági összefüggésekben alakult úgy, amit most joggal kritizál a közvélemény és a bányászok többsége is.

Érdekes módon, olyan érzésem volt, miután a bányászok felmentést kaptak a jelen gondjai alól, ezzel együtt nőtt a napjaink gondjaiért érzett bányászfelelősség. Szubjektív érzések, de ezeket látszott alátámasztani Bischof Antal barátom bejelentését követő tetszésnyilvánítás is. Megtapsolták a mecseki bányászok kommunista szombati felajánlását éppen úgy, mint a szükség diktálta pluszvállalásokat.

Végül is úgy éreztem, a „bányász kongresszuson" közös akarattal, közös dolgainkról vitatkoztunk, a holtpontról elmozduló határozatot hoztunk. Megtisztelő és felemelő érzés volt küldöttként részt venni a kongresszuson.

Králl Zoltán

Kitüntetések, jutalmak a sajtónap alkalmából

A Mecseki Bányász külső munkatársainak sajtónapi jutalmazása. Képünkön: Bogdán László, a Komló Városi Pártbizottság titkára (balról) gratulál Oszvald Péternek. Kóródi Gábor felv.

A magyar sajtó napja alkalmából december 2-án sajtónapi házi ünnepséget tartottunk. A Komló Városi Pártbizottság vb-termében rendezett megemlékezőn részt vettek lapunk külső munkatársai, tudósítói, a testvérlapok, a lapkiadó, a Magyar Rádió, a Magyar Televízió Pécsi Körzetének vezetői, a Szikra Nyomda szakemberei.

A megjelenteket Somssich Lászlóné, a Városi Pártbizottság első titkára köszöntötte. A résztvevők között üdvözölhette Radnóti Ilonát, a Megyei Pártbizottság munkatársát.

Bogdán László, a Városi Pártbizottság titkára mondott ünnepi beszédet, az elismerő oklevelet, tárgyjutalmat adott át a Mecseki Bányász legjobb tudósítóinak. Vezérigazgatói dicséretről szóló diplomát kapott Kovács Lajos, Krisztián Béla és Nemes Vilmos. A Mecseki Szénbányák vezérigazgatójának jutalmát Oszvald Péter vehette át, aki egyben a BDSZ 1985. évi nívódíját is kiérdemelte. A sajtómunka segítéséért oklevelet és pénzjutalmat kapott: Beck Péter, Bera Ferenc, Ditrói István, Foór Tibor, Harcos Ottó, Králl Zoltán, Molnár József, Nemesi Árpád, Németh Lajos, Páncél Ferenc, Radnóti László, Schmidt Zoltán, Stencer János, Takács Ferenc és Tóth László.

A sajtónap alkalmából a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatával tüntették ki Vanyek Józsefet, a Steinmetz Miklós Munkásőregység szakíróját. A Tűzbiztonság Érem bronz fokozatát vehette át Vincze Viktor, lapunk munkatársa. A Mecseki Bányász 1985. évi nívódíját Ferling József nyerte el. Az ipari miniszter 1985. évi nívódíjasa: Vizhányó Imre, a Mecseki Bányász felelős szerkesztője. A munkásőrség megyei parancsnokságának elismerését és tárgyjutalmát Kóródi Gábor és Varga József, lapunk munkatársai kapták.

A sajtónapon több disztáviratot, köszöntő levelet hozott a posta. A személyes jókívánságokat is köszönjük! Az elismerő szavak lelkesítenek és egyben köteleznek is bennünket a jó munkára. Dr. Komoróczy Iván, az Ipari Minisztérium sajtóosztályának vezetője az elismerő sorokat ezzel fejezi be: „Kérem, hogy a következő évben is hasonló elmélyültséggel fáradozzanak közös ügyünk, a magyar ipar előtt álló feladatok sikeres végrehajtása érdekében."

Szeretnék jól megfelelni a bizalomnak

Az utóbbi években a kiképzési munka átszervezésével együtt jelentős fiatalodás észlelhető a Mecseki Szénbányák munkásőr állományában. Ennek megfelelően az egységtörzsben is mindinkább ez a tendencia válik jellemzővé. A folyamat részeként lett az egység parancsnokhelyettese Franczke Oszkár, aki közvetlenül az iskola befejezése után került a szénbányákhoz és 17 éven keresztül bányamérőként szolgálta a vállalatot. Bár a munkásőrséggel sok év óta tart kapcsolatot, csak ez év elején lett állandó tagja a testületnek. Új megbízatásába pedig december 1-én került.

— Igaz, hogy csak néhány hónapja tettem esküt, a munkásőrökkel való kapcsolatom sokkal korábbra nyúlik vissza, — magyarázza az új egységvezető-helyettes. Mégis csak akkor lett tartalmasabb az együttműködés, amikor az MHSZ komlói vezetőség aktivistájaként megbíztak a pécsi területen működő klubok irányításával. Ettől kezdve már rendszeresen dolgoztunk együtt, és kölcsönösen részt vettünk egymás kiképzési munkájában. Hogy végül is állandó tagja lettem a testületnek, nagymértékben a volt és a jelenlegi parancsnoknak köszönhetem.

— Most, hogy már belülről is megismertem ezt a tevékenységet, illetve a munkásőrök életét, látom, hogy sokkal nagyobb felelősséget vállaltam magamra mint korábban hittem. Szerencsére olyan közösség vesz körül, amelynek tagjai önzetlenül segítik a munkámat, útbaigazítást, tanácsot adnak. Persze ahhoz, hogy jól el tudjam látni ezt a megbízatást szakmailag és politikailag egyaránt bővítenem kell ismereteimet. Ezt szolgálja, hogy 1986-ban elkezdem a munkásőr-parancsnoki iskolát, illetve a marxista—leninista esti egyetemet.

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló Város Bizottságának hetilapja

Felelős szerkesztő
VIZHÁNYÓ IMRE
Szerkesztőség:
7629 Pécs, Komját A. u. 5.
(Mecseki Szénbányák Központja)
és
7300 Komló, Lenin tér 1.
(pártbizottság épülete, földszint)
Telefon: 11-337 (Pécs),
82-503 (Komló).
Üzemi: 13-40, 13-41 (Pécs),
73-88 (Komló)
Kiadja:
a Baranya Megyei
Lapkiadó Vállalat
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Felelős kiadó:
BRAUN KÁROLY

Készült Saphir 96-os
ofszet rotációs gépen
a Pécsi Szikra Nyomdában.
Felelős vezető:
FARKAS GÁBOR igazgató

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető:
a Mecseki Szénbányák üzemeiben,
Komlón, az üzemi munkaügyi
csoportoknál és a városi tanácson.
Példányonkénti eladási ára:
2,30 Ft

ISSN 0134-0956
Évi előfizetési díja: 120,— Ft
Index: 25 917

MUNKÁSHÉTKÖZNAPOK

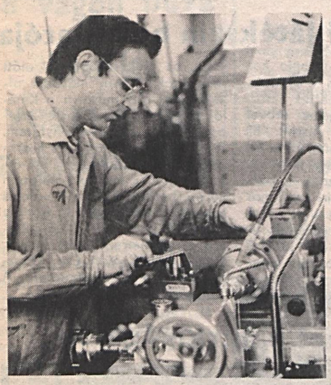

Parragi Lajos 1979 óta dolgozik a Villamos Üzemben. Szakképzettségének megfelelően a központi javítóműhely forgácsoló részlegén esztergályos. Munkájára a precizitás, a szorgalom, a fegyelmezettség a jellemző. A legbonyolultabb forgácsolási feladatokat is kiválóan oldja meg, a sújtólégbiztos berendezések javítása során támasztott igen nagy pontossági követelményeknek is képes eleget tenni.

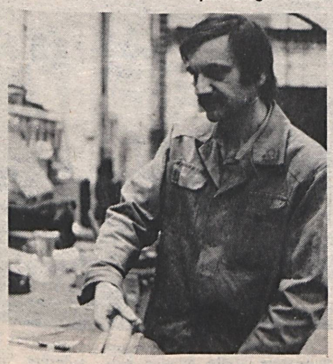

Forol János, a Villamos Üzem központi javítóműhelyének lakatosa. A szakmunkás bizonyítványt is az üzemben szerezte meg. Több szakmai tanfolyamot végzett el eredményesen. 1978-ban a Szakma Ifjú Mestere kitüntetésben részesült. A Kiváló Politikai közéleti munkája is kiemelkedő. Aktív tagja a Csonka János szocialista brigádnak. Pártcsoportvezető.

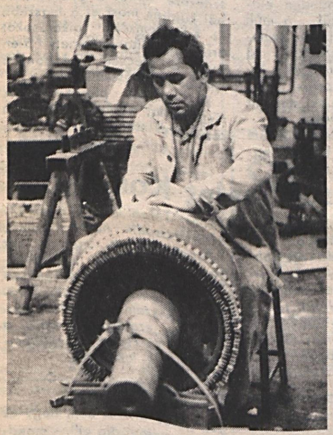

Bátai Zoltán. Több mint húszonöt éve tartozik a Villamos Üzem kollektívájához. A szakmát is itt tanulta. Kiváló felkészültségű, nagy gyakorlati tapasztalattal rendelkezik. A villamos gépjavító részleg vezető szerelője. Szocialista brigádtag, a pártalapszervezet vezetőségének több éve aktív tagja, munkásőr. Két alkalommal részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben, többször kapott vezérigazgatói, üzemvezetői dicséretet.

Berger György két évtizede tevékenykedik a központi gépjavítómühelyben. Képzettsége: esztergályos, jelenleg a műhely rendelési állományának ügyeit, a szállításokat, s egyéb fontos szervezési, adminisztrációs teendőit intézi. Pontos munkája jelentősen járul hozzá a műhely eredményeihez. Tevékenysége a szocialista brigádmozgalomban is meghatározó.

Szántó Imréné 1958 óta a vállalat, huszonhét éve a Villamos Üzem dolgozója. Közgazdasági technikumi végzettséggel rendelkezik, az üzemvezetés titkárnője, iratnyilvántartója. Töretlen szorgalmú. 1978 óta tagja a pártnak. Pártmegbízatásként a politikai irodalom terjesztésével foglalkozik, a noszf évfordulója alkalmával ezért kitüntető jelvényben részesült. Két alkalommal érdemelte ki a Kiváló Dolgozó jelvényt.
Fotó: Kóródi

Növekvő költségek, csökkenő hatékonyság

Miért termel drágán a Mecseki Szénbányák?

A Mecseki Szénbányák évek óta tervteljesítési gondokkal küszködik, a létszámhiány, az alacsony technikai színvonal és az évről évre erőteljesebben begyűrűző költségtényezők hatása nehéz helyzetet teremtett a vállalatnál. Még 1980-ban egy tonna szén kitermeléséhez 855 forint is elegendő volt, 1984 végére 1516 forintra volt szükség. A több mint 44 százalékos emelkedés hátterében az áll, hogy közben a termelés 585 ezer tonnával csökkent. Arról, hogy milyen tényezők alakítják ennyire kedvezőtlenül a vállalati költséggazdálkodást, és mit tud tenni a vállalat a termelési költségek csökkentése érdekében, dr. Göndöcs István főkönyvelővel beszélgettünk.

— A mutatók kedvezőtlen alakulása elsősorban annak tulajdonítható, hogy a bányászatban a termelési eredmények csökkenése, vagy növekedése nem áll lineáris kapcsolatban az összes költség alakulásával. Nagyon sokszor egy-egy fejtésben kínlódnak a brigádok a kedvezőtlen közetviszonyok miatt anélkül, hogy meg tudnánk felelni a termelési feladatnak, ugyanakkor a költségek folyamatosan emelkednek. A bányászatban a ráfordítások 70–80 százaléka állandó, nem változik egyenes arányban a termeléssel. A bérköltségeknek, ha teljesítményarányos bérezést alkalmazunk, a gyengébb termelési eredményeknél csökkennie kell. Ez egy-egy helyen, konkrét munka esetén így is van, az éves feladatok teljesítéséhez rendelkezésre álló összeget azonban akkor is kifizetjük, ha az eredmények összességében elmaradtak a várakozástól. Ez a gyakorlat a létszámhiány kényszere és a merev bérszabályozás miatt alakult ki, hiszen a munkaerő megtartása érdekében minden forintot ki kell használnunk. Különösen nagy léptekkel nőttek a bérköltségek a VI. ötéves terv első két esztendejében, amikor még többnyire bértömegről gazdálkodtunk. Bár a bérszínvonal-gazdálkodás visszafogottabbá tette a bérek emelkedését, mégsem alakult kedvezően a költség, mert közben jelentősen megemelkedett a bérköltséget terhelő járulékok összege. Még 1980-ban a béreknek csak mintegy 24 százalékát kellett befizetnünk pótlékok címén, 1984-ben már a 40 százalékát. A jelenlegi helyzetet tovább nehezíti, hogy még korábban ezeket a költségeket az állam jóváírta a részünkre, 1985. január 1-től már nem.

— Hogyan oszlik meg ez a tetemes költségnövekedés?

— A vállalat széntermelésre, illetve azzal összefüggő kiadásokra összesen 1 milliárd 483 millió forinttal költött többet, mint négy évvel korábban. A bérköltség 219 millió forinttal növekedett, társadalombiztosítási járulékra 257 millióval fizettünk ki többet. Az egyéb költségek pedig 378 millióval növelték a kiadásainkat. Ehhez tartozik a szállítási tarifák változása, az idegen vágathajtás, illetve a nagyjavítások és a felújítási költségek növekedése. A kamatok növekedése miatt kedvezőtlenül alakultak a bankköltségek és magasabbak lettek a biztosítási díjak is.

— A költségek növekedésével ellenkező irányú a változás a hatékonyságnál. Ez mivel magyarázható? Mit tesz a vállalat annak érdekében, hogy ezen a helyzeten változtasson?

— Elsősorban azzal lehetne segíteni, ha intenzív módon növelnénk a kitermelt szén mennyiségét. Vagyis elkellene érni, hogy kevés többletköltséggel a jelenleginél jóval nagyobb mennyiségű szenet tudjunk a felszínre hozni. Persze ehhez a termelő létszámot is növelni kellene, de a bányászat bérezése ezt eddig nem tette lehetővé. Az intenzívebb termelés érdekében olyan ösztönzők kidolgozását tervezzük amelyek az üzemeket a belső tartalékok jobb kihasználására kényszerítik. Persze gondot jelent az is, hogy a műszaki fejlesztési program megvalósulása sokkal lassúbb a szükségesnél. Ebben közrejátszanak a mecseki széntelepek sajátosságai is.

— Van-e mód az állandó költségek csökkentésére?

— Erre legjobb módszer az lehetne, hogy kisebb területre, vagy kevesebb üzemidőre koncentrálhatnánk azt a munkaerőt, amely a rendelkezésünkre áll. Ugyanakkor az üzemeket is ösztönözni kellene a gazdaságosság javítására. Jelenleg inkább csak a tonnák növelésében érdekeltek.

— Mennyiben jelentenek költségnövelő tényezőt a vgmk-k?

— Erre vonatkozóan pontos számításaink még nincsenek, de amit a részükre vállalási díjként kifizetünk, az árbevételben visszatérül.

— Mivel az utóbbi esztendőkben megnőtt a hazai széntermelés költsége, sokan úgy vélik, hogy olcsóbb az importszén?

— Az kétségtelen, hogy a költségek növekedésével nem tartott lépést a szén árának a növekedése — ez különösen a minőségi szénre jellemző — így a termelés túlságosan drágának látszik. A hőértékhez viszonyított termelési költségek tekintetében azonban az országos átlagon állunk, a pótlólagosan behozható import szén pedig még mindig 70–75 százalékkal drágább, mint az, amit a Mecsekben bányászunk.

V. J.

Külfejtési Üzem: délutános műszak a Karolinai területen.
Fotó: Kóródi

A külfejtésben jól alkalmazkodtak a változó körülményekhez

A Külfejtési Üzem évről évre nagyobb hányadot vállal a Mecseki Szénbányák tonnatervéből, illetve az eredménytervek teljesítéséből. Akárcsak tavaly, meg tavalyelőtt az idén is javítottak korábbi eredményeiken, s így már november 25-re teljesítették éves tervüket.

Pedig, mint ahogy az üzem vezetője Vass István elmondta, ez az esztendő is próbatételt jelentett számukra, mert alkalmazkodva a munkahelyek kondíciójához jelentős átszervezést kellett végrehajtaniok. Egyik-másik munkahelyi közösséget felosztva, mind a pécsbányai, mind a vasasi munkahelyeken olyan brigádokat kellett létrehozni, amelyek a változó feltételek mellett is képesek sikerrel eleget tenni a kapott feladatnak.

Év elején úgy kezdtek hozzá a munkához, hogy mindenképpen teljesíteni akarják a 440 ezer tonna tervet. Így nem volt teljesen felhőtlen az indulás, mert a vasasi külfejtés kondíciója nem felelt meg minden vonatkozásban az elvárásoknak. Ám szerencsére Pécsbányán ennek az ellenkezője történt. Így a terhek nagyobbik felét a Karolina-külfejtésben dolgozóknak kellett magukra vállalniuk. Amint a számok is igazolják az üzem végül is sikerrel felelt meg a nagy feladatnak. Egyenletes termeléssel elérte, hogy az első 10 hónap mindegyikén 107,2 százalékra teljesítették az időarányos szakmai tervet. Ez annyit jelentett, hogy a külfejtés szabadnapi termelés nélkül is képes lett volna megfelelni az elvárásoknak.

Az újabb siker — az üzemvezető szerint — több tényező eredménye. Így viszonylag kedvezett az időjárás a külfejtési munkának. Igaz télen nagyon kemény hideggel kellett megbirkózniuk a dolgozóknak, de ez nem vetette vissza a tempót. Ugyanakkor a karolinai-terület lehetőséget adott arra, hogy túlteljesítsék a betervezett tonnamennyiséget. Bár a vasasi fejtés is hozta a tervét, többlettermelésre nem nagyon volt képes. Kedvező feltételként említette meg, hogy javult a munkaidő-kihasználás; a kotrógép-üzemelők szakértelme mellett a karbantartóknak is meghatározó részük volt abban, hogy a gépek megbízhatóan, viszonylag kevés meghibásodással dolgozhattak. Csökkent a gépek üresjárati ideje, illetve a szállítóknál a fordulók közötti várakozási idő. Persze a belső körülmények mellett sokat jelentett számuknra — mondta Vass István —, hogy a szállítási feladatok megoldásában eredményesen vett részt a Gépkocsi Üzem és a Pannon Volán.

A további lehetőségekről, a tervekről az üzem vezetője elmondta, hogy a hátralévő egy hónapban még nagy feladat vár a kollektívákra, ha teljesíteni akarják az 55 ezer tonna többletigényt. Ez ugyanis 2000 tonna feletti napi termelést feltételez, amit pedig csak októberben sikerült elérni. Bíznak abban, hogy a munka lendületét nem töri meg a kedvezőtlen időjárás, és a váratlan gépmeghibásodások. A feladat teljesítésére sokat segíthetnek a hétvégi gmk-k is. Arra vonatkozóan pedig, hogy nem okoz-e zavart a hosszabb távú előkészítésben a túlfeszített tempó, a következőket mondta: — Egyelőre ilyen veszéllyel nem kell számolnunk, ám ahhoz, hogy a jövő évben se legyenek ilyen gondjaink, feltétlenül meg kell valósítani a már korábban betervezett fejlesztési feladatokat. Ez ugyanis alapvető feltétele a jelenlegi termelési szint tartásának, illetve a továbblépésnek.

Varga József

Felkészültek a télre

A sárga daruóriások hangtalanul siklanak pályájukon, könnyedén emelve súlyos terhüket. Nélkülük ma már elképzelhetetlen az Anyagellátó Üzemben a munka. Az egységben időről időre újdonságokkal találkozik a látogató. Ezek mind a fejlődés, az előrelépés jelei. A munkakörülmények javítása, a korszerűsítés a napi munka mellett valósul meg, s szolgálja a társüzemek minél zavartalanabb ellátását.

Most, a tél küszöbén az időszakos tennivalók is megoldásra várnak. Jólehet az üzemben azt mondják, hogy a téli felkészülés az nagyrészt évek óta viszszatérő rutinmunka, de mégis többletfeladatokat jelent fizikaiaknak és műszakiaknak egyaránt. Így volt ez az idén is. E munka célja, hogy az időjárás ellenére is zavartalan legyen a termelés háttere, ne okozzon gondot az anyagellátás.

Minderről csakúgy, mint korábban intézkedési terv készül. Csoportokra, dolgozókra lebontva rögzítették a teendőket. Első helyen szerepel az egyes anyagok — bányafa, TH — leszállítása, az üzemi készletek feltöltése. Itt jegyezzük meg, hogy a hét végi fokozott termelések miatt sem jöttek zavarba az anyagellátósok, ugyanis jó szervezéssel, ritmust váltva biztosítják a megnövekedett anyagigényeket.

A téli felkészülés része, hogy gondoskodnak a raktárépületek megfelelő szigeteléséről, az esetleges beázásokat okozó hibákat megszüntetik. Ebből is érezhető, hogy az anyagok szakszerű tárolása elsődleges fontosságú. Természetesen mindent nem tudnak tető alá vinni, ezért néhány anyagféleséget ponyvával takarnak le. Felülvizsgálják a normál és kisvasúti vágányokat, elvégzik a vízelvezetők tisztítását. A munkások egészségvédelmét szolgálja, hogy a munkahelyek fűtése megoldott legyen, a védőruha és védőital megfelelő mennyiségben rendelkezésre álljon.

A téli időszakban nagy gondot fordítanak az energiafelhasználásra. Folyamatos ellenőrzéssel szüntetik meg az előírástól eltérő rendellenes fűtőberendezések használatát. A zavartalan munkavégzés érdekében gondosan elvégzik a szállító, anyagmozgató és rakodó berendezések műszaki szemléjét.

Ezek a legfontosabb tennivalók a tél beállta előtt az Anyagellátó Üzemben. A kollektíva ezek elvégzésével bátran nézhet a közeledő tél elé.

A művelődés munkásai a József Attila Művelődési Központban

Az anyagi javak értékképződését jelentő transzportfolyamatai a termelési tényezőket, az embert, a természetet és a technikát bonyolult kapcsolatokban működtetik. E folyamatban egyaránt szerepet játszanak a művelődés intézményes elemei, a személyiség tényezői és a gazdaság sokféle hatásrendszere. A vállalati művelődési bizottság — a VII. ötéves tervfeladatokra koncentráltan — november 29-i megbeszélésén a József Attila Művelődési Központban a termelési feladatok művelődéssel segítendő programja jegyében ült össze.

Politikus művelődést

Mezei József, az MSZMP Baranya Megyei Bizottságának munkatársa a XIII. kongresszus határozataiból eredő művelődési kérdéseket érintette előadásában. Gazdag példatárral szemléltette a művelődés előtt álló és újszerűen megoldandó feladatokat, ugyanakkor rámutatott arra, hogy a művelődési szervezet innovációja szükséges, az új követelményeket újszerű megoldásokkal lehet csak kielégíteni. Ebben a magasfokú politikai tudatosság és a rétegmunka sokfélesége kell hogy jellemző legyen. Németh Ilona, az Ipari Minisztérium főmunkatársa az iparág előtt álló feladatokról, a szelektív iparfejlesztés és a művelődés kapcsolatairól szólt. Rámutatott a gazdaság erői célszerű felhasználására a művelődésben, arra, hogy önmagában a bizottsági munka nem jelenti a művelődési munka sikerét, mert azt a művelődési szervezetben dolgozók aktivitása, szakmaszeretete viszi sikerre.

Ehhez a megfelelő értékelés, anyagi megbecsülés is hozzájárul, mert a vállalati szervezetben a tényezők sem hanyagolhatóak el. Átfogó képet rajzolt az ipari tárca elvi és a továbbfejlesztést is meghatározó elképzeléseiről, melyek egy része már magasabb szintű dokumentumokban, mint az ipari miniszter legutóbb megjelent és művelődéssel foglalkozó Irányelveiben jelent meg. Beszámolt arról, hogy a művelődésben az IpM határozottan az emberközpontú tevékenységet helyezi az előtérbe, mert az ipari termelésben a képzett, magatartásban aktív, együttműködésre kész ember művelődése, szabad idejének szervezett eltölthetősége így az ipar vállalatainak is feladata a körülmények kellő megteremtésével.

Célszerű felhasználás

Gerber György személyzeti és szociális igazgató az 1984–85. év művelődési eredményeit elemezte. Szólt az énekkarok, a fúvószenekarok területén is élő hatásáról, a bányásznapi rendezvények sorsáról. Megemlítette a könyvtárak információ továbbításában vitt jelentőségét és a sokféle szakkör aktív munkáját, mint amelyek nemcsak a szűkebb üzemi, de tágabb környezetre is hatással vannak. Foglalkozott a munkakultúra művelődésen keresztül történő fejlesztésével, ezzel összefüggésben az alkotóvágy és érdeklődés felkeltésével. Bejelentette: a művelődési intézményekre és a művelődési tevékenységre az elmúlt évihez hasonló összeget fordít, ezt azonban még nagyobb céltudatossággal kell a művelődési területen felhasználni.

A tervezési munka, mint a feladatmegoldások feltétele, ennek megvalósítása — ez szerepelt Suhajda Tibor, a BDSZ MSZV-bizottság tagja előadásában. A szakszervezeti munka alapjain épülő, a művelődési rendszerben érvényesülő tervezést mint a megvalósítás feltételét jelölte meg. Konkrét ajánlást adott az egyes témák ötvözésére. Szólt a saját 25 éves tapasztalata nyomán körvonalazható változásról, ami ma a művelődési tevékenységben történik. Mindenekelőtt a szemléletváltás jellemző jegyeit emelte ki, majd a komplex elemzés és az emberért érzett politikai felelősség művelődésbeni jelentőségét hangsúlyozta.

Növekvő kiadások

A hozzászólók közül Csatlós Ferenc a növekvő dologi kiadásokat és a támogatások alakulását elemezte, mint amelyek ténylegesen befolyásolják a József Attila Művelődési Központ munkáját. Fenyvesi Rajmund a Komló Bányaüzemben végzett művelődési munkáról, a munkásklub eszközellátásának fejlesztéséről és a kiépített videórendszer eddigi felhasználásáról beszélt. Szóvá tette a növekvő oktatási feladatok ellátására szolgáló feltételek egyenetlenségét. Felvetette: egyes irodalmi alkotások közhangulatrontó hatásúak. Mérei József, a BDSZ komlói könyvtárának igazgatója a könyv szerepét és a művelődési kapcsolatokat elemezte. Szólt a művelődés és szakmai-műszaki kultúra sajátos kapcsolatáról, amelyet a könyvtár eszközeivel eddig is sokrétűen segített.

A több mint negyven részvevő a gondolatokban gazdag értekezletről a művelődésben végzendő további feladatok érdekében teendők fontolgatásával távozott — már a tervezés munkájára koncentrálva.

K. B.

Veszélyeztetett gyermekek

A tavalyi évhez képest növekedett Komlón a veszélyeztetett gyermekek száma. Helyzetükről, és a rajtuk való segítés módjairól tartott kerekasztal-beszélgetést december elején a HNF Komló Városi Bizottság Nő- és Rétegpolitikai Bizottsága. Az összejövetelre meghívták a kérdésben érdekelt tömegszervezetek képviselőit, és az államigazgatási dolgozókat is.

A kerekasztal-beszélgetés részvevői megállapodtak abban, hogy fokozottabb figyelmet kell fordítani a megelőzésre, a veszélyeztetett gyermekek felderítésére, a minél gyorsabb intézkedésre, s ennek érdekében mindenki a maga területén tevékenykedik a közös célért, a minél hathatósabb segítségért.

Öregek napja Dávidföldön

A Vöröskereszt és a Hazafias Népfront dávidföldi területi bizottságai az idén november 22-én rendezték meg a hagyományos öregek napját. A dávidföldi általános iskolában, a virággal díszített fehér asztalok körül nagyon sokan jöttek össze a környéken lakó idős emberek közül. Az úttörők hangulatos műsorát követően dr. Decsi János, a Vöröskereszt területi szervezetének elnöke, majd Ancsin Pálné, a Magyar Vöröskereszt Komló Városi Bizottságának titkára szólt az idősekkel való foglalkozás szükségességéről, valamint a dávidföldi Vöröskereszt-szervezet kiemelkedő munkájáról. Külön virágcsokorral köszöntötték az öregek napján a három legidősebb résztvevőt. A köszöntő, majd az ünnepi vacsora után a hangulatos zene táncra csábította az idős embereket.

A gyermekkönyvhét kapcsán

A komlói Úttörő- és Ifjúsági Ház harmadik éve szervezi a „Barátunk a könyv" elnevezésű közművelődési játékot általános iskolások részére. Az olvasójáték célja, hogy megszerettesse a gyerekekkel az olvasást, felkeltse igényüket a fokozottabb könyvtárhasználatra, élményeket nyújtson az elolvasottakkal kapcsolatban.

Az akcióban ez évben a 3–4. osztályos korcsoportból kb. 250 és kb. 150 Komló körzeti kisgyerek vesz részt. Az 5–6. osztályos korcsoportból kb. 150, a 7–8. osztályosból kb. 90 tanuló választotta ezt a hasznos érdekes elfoglaltságot.

A feldolgozásra kerülő könyvek az általános iskola különböző tantárgyaihoz ajánlott irodalomból kerülnek ki. A komlói gyerekek közvetlen foglalkozásokon vehetnek részt, amelyeken változatos formában dolgozzák fel az elolvasásra javasolt könyveket. A foglalkozások vezetői a témának megfelelően választják meg a helyszíneket: pl. a mondák feldolgozása a Máré várnál, ill. múzeumban történt. A drámákkal kapcsolatban színházi előadáson vesznek részt, ill. videoanyagot használnak fel. „A hétköznapi emberek is lehet hős" c. témakörnél üzemlátogatást terveznek. Lehetőség lesz különböző könyvtárakkal ismerkedni, ott búvárkodni, irodalmi műsorokon részt venni, írókkal, szerkesztőkkel találkozni.

A komlói körzeti iskolák tanulói levelezős formában vesznek részt az olvasójátékban.

Év végén irodalmi kirándulást tervezünk a legaktívabb, legügyesebb gyermekolvasók részére.

Czanik Istvánné

AJÁNLATAINK

A Komlói Játékszín bemutatója

Két vérbő, igazi francia komédia. Az egyikben (Feydeau: Aludj el!) megismerjük Borquet urat és mágikus erővel rendelkező inasát, Justint. Ez utóbbi képes hipnotizálni urát, s annak nővérét. Egy nap aztán vendégek érkeznek a házba . . . No, nem Fasirt úr, ő már a másik darab, Courtline: Első vizitjének hőse. Az említett úr be akar furakodni egy jó hírű családba, ahol sorozatos meglepetések érik.

Hogy mi lesz a két komédia vége, az már sok komlói előtt nem titok, hiszen második alkalommal tűzi műsorra a Komlói Játékszín előadását a Színház- és Hangversenyterem. Akik még nem látták, és kíváncsiak a végkifejletre, 14-én, szombaton (s még e hónapban 30-án, hétfőn) 19 órától választ kapnak a kérdésre. A francia komédiák szereplői: Ujváry Zoltán, Csuja Imre, Unger Pálma, Újlaky László, Vári Éva, Krasznói Klára, Nagy Annamária. A rendező: Vas-Zoltán Iván.

Lengyel papírkivágások

A lengyel népi papírkivágás művészete szinte minden előkép és minta nélkül a múlt század második felében született meg. Az asszonyok és a lányok ezel díszítették fel a lakást a nagy ünnepekre. Minden tájnak és háznak megvolt a maga sajátos stílusa.

1979-től a Toruni Múzeum évente pályázatot hirdet hagyományos papírkivágások készítésére. Ebből a gyűjteményből küldték most el a legszebb és legjellemzőbb alkotásokat arra a kiállításra, amely 5-én nyílt a Mecseki Szénbányák komlói munkásszállóján.

A lengyel papírkivágások még 18-ig, naponta 8–17 óra között tekinthetők meg.

Fotó: Kóródi

Az Első Emelet Komlón

Az egyik legnépszerűbb együttes hazánkban az Első Emelet. Mi sem jelzi ezt jobban, mint első nagylemezük sikere, amely 100 ezer példányban kelt el, s a külföldi turnékon learatott babérok. Az együttes tagjai (Berkes Gábor, Kisszabó Gábor, Bogdán Csaba, Patkó Béla, Szentmihályi Gábor, Tereh István) most készítik második nagylemezüket.

Ennek dalait már a „hét domb" városában is hallhatjuk, hiszen a csapat decemberben Komlón koncertezik. A velük való személyes találkozásra 11-én, szerdán 19 órától a Színház- és Hangversenyteremben adódik lehetőség.

Ki lehet, ki kell szállni a körből

Magunkat is le lehet győzni

Bizony, a magyar nem köt csomót a gégéjére. Mert iszunk, ha örülünk, iszunk, ha bánkódunk, iszunk, ha gyarapodunk, iszunk, ha megfogyunk, iszunk, hogy igyunk. A gondűző poharazgatás másnap mélyebb undort ébreszt, iszunk hát, hogy ezt is eltemessük.

Magyar körtánc ez a javából! Ma én fizetem a rundót, holnap te hozod a cefrét, alkalom meg mindig akad a gégeöblögetésre. Hohó, barátom, kiszállni nem lehet! Ilyen gyenge fickó lennél?! Bírod te, látom, na le még ezzel a stampóval! . . . És a körtánc egyre vadabb, sodróbb. Támolygunk, öklendezünk, szétfolyik előttünk már a világ, szétfolyunk mi magunk is. S ha mégis kiszállunk, ellent tudunk-e mondani a körbe újra berántani kész kezeknek? . . .

„Magunkat kell legyőzni" — mondta minap a komlói Alkoholellenes Klub egyik tagja. S arra, hogy ez sikerül, példa rá a klub maga. A közösség fél éve alakult olyan emberekből, akik a maguk bőrén tapasztaltak, az ital miatt tönkretett évek okán mondanak nemet az alkoholra. Tizenöten kezdték, s ma huszonhárman vannak. Hetente találkoznak, a foglalkozásokon kívül együtt járnak moziba, színházba, kirándulni, dolgozgatnak hobbimühelyükben.

Azt hittem, nehéz lesz velük beszélgetni a maguk mögött hagyott útról. Nem így történt. Vendégeik, dr. Simek Zsófia, az Országos Alkoholellenes Klub-bizottság elnöke, és annak titkára, Fekete János, olyan légkört teremtett, amelyben mindenki megnyílt. De így történik ez akkor is, ha maguk között vannak. Itt alapvető az őszinteség.

Közösségi élet — üdítővel. Az alkoholellenes klub vendége, dr. Simek Zsófia, az Országos Alkoholellenes Klub-bizottság elnöke. Fotó: Beck

Volt, aki most jött először. Az alkoholelvonóról érkezett, környezete már halálhírét kelttette. Fél, hogy környezete majd gúnyolódik rajta — a körből nehéz kiszállni. Társa a saját példáját hozta fel erre. Hasonló kúra után neki is nehéz volt átvészelni az első időket, hiszen a kocsmában már előre kihozták neki a szokásos adagot. „Erős akarat kell, hogy az ember ne fogadja el" — mondta. — „Aztán nem elmenekülni a régi barátoktól, hanem elfogadtatni magam velük ilyennek. Ma is mindenhová együtt megyünk, és természetessé vált, hogy nekem üdítőt rendeljenek."

S hallom tovább a történeteket. Újra és újra mellbe vág az őszinteség. Az csendül ki belőle, hogy ezek az emberek tényleg le akarnak számolni a rossz emlékű múlttal, magukon és másokon segítve. Ez utóbbira egy megható példa. Egy nyugdíjas klubtag két elvonókúra után kezdett új életet, de már késő volt — széthullott a családja, egyedül maradt. Ma már erős akarattal őrködik magán, de szenved a magánytól. „Ezt nem azért mondom, hogy sajnáljanak. Barátokra találtam itt a klubban" . . . — fejezi be mondókáját csendesen. „És reméljük, hamarosan családja is lesz!" — mosolyog biztatóan dr. Simek Zsófia. „Hozzásegítjük!" — mondja ki a közös szándékot a klubvezető.

Két és fél órát töltöttem a szenvedélyből gyógyultak és gyógyulni akarók baráti körében, és sajnáltam, hogy el kellett jönnöm. Épp arról folyt a vita, hogyan fogadja a klubközösség az esetleges visszaeséseket, meddig kell próbálkozni, meddig vállalhatják a támasz szerepét.

Megnyugodva tettem be magam mögött az ajtót. A végkicsengés az volt: amíg az ember él, nem szabad lemondani róla.

Nem marad hát segítség nélkül a körből kilépő . . .

Molnár Valéria

Pár sorban

– **Vincze Mátyás,** a HVG főszerkesztője tart előadást „Magyar gazdaság '85" címmel 10-én, kedden 17.30-tól a pécsi Ifjúsági Házban.

– **Nagy Bandó András** humorista ad műsort 12-én, csütörtökön 18.30-tól a Nevelési Központban. Fél órával később kezdődik az Ifjúsági Házban Sándor György Máglyarakás című estje.

– **Nemzetközi „Interkanári"** fütty- és színversenyt láthatunk, hallhatunk december 13-tól 15-ig naponta 10 és 18 óra között az Akvárium-Terrárium kiállítótermében (Pécs, Munkácsy M. u. 31.)

– **Halász Judit** és a Bojtorján együttes lép fel gyermekműsorával 13-án, pénteken 9.30, 11, 14 és 17 órakor a Nevelési Központban. E napon ad koncertet a Solisti Aquilani olasz együttes 19 órai kezdettel az Ifjúsági Házban. Előadásukban XVIII. szd.-i itáliai zeneszerzők művei csendülnek fel.

– **A Pécsi Szimfonikus Zenekar** hangversenyét hallhatjuk 16-án, hétfőn 19.30 órától a Pécsi Orvostudományi Egyetem aulájában.

Egy Rába-Steiger = 58 vagon búza

De ki veszi meg a gépeket?

Az agyonhasznált, a folyton meghibásodó, a „nullára futott" gépek miatt a termékek előállítási költsége nagyobb mértékben növekszik, mint a termékek ára, pedig meg kell hagyni, hogy az is igyekszik felfelé. Ennek következtében alacsonyabb nyereség képződik a termelőüzemeknél, melyeknek így csökken az egyebek mellett gépek vásárlására is fordítható fejlesztési alapjuk, s így az egyre drágább gépekből egyre kevesebbet tudnak megvásárolni. És így tovább, elölről megint. Jellemzésként talán egy futó összehasonlítás is elég. Egy Rába–Steiger traktor 58 vagon búza árába, vagy 200 vagon búza nyereségébe kerül.

Már-már közhelyszámba megy idehaza, ha valaki szidja az állóeszközállomány műszaki színvonalát. (Szabad-e színvonalnak nevezni ezt?!) Megesik, hogy külföldi üzletemberek merednek elhűlve a „kőkorszakból" átmentett masináinkra, amelyekkel helyenként dolgozni vagyunk kénytelenek; s elismerően csettintenek a nyelvükkel, mikor látják, hogy ezekkel igyekszünk megjelenni a korszerű technológiák által uralt nemzetközi piacon. Még az is lehet, hogy szurkolnak nekünk, annyira esélytelenek vagyunk . . .!

Az állóeszközök műszaki színvonalát, az állóeszköz-gazdálkodás helyzetét vizsgálta nemrégiben a Komló Városi Népi Ellenőrzési Bizottság, és sajnos hasonlóan elkeserítő megállapításokra jutott. – Ez a jelentés a valóság – mondta tárgyilagosan az egyik meghívott igazgató, s egyetértően bólogattak a többiek. Az üzemek fejlesztési alapjának nagy részét felemészthik a kvalifikált munkaerő hiánya miatti kényszerű rekonstrukciók, s a megmaradt pénz a gépek pótlására, a technikai színvonal emelésére kevés. Még akkor is, ha a következményekkel, azzal, hogy így lényegesen többe kerül a dolog – mindenki tisztában van. De ki veszi meg a gépeket? A vizsgálat szerint sem mi, hanem valaki más . . .

Vannak persze biztató jelenségek. A Carbon például több nyugati partnerével köt olyan termékértékesítési szerződést, mely szerint a vevő biztosítja a jó minőségű célgépeket is. Ezt persze nem teheti meg minden vállalat, s így az alkatrészpótlás, a felújítás is központi kérdés marad. A pótlást az országban működő rengeteg géptípus teszi gyakran kilátástalanná, míg a (gyors) alkatrész-felújítás mindeddig nem vált általánossá.

A népi ellenőrök vizsgálata az említetteken kívül, még számtalan más problémát is felszínre hozott. Ezt tükrözik a vizsgált egységeknek és a felsőbb szerveknek tett javaslatok is. Ezek között szerepel egyebek mellett a szabályozó rendszerek átfogó felülvizsgálata.

Ugyancsak legutóbbi, november 29-i, Pécsváradon tartott testületi ülésén tárgyalta meg a városi népi ellenőrzési bizottság a belső ellenőrzés helyzetét, és hatékonyságát elemző vizsgálat összefoglaló jelentését.

Ferling József

Átadás előtt

Komlón már jó ideje komoly problémát jelent az Állami Biztosító dolgozóinak, hogy kulturált körülmények között fogadhassák ügyfeleiket, hogy megfelelő feltételek mellett végezhessék napi munkájukat. Érthető, ha ők is türelmetlenül várják már azt a pillanatot, amikor a Május 1. Művelődési Ház szomszédságában elkészült új épületre cserélhetik fel a jelenlegi tenyérnyi helyet. Az új épület átadására minden bizonnyal még az idén sor kerül.

Nyugdíjas-találkozó

Mint minden évben, úgy az idén is megrendezték a komlói erőműben a hagyományos nyugdíjas-találkozót. A november 22-én tartott összejövetelen a vállalat vezetői köszöntötték a megjelenteket, s ismertették az erőmű jelenlegi helyzetét, az ott dolgozók gondjait, a feladatokat. A nyugdíjasokról való gondoskodásért, a szociális körülmények javítására tett erőfeszítésekért (1984-ben 62 000, 1985-ben 70 000 forint) Gulyás István mondott köszönetet (képünkön). Negyvenéves szakszervezeti munkáért 12-en vehettek át emléklapot.

Fiatal tanácstagok felkészítése

Társadalompolitikai és retorikai kérdésekkel is foglalkoztak december 2–4. között Pécsett, a KISZ Baranya Megyei Bizottsága Politikai Képzési Központjában megrendezett tanfolyamon Komló város és vonzáskörzete fiatal tanácstagjai. A háromnapos programban a pártkongresszus dokumentumaival, az államigazgatás főbb kérdéseivel, lakóterületük aktuális problémáival ugyanúgy megismerkedtek a fiatalok, mint például azzal, hogy miként működhetnek hatékonyan együtt a KISZ és a tanácsi testületek. A fórumon, melyen részt vett Somssich Lászlóné, az MSZMP Komló Városi Bizottságának első titkára, Morber János, a városi tanács elnöke, Ferenczy Tamás, a KISZ Komló Városi Bizottságának titkára, Rajnai Rudolf, a HNF Komló Városi Bizottsága elnökségének elnöke és dr. Brezniczki József országgyűlési képviselő, sok szó esett a településfejlesztési hozzájárulásról és a bányászat nehézségeiről. A 41 fiatal (1955-ben vagy annál később született) tanácstag felkészítésének eredményessége persze csak hosszú távon lesz érzékelhető. Annyi azonban már most nyilvánvaló, hogy nem veszett kárba az energia. A fiatalok érdekeinek képviseletében nagyon sokat tehetnek a fiatal tanácstagok. S ez a felkészítés minden bizonnyal a testületek további munkájára is kedvező hatást gyakorol.

Nyitott nap

És ha ezt a billentyűt nyomod le . . . **Foto: Kóródi**

A tanítási szünnap ellenére is nyitott kapukkal várta tanulóit a November 7. úti iskola képviselőit, valamint az érdeklődő szilvási gyerekeket november 30-án, szombaton az Április 4. utcai iskola.

Az iskola hagyományaihoz híven ebben az évben is – a szülők kommunista műszakjához kapcsolódva – hasznos délelőtti elfoglaltságot igyekeztek nyújtani a gyerekeknek. A programválaszték igazán bőséges volt. Mese- és lemezhallgatás, karácsonyfadísz-készítés, videovetítés, számítógépes játékok, sportolási lehetőség közül választhattak a tanulók. Számukra Komló felszabadulásának emlékére vetélkedőt is szerveztek.

A szilvási területi HNF-bizottság, valamint a Mecseki Szénbányák Villamos Üzemének Zippernovszky brigádja ajándékkal jutalmazta a legügyesebb gyerekeket.

Kovácsné Hirt Éva

Nagyobb figyelem

Az elmúlt évekhez képest az idén nagyobb figyelmet fordítottak a pártoktatási év beindítására az alapszervezetek – állapította meg november 27-i ülésén az MSZMP Komló Városi Bizottsága végrehajtó bizottsága, amikor áttekintette az évindítás tapasztalatait. A káderképzés mellett (ebben 364 párttag vesz részt) 148 oktatási csoportot indítottak a városban és a vonzáskörzetben. Ezekben a csoportokban mintegy 3200-an ismerkednek elsősorban az MSZMP XIII. kongresszusának dokumentumaival. Közülük 500-an pártonkívüliek. A végrehajtó bizottság értékelése szerint jó az idei részvételi arány, s ugyancsak megfelelő a 165 propagandista felkészültsége is. Érdemes még megemlíteni, hogy az irányítási területen 2500–3000 fiatal vesz részt a KISZ által szervezett politikai képzéseken, ahol a pártkongresszus határozata ugyancsak napirendre kerül.

Egy-egy évkezdés természetesen felszínre hozza a problémákat is. Sajnos, kissé késve érkezett a tananyag, s tapasztalhatók helyenként megjelenési problémák, sőt néhol a vitaszellem is kívánnivalókat hagy maga után. Az oktatások legnagyobb része azonban a kölcsönös eszmecserékre is jó lehetőséget teremt. Gyakran vetődnek fel a nemzetközi és a hazai politikai események hatását elemző kérdések, és kritikusan szólnak a párttagok a dolgozókat foglalkoztató kedvezőtlen jelenségekről is. Így az életszínvonal alakulásáról, a főmunkaidőben szerezhető jövedelmekről, a korrupcióról és a szerződéses fegyelemről is a határozott intézkedések igényével esik gyakorta szó. A vitaszellem javulásáért elsősorban a propagandisták tehetnek sokat, például helyi problémák felvetésével; míg a mulasztások – még akkor is, ha sok a kényszerű mellékfoglalkozás – a legegyszerűbben következtes pártfegyelemmel orvosolhatók. Mindent összevetve, az eredményes munka, a fő célkitűzések megvalósulása már most, a pártoktatási év elején is biztosítottnak tűnik.

CB-vetélkedő középiskolásoknak

„Ez egy jó buli volt!"

„Kettes, vetted?" „Vettem." „Hármas, vetted?" „Természetesen." Nincs idő a sikeres vétel gyönyörét élvezni, máris sorjáznak az újabb feladatok. A CB-központnak kinevezett komlói KISZ-bizottságról újabb felszólítás érkezik a versenyző csapatokhoz: készítsetek magnós interjút a város egyik díszpolgárával, küldjetek futárt a szellemi totóért, két lány és egy fiú jelentkezését várjuk 14.45-kor a sportpálya főbejáratánál – és így tovább.

A Steinmetz-napok keretében először rendezett a városi KISZ-bizottság és a mellette működő Diáktanács CB-vetélkedőt a négy középiskolának: a Kun Béla Gimnáziumnak, a Steinmetz Miklós Szakközépiskolának, az 501-es és a pécsváradi szakmunkásképzőnek. Úgy tűnik, a csapatok nemcsak az adást, de a lehetőséget is jól vették – versenylázban égve nyüzsög, lelkesedik mindenki az iskolákban elhelyezett CB-k körül.

De járjuk körbe a vetélkedőket! A kijáratnál majdnem „karambolozom" a befelé igyekvő tízfős csoporttal, egyikük kerékpárt tol. Mivel jobb kéz felől érkezem, meg is kapom az elsőbbséget – ők ugyanis a KRESZ-versenyre igyekeznek.

A Kun Béla Gimnázium tornatermében sokan várják, hogy győzelemre segíthessék csapatukat. A rádió köré tömörült a szervezőgárda, köztük Fusch Ágnes, a 3. b. tanulója.

– Lehetnénk többen is, de sokan elmentek, meg hetedik óránk is volt. Azért bízunk magunkban! Ami elég váratlanul ért bennünket, az a tortasütés, de az előírt másfél órán belül az is meglesz. Aztán volt egy olyan előfeladat, hogy öltöztessük be a legmagasabb fiút és a legalacsonyabb lányt. Hát mi ezt épp fordítva csináljuk!

Hogy ki fog győzni? Ki más, mint mi?! – nevet, majd csendre int. Újabb feladat következik . . .

Az 501-es szakmunkásképző intézet éttermében 50–60 diák hallgatja most az adást. A többiek „külszolgálatot" teljesítenek a vetélkedő más színhelyein. Sok tanár is velük szurkol, a pedagógus KISZ-alapszervezetből majdnem mindenki itt van. A fejek összebújnak a totó felett. Hudacsek Zoltán tanár úr lelkesen szervez, rohangál. Loholok én is mellette, az esélyekről érdeklődve. „A mi iskolánk győz, ehhez nem fér kétség!" – mondja.

Ha már így belejöttem én is a rohanásba, igyekszem hát a sportpályára, ahol a csapatok képviselői tizenegyeseket rúgnak Bán és Tihanyvári kapusoknak. Hiába, elkéstem. Az eredményt azonban megtudom: a 24 lövésből 6 jutott a gólvonal mögé.

Egy szusszanásnyi időre benézek a munkásőrségre, is, ahol a fegyverekkel ismerkednek a versenyzők. Időre szétszedni, összerakni egy puskát bizony nem könnyű dolog. Egyik leányzónak a körme is letört a nagy igyekezettől. Na, most indul a stopper – az 501-esből érkező Baán István szintideje 54 másodperc.

Irány Szilvás! A Steinmetz csapatánál is tetőfokára hágott már az izgalom.

– Közel háromszázan vagyunk itt, és sok tanár maradt velünk – kapom a felvilágosítást a harmadikos Posztós Anikától. Igen klassz a csapat, ha valakire szükség van, szó nélkül megteszi, amit kell. A díszpolgár-keresésnél volt egy kis problémánk, mert akihez elmentünk, ott már más csapat is járt. A plakátrajzolás és a KRESZ azonban már könnyebben ment.

– Kié lesz ma a babér?

– Ekkora lelkesedés után ez még kérdés?! A Steinmetzé!

A pécsváradi szakmunkásképző főhadiszállása a Zrínyi klubban van. Tőlük 48 tanuló képviseli az intézményt.

– A szervezést már néhány hete megkezdtük – mondja Molnár Zsuzsa tanárnő. – Mozgósítottunk az előfeladatokra. Sokat foglalkoztunk Komló történetével, de úgy érezzük, néhol egészen aprólékosak a kérdések. A gyerekek igen jól érzik magukat. Úgy érezzük, a mi előnyünk itt a mozgékonyság, nem is szeretnénk hát harmadik helynél rosszabbat elérni.

Egy időben érek vissza a vetélkedő központjába a beöltöztetett lányokkal, fiúkkal, akik a zsűri előtt kis műsorral mutatják be iskolájukat.

De hogy a lényegre térjek: Hudacsek Zoltán eredményjóslata vált be. Bár a több órás vetélkedőn végig szoros volt a mezőny, az utolsó, a pontrablásos feladatban elhúzott a komlói szakmunkásképző.

A végeredmény: 1. 501-es szakmunkásképző (833 p.), 2. Kun Béla Gimnázium (762 p.), 3. Steinmetz M. Szakközépiskola (697 p.), 4. pécsváradi szakmunkásképző (638 p.).

A vetélkedő szervezői ezúton is köszönik a városi CB-klub, a rendőrség, munkásőrség és a Komlói Bányász SK segítőkész együttműködését.

Molnár Valéria

Vasárnap és hétfő kivételével

Vásárcsarnok vagy piac?

Amióta pince, spájz, hűtőszekrény és hűtőláda van, azóta nem járnak nap mint nap vásárolni az emberek. Amióta piac van, azóta a többség csak kedden, csütörtökön és szombaton sétál végig az áruval rakott asztalok között. Amióta vásárcsarnok van . . .

Szóval ez még nincsen olyan régóta Komlón, hogy megszokhattuk volna a változást. Ez ugyanis nem csupán annyi, hogy „kalap" van a piac „fején", hanem valami más. Valahogy talán úgy jellemezhetnénk a különbséget, hogy nem minden piac vásárcsarnok, de minden vásárcsarnok piac. November eleje óta Komlónak már vásárcsarnokja van, amely vasárnap és hétfő kivételével mindennap 6-tól 16 óráig nyitva tart. Mindkét élelmiszerboltjában házi készítésű hentesáru is bőven kapható, míg a halkereskedőnél élő pontyot, harcsát, busát és kárászt vásárolhatnak a halkedvelők. Természetesen van fagyasztott hal is. A kínálatot színesíti három zöldség-gyümölcsüzlet és a baromfibolt, ahol élő baromfi és tojás kapható. Mindezeken kívül pecsenyesütő, valamint lángos-palacsinta-fánk-rétesárus is van a vásárcsarnokban, ahol hamarosan még további üzletek nyílnak. Az átész a közeljövőben avatja mezőgazdasági kisáruházát az udvaron, és feljebb költöznek a takarmányboltok is. Szóval, ez már nem csupán piac, amióta majdnem mindennap nyitva van . . .

keddtől keddig ● keddtől keddig ● keddtől keddig

NÉVNAPOK

DECEMBER 10-TŐL 16-IG:

Kedd: Judit
Szerda: Árpád
Csütörtök: Gabriella
Péntek: Luca
Szombat: Szilárda
Vasárnap: Valér
Hétfő: Etelka

A gép- és gyorsíróverseny győztesei

A Steinmetz-napok alkalmából hagyományosan megrendezett gép- és gyorsírási versenyen a következő eredmények születtek:

A szakközépiskola volt diákjai részére kiírt Steinmetz Kupán:

Gépírás (villanygép):
I. Csom Józsefné
II. Apaczeller Brigitta
(mechanikus gépen)
I. Gaszt Erika
II. Strung Csilla
III. Heideckerné Horváth Hajnalka
Gyorsírás:
I. Heideckerné Horváth Hajnalka
II. Apaczeller Brigitta
III. Csom Józsefné
Városi verseny
Gépírás (villanygép):
I. Ferenczné Máthé Gabriella (PANNOLIT)
II. Csom Józsefné (Steinmetz Szakközépiskola)
III. Vörös Józsefné Csordás Mária (Városi Tanács)
(mechanikus gépen)
I. Heideckerné Horváth Hajnalka (B. M. Vízmű)
II. Tóth Lászlóné (Áfész, Komló)
Gyorsírás:
I. Tóth Lászlóné (Áfész, Komló)
II. Heideckerné Horváth Hajnalka (B. m. Vízmű)
III. Csom Józsefné (Steinmetz Szakközépiskola)

Képviselői fogadóóra

Dr. Brezniczki József, a Pécsváradi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakmunkásképző Intézet igazgatója, Baranya megye 8. számú választókerülete országgyűlési képviselője december 17-én 15—16 óráig képviselői fogadóórát tart Mecseknádasdon, a községi tanácsházán.

Kinyitott a Puskin könyvtár

Ismét várja olvasóit Pécsett, a Puskin Művelődési Ház könyvtára. Az intézmény hetenként két alkalommal, kedden és pénteken délután 2—4 óráig tart nyitva.

Jubileumi hangversenyt rendeztek Vasason

A vasasi szalonzenekar tartott nagysikerű hangversenyt, december 7-én Vasas II-n, az üzemi munkásklubban. A Kővári Vilmos vezetésével 1945-ben megalakult együttes jubileumi fellépésén zenei klasszikusaink legismertebb alkotásaiból adott műsort. A hangversenyen a Vasas II. Általános Iskola kamarakórusa is fellépett.

Kossuth-akna MSZBT tagcsoportja szovjet turistacsoportot fogadott december 2-án a munkásklubban. A jól sikerült rendezvényen a moszkvai vendégek az akna szocialista brigádjaival találkoztak. Fotó: Schmidt Zoltán

Mágocson a Mecsekfalui lakodalmas

13-án, 18 órakor Mágocson, a Művelődési Házban mutatja be a mecsekfalui hagyományőrző együttes a Mecsekfalui lakodalmas című műsorát.

Komlói magángyűjtők

1986-ban rendhagyó kezdeményezésre készül a Városi Művelődési Központ. Három kiállításon a komlói magángyűjtők anyagát szeretnék bemutatni a nagyközönségnek. Első alkalommal január hónapban komlói gyűjtők tulajdonában lévő kortárs festészeti válogatás bemutatását tervezik a Május 1. Művelődési Ház kiállítótermében, december 7-től 28-ig. A Művelődési Központ kéri azokat a tulajdonosokat, akik rendelkeznek ilyen alkotásokkal és szívesen látnák képeiket a kiállításon, jelentkezzenek a Május 1. Művelődési Házban, személyesen vagy a 82-782-es telefonon, naponta 8—16.30 óráig.

Bútorvásár

Komlói vásárlók figyelmébe ajánljuk a MERUKER és a Mohácsi Szék- és Kárpitosipari Vállalat bútorvásárát, Komlón, a Május 1. Művelődési Házban, 1985. december 10-től 16-ig. Áruajánlatunk: kárpitozott ülőgarnitúrák, étkezőgarnitúrák, székek. Nyitva: naponta 10—16 óráig, 15-én, ezüstvasárnap 9-től 10 óráig.

Országúti krónika

Novemberben öt személyi sérüléses közúti baleset történt Komló és vonzáskörzete közútjain. Valamennyi esetnél szerepet játszott a figyelmetlenség, illetve az ittasság. November 2-án Mecsekpölöskén két személygépkocsi ütközött egymásnak a követési távolság be nem tartása, illetve az útviszonyoknak nem megfelelő sebesség miatt. 16-án, Mánfán ittas gyalogost gázolt egy motoros, 24-én pedig Hidason ugyancsak ittas kerékpáros ütközött a szabályosan haladó személygépkocsinak. Az utóbbi két balesetnél a vétkesek könnyű sérülést szenvedtek, míg az első két esetben egy-egy súlyos sérültet kellett a mentőknek kórházba szállítani. Az ötödik baleset okozója egy figyelmetlen gyalogos, aki Komlón féktávolságon belül lépett egy személygépkocsi elé, mely elütötte. A vétkes itt is könnyű sérülést szenvedett.

December első hetének egyetlen balesete 6-án Hidas térségében történt, ahol a köd és a síkos út ellenére túlzott sebességgel közlekedő három személygépkocsi szaladt egymásba. A jelentős anyagi kárral járó balesetnél szerencsére csak egy személy szenvedett könnyű sérüléseket.

mb HIRDETÉSEK

Eladó 2 szobás, garázsos családi ház. Komló, Újtelep, Hársfa u. 1/1. Érdeklődni: egész nap.

VI. osztályos kislányom mellé matematikából korrepetáló tanárt keresek. Jelentkezést a 84-136-os telefonon várok.

Sürgősen bérelnék műhelynek való helyiséget, kb. 25 m²-es alapterülettel, vagy 3 garázst egymás mellett. Horváth, Alkotmány u. 52.

Új garázs eladó a Sallai u. 2. mögötti garázssoron. Érdeklődni: Komló — sikondai városrész, Szántó u. 5. I/6.

Garázs eladó Irinyi utcában. Érdeklődni lehet: Komló, Tompa M. 13., II. em., középső ajtó, du. 15-től.

Eladó családi ház Komlón, Gesztenyésben, Szegfű u. 3. sz. Érdeklődni a 82-858-as telefonon.

Szilvásban, Tanácsköztársaság utca mögött garázs eladó. Kökönyösben vennénk. Kollár, Sallai I. u. 30.

Irinyi út végén betontetős garázs sürgősen eladó. Érdeklődni Berek út 1/A, női szabónál, vagy Liszt F. u. 14.

Ipari tevékenységre alkalmas melléképület ipari árammal kiadó. Érdeklődni: Komló, Hunyadi u. 7.

Jó forgalmú reggeliző-lángossütő eladó, telefon 81-268. Munkanapokon 12 óráig.

Bernáthegyi szuka, 6 hónapos eladó. Telefon: 81-268.

Gyermek-, női, férfidivatáruk a napi divatízlés szerint a SIVA-butikban Komló, Kossuth u. 50. sz., autósbolt mellett. Nyitva: hétfő, kedd, szerda, péntek 9–18 óráig, csütörtökön 12-től 18 óráig.

MOZIMŰSOR

SZÉDÜLÉS. Szinkronizált amerikai film. Rendezte: Alfred Hitchcock. Főszereplők: Kim Novak, James Stewart, Barbara Bel Geddes.

Egy volt nyomozó egy San Franciscóban élő nagytőkéstől azt a megbízatást kapja, hogy furcsán viselkedő feleségét tartsa szemmel. Ennek az elegáns, hallgatag szépségnek nagyon titokzatos megnyilvánulásai vannak: kimegy a temetőbe és virágot helyez el egy néhány évtizeddel ezelőtt elhunyt szépség sírjára. A nyomozó rájön, hogy az asszonyt egy már régen meghalt titokzatos hölgy igézte meg és tartja hatalmában, ettől kell őt megszabadítani.

Park (Pécs): 10-től 11-ig: Egri csillagok. Előadások: f4 óra. 10-től 11-ig: Párizs, Texas. Előadások: hn7 óra. 12-től 15-ig: A tenger zamata. Előadások: f4, f6, f8 óra. 16-án: Szédülés. Előadások: 4, f7, 9 óra.

Petőfi (Pécs): 10-től 11-ig: Filmmúzeum: Haragban a világgal. Előadások: 4, 6, 8 óra. 12-től 16-ig: Szédülés. Előadások: 3, f6, 8 óra.

Kossuth (Pécs, délelőtt): 10-én: Párizs, Texas. Előadások: 9, f12 óra. 11-én: Ragyogj, ragyogj csillagom! 12-től 13-ig: A Nap lánya. Előadások: 10, 12 óra. 14-től 15-ig: Balanel és a vadkacsa. Előadás: 10 óra. 14-től 16-ig: A tenger zamata. Előadások: 14–15-én 12, 16-án 10, 12 óra.

Kossuth (Pécs, délután): 10-től 11-ig: Gyermekrablás a Palánk utcában. Előadások: 2, 4 óra. 12-től 15-ig: A Nap lánya. Előadások: n3, n5 óra. 16-án: A tenger zamata. Előadások: 2, 4 óra.

Kossuth (Pécs, este): 10-től 11-ig: Ragyogj, ragyogj csillagom! Előadások: 6, 8 óra. 12-től 15-ig: Szédülés. Előadások: n7, hn9 óra. 16-án: Florida, a Paradicsom. Előadás: 8 óra. 16-án: Meghalni az életért. Előadások: 6 óra.

Fekete Gyémánt (Pécs): 10-én: Vezekelj bűnödért! 12-től 13-ig: Házibuli. 14-től 15-ig: Anna Pavlova. 16-án: A házibuli folytatódik. Előadások: 6 óra.

Jószerencsét (Pécs): 10-én: Kék hegyek. Előadások: 4, 6 óra. 12-től 13-ig: Őrült római vakáció. Előadások: 4, 6 óra. 14-től 15-ig: Break. Előadások: 14-én: 4, 6 óra, 15-én: 4 óra. 15-én: No, megállj csak! Előadások: 2 óra. 15-én: Egy kicsit én . . . egy kicsit te . . . Előadások: 4, 6 óra.

Zrínyi (Komló): 10-től 11-ig: Ivanhoe. Előadások: 4, 6 óra. 10-től 11-ig: A tűz háborúja. Előadások: 8 óra. 12-től 14-ig: Egy kicsit én . . . egy kicsit te . . . Előadások: 14-én 4, 6, 8 óra, 13-án: 4, 8 óra. 13-án: Filmmúzeum: Haragban a világgal. Előadások: 6 óra. 15-től 16-ig: Házibuli. Előadások: 4, 6 óra. 15-től 16-ig: Karate lengyel módra. Előadások: 8 óra.

Május 1. (Komló): 10-én: Fantom, az éjszakában. 14-től 15-ig: Hat gézengúz. 16-án: A szerelem csapdája. Előadások: f5, f7 óra.

Hosszúhetény: 10-től 11-ig: A vadon szava. 14-től 15-ig: Madonna, milyen csendes az este! 16-án: Kesztyűbe dudálni. Előadások: hétköznap 6, vasárnap 5 óra.

Mázaszászvár: 10-től 11-ig: Őrült római vakáció. 14-től 15-ig: Mexikó lángokban. Előadások: 6 óra.

Pécsvárad: 10-én: Szelíd motorosok. 12-től 13-ig: A pápa lánya. 15-én: Fantom az éjszakában. 16-án: A kis darázs. Előadások: hétköznap 7, vasárnap 3, 5 óra.

Sásd: **10-én:** A Birodalom visszavág. 12-től 13-ig: Angyali üdvözlet. 15-én: Az elveszett frigyláda fosztogatói. 16-án: A Jedi visszatér. Előadások: hétköznap 7, vasárnap f5, 7 óra.

SZABAD IDŐBEN

Komló Városi Művelődési Központ

A Színház- és Hangversenyteremben 11-én 19 órakor az Első Emelet együttes koncertjére kerül sor. Jegyek még kaphatók. 14-én 19 órakor a Komlói Játékszín mutatja be Francia komédiák című előadását, melyben Feydeau és Courtline egy-egy egyfelvonásosa szerepel. 16-án 17 órakor fenyőünnepély és ajándékműsor lesz az állami gondozott gyerekeknek.

A városi sportcsarnokban 10-én 17 órakor Magyarország—Jugoszlávia asztalitenisz Szuper Liga-mérkőzés lesz. 14-én 15 órakor a Komló NB II-es női kosárlabda csapata a Szigetvár együttesével mérkőzik.

A Május 1. Művelődési Ház kiállítótermében a Magyarország állatvilága Szövő- és szenderlepkék című kiállítás látható naponta 16—19 óráig, csoportok és MM-brigádok ettől eltérő időpontban is látogathatják.

A fotóklub tagjai 10-én 18 órakor A pohár című pályázatot értékelik. A honismereti klub programja a Steinmetz kollégiumban kerül sorra, ahol az évfordulós vetélkedőt készítik elő Kiss József vezetésével 11-én 16 órakor. 11-én 17 órakor találkoznak az MCCC tagjai is. 12-én 17 órakor a nőklubban karácsonyi ötletbörze lesz. 15-én délelőtt 9 órakor a gyűjtők klubja tagjai találkoznak, délután 4 órától a gesztenyési klubkönyvtárban táncest lesz a magányosok klubjában a Czukor zenekarral. 16-án 16 órakor a nyugdíjas pedagógusok klubja karácsonyi összejövetele az Úttörő- és Ifjúsági Házban kerül sorra, műsort adnak a Gagarin utcai Általános Iskola tanulói. A fonotéka szerdán és csütörtökön 16—19 óráig és szombaton 9—12 óráig látogatható. A barkácsműhely csütörtökön 15.30—18.30 óráig tart nyitva. A bőrös konténer szerdán és pénteken 16—19 óráig használható.

Az Úttörő- és Ifjúsági Házban 15-én 15 órakor családos program lesz. A gyerekek műsort láthatnak, gyöngyöt fűzhetnek és csuhébabát készíthetnek, a felnőttek diavetítést láthatnak.

A Zrínyi Művelődési Ház diákklubjában 14-én 16 órakor Turistaszemmel az Ezeregyéjszaka világában címmel kuwaiti, iraki, líbiai, libanoni, törökországi élményeit mutatja be dián Márton Gyula geológus. A cigány ifjúsági klubban zenés klubestet tartanak 14-én 18 órától.

A klubkönyvtárak programjai:

A mecsekjánosi klubkönyvtárban csütörtökön 18—21 óráig videovetítés lesz. A gesztenyési asszonyklubban 16-án, hétfőn 17 órakor a főzőcskét Hazafi Józsefné szakács vezeti. A mánfai klubkönyvtárban 14-én 16 órakor nyugdíjasklub lesz. 16-án 16 órakor játszóház-táncház várja a gyerekeket. A kökönyösi klubkönyvtárban kedden és szerdán 17 órakor tartja foglalkozását a díszítőművészeti szakkör, 16-án 17 órakor a nőklub karácsonyi klubdélutánt rendez.

A mecsekfalui hagyományőrző együttes a lakodalmast mutatja be 13-án 18 órakor Mágocson.

Magyaregregyen az Arnold-házban 14-én 17 órakor a gazdálkodók körének 1. foglalkozására kerül sor. 14-én 17 órakor az Aranyeső Yuccában című filmet vetítik.

József Attila Művelődési Központ

József Attila Művelődési Ház
(Pécs, Korvin Ottó u. 20.)

Klub: december 10-én 15 órától: fúrómesteri tanfolyam. December 11-én 7 órától: energetikusi tanfolyam.

Nagyterem: december 11-én 15 órától: iskolamozi. 13-án 16—22 óráig: játék-börze. 14-én 17 órától: családi est — zene: Melody együttes.

JAMK néptánccsoport. Vezeti: Kása Dánielné és Kása Dániel. Próba: december 11-én 18-tól 20 óráig: marosszéki forgatós tánc.

Irodalmi színpad: Vezeti: Szabó Lászlóné. Foglalkozás: december 10-én 14-től 16 óráig: helyzetjátékok, mozgásgyakorlatok.

Te meg Én magányosklub. Vezeti Vörös Jánosné. Táncest: december 15-én 17-től 22 óráig. Zene: Melody együttes.

Bűvész csoport. Vezeti: Fülöp Gyula. Foglalkozás: december 13-án 17 órától: bűvös csomók.

Dszítőművészeti szakkör II. Vezeti: Auth Andrásné. Foglalkozás: december 11-én 17-től 19 óráig.

Szabás-varrás tanfolyam. Vezeti: Madarász Lászlóné. December 11-én 17 órakor beiratkozás a tanfolyamra.

Logopédiai tanfolyam. Vezeti: Huszár Éva. Foglalkozás: december 12-én 13—17 óráig.

Horgász klub. Vezeti: Soós Lajos. Foglalkozás: december 10-én 17—19 óráig.

Dr. Berze Nagy János honismereti szakkör. Vezeti: Gábori Imréné. Foglalkozás: december 13-án 14 órától: karácsonyi népszokások.

Zalka Művelődési Ház
(Pécs, Gesztenyés u. 17.)

Képzőművészeti műhely. Vezeti: Pandur József. A műhely minden csütörtökön 16—20 óráig tart nyitva szakköri tagoknak.

Liászklub.
(Pécs, Déryné u. 9.)

MSZ Kodály Zoltán Férfikar. Karnagy: Ivasivka Mátyás. Próba: december 10-én, 13-án 17-től 18 óráig.

Puskin Művelődési Ház
(Pécs, Tolbuhin u. 229.)

Nagyteremben: december 12-én 18 órától az Első Emelet együttes koncertje.

Új Tükör Klub. Vezeti: Simonovics Ferenc. Foglalkozás: december 11-én 17—19 óráig: gazdaságpolitikai beszámoló.

MR Pécsi Körzeti Stúdió

Rendőrkapitányok a mikrofon előtt címmel ma 17 óra 5 perctől közvetítenek élő műsort Nagykanizsáról. A hallgatók kérdéseire Baranya, Somogy, Tolna és Zala megye főkapitányai válaszolnak. Szerdán 17 óra 5 perckor a Hét-közben című aktuális, zenés magazin jelentkezik. Csütörtökön 17 óra 5 perckor összeállítás nyugdíjasoknak. A pénteken 17 órakor kezdődő zenés hétvége tartalmából: hírek, egy dallam — több előadó, riport a bírói gyakorlatból, esti minikoncert, jegyzet, tudósítások, programjavaslatok. Szombaton reggel 8 órától 10 óráig hallható a pécsi stúdió zenés, információs összeállítása. A nemzetiségi programok — hasonlóan a hét többi napjához — 18 óra 30 perckor kezdődnek. Vasárnap 9 órától 11 óráig magazin és zene a hallgatók kérésére. 18 órakor hírek, sporthírek. 18 óra 30 perckor kezdődik a szerbhorvát, míg 19 óra 5 perckor a német nyelvű program.

Pécsi Nemzeti Színház

December 11-én, délután fél 3-kor Diótörő, este 7-kor Don Pasquale (Petőfi-bérlet). 12-én, este 7-kor Don Pasquale (Jászai-bérlet). 13-án, este 7-kor: Buon Giorno. 14-én, este 7-kor: Bajadér. 15-én délután 3-kor: Elveszett paradicsom. este 7-kor: Elveszett paradicsom. 16-án, este 7-kor Ványa bácsi (Móricz-bérlet).

Kamaraszínház:

December 12-én, este 7-kor: Candida (Vörösmarty-bérlet). 16-án szintén este 7-kor: Candida (József A.-bérlet).

Úttörőház:

14-én délelőtt 10-kor: Alice csodaországban.

Komlóiak figyelmébe!

Nem fog csalódni, ha lakásába az új lakástextil-boltunkból (Bem u. 1.) vásárol!

AZ ÁRUVÁLASZTÉKBÓL AJÁNLJUK:

- **NDK kabátszövet (több színben) 181,— Ft-ért,**
- **Futószőnyegek 65 cm—120 cm szélességig 171,— Ft-tól 481,— Ft-ig,**
- **NDK és hazai kisérőfüggönyök 130 cm—150 cm szélességig 80,— Ft-tól 156,— Ft-ig**
- **Műszálas takarók több színben 140 cm—2 m szélességig 225,— Ft-tól 883,— Ft-ig,**
- **Műszálas és pamut ágyneműk széles választékban 490,— Ft-tól 783,— Ft-ig**

KÖZÜLETEKET IS KISZOLGÁLUNK!

Bányászati Múzeum

MECSEKI BÁNYÁSZATI MÚZEUM: Pécs, Déryné u. 9. Telefon: 72-12-333/195. Nyitva: 9-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő). A kiállítás két nagyobb egységre bontható. Az egyik rész a Mecsek-hegység szénbányászatának, a másik pedig ugyancsak e földterület ércbányászatának ipari, technikai, munkástörténeti dokumentumok, tárgyi anyagok gazdag választékával várja a látogatókat.

KŐZETEK VILÁGA című kiállítás. Pécs, Káptalan u. 3. Nyitva: 10-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő). A pécsi „múzeumutcában" lévő kiállítás a Mecsek és környéke geológiájának, kőzeteinek gyűjteményét tárja a vendégek elé.

MÁZASZÁSZVÁR, KUN BÉLA U. 59. Nyitva: 14-18 óráig. (Szünnap: szerda). A kiállítás az É-Mecsek 175 éves szénbányászatának, bányászhagyományainak történeti emlékeit mutatja be.

Kiállítás

Szabó Ferenc grafikusművész alkotásaiból nyílt kiállítás december 6-án a Mecseki Bányászati Múzeum klubhelyiségében. A művek 28-ig, a múzeum nyitvatartási ideje alatt megtekinthetők.

Szupermély fúrásokkal kutatnak

A Szovjetunióban több mint két évtizeddel ezelőtt láttak hozzá a föld mélyének tanulmányozásához. A kozmoszt azonban mégiscsak hamarabb tudta az ember meghódítani, mint a mélységet. Ma azt mondhatjuk, hogy 5 kilométeres mélységig térképeztük fel a föld mélyét, pedig a lentibb rétegek is hozzásegíthetik az embert újabb felfedezésekhez.

A Szovjetunióban a föld mélyének tanulmányozására új, szupermély fúrási program indult be. A technika fejlődésével lehetővé vált új, megbízható kőzetroncsoló fúróvésők, turbinafúrógépek, könnyűötvözetű fúrócsövek előállítása, amelyek nélkül nem lehet nagy mélységekbe hatolni. Míg tíz évvel ezelőtt csupán egy-egy kísérleti fúrásról volt szó, ez a program 22 szupermély fúrólyuk kihajtását irányozza elő. Közülük tizenkettőnek az a rendeltetése, hogy a medencék olaj- és földgázkészletét kutassa, a többi pedig érctartalmi ásványok és tektonikus szerkezetű kőzetek tanulmányozását szolgálja majd.

A Kola-félszigeten levő harmadik szupermély fúrólyuk, amely elérte a 12 064 métert, már lehetővé tette a balti tábla mélységi szerkezetének értékelését. Ezek a vizsgálatok repülőgépekről végzett kozmikus megfigyelésekkel, geofizikai és geokémiai kutatásokkal, szárazföldi és tengeri felderítő munkálatokkal egészülnek ki.

Az urali kőöv régóta híres érclelőhely. A program része a Nyizsnij Tagil körzetében végzendő urali szupermély fúrólyuk. Vagy érdemes megemlíteni a Nyugat-szibériai kőolaj- és földgáz-lelőhelyeket. Az ötéves tervidőszak folyamán a Szovjetunióban kitermelendő gáz teljes növekményét gyakorlatilag Nyugat-Szibéria adja. Pedig csupán az üledékréteg felső részét ismerik, 5500 méter mélységig. A szakemberek szerint a tyumenyi körzetben nagy mélységekben is vannak kőolaj- és földgázelőfordulások. Ezeket a kérdéseket kell megválaszolnia a világhírű urengoji lelőhelyen végzendő újabb szupermély fúrásnak. Ez 8–10 kilométerre fog a földbe hatolni.

A szupermély fúrások programjába tartozó másik fontos régió a tyiman–pecsorai olaj- és gázmező. Ez a körzet a Szovjetunió európai területének északi részén található, ahol már fejlett bányászat van. Itt ugyanúgy mint a Tyumenyben, lehetőség nyílik az olaj- és gázkutatás szempontjából perspektivikus üledékes rétegsorokba való mélyebb behatolásra. Nagyon lényeges, hogy a fúrást a jelenleg kitermelés alatt álló vuktili, és a nemrég felfedezett Nyugat-szopleszi gázlelőhelyek környékén végzik. Később a tyumenyi és tyiman–pecsorai körzetekben több szupermély fúrásra kerül sor.

Az utánpótlás biztosítása létkérdés

A Mecseki Szénbányáknál létkérdés a munkaerő-gazdálkodás, ezen belül is az utánpótlás megoldása. Az igazság azonban az, hogy az elmúlt években meglehetősen keveset tettek annak érdekében, hogy a munkaerőhelyzet javuljon. Beszélni beszéltek róla minden fórumon, ecsetelték, mennyire szükséges lenne a fiatalok toborzása, ám az újsághirdetéseken, no meg a Mecseki Tanbánya dicséretes próbálkozásain kívül a helyben járás jellemezte e kérdést. A tespedtséget sokféleképpen lehet magyarázni, de ez az ügyre nézve káros, mivel a produktív létszám egyre apad, s már ott tartanak a termelő üzemekben, aknákon, hogy a mennyiségi termelés érdekében elővájó csapatokat kell a fejtésekbe telepíteni. Ez csakúgy, mint sok egyéb más jelenség a bányászatban a kényszerhelyzet következménye.

Valamit tenni kell! Bizonyára ebből indultak ki Komló Bányaüzemben is – elsősorban Cseresznyés Ferenc szociális és személyzeti vezető –, amikor eldöntötték, hogy kilépnek az eddigi korlátok közül, s megpróbálnak szétnézni országunk különböző vidékein, hátha sikerrel járnak. Rögzítették a stratégiát, s ennek végrehajtására létrehoztak egy szervezési és propagandacsoportot. E közösség legfőbb teendője a tájékoztatás, a szénbányászat megismertetése az iskolákban, laktanyákban és egyéb területeken. Ehhez megfelelő technikai eszközöket is rendelkezésükre bocsájtottak: a bányászokat bemutató filmeket, képmagnót, szórólapokat és egy vándorkiállítást. A csapat tagjai tevékenységük biztosításához 30 ezer kilométer saját gépkocsihasználatot is kaptak. Az elmúlt hónapokban jónéhány intézményt, területet felkerestek, de hogy milyen eredménnyel jártak, az csak ezután fog kiderülni.

További elképzelés az, hogy feltérképezik az ország munkaerő-helyzetét, s ott, ahol szabad munkaerő jelentkezik, igyekeznek a rendelkezésre álló propagandaeszközök segítségével megnyerni embereket a bányászat számára. Ehhez Komló Bányaüzem többoldalú segítségre is számíthat, legalábbis az ígéretek alapján. Gondoltak arra is, hogy mi lesz, ha az akciók netán sikerrel járnak. Rögzítették miként valósulhat meg a beilleszkedés támogatása, a munkaerő megtartása. Dicséretes az üggyel való konkrétabb foglalkozás, a törekvés és a bizakodás. Egy biztos, hogy nem kis feladat hárul arra a csoportra, amely megbízásként kapta a munkaerőszerzést. Mert nem elég csak a technikai eszközök bevetése, hanem legalább enynyire fontos a valós képet festő, meggyőző élőszó is.

Ma még jóslatokba se érdemes bocsájtkozni, hogy munkájuk milyen eredménnyel jár majd, legfeljebb reménykedni lehet tevékenységük sikerében.

Hogy határidőre befejezzék...

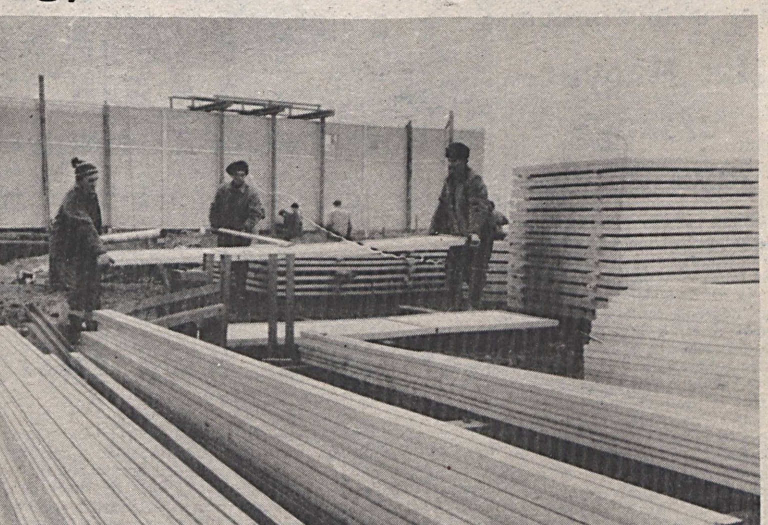

Szereléshez készítik elő az elemeket az Építési Üzem dolgozói Fotó: Kóródi

Dacolva az időjárással

Ha az ember csak ácsorog a kölcsönkapott gumicsizmában, a lába fázik. Ha ráveszi magát valami furcsa helybentáncra, megkockáztatja, hogy a sárba ragad. Ezek az első tapasztalataim itt az üszögi térségben, ahol az új rádióadó készül. Aztán míg jegyzetelőképesre fújom-melengetem ujjaimat, egy sárba rekedt teherautó sofőrjének szurkolok. A homokkal megrakott kocsi kerekei sikoltoznak, veszettül pörögnek egy helyben. Jön a segítség. S ahol a másik gép is tehetetlen, az ember a győzedelmes: ketten is szórják a homokot a gumiabroncs alá, míg végül a megcsappant rakomány célba érhet.

Talán sikerült érzékeltetnem a körülményeket, amelyek között mégis szorgos munka folyik. A Mecseki Szénbányák Építési Üzemének dolgozói dacolnak a sárral, és a csontig hatoló hideg széllel, hogy várhatóan 1986. április 30-ig befejezzék 7,7 millió Ft-os munkájukat, az új rádióadó építését.

Majdnem egy kilométert gyalogoltunk Stenczer János műszaki csoportvezetővel, míg a szántásokkal körülölelt épülethez értünk. Mint elmondta, a munkák csak aratás után indulhattak, hiszen meg kellett várniuk a betakarítást. Most már, ha egyelőre tető nélkül is, de áll a 130 m² alapterületű adóépület, amelynek átadási határideje december 31. Problémák azért akadnak, hiszen a fémszerkezetet gyártó Fémmunkás Vállalat alaposan lemaradt a szállítással, és a Posta is másfél hónapot késett az antennarendszerhez kellő alkatrészekkel. Az Építési Üzem dolgozói ennek ellenére tartani akarják a határidőt. Folyamatos munkarendjük minden percét kihasználják, hogy időre teljesíthessék vállalásukat. S ehhez — mint mondják — sok segítséget kapnak az Anyagellátó Üzemtől és a beruházási osztálytól.

Most is munkálkodik a daru, hogy az itt dolgozók által kreált emelőszerkezet segítségével helyére tegye az elemet. Puska Gyula, a lakatos részleg vezetője fenn „trónol" a tetőn, hogy rögzítse a fémszerkezetet. Mindenki tudja, s összeszokott kollektíva tagjaként teszi dolgát. Szép Lajos gépészeti szocialista brigádjáról azt mondja a művezető, hogy nemcsak jól, de szépen dolgoznak. Folyik az épület összeszerelése, a kifeszítő alap betonozása, készül a modulációs akna. S ha befejezik az adóépületet, még rájuk vár a 3800 m² út, s a kerítés elkészítése. Ez utóbbit az adótorony köré telepítik 120 m-es sugárban, 760 m hosszan.

Nehéz körülmények között dolgoznak itt az üszögi térségben az emberek. Tisztelet és elismerés illeti munkájukat...

Molnár Valéria

Védekezés az esetleges rákveszély ellen — a konyhában

Világszerte kutatók serege dolgozik azon, hogy ne csak tápláló és jó ízű, hanem minél egészségesebb, lehetőleg veszélyforrástól mentes ételek kerüljenek az asztalunkra. A táplálkozástudomány legjelentősebb hazai intézetei által szervezett tanácskozásokon kutatóink évtizedek óta minden hónapban megtárgyalják tudományterületük valamelyik időszerű problémakörét. A legutóbbi tudományos kollokviumon például olyan előadások hangzottak el, amelyek az avatatlanok számára teljesen megközelíthetetlenek, mégis közvetlenül érintenek valamennyiünket. Bizonyítja ezt a következő:

Hazai és külföldi kutatások eredményei szerint az élelmiszerek alkotóelemei, elsősorban a fehérjék mutagén anyagokká alakulhatnak át, és ezzel megváltoztathatják a sejt örökítő anyagát, a DNS-t, mégpedig aszerint, hogy milyen módon készítették el belőlük az ételt. A mutáció megjelenése pedig a csírasejtekben a magzati fejlődés rendellenességét okozhatja, a testi sejtekben pedig káros megbetegedéseket idézhet elő.

Bebizonyosodott például, hogy a főzött, a párolt, a mikrohullámú sütőben sütött húsban ugyanolyan kevés a mutagán anyag, mint a nyers húsban, és változatlan mennyiségben megvannak a mutagén anyag károsító hatását semlegesíteni képes antimutagén anyagok is. Ha viszont a hús közvetlenül érintkezik a forró sütőfelülettel, ha olajban, zsírban, vagy akár teflonserpenyőben sütik, mutagén anyagok keletkeznek, éspedig annál nagyobb mértékben, minél magasabb hőmérsékleten és minél hosszabb időn át történik a sütés.

Némileg kedvezőbb képet mutatnak a növényi fehérjékkel kapcsolatban végzett vizsgálatok.

A következtetés: együnk rendszeresen nyers növényi ételeket, citromot, savanyú káposztát stb., a húst pedig, ha nem is nyersen – például mint a tatár bifszteket –, akkor főzve, párolva vagy mikrohullámú sütőben elkészítve fogyasszuk.

Nagyon jó, ha a háziasszony mindezekkel tisztában van, de annak már általános egészségügyi és el nem hanyagolható gazdasági előnyei is vannak, ha ezeket a tudományos eredményeket ismerik, és fel is használják a közétkeztetésben, a konzerviparban, a vendéglőkben, az iskolai, a kórházi konyhákban dolgozó szakácsok. Hiszen nem kis mértékben az élelmiszerek feldolgozásán múlik, hogy ugyanabból az élelmiszer-alapanyagból milyen tápláló és főképpen milyen egészséges, a mai és a jövő nemzedék életét kedvezően, vagy kedvezőtlenül befolyásoló ételt készítenek.

Tűzveszélyek télen

Minden évszaknak megvannak a maga tűzveszélyei. Így az őszi és téli időszakban elsősorban a tüzelőberendezések nem előírásos kezelése, a szabálytalan húsfüstölés során keletkezett tüzek miatt szólal meg leggyakrabban a riasztást jelző csengő a komlói Tűzoltóparancsnokság híradó ügyeletén.

Az elmúlt évi tapasztalatok alapján a fűtési szezon alatt a fűtőberendezések 16 esetben okoztak tüzet. A szabálytalan húsfüstölés miatt nyolcszor riasztották a tűzoltókat. A fűtési idény jelenlegi szakasza is bővelkedik tűzesetekkel, amit jelez, hogy az eddigi kár megközelíti a 100 ezer forintot. Éppen ezért szeretnék a tűzoltók felhívni a tűzelőberendezések kezelőinek, használóinak figyelmét, hogy csak a műszaki követelményeknek megfelelő berendezést használják és azon semmiféle átalakítást ne végezzenek. Meghibásodás esetén feltétlenül szakemberre bízzák a hibák kijavítását. Különösen vonatkozik ez az olaj- és gáztüzelésű berendezésekre, mert gyakran adagoló, illetve a nyomáscsökkentő elrontásával „fűtenek be" néhányan maguknak.

Az emberi gondatlanságot tükrözi az is, hogy az éghető anyagokat, ruhaneműt, tüzelőanyagot túlságosan közel helyezik a fűtőberendezésekhez és azok hőjétől lobbannak lángra az említett anyagok. Nem egy esetben a honyha- vagy szobaberendezés teljesen kiég, olykor emberéletek is veszélyben forognak. De említhetjük tűzokozóként a szilárd tüzelésű berendezésből kipattanó szikrát, a rosszul összeillesztett füstcsövet, a kéménybe épített fagerendát. Mindezek mögött ott rejlik az emberi felelőtlenség. A tűzvédelmi követelmények megszegése tapasztalható a fából összeállított húsfüstölők esetén is. A nem megfelelő felügyelet, a túlságosan „megpakolt" tűztér, a füstölendő anyagok gyenge felerősítése mind-mind a tűz okozója lehet, és az ember egész évi fáradozása pillanatok alatt „füstbe" mehet.

Amikor elégtelen a munkavédelem

Baleset a mosodában

Sajnálatos baleset történt október 9-én este 22 óra 5 perckor a Komló Bányaüzem Kossuth-aknájának mosodájában. A fenti időpontban két asszony volt beosztva éjszakai műszakra az MD 911-es típusú ipari mosógéphez. Gelencsér Lajosné a bal, társa a jobb oldali nyílásnál végezte a szennyes berakását. A jobb oldali nyílásnál dolgozó asszony előbb végzett, ezért, amint bezárta a dob fedelét – társáról megfeledkezve – reflexszerűen az indítókarhoz nyúlt. A munkát Gelencsér Lajosné még nem fejezte be, ezért, amikor a dob váratlanul megindult, az a bal kezét a külső és a belső dob közé rántotta. Bár Gelencsérné sikoltására a műszaktárs azonnal leállította a gépet, az akkorra már a 49 éves asszony alkarját leszakította.

A vizsgálat szerint a balesetet közvetlenül a bal oldali gépdobnál dolgozó munkatárs figyelmetlensége, illetve súlyos műszaki mulasztás okozta. Ugyanis a mosógép külső ajtajának nyitott helyzetében a gép indítását megakadályozó reteszelő kapcsoló működőképtelen volt, vagyis nem szakította meg az indító áramkört. Így a gép az ajtó nyitott helyzetében is indítható volt. A vizsgálat ezenkívül egy egész sor szabálytalanságot is megállapított. Többek között, a dolgozóknak nem volt tudomásuk arról, hogy rossz a reteszelő, ami téves biztonságérzetet keltett. Bár a gép már több mint egy évtizede működött ebben a mosodában, a karbantartási jegyzőkönyvet nem vezették naprakészen, így azt sem lehet megállapítani, hogy mikor romlott el a reteszkapcsoló. Az is kiderült, hogy a gépkönyv nem írta elő a karbantartást, sem a berendezés ellenőrzését. A kezelési utasítás nem tartalmazott a reteszelésre vonatkozó feladatokat. A gépen időszakosan sem végeztek biztonsági felülvizsgálatot, megfelelő szakképzettségű műszaki felügyelet nem volt kijelölve.

A vizsgálat alapján a hatóság ugyan egész sor tiltó rendelkezéssel és utasítással igyekszik elejét venni hasonló baleseteknek, és kötelezi a vállalatot a biztonságosabb munkavégzés feltételeinek megteremtésére, a tragédiát már nem lehet meg nem történtté tenni. Sajnos megint egy tragédiának kellett felhívni a figyelmet a mulasztásokra, a felelőtlenségre. Elgondolkodtató, hogy amikor valahol történik egy-egy baleset, azonnal a hiányosságok sorozatát állapítják meg az illetékesek. Vagyis elképzelhető, hogy ezután is a szabálytalanságok özöne veszélyezteti a dolgozók biztonságát a munkahelyeken, egészen addig, amíg nincs baleset. Úgy gondoljuk, a biztonság dolgában csak akkor lehet rend és fegyelem, ha a felelősségrevonás következetesebb, s szigorúbb lesz a mulasztókkal szemben – még a balesetek előtt...

Feltalálók és újítók köre

Aligha lehetne pontos statisztikát készíteni arról, hogy az alkotó tehetségű műszakiak energiájából mennyi jut a tulajdonképpeni kreatív tevékenységre és mennyi kell ahhoz, hogy a kiérlelt új gondolat realizálásához vezető út általuk nem nagyon ismert fordulói között eligazodjanak. Hogy ez az arány minél inkább az alkotó munka javára tolódjék el, azon fáradozik a feltalálók és újítók köre a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület keretében. Körülbelül két éve havonta tartanak egy-egy összejövetelt, amelyen az éppen időszerű iparjogvédelmi kérdésről hangzik el előadás, ami után a jelenlévő feltalálók, újítók — a körnek jelenleg mintegy 200 tagja van — kérnek és kapnak tanácsot, mit tehetnek az adott helyzetben találmányuk, újításuk realizálása érdekében. Az eddigi összejöveteleken megvitatták egyebek közt a feltalálók és újítók jogait és kötelességeit, műszaki, vagy iparjogvédelmi szempontból elemeztek egy-egy konkrét esetet, feltárva a nehézségeket és leküzdésük módját, ismertettek egy-egy új találmányt, beszámoltak a feltalálók és újítók nemzetközi szervezetének tanácskozásairól. Most szó van arról, hogy a MTESZ-en belül létrehoznak egy módszerszerű jelleggel működő segítségnyújtó apparátust is.

Világ- és Európa-bajnokok Komlón

Ma: Magyarország–Jugoszlávia

Világ- és Európa-bajnokokat láthat ma délután a Komló városi sportcsarnok közönsége. 17 órai kezdettel itt rendezik meg az asztalitenisz Szuper Liga negyedik fordulójának egyik mérkőzését, a Magyarország—Jugoszlávia-összecsapást. Az eddigi három fordulóban mindkét csapat egy győzelemre volt csak képes, így természetes, hogy a magyarok és a vendégek egyaránt javítani igyekeznek eddigi helyezésükön. A jelenlegi erőviszonyok ismeretében minden egyes összecsapáson nagy küzdelem várható, s a szakvezetők szoros végeredményre tippelnek.

A magyar férficsapatban asztalhoz áll a többszörös világbajnok Klampár Tibor. A másik férfi egyest várhatóan Kriston Zsolt játssza. A női egyesben Bátorfi Csilla az elő számú jelölt. A párosokat csak a találkozó előtt jelöli Pignitzky László szövetségi kapitány Itt sor kerülhet Harczi és Urbán játékára is.

Surbek kivételével legjobbjaikkal érkeznek a jugoszlávok. Első számú férfijátékosuk a páros világbajnok Kalinics, mellette Lupulescu, vagy Primorac játszik. A nőknél az Európa-bajnoki címmel büszkélkedő Batinics és Perkucsin áll készenlétben.

A Szuper Liga szabályainak megfelelően egyszerre csak egy mérkőzés zajlik. A sort két férfi egyes nyitja, majd a női egyes következik, ezután lesz a férfi páros és a vegyespáros, végül ismét két férfi egyest rendeznek. A komlói sportcsarnokból ez alkalommal először lesz televíziós közvetítés. A találkozóról készült felvételt 21.20-kor sugározza a 2. műsor.

Arató megyei Tízek-bajnok

A hétvégén a Pécsi Kinizsi újonnan átadott csarnokában rendezték meg az idei megyei felnőtt Tízek-bajnokságot. A komlóiak élversenyzője, Arató Csaba megvédte tavalyi bajnoki címét, nyolc győzelemmel végzett az első helyen. A másik két indulásra jogosult komlói versenyző közül Haiser György az 5., Rajnai a 9. lett. A Vasasi Bányász asztaliteniszezői, Bocz a 6., Szederkényi a 8. helyet szerezte meg.

Ugyancsak a hétvégén bonyolították le az úttörő olimpia megyei asztalitenisz döntőit. A komlóiak 5 érmet szereztek és az V—VI. osztályos fiúk versenyében Rozina Gábor (Április 4.) révén egy első helyhez is jutottak. Rozina indulhat a ceglédi országos döntőn, akárcsak a sásdi Varga Sándor, aki a VII—VIII. osztályos fiúk versenyét nyerte.

NB III-as bajnoki asztalitenisz mérkőzésen a Komló 11-5-re verte a Dombóvárt. A Bányász győzelmeit remek teljesítményt nyújtó Leipold (4), Arató és Haiser (3—3), valamint Kun (1) érték el.

Kaposváron is győzelem

Újabb győzelmet ért el a női kosárlabda NB II. nyugati csoportjában a Komlói Bányász. A lányok ezúttal Kaposváron, a Tanítóképzőnél bizonyultak jobbnak hét ponttal. Két ellentétes félidőt hozott az összecsapás. Az első játékrészben a komlóiak 22 pontos előnyhöz jutottak, a lelkes vendéglátók fokozatosan dolgozták le hátrányukat, ám 5 pontnál jobban nem tudták megközelíteni a Bányászt, amely újabb megérdemelt sikert aratva remek sorozatot mondhat magáénak. A több hete tartó győzelmi szériát folytatni lehet a Szigetvár ellen hazai környezetben. 14-én, szombaton 15 órakor a városi sportcsarnokban lesz a szigetváriak elleni megméretés.

Komlói Bányász—Kaposvári Tanítóképző 76-69 (49-27). Kaposvár, NB II. női kosárlabda-mérkőzés. Komló: Prelóger (27), Altné (18), Csankó (9), Dócziné (14), Pallós (6). Csere: Straub (2).

mb SPORT

Pénzügyekről szó sem esett

Mi történt a komlói kézilabdásoknál?

Tucatnál is több emberrel, hosszú órákon át egy témáról beszélgettem az elmúlt két hétben. A szélsőségektől sem álltak messze egyes megfogalmazások. Egyesek a „borítsd ki annak a bizonyos edénynek a tartalmát"-ra biztattak, mások úgy fogalmaztak, kár is belevágni. Meggyőződéssel vallom, nincs igazuk. Szigorúan a tényekhez ragaszkodva, a lehető legkevesebb kommentárral próbálom az olvasó elé tárni, amit az ügyben legilletékesebbek megfogalmaztak.

Ellentétek

Régen született olyan sportpolitikai döntés, amely ennyire felrázta volna Komló sportközvéleményét. Mint arról beszámoltunk, a KBSK elnöksége felmentette a férfi kézilabda-szakosztály vezetését. A miértekről, hogyanokról következzenek a vélemények. Elöljáróban annyit még feltétlen tisztázni kell, hogy ellentétben a városban terjedő mendemondákkal —, a hivatalos eljárás során pénzről, pénzügyekről szó sem esett.

Prohászka István, a KBSK elnöke: — 10 éve dolgozik ez a szakosztályvezetés, s ez alatt az évtized alatt nagyon sokat tettek Komló kézilabdasportjáért. Hosszú évek óta nem tudtak azonban előrelépni: állandóan cserélődtek a játékosok, az edzők. A szakosztályvezetés és a játékosok, valamint más kézilabda-szakosztály között olyan ellentétek alakultak ki, amelyek miatt szűkültek lehetőségeink. Ennek az ellentétnek feloldása miatt is gondoltunk a változtatásra. Irányító szerveinkkel történt megbeszélés alapján úgy tudtuk, a szakosztály-vezetés lemond. Amikor azonban a 10 éves munkát illően jutalommal akartuk megköszönni nekik, úgy válaszoltak, köszönik, ők nem mondanak le. Ekkor egyeztünk meg abban, kerüljön elnökség elé a dolog, s döntsön a 15 tagú testület.

(Mielőtt az elnökség megtárgyalta volna a kézilabda-szakosztály jelentését az elmúlt évek munkájáról és a jövő feladatairól, az egyesület vezetése egy 6 kérdésből álló ívet juttatott el a játékosokhoz, akik név nélkül válaszolhattak. Erről a szakosztály csak a kitöltés után értesült. A szakosztályvezetés tevékenységére vonatkozó kérdésre a 16 játékos közül egy nem válaszolt, három jónak ítélte munkájukat, tizenketten pedig változtatást kértek. Egy részük viselkedésben, másik részük pedig személyi összetételben.).

Prohászka István: — A rendkívüli elnökségi ülésen valamennyi elnökségi tag megjelent. Juhász István szakosztályvezető kérte, hogy a vezetőségi tagok is jelen lehessenek a tanácskozáson. Az elnökség szavazással úgy határozott, elég a szakosztályvezető jelenléte. Jelentésük megvitatása után került sor a szavazásra. Az elnökség, amelynek Juhász István is tagja, titkos szavazással 11-4 arányban úgy döntött, hozzájárul a felmentéshez, illetve az átszervezéshez. A régi, három tagú vezetésből egy főt felkértünk a további munkavégzésre, ő azonban nem vállalta a megbízatást. Nem akartunk ügyet, most mégis sok helyről halljuk az indulatos véleményeket. Demokratikus úton született az elnökség döntése, mely ránk nézve kötelező. A 15 fős testület határozhatott volna úgy is, hogy megerősíti a felmentetteket, s akkor minden maradt volna a régiben. Nagyon reméljük, hogy lecsitulnak a kedélyek, s az NB I/B-s csapat nyugodt légkörben dolgozva olyan eredményeket produkál a jövőben, amely kielégíti a Bányász-szurkolók igényeit. Ehhez a feltételeket maximálisan biztosítjuk.

Személyeskedés

Juhász István, a kézilabda-szakosztály felmondott vezetője: — Ezt a döntést ilyen formában nem fogadjuk el, s meg is fellebbeztük a városi testnevelési és sportfelügyelőségen. Az elmúlt tíz évben becsületesen és jól dolgoztunk. Legalábbis az elnökség ezt évről évre kimondta. Az idén többször volt vitánk a játékosok munkafegyelmével kapcsolatban, s a szakmai munka konkrét javítására és állandó ellenőrzésére is kértünk segítséget. A vitákon kívül azonban egész évben semmilyen kifogás nem merült fel. Ami a szakosztályvezetésre háruló feladat, a játékosok nyugodt sportolási feltételeinek biztosítása, azt elláttuk. Az elnökség elé terjesztett jelentésünkben leírtuk feladatainkat a jövőre nézve. Ebben szerepelt a megfelelő szakmai vezetés megoldása, a játékosállomány kiegészítése, a munka- és játékfegyelem megszilárdítása, a magasabb szintű, igényesebb szakmai munka iránti igény, a szakosztályvezetés kiegészítése, a jobb munkakapcsolat kialakítása a sportkör vezetésével és tisztázni szerettük volna a szakosztály jogkörét és hatáskörét. Az elnökség úgy döntött: ezeket az elképzeléseket ne mi oldjuk meg. Szomorúnak érezzük, hogy hosszú éveken keresztül végzett társadalmi munka után így kell távoznunk. S olyan érzésünk van, mintha az is baj lenne, hogy társadalmi munkások munkát követelnek a fizetett alkalmazottaktól. Személyeskedésnek érezzük a történteket.

Benczes József, a városi testnevelési és sportfelügyelőség vezetője: — Nincs pont az ügy végén. A felmentett szakosztályvezetés beadványával foglalkozunk.

Eddig a történtek egyik része. A másik is szorosan kapcsolódik az eddig leírtakhoz, ám alapjában más embereket érint, ezért nem szóltunk eddig róla. Időközben ugyanis a játékosok megkezdték a felkészülést a téli tornákra és a tavaszi bajnoki rajtra. Annak a Pataki Sándor edzőnek az irányításával, akivel 1984 végén már nem akart szerződést hosszabbítani a felmentett szakosztályvezetés, s akit Juhász Istvánék javaslatára, Prohászka István jóváhagyásával októberben — 5 fordulóval a bajnokság befejezése előtt pályaedzővé minősítettek vissza. Módszerünk ebben a kérdésben is az előző: lássuk, mit is mondanak az illetékesek.

Prohászka István: — A régi szakosztályvezetés külső megoldást keresett az edzőkérdés megoldására. A kiszemelt szakember azonban olyan anyagi igényeket támasztott, ami a sportkör vezetése szerint megoldhatatlan. Mi hosszú távon Czimmer Tamással számolunk, aki jelenleg az utánpótlással ér el szép sikereket. Úgy gondoltuk, a legkisebb kockázatot akkor vállaljuk, ha Pataki Sándor lesz az edző. Hibáit, szakmai hiányosságait ismerve egy évre kötöttünk vele szerződést, lehetőséget adva a bizonyításra.

Pataki Sándor edző: — Nyugodtabb körülmények között dolgozhat a csapat, mert megváltozott a szakosztályvezetés. Szeretném együtt tartani a jelenlegi gárdát, s az augusztusban elkezdett munkára alapozva, a legnagyobb edzés és önfegyelemmel végzett felkészülésre lesz szükség.

Azonos célért

Ambrusits Róbert csapatkapitány: — A szakosztályvezetéssel nem alakult ki olyan viszony, ami munkánkat jó irányba befolyásolta volna. Komlói éveim alatt 6 edzőm volt, s sokszor hallottam szép célokról a megfelelő szakmai irányítás nélkül. Mindenesetre eszünk ágába sem jutott ilyen drasztikus intézkedés. Pataki Sándor szakmai munkájának emelésével bizonyíthat, hitesse el velünk, hogy feljebb léphetünk. Mi partnerek leszünk, hiszen nincs jobb érzés annál, mint amikor nyertes meccs végén nekünk tapsolnak. Ilyen feltételek mellett nem dolgozhattunk soha, mint most a csarnokban, s szeretnénk megmutatni, hogy bízhatnak bennünk.

Eddig a nyilatkozatok. S most végszó gyanánt csak egy gondolat. Kinek a feladata lehetett volna annak elérése, hogy Komló két köztiszteletben álló polgára, aki él-hal a sportért, társadalmi munkában is minden szabad percét hajlandó feláldozni, tenni a kék-fehér színekért egymás mellett tevékenykedjen a sikerekért? Mert meggyőződésem, igazán akkor nyerne a város sportélete, ha Prohászka István és Juhász István perlekedve-vitatkozva is azonos célért tévékedne. Igaz, erre még ma is van lehetőség, hiszen mindketten tagjai a KBSK elnökségének.

Grünwald Géza

Március 2-től június 15-ig

A labdarúgó NB II. tavaszi sorsolása

1. f. március 2., 14.30 óra:

Nyíregyháza—SZEOL-DÉLÉP, Metripond–Szolnok, Keszthely–Eger, D. Kinizsi–Veszprém, Diósgyőr–Sopron, Baja—Szekszárd, Dunaújváros—Kazincbarcika, **Komló—Vác**, Ganz-MÁVAG—Nagykanizsa, Szabó L. SE—Salgótarján.

2. f. március 9., 14.30 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Szabó L. SE, Salgótarján–Ganz-MÁVAG, **Nagykanizsa–Komló**, Vác–Dunaújváros, Kazincbarcika–Baja, Szekszárd–Diósgyőr, Sopron–D. Kinizsi, Veszprém–Keszthely, Eger–Metripond, Szolnok—Nyíregyháza.

3. f. március 16., 15 óra:

Szolnok–SZEOL-DÉLÉP, Nyíregyháza–Eger, Metripond–Veszprém, Keszthely–Sopron, D. Kinizsi–Szekszárd, Diósgyőr–Kazincbarcika, Baja–Vác, Dunaújváros–Nagykanizsa, **Komló–Salgótarján**, Ganz-MÁVAG–Szabó L. SE.

4. f. március 23., 15 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Ganz-MÁVAG, **Szabó L. SE–Komló**, Salgótarján–Dunaújváros, Nagykanizsa–Baja, Vác–Diósgyőr, Kazincbarcika–D. Kinizsi, Szekszárd–Keszthely, Sopron–Metripond, Veszprém–Nyíregyháza, Eger–Szolnok.

5. f. március 30., 15 óra:

Eger–SZEOL-DÉLÉP, Szolnok–Veszprém, Nyíregyháza–Sopron, Metripond–Szekszárd, Keszthely–Kazincbarcika, D. Kinizsi–Vác, Diósgyőr–Nagykanizsa, Baja–Salgótarján, Dunaújváros–Szabó L. SE, **Komló–Ganz-MÁVAG.**

6. f. április 6., 16.30 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Komló, Ganz-MÁVAG–Dunaújváros, Szabó L. SE–Baja, Salgótarján—Diósgyőr, Nagykanizsa—D. Kinizsi, Vác—Keszthely, Kazincbarcika—Metripond, Szekszárd—Nyíregyháza, Sopron—Szolnok, Veszprém—Eger.

7. f. április 13., 16.30 óra:

Veszprém–SZEOL-DÉLÉP, Eger–Sopron, Szolnok–Szekszárd, Nyíregyháza—Kazincbarcika, Metripond—Vác, Keszthely–Nagykanizsa, D. Kinizsi–Salgótarján, Diósgyőr–Szabó L. SE, Baja–Ganz-MÁVAG, **Dunaújváros–Komló.**

8. f. április 20., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Dunaújváros, **Komló–Baja**, Ganz-MÁVAG–Diósgyőr, Szabó L. SE–D. Kinizsi, Salgótarján–Keszthely, Nagykanizsa–Metripond, Vác–Nyíregyháza, Kazincbarcika–Szolnok, Szekszárd–Eger, Sopron–Veszprém.

9. f. április 27., 17 óra:

Sopron–SZEOL-DÉLÉP, Veszprém–Szekszárd, Eger–Kazincbarcika, Szolnok–Vác, Nyíregyháza–Nagykanizsa, Metripond–Salgótarján, Keszthely–Szabó L. SE, D. Kinizsi–Ganz-MÁVAG, **Diósgyőr–Komló**, Baja–Dunaújváros.

10. f. május 4., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Baja, Dunaújváros–Diósgyőr, **Komló—D. Kinizsi**, Ganz-MÁVAG–Keszthely, Szabó L. SE–Metripond, Salgótarján–Nyíregyháza, Nagykanizsa–Szolnok, Vác–Eger, Kazincbarcika–Veszprém, Szekszárd–Sopron.

11. f. május 11., 17 óra:

Szekszárd–SZEOL-DÉLÉP, Sopron–Kazincbarcika, Veszprém–Vác, Eger–Nagykanizsa, Szolnok—Salgótarján, Nyíregyháza–Szabó L. SE, Metripond–Ganz-MÁVAG, **Keszthely–Komló**, D. Kinizsi–Dunaújváros, Diósgyőr–Baja.

12. f. május 14., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Diósgyőr, Baja–D. Kinizsi, Dunaújváros–Keszthely, **Komló–Metripond**, Ganz-MÁVAG–Nyíregyháza, Szabó L. SE–Szolnok, Salgótarján–Eger, Nagykanizsa–Veszprém, Vác–Sopron, Kazincbarcika–Szekszárd.

13. f. május 18., 17 óra:

Kazincbarcika–SZEOL-DÉLÉP, Szekszárd–Vác, Sopron–Nagykanizsa, Veszprém–Salgótarján, Eger–Szabó L. SE, Szolnok–Ganz-MÁVAG, **Nyíregyháza–Komló**, Metripond–Dunaújváros, Keszthely–Baja, D. Kinizsi–Diósgyőr.

14. f. május 21., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–D. Kinizsi, Diósgyőr–Keszthely, Baja–Metripond, Dunaújváros–Nyíregyháza, **Komló–Szolnok**, Ganz-MÁVAG–Eger, Szabó L. SE–Veszprém, Salgótarján–Sopron, Nagykanizsa–Szekszárd, Vác–Kazincbarcika.

15. f. május 25., 17 óra:

Vác–SZEOL-DÉLÉP, Kazincbarcika–Nagykanizsa, Szekszárd–Salgótarján, Sopron–Szabó L. SE, Veszprém–Ganz-MÁVAG, **Eger–Komló**, Szolnok–Dunaújváros, Nyíregyháza–Baja, Metripond–Diósgyőr, Keszthely–D. Kinizsi.

16. f. május 28., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Keszthely, D. Kinizsi–Metripond, Diósgyőr–Nyíregyháza, Baja–Szolnok, Dunaújváros–Eger, **Komló–Veszprém**, Ganz-MÁVAG–Sopron, Szabó L. SE–Szekszárd, Salgótarján–Kazincbarcika, Nagykanizsa–Vác.

17. f. június 1., 17 óra:

Nagykanizsa–SZEOL-DÉLÉP, Vác–Salgótarján, Kazincbarcika–Szabó L. SE, Szekszárd–Ganz-MÁVAG, **Sopron–Komló**, Veszprém–Dunaújváros, Eger–Baja, Szolnok–Diósgyőr, Nyíregyháza–D. Kinizsi, Metripond–Keszthely.

18. f. június 8., 17 óra:

Metripond–SZEOL-DÉLÉP, Keszthely–Nyíregyháza, D. Kinizsi–Szolnok, Diósgyőr–Eger, Baja–Veszprém, Dunaújváros–Sopron, **Komló–Szekszárd**, Ganz-MÁVAG–Kazincbarcika, Szabó L. SE–Vác, Salgótarján–Nagykanizsa.

19. f. június 15., 17 óra:

SZEOL-DÉLÉP–Salgótarján, Nagykanizsa–Szabó L. SE, Vác–Ganz-MÁVAG, **Kazincbarcika–Komló**, Szekszárd–Dunaújváros, Sopron–Baja, Veszprém–Diósgyőr, Eger–D. Kinizsi, Szolnok–Keszthely, Nyíregyháza–Metripond.

A Royal és a Kozmosz a döntőben

Irány: Mexikó elnevezéssel hirdetett kispályás labdarúgótornát amatőrök részére a Magyar Ifjúság című hetilap. A Komló városi selejtező első részét szombaton és vasárnap bonyolították le a sportcsarnokban. A szombati csoportból magabiztos játékkal jutott tovább a Royal SC, vasárnap már nagyobb küzdelem után a Kozmosz Pécsvárad. Ezen a hétvégén rendezik a III. csoport mérkőzéseit, a négy csapat közül az első helyezett lesz tagja a városi döntőnek. Az ezen való indulásra még jogot szerezhet a szombat—vasárnapi csoportküzdelmek két második helyezettje, akik osztályozót játszanak. A városi döntőre előreláthatóan január végén kerül sor, s a legjobb együttes képviselői Komlót a megyei döntőn.

A Royal SC három győzelemmel 36-1-es gólkülönbséggel végzett csoportja élén. A mezükön felirattal játszó „királyi" csapat Kóródi Gábor felvételén a Steinmetz ellen mérkőzik.

A férfi selejtező mérkőzések szüneteiben játszották le a női Elegant Kupa helyosztóit. Az első helyért a Szakmunkásképző Intézet 1-0-ra legyőzte a Carbont, míg a bronzéremért a Május 1. Ruhagyár 1-1-es végeredményt követően hétméteresekkel bizonyult jobbnak az egyházaskozáriaknál.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló városi Bizottságainak hetilapja

XXIII. évfolyam, 51. szám — Ára: 2,30 Ft — 1985. december 17., kedd

Aczél György és Mérei Emil képviselők fogadóórái

Mérei Emil, Komló és környező községeinek országgyűlési képviselője december 17-én, ma délután 2 órától fogadóórát tart Komló Város Tanácsának I. emeleti vb-termében.

Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, Pécs, Baranya 1. számú választókerületének országgyűlési képviselője december 18-án, holnap 9.30 órától tart fogadóórát a Mecseki Szénbányák igazgatóságán (Pécs, Komját A. u. 5.).

Tanácsülés december 19-én

Komló Város Tanácsa e héten csütörtökön 13 órai kezdettel tartja soron következő ülését, a városi tanács épületének II. emeletén. A végrehajtó bizottság javasolja a testületnek, hogy vitassa meg a tanács és a végrehajtó bizottság 1986. évi munkatervét, a tanács Szervezeti és Működési Szabályzatának újraalkotásáról szóló jelentést, a városban folyó zenei nevelés és zenei élet helyzetét, a Kórház-Rendelőintézeti Egység gyermek- és ifjúság-egészségügyi tevékenységét, a városi Népi Ellenőrzési Bizottság 1986. évi ellenőrzési tervét, Komló Város testnevelési és sportmozgalmának helyzetét, figyelemmel a lakóterületi szabadidő sport helyzetére és feladataira. Továbbá intézmény alapítását, valamint a Kisegítő Iskola és Nevelő Otthon Gazdasági Műszaki Ellátó Szervezetbe történő gazdasági integrálását javasolja a végrehajtó bizottság az idei utolsó tanácsülésen, melyen tanácsi bizottságok megalakítására is sor kerül.

A jövő évi munkaterv

Már a jövő esztendő mozgalmi munkájának terveiről esett szó a KISZ Mecseki Szénbányák Bizottságának december 11-i ülésén.

A testület először Kende István tájékoztatóját hallgatta meg az 1985–86. évi politikai képzés indításának tapasztalatairól, majd a tervező, illetve értékelő taggyűlések és küldöttgyűlések intézkedési tervét fogadták el. Ebben szó esett arról is, hogy a vállalati küldöttgyűlés áprilisban titkárhelyettest is választ, s üzemi szinten szintén ezt javasolták Komló Bányaüzemnek.

Ezután Brandt Tibor vállalati titkár tett javaslatot a testület jövő évi munkatervére. Mint elmondta, feladataik között kiemelt helyen szerepel a gazdaságpolitikai tevékenység. Különös figyelmet kívánnak fordítani, többek között a termelési, árbevételi tervek teljesítésére, a népgazdaság, a lakosság szénigényének kielégítésére, a takarékos gazdálkodásra, az új technológiák és gépek gyors, hatékony alkalmazására. Az ideológiai szervező munka során a gyorsabb, nagyobb nyilvánosságot teremtő információs tevékenységet, a széles körű tájékoztatást helyezik előtérbe, a képzés tervszerűbbé tételével együtt.

Miután a testület a munkatervet jóváhagyta, az 1986-os ülés- és rendezvénytervet vitatták meg. A KISZ-bizottság úgy döntött, hogy Csertetőn évente megemlékezést, háromévenként versenyszerű túrát tartanak – ez jövőre esedékes. A jövő évben négy vállalati szintű szakmai versenyt hirdetnek; Komló Bányaüzem rendezésében biztonságtechnikai, a Villamos Üzemében villanyszerelő, a Vasas és Pécs Bányaüzem közös szervezésében technikus vetélkedőre kerül sor.

Követelmények, igények, illúziók

Tervek az ezredfordulóig

Az öreg Péter bácsi először három „tikólat" épített fel a kis falusi ház udvarán. Nem sokkal később fészer, aztán csűr került a rogyadozó kerítés mellé, majd az udvari W. C. mellett a kerti szerszámoknak csinos kis sufnit is épített. Ennél többre sohasem vágyott, így hát nem zavarta a további fejlesztéseket ez a kínos összevisszaság. Ám egy korszerű városkép megformálásakor már megengedhetetlen az ilyen ötletszerű, s a közvetlen szükségletekhez igazodó építkezés. Olyan hosszú távú gondolkodásra van szükség, amely képes figyelembe venni a változó körülményeket, a növekvő lakossági igényeket, s az ezekből fakadó követelményeket. Olyan hosszú távú elképzelésekre van szükség, amelyek biztosíthatják a városkép tudatos, tervszerű formálásának lehetőségét, amelyek, ha néha illúziókat fogalmaznak is meg, felvázolhatják egy-egy település holnapi, holnaputáni arculatát. Péter bácsinak ilyennel soha nem kellett számolnia, hiszen önmagának épített, és feltehetően ismerte annak változásait. –

Komló Város Tanácsa végrehajtó bizottsága legutóbbi, december 9-i ülésén három terület részletes rendezési tervét vitatta meg. Így a Társadalmi Munka emlékmű környékének beépíthetőségéről, – ez a gondolat már 1978-ban felmerült – az Alkotmány utcai karéj, valamint a Szilvás–Belváros közötti terület részletes rendezési tervéről hozott határozatot a testület. A vitában elhangzott, hogy ezen tervek megvalósulása természetesen nem megy egyik napról a másikra. Kétségtelen, hogy az elképzelések tartalmaznak néhány igazán szép elgondolást, ám azzal is számolni kell, hogy ezek némelyike ma még illúzió csupán. A rendezési tervek kapcsán – ezeket egyébként korábban már a város néhány üzemében is bemutatták – viszont nagyon határozottan megfogalmazódott, hogy a Szilvás és Belváros közötti jelenlegi képnek mielőbb el kell tűnnie. A Társadalmi Munka emlékmű környékének déli részén egyébként a rendezési terv egy étterem és egy üzletközpont kialakítására is javaslatot tett. Az Alkotmány utcai karéj jövőbeni beépítése a tervezők szerint társas házak építésével lenne a legjobban megoldható.

Ugyancsak a végrehajtó bizottság legutóbbi ülésén került napirendre az 1985. évi lakóházfelújítási címjegyzék módosítása és az 1986. évi címjegyzék jóváhagyása, valamint a közérdekű bejelentések, javaslatok és panaszok intézéséről szóló törvény végrehajtásának tapasztalatairól szóló jelentés. A végrehajtó bizottság megtárgyalta és elfogadta a lejárt határidejű vb-határozatok végrehajtásáról, valamint a legutóbbi vb-ülés óta tett fontosabb tisztségviselői és szakigazgatási intézkedésekről szóló tanácselnöki beszámolót, majd a december 19-i tanácsülés elé kerülő előterjesztéseket vitatta meg. Egyedi ügyek között adóalap mérséklését határozta el a testület. A Csizmazia Gyula Ipari Szakmunkásképző Intézet és kollégium igazgatói teendőinek ellátásával újabb öt évre Iván Lászlót bízta meg a végrehajtó bizottság, míg a Fürst Sándor utcai Általános Iskola igazgatójává 1990. július 31-ig Gyenizse Gábort nevezte ki.

Termelés

Romlott a szén minősége

A Mecseki Szénbányák széntermelő üzemei december első felében teljesítették időarányos szakmai tervüket. Különösen kiemelkedően tett eleget feladatának a Külfejtés, az Északi Bányaüzem és a Komló Bányaüzem. Béta-akna sem maradt el tervétől, csupán elszállítási gondok miatt nem jelentkezett még az eredmény a számokban.

Az üzemek sorrendje a következő:

1. Külfejtési Üzem	143,8%
2. Északi Bányaüzem	134,3%
3. Komló Bányaüzem	123,5%
1. Zobák	140,9%
2. Kossuth	126,9%
3. Béta	90,7%
4. Pécs Bányaüzem	108,6%
5. Vasas Bányaüzem	103,9%
Brikettüzem	161,3%
Tanbánya	90,8%

A fajlagos árbevétel 976,1 Ft volt tonnánként, a tervezett 1235,4 Ft-tal szemben. A kitermelt szén átlagos hőértéke 14 536 kJ/kg, ez 259,3 kJ/kg-mal kevesebb a tervezettnél.

Csütörtök reggel 8 órakor

Vajon melyik az egymilliomodik? Csizmák végeláthatatlan sora a Carbon Cipőüzemében. Fotó: Kóródi

Az egymilliomodik

Nem sikerült titokban tartani. Meglehet persze, hogy a szándék talán nem is volt nagyon eltökélt. December 12-én, csütörtökön reggel 8 órakor a Carbon Könnyűipari Vállalat cipőüzemében lekerült a szalagról az idei egymilliomodik pár férfi csizma is. Fél kettő után még járták a szalagok. Háromnegyedkor ünnepélyes termelési tanácskozáson nyújtották át Bárdos Imre üzemvezetőnek az „aranyba" csomagolt szürke lábbelit. Meglehet, hogy eljött a dicshimnuszok ideje, de mi maradjunk a tényeknél. Magukért beszélnek azok is.

Amikor ez év márciusában lefutott az a bizonyos angol megrendelés, akkor az is nyilvánvalóvá vált, hogy azt túlórák nélkül képtelenség teljesíteni. A cipőüzem dolgozói, csaknem valamennyien 12–13 plusz műszakot teljesítettek az idén. A kongresszusi munkaversenyben 3700 párról 4000-re emelték a napi termelést (ennél most már nem is adják alább) és 98,8 (!) százalékra a minőségi színvonalat is. Az idei, mintegy 583 milliós termelési érték az öt évvel ezelőttihez több, mint 180 százalékos teljesítést jelent. Figyelmet érdemel, hogy mindezt – ha minimálisan is, de – csökkenő létszámmal érték el azok a dolgozók, akiknek az év hátralévő néhány munkanapján is alig lesz szusszanásnyi idejük.

– Öt perc az tíz pár csizma, és ezt Önök is tudják – mondta az üzemvezető. – Tavaly 951 ezer párat gyártottunk összesen, most elkészült az egymilliomodik. A vállalásaink teljesítéséhez azonban még 30 ezer pár hátravan. A rámpánál most is ott áll egy kamion. Ismerve Önöket, biztos vagyok abban, hogy sikerül...

Az eredeti, március előtti tervről a Carbonnál már szinte senki nem beszél. 920 ezer pár volt, s ennek a kollektívának – némi túlzással – sétagaloppnak ígérkezett. A „séta" – a túlzás. A munka ugyanis rettentő nehéz, s ugyanilyen nehéz megfizetni rendesen. A teljesítmények emelkedésével jelentősen nőtt az üzem bérszínvonala. Míg 1980-ban 35 237 forintot lehetett átlagban keresni a cipőüzemnél, addig az idén ez az összeg már csaknem 56 ezer forint. Nem egy csillagászati összeg (havonta mintegy 4600–4700 forintos átlagot jelent), de azért lehetett látni az ünnepségen elégedett arcokat is. – A többletmunkáért természetesen több pénzt fizettünk – mondta még az ünnepség előtt az üzemvezető.

Az élet, a termelés persze megy tovább. S bár a bőr világpiaci ára kedvezőtlenül változik, a megrendelések ismeretében jövőre is kell, hogy legyen „egymilliomodik" pár csizma a Carbonnál. Arról nem beszélve, hogy mintakiajánlások vannak Ausztriában is... Vagyis hát szó sincs arról, hogy „elzavarnák" az esetleges újabb megrendelőt...

Ferling József

Beszélgetés a sztahanovistákkal

A sztahanovisták egy csoportja Fotó: Kóródi

Régi sztahanovistáit hívta össze, rendezett számukra kis ünnepséget a Mecseki Szénbányák. Az összejövetel 40 résztvevőjét Mérei Emil vezérigazgató köszöntötte. Beszédében felelevenítette a Szovjetunióból indult mozgalom történetét, hazai térhódításának nagy pillanatait, külön kiemelve a mecseki szénbányászkodást előrelendítő eredményeit. Ezután a vállalat mai helyzetéről, terveiről tájékoztatta a meghívottakat, hogy továbbra is ismerői, segítői legyenek az itt folyó munkának. Gondolatsorát a köszönet szavai zárták: megköszönte a sztahanovistáknak helytállásukat, az általuk kifejlesztett technológiát, s azt, hogy tanítómesterként foglalkoztak azokkal az emberekkel, akik nagy része ma is dolgozik.

Miután Mérei Emil tolmácsolta az Ipari Minisztérium üdvözlő sorait is az ünnepség résztvevőihez, dr. Gábor János, a Mecseki Szénbányák pártbizottságának titkára vette át a szót. Szólt a vállalat jelenéről, örömeiről és gondjairól, kérve a sztahanovistákat, adják át tapasztalataikat, ezzel is segítve az előbbre lépést.

Ezután az ünnepség kerekasztal-beszélgetéssé vált, hiszen sok sztahanovista szólalt fel, kifejezve kötődését a vállalathoz, s felajánlva tapasztalatait a problémák esetleges megoldásához. Többen felelevenítették mozgalmuk idejének azokat a nehéz körülményeit, amelyek között mégis hatalmas eredmények születtek, s hagnot adtak reményüknek, hogy a szénbányászat tekintélye ma is helyreáll. S hogy mi kell ehhez szerintük? Talán a legtöbbször elhangzott szavak ezek voltak: összefogás, munkafegyelem. Sok felszóló szerint többet lehetne tenni a munkaidő teljes kihasználásáért, a visszásságok megszüntetéséért. Nem ártana – tette meg javaslatát az egyik sztahanovista – újra bevezetni a műszak előtti röpgyűléseket, ahol személy szerint értékelnék az előző napi munkát, s ez lökést adna az egészséges versenyszellem kialakulásának. Szinte mindenki érintette az ipari oktatás kérdését is, hiszen a bányászat jövőjét biztosító gépek kezeléséhez igen jól képzett, több szakmával rendelkező emberek kellenek. Megfogalmazódott az is, hogy a képzés szakirányúbb, de ebben ne egyoldalú legyen. A régi bányászok minden munkaterületen megállták a helyüket. – emelődött fel egy mutatóujj.

Sok megszívlelendő tanács hangzott el az összejövetelen, jelezve, hogy ezek az emberek, akik a múltban annyit tettek a vállalatért, jövőjéért is felelősséget éreznek. S köszönik a ma dolgozóknak azt, hogy – mint ezt az ünnepség, és a kommunista szombat bevétele 40 százalékának alacsony nyugdíjasok javára felajánlása jelzi – ők sem feledkeznek meg róluk.

Tornaterem-átadás

Tornateremmel bővült a Hosszúhetényi Általános Iskola. Az új, 300 négyzetméter alapterületű létesítményt november 29-én 9 órakor adták át a gyerekeknek.

Tartalmasabb lett a pártszervezet munkája

Januári újjáválasztása óta végzett munkáról adott számot a pécsi I. sz. lakóterületi pártvezetőség, a november 22-én megtartott küldöttértekezleten. A tanácskozás munkájában többek között részt vett Kovács József, a városi pártbizottság titkára, Szabó Nándor, a városi tanács elnökhelyettese és Gergely László, a HNF városi bizottságának titkára. A Mecseki Szénbányákat Klepah Ottmár, a pártbizottság munkatársa képviselte. Az írásos beszámoló alapján a tanácskozás megállapította, hogy a pártmunka az alapszervezetekben kedvezően változott az elmúlt háromnegyed év során, bár az eredményességet, aktivitást illetően még most is vannak eltérések. Ugyanakkor kedvező eredményként állapította meg, hogy nőtt az alapszervezeti vezetőségek önállósága. Tartalmasabb lett az alapszervezetek szervezeti élete, a titkárok és a vezetőségi tagok megfelelő tapasztalattal és politikai felkészültséggel rendelkeznek. A tagság megjelenése a különböző foglalkozásokon, illetve alapszervezeti taggyűléseken általában 70–80 százalékos volt, ami jónak értékelhető. Ugyanakkor vannak alapszervezetek, ahol a hiányzók száma elérte a 35–40 százalékot. A korábbi időszakhoz viszonyítva nőtt a tagok aktivitása, felszólalásaikban határozottan mondták el véleményüket a lazaságok és a visszaélések ellen.

Erősödött az alapszervezetek részvétele a várospolitikai feladatok megvalósításában. Tartalmas együttműködést alakítottak ki a terület társadalmi szervezeteivel, a különböző intézményekkel. Javult az alapszervezet információs tevékenysége. Élénkebb lett a kapcsolat a pártvezetőség és az alapszervezet vezetőséee között a felmerülő problémák értékelésében, megvalósításában. A pártfegyelem helyzetét jónak értékelte a tanácskozás, ám sajnálatos ténvként fogalmazta meg, hogy néhány nyugdíjas párttag miután elköszönt az aktív munkától, kilépését kérte a pártból.

Külön foglalkozott a küldöttértekezlet a nőknek a pártmunkában, az irányításban betöltött szerepével. Határozott véleményalkotásban jelentős feladatot vállalnak a politikai döntések előkészítésében, a pártpolitika megismertetésében.

A beszámolót követően elhangzott hozzászólások kiemelten foglalkoztak a közéletünket érintő kedvezőtlen jelenségekkel, az egyre növekvő megélhetési gondokkal. Különösen a nyugdíjasok nehéz helyzetét és a jövedelemelosztás ellentmondásait hangsúlyozták. A pártvezetőség a nyugdíjasokkal való törődés elmélyítésében a területen működő intézményektől, vállalatoktól is nagyobb segítséget vár, mivel nekik is alapvető feladatuk nyugdíjasaik segítése, támogatása. A közéleti tevékenység lendületesebbé tétele érdekében javasolták a felszólalók, hogy a káderpolitikában adjanak nagyobb teret a fiataloknak. Szabó Nándor, a városi tanács elnökhelyettese felszólalásában kedvezően értékelte a peremkerületek lakói körében tapasztalt aktivitást, a várospolitikai feladatok megvalósításával kapcsolatos hozzáállást.

A küldöttértekezlet második napirendként megválasztotta a vezetőség új titkárát. A testület egyhangú döntése alapján a leköszönő, bár továbbra is vezetőségi tagként dolgozó Kósa Gyulától Aradi Jánosné vette át a területi pártmunka irányítását.

Szakszervezeti vezetők a jövő tennivalóiról

Tovább kell javítani dolgozóink élet- és munkakörülményeit

Ezekben a hetekben jelentős szakaszához érkezett a Mecseki Szénbányák szakszervezeti mozgalma. Azon kívül, hogy az őszi változások eredményeként a bizalmik, főbizalmik jelentős része kicserélődött, megváltozott a vállalati szb összetétele is. A nyugdíjazott Keszler Ferenc titkárt Jambricsek József, a volt helyettes váltotta fel. A 41 éves, nagy szakmai gyakorlattal rendelkező szakszervezeti vezető 1975 óta tagja a vállalati apparátusnak. Határozott kiállásával már eddig is jelentős részt vállalt a szakszervezeti munka irányításában. Ennek elismeréseként a XXIII. kongresszus a BDSZ elnökség tagjává választotta. Az szb-titkár helyettese Sarkadi Kálmán lett. A Pécs Bányaüzem volt helyettes vezetője ugyancsak gazdag mozgalmi tapasztalatokkal rendelkezik. Tizenöt évvel ezelőtt lett tagja a vállalati testületnek. 10 év óta vesz részt a BDSZ-vezetőség munkájában. November 1. óta ő irányítja a közgazdasági munkabizottság tevékenységét is. Mindketten új megbízatásukban vettek részt a BDSZ XXIII. kongresszusán, ezért az számukra különösen fontos mérföldkövet jelent. Arra kértük őket mondják el mit adott számukra a bányászat legnagyobb fóruma, sikerült-e megfogalmazni a bányászok gondjait, illetve hogyan próbálják tapasztalataikat hasznosítani a vállalati szakszervezeti mozgalom irányításában?

Jambricsek József:

– Már több bányászkongresszuson részt vettem, de enynyire még egyszer sem éreztem a jelentőségét annak, hogy bányászváros adott otthont a tanácskozásnak. Ez a körülmény meghatározó mértékben segítette a munkánkat. Talán abban is eltért a korábbi találkozóktól, hogy a két nap szinte minden óráját, minden percét a munka, a tenniakarás a továbblépés lehetőségének a keresése jellemezte. Mégis talán a legfontosabb eredménynek azt tartom, hogy a kongresszus egyértelműen foglalt állást a bányászkeresetek rendezése mellett, s javasolta, hogy a következő ötéves terv során az eddigi százról kétszáz ezer forintra emeljék a fiatal családok részére, lakásvásárláshoz adható támogatás összegét.

Sarkadi Kálmán:

– Nagy eredménynek tartom, hogy a kongresszus képes volt megfogalmazni a szénbányászok valamennyi problémáját. Ráadásul ezúttal nem külön emelt ki részfeladatokat, hanem annak adott hangot, hogy a gondjainkat lehetőleg komplexen, egységükben kell megoldani. Mind Kapolyi László, mind Havasi Ferenc felszólalásában egyértelműen megfogalmazta a kormány energia politikáját, amelyen belül kiemelt hangsúlyt kap a szénbányászat belső struktúrájának az átalakítása. Vagyis a szénnek hosszabb távon is fontos szerepe lesz az energiaellátási feladatok megvalósításában, csak más megosztásban.

– Ehhez azt is el kell mondani, hogy mindazok az elvárások, amelyeket a kongresszuson megfogalmaztak számunkra csak akkor teljesíthető, ha megteszünk hozzá a feltételek. Leafontosabb, hogy gyorsítani tudjuk a műszaki fejlesztést és természetesen ehhez megfelelő létszámot, jól felkészített szakembergárdát tudjunk biztosítani.

Jambricsek József:

– A kongresszus egyértelműen a dolgozó embert helyezte a középpontba, csaknem valamennyi hozzászólásból és a főtitkári kiegészítőből is ez a törekvés csendült ki. Nagyon pozitívnak tartom a kongresszusnak azt a kezdeményezését is, hogy az alacsony járadékból élő nyugdíjasok támogatására használják fel a kommunista szombatok bevételének egy részét.

Sarkadi Kálmán:

– Nagy jelentősége van annak is, hogy a gazdasági tevékenység segítése mellett kiemelt feladatként határozta meg a kongresszus az érdekképviseleti tevékenységünk erősítését. Kiemelt hangsúlyt kapott, hogy tovább kell javítani a dolgozók élet- és munkakörülményeit, és az eddiginél is nagyobb figyelmet kell fordítani a munkahelyek biztonságára, a dolgozók egészségének védelmére. Számunkra is fontos útravalóként lett megfogalmazva a nagyobb határozottság igénye a bérpolitikai törekvések érvényesítése érdekében. Amikor a következő hetekben megfogalmazzuk a jövő esztendő, majd a fél évtized tennivalóit a BDSZ 2000-ig szóló hosszú távú szociálpolitikai programjára építve nekünk is úgy kell végeznünk az érdekvédelmi munkát, hogy hozzájárulhassunk dolgozóink élet- és munkakörülményeinek javításához.

V. J.

Vendégünk: Kulcsár István, a Magyar Rádió főmunkatársa

Propagandisták felkészítő konferenciája

Az MSZMP XIII. kongresszusán megfogalmazott feladatok sikeres végrehajtásának fontos feltétele, hogy minden párttag megismerje és helyesen értelmezze az elfogadott dokumentumokat, felkészülten és kezdeményezően vegyen részt a kongresszus határozatainak végrehajtásában, képviselje a párt politikáját.

Az országa előtt álló feladatok megoldásában a párt az egész lakosságra számít. Minden párttagtól elvárja, hogy ennek a munkának kezdeményezője, aktív, cselekvő résztvevője legyen. A kongresszusi dokumentumoknak a „Társadalmi fejlődésünk időszerű kérdései" tanfolyam keretében történő részletes feldolgozása segítséget nyújt az erre való felkészüléshez.

A XIII. pártkongresszus anyagát dolgozzák fel a szervezeti és a KISZ politikai oktatások keretében is. Ebben meghatározó szerepük van a foglalkozásokat vezető propagandistáknak. Felkészülésüket segíti a rendszeres, tematikus összevont propagandista konferenciák tartása.

A Mecseki Szénbányák párt-, szakszervezet- és KISZ propagandistái részére szervezett soron következő konferenciára december 19-én, csütörtökön kerül sor Pécsett, a József Attila Művelődési Központban. Előadás hangzik el Keszthelyi Gyula, a megyei pártbizottság politikai munkatársa részéről a társadalmi viszonyok alakulásának tartalmáról és fő tendenciáiról. Zentai József, a vállalati pártbizottság titkárhelyettese a szénbányászat VII. ötéves tervéről ad ismertetőt.

A közelmúltban befejeződött csúcstalálkozón mindvégig ott volt és rendszeresen tájékoztatta hazánk közvéleményét Kulcsár István, a Magyar Rádió főmunkatársa, a Magyar Televízió külpolitikai kommentátora. Eleget téve a meghívásnak – Genf után témakörben tart konzultációval egybekötött külpolitikai tájékoztatót.

Ezt követően csoportos módszertani foglalkozásokra kerül sor.

A rendezők felhívják olvasóink figyelmét, hogy Kulcsár István külpolitikai tájékoztatója 11 órakor kezdődik, melyre ezúton is meghívják a vállalat dolgozóit és a terület lakóit.

Munkásőrök példamutató helytállása

Bányász munkásőrök lőgyakorlaton. Képünkön az 1. század egyik raja.

Az alegységek kitüntetése

Az MSZMP Mecseki Szénbányák Bizottsága középtávú (1986–1990.) káderképzési és utánpótlási tevékenységére készített, valamint a pb káderutánpótlási és képzési terve végrehajtásának 1985. évi tapasztalatairól előterjesztett jelentést egyazon napirend keretében vitatta meg és fogadta el a vállalati pártbizottság végrehajtó bizottsága a december 12-én tartott ülésén. A testület elfogadta a pb és a vb hatáskörébe tartozó káderek 1986. évi tervezett cseréjére vonatkozó javaslatot is. Mindkét témakör előadója Lázár László, a pártbizottság munkatársa volt.

A végrehajtó bizottság elfogadta azt a jelentést is, amelyet Kirsching János egységparancsnok terjesztett elő a bányász munkásőrök 1985. évi versenyéről. A Steinmetz Miklós nevét viselő munkásőregység kiemelkedő eredménnyel zárta az évet. A példás helytállásért a testület elismerését és köszönetét fejezte ki a személyi és a parancsnoki állománynak.

Bár a sok jó közül nehéz volt választani, a versenybizottság tagjai mégis igyekeztek objektíven értékelni. Ennek révén a kiváló század kitüntető címet, a vándorzászlót és az oklevelet az egység 1. szakaszának ítélték oda. Parancsnoka Szvacsina János. Az alegységparancsnokok javaslatára és a munkahelyi pártszervezetek véleményezése alapján négy alegység kapott kiváló szakasz kitüntető címet, vándorzászlót és oklevelet. A kitüntetettek: az 1. század 2. szakasza (parancsnoka Kiskuti László); a 2. század géppuskás alegysége (Simon János); a 3. század 3. szakasza (Jégl István); a 4. század 3. szakasza (parancsnoka Kurucsai Ferenc).

A kitüntetéseket és a jutalmakat a január 12-én sorra kerülő ünnepi egységülésen adják át.

A munkásőrnő

A helytállásban a család is segít

Tíz-tizenöt évvel ezelőtt még különleges látványként hatott, ha a nők felvették a munkásőri egyenruhát, és vállalták a férfias kiképzést, a megerőltető gyakorlatokat. Ma már a hétköznapok elfogadott valósága lett, hogy a munkásőr alegységek soraiban egyre gyakrabban találkozhatunk nőkkel: leányokkal, családos asszonyokkal. Közéjük tartozik Szandtner Lászlóné, Pécs Bányaüzem anyagraktárosa, aki több mint 10 év óta aktív tagja a bányász munkásőr egységnek. Kiemelkedő munkájáért Kiváló Munkásőri elismerést, legutóbb a fegyveres erők napján pedig vezérigazgatói dicséretet kapott.

– Amikor 1974-ben, negyedmagammal elhatároztuk, hogy kérjük felvételünket a bányász munkásőrök közé, úttörőknek számítottunk a vállalatnál – emlékszik a munkásőrséggel való „házasságnak" első időszakára Szandtnerné, aki 12 évvel ezelőtt lett a vállalat dolgozója. Az eladói pultot cserélte fel a raktárosi munkával.

– Akkor még a szüleimnél laktam István-aknán, ezért nagyon nehéz volt nap mint nap bejárni a belvárosba. Ez a munkahely ezért nagyon előnyös volt számomra, még ha nem is kerestem többet, mint eladóként.

– Hogyan került kapcsolatba a munkásőrséggel?

– Édesapám a fegyveres testület alapító tagja, így már egész fiatalon módomban volt megismerni a munkájukat. Mindig nagyon tetszett, amit csináltak, ezért amint úgy alakultak a körülményeim, kértem a felvételemet.

– Mint családos asszonynak milyen kötöttséget jelent a munkásőrszolgálat, a kiképzés?

– Talán csak annyival nehezebb, mint a férfiaknak, hogy hétvégi gyakorlatok idején a mi távollétünket jobban megérzi a család. Szerencsére a férjem nagyon megértő és átsegít ezeken a problémákon. A 7 éves fiam még örül is annak, hogy munkásőr vagyok, kijelentette, ha megnő, követi a példámat. Az első időben kicsit zavart, hogy a rajban csak egyedül voltam nő, de nagyon segítőkészek a férfi társaim, s így a kezdeti gátlásokat a foglalkozásokon, a hétvégi gyakorlatokon gyorsan sikerült leküzdeni. A munkásőri szolgálat kicsit már az életem részévé vált.

v. j.

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló Város Bizottságának hetilapja

Felelős szerkesztő VIZHÁNYÓ IMRE
Szerkesztőség: 7629 Pécs, Komját A. u. 5. (Mecseki Szénbányák Központja) és 7300 Komló, Lenin tér 1. (pártbizottság épülete, földszint)
Telefon: 11-337 (Pécs), 82-503 (Komló)
Üzemi: 13-40, 13-41 (Pécs), 73-88 (Komló)
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Felelős kiadó: BRAUN KÁROLY

Készült Saphir 96-os offset rotációs gépen a Pécsi Szikra Nyomdában.
Felelős vezető: FARKAS GÁBOR igazgató

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető: a Mecseki Szénbányák üzemeiben, Komlón, az üzemi munkaügyi csoportoknál és a városi tanácson.
Példányonkénti eladási ára: 2,30 Ft

ISSN 0134-0956
Évi előfizetési díja: 120,— Ft
Index: 25 917

MUNKÁSHÉTKÖZNAPOK

A Nagymányoki Brikettüzem gépműhelyének egyik legrégebbi és évtizedek óta a legegyenletesebb teljesítményt nyújtó dolgozója. Miniszteri kitüntetéstől, a többszörös kiváló dolgozói cimig rendelkezik, munkája elismeréseként 1985-ben a BSZE gyémánt fokozatát kapta. 1968-tól szoc. brigádtag, és a versenymozgalom aktív részese.

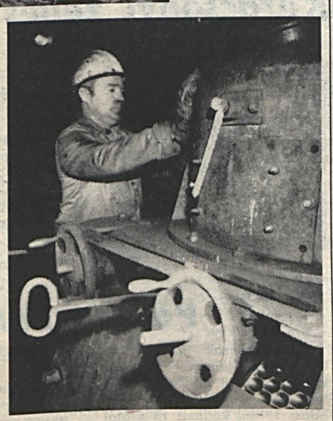

Árpa Lajos 1960-tól a Nagymányoki Brikettüzem munkása. A rátermettsége révén érte el jelenlegi préskezelői beosztását, amit már huzamosabb idő óta lelkiismeretesen és hozzáértéssel lát el. 1968 óta szoc. brigádtag, többszörös arany, ezüst és bronz fokozat, valamint Kiváló Dolgozói cím birtokosa. Jelenleg a II. term. szak Hámán Kató szocialista brigádvezetője.

Aradi Attila vill. technikusként csoportvezetői beosztásban irányitja a vill. és műszerész csop. munkáját. Munkájának szerepe van a kiemelt energiahordozók mutatóinak kedvező alakulásában. 1981 óta részt vesz a szocialista brigádmozgalomban, Kiváló Dolgozó. Képünkön olajégő vezérlőjét ellenőrzi.

Somogyi István. Munkáját a bányászatban kezdte és 1948-tól gépészeti vezetőként tevékenykedik a Nagymányoki Brikettüzemben. Bányászat Kiváló Dolgozója, továbbá többszörösen a Kiváló Dolgozó cím birtokosa. 1967-től a brikettüzem gépészeti vonalát irányitja megfelelően és az egyre fokozódó követelményekhez igazodva.

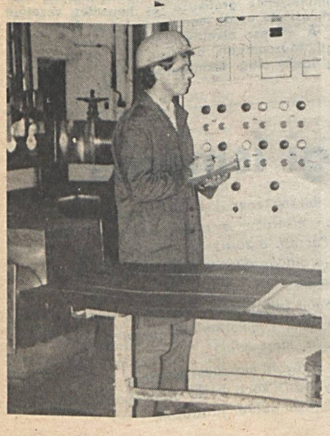

Frank Imre. Megfontolt, jó felkészültségű szakmai irányító, a Nagymányoki Brikettüzemben főtechnológusi beosztásban végzett tevékenysége jelentősen közrejátszott az élüzemi cím többszöri elnyerésében 1981 óta. 1970-től az üzem dolgozója és ahhoz a fiatalabb generációhoz tartozik, aki a politikai-szakmai továbbképzésben egyaránt részt vesz.

Fotó: Kóródi Gábor.

Eredményes munkát végzett az Építési Üzem

Teljesítették éves termelési tervüket

Már most teljesítette 1985-ös termelési tervét a Mecseki Szénbányák Építési Üzeme.

Ez az eredmény főként a beruházási munkák túlteljesítéséből adódik. Átadták idén az 1977-ben Mecseknyugaton megkezdett 139 lakást, s komoly műszaki és termelési feladatokat láttak el a pécsi szénmosó rekonstrukcióján. Ez évben elkészülnek az újhegyi üzem részére épülő iszapvíztelenítővel, s Vasas különböző közműveinek kivitelezésével. December 31. az üszögi térségbe telepített rádióadóépület átadásának határideje – ezt mindenképpen tartani szeretnék. Az év feladata még a szabolcsi szőlőhegyen található kötélpálya védőhídjainak megépítése, s a Farkas utcai lakásépítés beindítása.

A szolgáltatások során 1985-ben is sikerrel tettek eleget a megrendelők elvárásainak.

A jövő évvel várhatóan még nehezebb esztendőnek néz elébe az Építési Üzem. A beruházási munkák közül terveik közt szerepel a Rücker-aknai trafóház bővítése, átalakítása, a Vasas Bányaüzem területén a Liász-programhoz kapcsolódó 8,3 millió Ft-os munka kivitelezése. 1986-ban elvégzik a rádióadó körül még hátralévő teendőket, s az újhegyi szénmosó technológiai szerelésével kapcsolatos munkákat. Befejezik a mecseknyugati 75 férőhelyes óvodát, 45 férőhelyes bölcsődét, s folytatják tevékenységüket a Farkas utcában.

Hogy 1985-ös termelési tervüket már december elején teljesítették, az a szakmáját szerető, jó kollektíva munkáját, összefogását, s nem utolsósorban az Anyagellátó Üzemmel való jó együttműködést dicséri.

Év végéig plusz 35 ezer tonna

A Szanda-brigád alkalmazkodik a feltételekhez

Vasas-Bányaüzemben hetek óta megváltozott a hangulat, az eredményes termelés bizakodóbbá tette az embereket, és ha csak minimális mértékben is, de vastagabb lett a boriték tartalma. A kedvezőbb munkahelyi légkör megteremtéséhez jelentős mértékben hozzájárult a Szanda László vezetésével dolgozó fejtési szocialista brigád, amelynek meghatározó része van a termelési eredmények alakulásában. Legutóbb a III. negyedévi teljesítésével kategóriájukban az első helyen végeztek a vállalati termelési versenyben. Ezzel az éves tervfeladatukat is teljesítették.

– Azt hiszem, a sikerben meghatározó volt, hogy csaknem egész éven át viszonylag elfogadható munkahelyi feltételek között dolgoztunk – magyarázza Szanda László. – Március végén a felettünk lévő telepből olyan erős vízfolyás indult meg, hogy le kellett állnunk a munkával. Emiatt tulajdonképpen tizennégy napon át nem tudtuk művelni a fejtést. Így az első három hónap hatezer tonna többletét elvesztettük. Aztán meg rendkívüli módon megnövekedett a metánkoncentráció, ami ugyancsak lelassította a munkát.

– Ezzel már év elejétől számoltunk. Tudomásul kellett vennünk, hogy az első szeleti fejtésben mindig dúsabb koncentrációban van jelen a gáz, mint másutt – egészíti ki a brigádvezető véleményét Horváth Tibor vájár.

– A kedvezőtlen körülmények ellenére már a félévet is jó eredménnyel zárták, a III. negyedben pedig a homloki fejtési teljesítmény elérte a 8–9 tonnát egy műszakra számolva.

– Szerencsére amint megjavultak a szellőztetési körülmények, sikerült pótolni az áprilisi lemaradást. Ebben az is segített, hogy igyekeztünk alkalmazkodni a körülményekhez, meg a brigád létszámára is odafigyeltek a körletnél. Ha gond volt a telepítéssel, a 6-osról, a Május 1. brigádból feltöltötték a csapatot – mondja a brigádvezető. – A telep kondíciójával eddig nem volt különösebb problémánk, s így eredményeink fokozatosan javultak.

– Az üzemben ebben az évben sokszor került szóba, hogy a kiszolgálás akadozik, a gépek, berendezések állapota esetenként fékezi a termelés lendületét.

A Vasas Bányaüzem Szanda László vezetésével dolgozó fejtési szocialista brigádja november közepére teljesítette éves tervét. Képünkön a brigád a felolvasóban elhelyezett eredménytábla előtt megbeszéli a további tennivalókat. Fotó: Kóródi

– Sajnos, minket is végigkísért a kaparók gyakori meghibásodása. Előfordult, hogy naponta többször is le kellett állni. Az üzemzavar esetenként műszak alatt a 2–3 órát is elérte. Fizetésünk viszont a teljesítménytől függ, a kiesést megpróbáltuk gyorsabb munkavégzéssel pótolni, persze így hamarabb elfáradtunk.

– Mennyiben könnyít munkájukon a technika?

– Sok-sok év óta csupán az airbreaker jelent nagyobb segítséget. Ezenkívül ma is a kézi szerszámokra, meg a fizikai erőnkre támaszkodhatunk. Persze, nem panaszkodni akarok, csak érzékeltetni szeretném, hogy nem a legideálisabb körülmények között értük el eredményeinket.

A brigád tagjainak aktivitását dicséri, hogy az eredményes termelőmunka mellett a vállalásaik másik két területén is jól állnak. A túlműszakok teljesítése sem akadályozta meg őket abban, hogy rendezvényeiket, brigádtalálkozóikat és családi estjüket megtartsák. A brigád vezetője szerint a közösség igényli is a szabadidős programok megtartását. Ami pedig a hátralévő hetek termelési lehetőségeit illeti, a következőket mondta:

– Most zavartabb telepben dolgozunk, a szén minősége is gyengült, ennek ellenére bízunk abban, hogy – hétvégi műszakokkal együtt – év végére az eddig teljesített 200 ezer tonnára még rá tudunk tenni 35 ezret.

V. J.

Szakestély

A magyar bányász szakestélyhez hasonló ünnepséget rendeztek a Mecseki Szénbányáknál dolgozó lengyel műszaki szakemberek december 6-án a vasasi munkásklubban. A lengyel bányászhagyományokat megelevenítő estélyen a Mecseki Szénbányák gazdasági és műszaki vezetői közül többen is részt vettek.

Hat bányász egyéni akciója

Kétszázszázalékfelettirekord

Igazán dicséretes és lelkiismeretes munkáról tettek ismét tanúbizonyságot a mecseki bányászok a november 30-i kommunista szombaton. Az előző napok, hetek termelése eredményességében ekkor tetőzött, amit a kitermelt 13 349 tonna szén is jelez. A dolgozók, a szocialista brigádok, mind a munkaversenyhéten, mind pedig a szombati műszakban igyekeznek maximálisan kihasználni a lehetőségeiket. Hosszan sorolhatnám azoknak a közösségeknek a kimagasló eredményeit, amelyek döntő részt vállaltak e sikeres termelésben, de ezúttal csak 6 vájár egyéni „akciójáról" ejtünk szót.

Ők – Rappál Péter, Kántor István, Adorján István, Tóth Sándor, Kuklics Lajos és Bódi János zobáki vájárok – ugyanis nagyon nemes elhatározásra szántak el magukat a munkaverseny héten. Konkrétan arra, hogy:

– Hatan páros versenyben mérjük fel, mire vagyunk képesek – mondta az egyik kezdeményező, Kuklis Lajos. – Volt ebben némi hagyomány-feleleventési szándék is, hiszen régebben meghirdették az ilyen versenyeket. Mi azonban ezt most nem akartuk nagydobra verni.

– Tulajdonképpen csak egy láda sör volt a tét – vetette közbe mosolyogva Rappál Péter. – Ezért a körletben is csak pénteken tudták meg, hogy mire készülünk. Elképzelésünket senki sem akadályozta meg, sőt maximálisan biztosították számunkra a munkahelyi feltételeket.

– Mind a hatan elővájásban dolgoznak . . .

– Éppen ez az, saját magunk is kíváncsiak voltunk arra, hogy mit tudunk a fejtésben „művelni". Titkon azonban arra is gondoltunk, hogy netán a társak nagyobb „étvágyat" kapnak a ritmusváltásra. Nem tévedtünk, mert voltak akik utánunk „eredtek".

Amolyan jó bányászvirtusnak is beillő, amit hatan a zobáki 10-es telepi, egyéni vetélkedőkön már számtalanszor bizonyította ezt.

Jó volt hallani, ahogy egymást túllicitálva dicsérték egymást, hozzátéve, hogy külön is dicséretükre írandó, egyik sem a legfiatalabb korosztályt képviseli. Mindenesetre az utóbbiak számukra lehetnek éppen jó példaképek, mert a munka becsületéért, a szakma szeretetéért képesek lelkesedni. De azért azt sem tagadták nagyon elfáradtak, mert elszoktak a fejtési munkától.

– Túl a jó eredmény elérésén, nagyon kellemes érzés volt, hogy a társaink megtudva a versengésünket, kérdezgették, hogy állunk, ki az első.

Hamarosan kiderült: 1. Rappál Péter és Kántor István, 2. Adorján István és Tóth Sándor, 3. Kuklis Lajos és Bódi János. Az utóbbiak persze egyáltalán nem keseredtek el az első hely elvesztése miatt, az öröm közös volt, és a láda sört is, a többi gratuláló kollegával együtt barátságban fogyasztották el. Teljesítményük nem maradt azért anyagi elismerés nélkül még akkor sem, ha ez az egész „akció" titokban kezdődött.

—vincze—

– Mi ugyanígy vélekedtünk Péterékről. Nem véletlenül. Péter különben is tapasztalt versenyző. A vájár-

Bemutatjuk a VMK Stúdiót

Városszerető lelkes csapat

Legutóbbi műsoruk címe – Vallomás – közös céljaikat is kifejezi. Vallomás a kötődésről, a szülővárost jelentő Komlóhoz, vallomás az itt élőkhöz fűződő viszonyról, önmagukról. Gondolatilag, érzelmileg töltött vallomás arról, hogy látják az itt folyó életet, amelynek maguk is alkotó részesei.

Igen, a VMK Stúdióról van szó, amely az április 4-i „Csak a béke..." című műsora, s a gyermekekért rendezett gálán való fellépése után most november 29-én újra megörvendeztette a nézőket.

A VMK (Városi Művelődési Központ) Stúdió 1984-ben alakult, tisztelve a Bányászszínpad hagyományait, de nem a szó szoros értelmében folytatva annak működését. Ezt nem is vállalhatták fel, hiszen műsoraik döntően politikai ünnepekhez kapcsolódnak, emberközelivé, emberközpontúvá varázsolva azt. A csoport összetétele vegyes: van köztük népművelő, kozmetikus, diák, TIT-előadó, műszerész – sokan közülük magas szinten úznek egy hobbit, akár a fotózást, akár a szavalást. Mivel majdnem mindannyian családosak, s munkaidejük is különböző, nincs kialakult próbarendjük, rendszeres foglalkozásaik. De ha akárcsak két tag is találkozik, biztos, hogy a következő műsor felett dugja össze fejét, keresve a továbblépés útjait. S, ha beindulnak a próbák, minden szabad percüket együtt töltik, megrpóbálva bevonni a szépet teremtő tevékenységbe családtagjaikat is.

A csoport nyitott, mindenkit szívesen látnak, aki tanácsot ad, segít. (Aki bekapcsolódna munkájukba, Harnóczy Csabáné Gungl Mártától, a Színház- és Hangversenyterem művészeti vezetőjétől kaphat részletesebb felvilágosítást.)

Részlet a VMK Stúdió november 29-i Vallomás című műsorából. A képen balról jobbra: Csik Bernadette, Horváthné Schraub Éva, Deák Gábor, Döme Ildikó, Korbuly István és Hudacsek Zoltán. Fotó: Kóródi

Fontos szerepet szánnak a gyerekek szerepeltetésének – a Vallomás című műsorban is közreműködtek a Kodály Zoltán Általános Iskola V. osztályos, zenetagozatos tanulói –, hiszen így a két korcsoport gondolatilag és érzelmileg is egybefonódhat. S az egybefonódás kulcsszó a VMK Stúdió életében, minden bemutatkozásuk azt jelzi, hogy ez a közösség tényleg egymásra talált.

Azt mondják, nem akarnak csak illusztrációként szerepelni, hanem mindig mondani is szeretnének valamit. Most arra készülnek, hogy a komoly műsorok után vidám oldalukat is megmutassák.

– „Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy szívesen csináljuk, amit teszünk – mondja a VMK Stúdió egyik tagja, Korbuly István. – Egy műsor létrehozása sok elfoglaltságot jelent, főként a bemutató előtti hetekben, de nagy örömet találunk benne. Ami nehéz kissé, az az, hogy ezt egyeztetni kell családi életünkkel. Mi ezt úgy oldottuk meg, hogy a feleségem is itt van, a legutóbbi műsorban ügyelő volt. Én régi színjátszó vagyok, számára azonban még új az egész, de azért tetszik neki.

Nagyon jó dolog, elégedett érzés, ha sikerül élményhez juttatni pár embert. Ha sikerünk van, úgy érezzük, megérte a sok energiáért, lótásfutásért. Azért az jó lenne, ha nemcsak egyszer mutathatnánk be a műsort, ami annyira szívügyünk volt."

A Vallomás Komló legújabb negyven évét dokumentumszerűen, de sajátos gondolati-érzelmi töltéssel bemutató műsor, sok helytörténeti érdekességgel. Nekünk, rólunk szól, érdemes lenne újra alkalmat teremteni egy előadásnak. S, ha az üzemek, vállalatok, intézmények részéről igény van rá, a VMK Stúdió szívesen előadná megint műsorát.

– Molnár –

A Színház- és Hangversenyterem három éve

Van, aki többedmagával érkezik, van aki egyedül, de az ajtón belépve már senki sem ácsorog magányosan. Ünneplőbe öltözött kis csoportok beszélgetnek, latolgatva a rájuk váró élményeket. A már nehezen mozgó idős házaspár is itt van Újtelepről, akár minden alkalommal. Gyülekezik a közönség, — rövidesen kezdődik az előadás.

Novemberben ünnepelte fennállása harmadik évfordulóját a komlói Színház- és Hangversenyterem. Rövid, de eredményes időszak ez. Az intézmény sok emlékezetes rendezvényével beépült a város, az itt lakók életébe, formálva, megszépítve azt. Erről a három esztendőről beszélgetünk most a kulturális létesítmény vezetőivel.

– A Színház- és Hangversenyterem építését az tette szükségessé — mondta Páll Lajos, a Városi Művelődési Központ igazgatója —, hogy a meglevő művelődési házak kevéssé voltak alkalmasak színházi előadások rendezésére. Inkább kis színpadot igénylő műsorokra, pódiumestekre volt lehetőségünk, ezek 1982 előtt főként az Úttörő- és Ifjúsági Házban kaptak helyet. A gondokon úgy is próbáltunk enyhíteni, hogy rendszeres színházjáró autóbuszokat, általában 2—3-at indítottunk a Pécsi Nemzeti Színház előadásaira. Ez költségesebb megoldás volt, de mindenképpen közönségünk színházhoz szoktatását segítette.

A Színház- és Hangversenyterem nyitása előtt egy évvel levélben megkerestük az ország összes színházát, érdeklődve, hogy vállalnának-e nálunk vendégjátékot. A visszajelzések fele pozitív volt. Ami még öröm: úgy érzem szerencsésen rátaláltunk színházunk személyzetére is. Olyan emberek, pedagógus-népművelők dolgoznak itt, akik igazán szívügyüknek tekintik munkájukat.

— Ilyen közönség mellett ez nem is csoda — mosolyog Harnóczy Csabáné Gungl Márta, az intézmény művészeti vezetője. — Már az első évben átlag 296 néző látogatta előadásainkat — férőhelyeink száma 330. Törzsközönségünk szinte a kezdetektől stabil, főként nyugdíjasok, s olyan klubok, közösségek tagjai, akik együtt járnak színházba. Őket már személyesen ismerjük, s tudva ízlésüket, műsorokat ajánlunk nekik.

Nagyon jó a kapcsolatunk az üzemek, vállalatok, intézmények közönségszervezőivel is. Ők valóban társadalmi munkában végzik ezt a munkát, igazán szívvel-lélekkel. Visszajelzik, hogy tetszett-e az előző előadás, közvetítik a felmerült igényeket.

— Gondolom, azért a műsortervezésnél emellett más szempontokat is figyelembe kell venni...

— Igen, ez így van. Fel kell mérni az adódó kínálatot is, s eldönteni, mire van pénzünk. Mert hiába jó a darab, ha nagyon drága. Mivel kevés férőhelyes színház vagyunk, csak magas árú jegyek mellett tudnánk lekérni az ilyen előadást, ezzel meg nem terhelhetjük még a közönségünket. Persze azért ritkábban ilyen bemutatót is megveszünk.

Amit közönségünk minden további nélkül elfogad, az a könnyű, vidám műfaj, az operettek, kabarék. Szeretnénk azonban mélyebb művészi produkciókat is műsorra tűzni, — ezzel nem azt mondom, hogy a könnyű műfajt nem lehet művészi szinten csinálni. A komoly zenére, drámákra, pódiumműsorra is igény van, ha nem is olyan tömegesen. És nézőink igen jól érzékelik a műsorok színvonalát. Ha színvonalon alul kapnak valamit, vidéki mivoltukban érzik sértve magukat, és ennek hangot is adnak.

— A múltkor a kulisszák mögött azt hallottam a kaposvári színház művészeitől, hogy ők szívesen jönnek Komlóra, értik egymást az itteni közönséggel. A többi visszajelzés is ilyen?

— Remélem, nem hangzik dicsekvésnek, de a színházat, az itteni nézőket maximálisan dicséri minden társulat. És nemcsak a társulatok. Simándi József igen meghatott búcsút vett Komlótól. Azt mondta: pályafutása alatt még soha nem történt vele az, ami itt, hogy a színpadon együtt énekelt a közönséggel. Amikor az egyik amerikai főiskola kórusa koncertezett nálunk, a Pedagógus, Munkás és Kodály Kórus énekkel köszöntötte őket. Csak forogtak körbe a fiatalok, nézték, hogy körülöttük mindenki énekel, és folytak a könnyeik...

— Sok sikeres előadást fogadtak be a három év alatt ezek a falak: Kaviár és lencse, Marat/Sade, idén hétszer a Mecsekfalusi lakodalmas. S mit látunk jövőre?

— Februárban a Szegedi Nemzeti Színházat hívjuk meg két előadással, a Marica grófnővel és a Carmennel. Ők lesznek fennállásunk óta a 13. idelátogató vendégszínház. Tárgyaltunk a Budapesti Játékszínnel is, tavasszal a három darabból – Tüzet viszek, Máli néni, Adáshiba — egyet komlón is láthatunk. Tervezzük monodrámák bemutatását és újra sok szép koncertet. A nyári program érdekessége lesz a június 6-i egész napos Márévári vigasságok, amelyet majd a Bakfark Consort koncertje zárna.

Mielőtt elbúcsúznék a művészeti vezetőtől, lelkemre köti, hogy el ne felejtsem megemlíteni a Színház- és Hangversenyterem városi tisztasági versenyen elért első díját. Mint mondta, ez az itt dolgozók munkája mellett a közönség intézményt óvó, vigyázó magatartásának eredménye.

Molnár Valéria

Egy csepp a tengerből

Ezúttal nem arról szeretnék írni, hogy egy anyavállalat sok kis leányvállalattal ajándékozza meg népgazdaságunkat, és hogy a kislányok is virágzó szépségű anyákká lehetnek az idők folyamán, habár ez a dolgok rendje.

Nem szaporítom tovább a szót, hiszen végsősoron én az anyai szeretetről akarok most szólni, erről a kiapadhatatlan forrásról, amely egy vállalat hétköznapjaiban is oly természetességgel nyilvánul meg. Bizonyára kitalálták már, hogy a Carbonról van szó, ahol a dolgozóknak 80 százaléka nő, és többnyire virágja teljében pompázó anya.

Az anyák — a leányvállalatokat is beleértve —, és az a 20 százaléknyi férfi dolgozó is, 51 brigádban tesznek vállalást az anyaszerepre.

A vállalásokon túlmenően soron kívül is adódó jótettről, jótettekről beszél a téma: segítség a földrengéssújtotta idős embereknek, személyes és pénzbeli segítség az SOS falu javára, az iskoláknak, a művelődési háznak, az öregek napközijének, a rehabilitációs intézetnek, személyes kérelmezőknek...

Nyitrai Gáborné versenyfelelős többoldalas listából ragad ki részleteket, ő az egyik koordinátora a dolgoknak.

— Ez éves szinten meghaladja a 100 ezer forintot — mondja, és zavartnak látszik, valószínűleg ő is arra gondol, amire ilyenkor gondolunk: a szeretet sok esetben százezrekkel fejezhető ki a legjobban. Aztán hozzáteszi: — Az csak természetes, hogy egy szocialista társadalomban nem mehetünk el segítség nélkül az arra rászorulók mellett.

Árva gyerekeknek nyújtott segítségről értesülvén mentem el Nyitrai Gábornéhoz és lámcsak, a carbonosok nemcsak Mikulás napján öltik magukra a világ legjobb embere kedves alakját. De ezt sem hagyták ki, az 501-es szakmunkásképző patronált árváinak juttattak téliruhát: egy csepp a tengerből.

Gherdán Illés

AJÁNLATAINK

Találkozás a kis herceggel

„Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit megszelidített – mondta a róka. – Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik. Ha azt akarod, hogy barátod legyen, szelidíts meg engem."

Biztos vagyok benne, hogy nem sikerült kevésbé ismert részletet választanom Saint-Exupery megrendítően szép művéből, A kis hercegből. Aki olvasta – legyen az gyerek, vagy felnőtt – mindig szívesen veszi újra kezébe, mindig újabb gondolatokkal, érzésekkel gazdagodva tőle.

Újabb találkozás a kis herceggel, vagy alkalom a vele való megismerkedésre: Unger Pálma és N. Szabó Sándor színművészek 21-én, szombaton délelőtt 10 órakor a Komlói Úttörő- és Ifjúsági Házban adják elő a kedves-szép történetet.

Karácsonyi zenés ajánlat

Három nap – három karácsonyi hangverseny a Komlói Színház- és Hangversenyteremben.

A rendezvénysort 17-én, kedden 18 órakor a Kun Béla Gimnázium és a Pedagógus Kamarakórus közös műsora nyitja. A kórusokon kívül közreműködik az iskola dzsesszballett-együttese és irodalmi színpada is.

Másnap, 18-án, szerdán, ugyanebben a kezdési időpontban az Erkel Ferenc Zeneiskola ad karácsonyi hangversenyt. Ezt követi 19-én, csütörtökön 18 órától a Kodály Zoltán Ének-Zene Tagozatos Általános Iskola bemutatkozása. Műsorukban fellép az intézmény nagykórusa, a Kicsinyek kórusa, a nem tagozatos kórus, és a Munkáskórus.

Pár sorban

„Népmozgások Közép- és Délkelet-Európában 1945–48. között" címmel dr. Polányi Imre egyetemi docens tart előadást 17-én, kedden 18 órától az Apáczai Nevelési Központban. A rendezvény a Népfőiskola keretében zajlik, de látogatása nyilvános.

M. Kecskés András pantomimművész Négy évszak című műsorát láthatjuk 18-án, szerdán 19 órától a pécsi Dr. Doktor Sándor–Zsolnay Művelődési Házban.

„Slamó és Barátai" adnak koncertet 19-én, csütörtökön 18 órai kezdettel az Apáczai Nevelési Központban. A közreműködők: Nagy Feró, Lugosi László, Dorozsmai Péter és Frunkos András.

Boldog karácsonyt! – ez az ANK zenei műhely műsorának címe, amelyet 20-án, pénteken 18 órától hallhatunk a Nevelési Központban. S e napon még egy koncert: egy órával később a Do-Zsóban kezdődik a Bizottság együttes Bódy Gábor emlékére rendezett estje.

A népek karácsonyát bemutató fotókiállítás nyílik 21-én, szombaton a Pécsi Úttörőházban. E napon ugyanitt 9-től 16 óráig karácsonyi vásárt is tartanak.

Kiállítás a Liászklubban

Szabó Ferenc, amellett, hogy napi munkája szerint a pécsi MERUKER dekorációs műhelyének grafikusa és helyettes vezetője — vérbeli festő. Igazi, őszinte arcát lendületes, színes festményein át láthatjuk meg. A művész alkotásaiból nyílt most kiállítás a Mecseki Bányászati Múzeumban, amelyet még 28-ig, az intézmény nyitvatartási ideje alatt tekinthetnek meg az érdeklődők. Fotó: Kóródi

Régi ismerős

Ki tagadná, hogy bizony vannak olyan helyzetek, amikor az ember legszívesebben elkerülné a régi ismerőseket. Talán ezt tette volna múltkor Pécsett, a 20-as autóbuszon az a 7—8 éves fiúcska is, aki mögém állt az ajtónál még leszállás előtt, — de már nem volt elég ideje.

— Hát te már megint így utazol? — szólt rá elnéző szemrehányással az ellenőr néni, s miközben tovább nézte a jegyeket, még visszaszólt: — Na, mars lefelé!

A kissárc elpirult, s zavart mosollyal lépett le a buszról. Néhány perc múlva egy másik kocsi hátsó ablakánál láttam, amint a kihelyezett nagy 36-ossal babrál játékosan.

A bányásznap kulturális rendezvényei kapcsán

Bár rég elmúlt a bányásznap, s meglehet, sokan el is felejtették (de jó nekik!), hogy mi történt a szabadtéri színpadon. Most mégis felmelegítjük a témát, mert úgy gondoljuk, hogy az itt leírtak talán hozzájárulhatnak ahhoz, hogy közösen okuljunk a történtekből. S nyilvánvaló az is, hogy nem 1985-ben rendeztek Komlón először bányásznapot.

Mint ismeretes, városunk kulturális fejlődése az építés kezdetén elmaradt attól a politikai, társadalmi aktivitástól, ami egyébként jellemezte az akkori Komló életét. Szeretném hozzátenni, hogy ez nem jelenti azt, hogy a város akkori vezetői nem szervezték a kulturális eseményeket. Az 50-es évek közepén Komlón külön iroda alakult, amely neves budapesti és pécsi művészek közreműködésével rendezett az itt élőknek kulturális rendezvényeket. Emellett még néhány jól működő művészeti csoport is alakult. Ezek többsége sajnos rövid életű volt, s így nem alakult és nem is alakulhatott ki az a belső viszony, amely jellemző egy városban és amelyre a kulturális életet építeni lehet.

MILYEN TÉNYEZŐK hatottak akkor? A fiatal, tradició nélküli városban letelepült fizikai munkások, értelmiségiek nem azonosultak azonnal a várossal, bár sok vonatkozásban az itteni viszonyok fejlettebbek voltak, mint amit elhagytak. A vezetés energiáját jórészt lekötötte a szén feltárása és az ezerszámra idetelepült dolgozók lakásgondjának megoldása. Nem alakult ki az az intézményrendszer, amely hatékonyan szolgálta volna a kulturális életet. Noha már az 50-es években is megvolt a városban a kultúrához értő, népművelő gárda. A megvalósulás azonbon sokáig váratott magára.

Az 1960-as évek elején párt, tanácsi, tömegszervezeti berkekben többször is felmerült a továbblépés szükségszerűsége. Ez az akarat körvonalazódott néhány párt- és tanácsi határozatban is. Bár a város vezetésének ebben az időszakban is komoly gondjai voltak – hogy csak néhányat említsek: az iparszerkezet kialakítása, az ellátás megoldása, lakásépítés . . ., ehhez járult még olyan nehézség, hogy felsőbb szerveink, ma sem tudni miért, olyan besorolást adtak a városnak, amely majdnem a községekkel tette egyenlővé –, de nem engedte háttérbe szorítani a város kulturális életének kérdését.

Az említett párt- és tanácsi határozatok az alábbi főbb tennivalókat fogalmazták meg: meg kell oldani a népművelődés egységes irányítását. Fejleszteni kell annak intézményhálózatát, figyelembe kell venni azt a sajátos helyzetet, amely jellemzi Komlót. Ezen elhatározások nagy része megoldódott az évek során. Az intézmények ma a tanács kezelésében vannak, kivéve a könyvtárat. (Érthetetlen, hogy ez miért nem intéződik még el.) A zeneiskola, az Úttörő- és Ifjúsági Ház, a színházterem, az üzemi, vállalati közművelődési otthonok és klubok és legújabban a sportcsarnok is a város közművelődési intézményhálózatának a gerincét képezi. Jó pár intézkedést tettünk a sajátos helyzet figyelembevételére is. Említhetném például a mánfai Árpád-kori templomban lebonyolított rendezvényeket, a gyermekkórus-fesztivált vagy akár a Márévári napokat is.

NEM VOLT KÖNNYŰ eljutni idáig. Csak a tisztelet hangján tudok beszélni Rácz Sándor, Szilvási József, Páll Lajos, Varga János és még sok más elvtársunk tevékenységéről, akik oroszlánrészt vállaltak ebből a munkából. Ha visszatekintünk eredményeinkre akár elégedettek is lehetnénk. Csak hát az élet bonyolultabb ennél. Ha abból indulunk ki, hogy a kultúra „az emberiség által, történelmi fejlődése során létrehozott anyagi és szellemi értékek összessége", akkor számba kell venni azt a változást is, ami a város „anyagi és szellemi értékének" előállításában végbement és igényeinket is ehhez kell igazítani.

Hadd mondjak néhány gondolatot a bányásznap kulturális rendezvényeiről, mivel úgy gondolom, hogy ezt a város a továbbiakban is központi feladatként kezeli. 1967-ben a városi pártbizottság és a tanács azzal a gondolattal javasolta a bányásznap újszerű megrendezését, hogy szanáljuk a „zsibvásári bányásznapot", és ehelyett ezen a napon a kultúra és a művészet nyelvén beszéljünk a bányászokról. Kezdetben az Örsi Ferenc és Varga János által írt színmű és Sík Ferenc által rendezett előadás megfelelt e célnak. Azóta – az egyébként néhány magas művészeti igénnyel rendezett bányásznap után – nem tértünk vissza erre az útra. Nekem azt mondják, hogy ez sok pénz. Kétségkívül igaz! De meg kellene keresni a jó írókat, azokat, akik ismerik és meg is tudják írni a bányászok életét. Ha meg van írva, akkor szükséges rendező és színész, amely ezt színvonalasan megrendezi, illetve eljátssza. Igen ez pénz, méghozzá sok pénz. Ahogy azonban a bányásznapokat figyelem, úgy látom, hogy a jó műsor mellett sok a ripacskodás, amely szintén sok pénzbe kerül, ráadásul feleslegesen, értelmetlenül kidobott pénzbe. Meggyőződésem, hogy érdemes pénzt áldozni a bányászok életének művészi igényű bemutatására. És ha a mai „bányásznapok" több milliós költségvetéséből csak keveset is elcsípnénk, akkor már lenne erre pénz.

EGY MÁSIK nagy rendezvényünkkel, a gyermekkórus-találkozóval látszólag ma még semmi gond. Mégis valami ***nem hagy békén! Ma még*** *nem látni, hogy ki lép majd Tóth Ferenc nyomába. Vajon hogy tűnhettek el azok a fiatalok, akik követhették volna? Gondolok itt Nagy Ernőre, a komlói Spirituálé tagjaira, Gálfi Istvánnéra és a többiekre. Ma sem adtunk választ arra, hogy miért hagyták el a várost. Vagyis ki lesz Tóth Ferenc I.?*

BEFEJEZÉSÜL még egy fontos gondolat. A kapitalizmusnál fejlettebb társadalmat csak olyan emberekkel lehet építeni, akik értik, és meg is tudják csinálni. Ezért hamis az olyan állítás, hogy először építsünk és utána művelődjünk. Aki ma így gondolkodik, az nem érti szocialista társadalmi rendszerünket. Egy magasabb értékű társadalmat csak olyan dolgozókkal lehet létrehozni, akiknek szakmai és általános műveltsége egyaránt magasabb, mint a korábbi társadalmakban volt. Ez mindannyiunktól rendkívüli erőfeszítést követel.

Gallusz József

Tanácskozás a munkaerőhelyzetről

A munkaerő-gazdálkodás, az utánpótlás megteremtése ma a legexponáltabb feladat a Mecseki Szénbányáknál. Nem is csoda, hisz köztudott, hogy a létszám egyre fogy, növekszik a csökkent munkaképességűek száma, az utánpótlás pedig minimális. Kevesen kopogtatnak a munkaügyi osztály ajtaján, s akik ezt teszik, azoknak zöme nem üti meg az elvárható követelményeket. Szelektálási lehetőség nincs, a kvalifikált munkaerők jelentkezése ma még csak álom. De nem lehet belenyugodni, hogy ez a jövőben is csak álom maradjon, mert a VII. ötéves tervben még magasabb mércét állítanak a szénbányászok elé. Persze, az is igaz – az utóbbi években bizonyossá vált –, hogy a vállalat önmaga nem tud megbirkózni azzal a leckével, aminek neve: létszámszerzés.

Évek óta tartanak a kísérletek a 8. általánost végzett fiatalok toborzására, de ezek csekély eredménnyel szolgálnak. Kilométerek tízezreit tették meg az erre kijelölt lelkes toborzók. Propagandaanyaggal, filmmel, diaképekkel, no meg élő szóval felfegyverkezve járták és járják keresztül-kasul az országot, s már az is öröm számukra, ha egy-két jelentkező akad. Ám a gond gyűrűzik tovább, mivel nem biztos, hogy belőlük bányász válik. Kérdés kérdést követ: megfelelnek-e egészségileg, sikerül-e a beilleszkedésük, lesz-e kitartásuk, a távolban élő szülők nem hívják-e vissza fiúkat, és még megannyi kitétele lehet a meggyökerezésüknek. A kevésbé beavatottak megkérdezhetnék, miért mennek el 200–300 kilométerre, miért nem megyénkben keresik az utánpótlást. Erre egyszerű a válasz: Baranya munkaerőforrásai kiapadtak, s a bányászszülők nagy része hallani sem akar arról, hogy fiuk bányász legyen.

Mindezek a tényezők vezérelték a Mecseki Szénbányák vezetőit arra az elhatározásra, hogy a megyei tanáccsal, valamint a megyei munkaügyi szolgáltató irodával karöltve segítséget kérjenek más megyéktől a munkaerőhelyzet normalizálása érdekében. Meghívták a munkaügyi szolgáltató irodák és a pályaválasztási osztályok vezetőit, hogy tájékoztassák őket a mecseki szénbányászat eredményeiről, gondjairól és segítséget kérjenek a felszabaduló munkaerő, az erre vállalkozó fiatalok ide irányításához. A múlt hét szerdai tanácskozáson a megjelentek széles körű tájékoztatást kaptak a vállalat felépítéséről. Reálisan festették le a kezdő fiatalok lehetőségeit, a továbbtanulás-képzés formáit. Ugyanígy szóltak a bányamunka nehézségeiről, a bányászoknak és a szakmunkástanulóknak biztosítható juttatásokról, a lakás- és bérgazdálkodásról. Nem volt ebben a „tálalásban" semmi ünnepi hangulatot árasztó, csupán a remény, hogy a megjelent illetékesek talán nem hiába hallgatták meg a kérést. Ami konkrétan így hangzik: a pályaválasztási tanácsadókban szerepeljen a bányászat, az iskolákban keltsék fel a gyerekek érdeklődését a szakma iránt, ha lehetőségük adódik, bízzanak meg valakit munkaerőszerző feladattal, aki járja a községeket, településeket és a lakosság körében propagandatevékenységet végez.

A más megyékből meghívott vendégek számára a röpke, de annál tartalmasabb, egyórás tájékoztató sok-sok információt adott, így csupán részletkérdések maradtak.

Hogy mennyit tudnak segíteni, arra természetesen nem született, születhetett válasz, hiszen az adottságokat nekik is fel kell mérni. Mindenesetre ígérték, hogy hazatértük után az illetékeseknek tolmácsolják a hallottakat, s igyekeznek felnőtteket, tanulókat küldeni a vállalathoz.

E tanácskozás csupán a kezdet, mert e munkát egy pillanatra sem szabad félretenni – hangsúlyozta dr. Gábor János, a vállalati pártbizottság titkára. De szólt arról is, hogy a szénbányák mai vezetői mind ott kezdték, ahol az idejövő fiatalok kezdik az életet. Számukra is korlátlanul biztosítják a tanulás lehetőségét, azaz szabad utat kapnak a vezetővé váláshoz. Van tehát mindazoknak perspektívájuk, akik e szakmát választják. A bányászatot ma még körülvevő misztikum csak akkor oldódhat, ha a közvélemény nemcsak a súlyos tragédiákról, hanem az eredményekről, a bányászok mindennapjairól is értesül.

Mert van ezekben a mindennapokban más is, mint a kemény munka. Színes palettaként jellemezte a pártbizottsági titkár mindazt, ami a szakma szépségét, előnyeit, ünnepnapjait jelenti. Szavai összefoglalóként és zárszóként hangzottak el, reményeket, bizakodást sugallva. Nem alaptalanul, hisz valóban a fénysugár megjelent a szakma nagyobb elismeréséhez vezető úton.

Vincze Viktor

Télapó-ünnepély

Mikulás-ünnepséget rendeztek az üzemben dolgozók gyermekeinek december 6-án, a mázaszászvári bányászklubban. Felvételünk a vidámság jegyében eltelt délután egyik pillanatát örökíti meg. Unger Pálma, N. Szabó Sándor és Gergely Róbert, a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek műsora után ősz szakállú Télapó ajándékokat osztogat. Fotó: Takács Ferenc

A Mecseki Bányász megkérdezte:

Hol a csirke?

Olvasóink észrevételei alapján mi tulajdonképpen nem is ezt kérdeztük Deme Jánostól, a Baromfifeldolgozó és Forgalmazó Közös Vállalat termelési főmérnökétől, hanem azt, hogy „miért tollas, miért tokos" az üzletekben kapható mirelit csibe. Ám a termelési főmérnök, miután meghallgatta a panaszt, okkal kérdezett vissza, hogy hol van a csibe? Mármint az, amelyik „tollas és tokos". Hozzájuk ilyen jellegű információ ugyanis mindeddig egyszer sem (!) érkezett az idén. (Emlékeztetőül: a Mecseki Bányász november 19-i számában már írtunk arról, hogy szinte semmit sem ér a panasz, ha nem konkrét.)

– Én úgy gondolom, nagy általánosságban elképzelhetetlen, hogy a szabványnál tollasabbak legyenek a mirelit csibék – mondta a főmérnök. – A legmagasabb műszaki színvonalon álló gépekkel dolgozunk és azonos feltételek mellett gyártunk exportra, Budapestre, Pécsre, Komlóra és bárhová. Nem hiszem, hogy másutt igénytelenebbek lennének a vásárlók, a háziasszonyok. Mi elvégezzük a szabványos tisztítást, és nagyon szigorúan ellenőrizzük a minőséget. Amennyiben mégis előfordul ilyen probléma, kérjük, jelezzék a boltban, és mi, ugyanúgy, ahogy más jogos panaszok esetében a lehető legegyszerűbben megpróbáljuk orvosolni azt . . .

A kulcskérdés tehát: hol van a csibe? És persze az sem mellékes, hogy hol van a tikett, ami igazolja, hogy melyik vállalatnál dolgozták fel a hidegen is pihés jószágot. A pécsi Baromfifeldolgozó és Forgalmazó Közös Vállalatnál egyébként évente mintegy 14 milliót. **– Fg –**

Körültekintőbben, óvatosabban!

A közúti közlekedés biztonságáért felelős szervek és intézmények folyamatos erőfeszítései ellenére az idei évben romlott a baleseti helyzet. Az országos érvényű megállapítás, sajnos, Komlóra és környékére nézve is igaz. Az év eddig eltelt 11 hónapja során 96 személyi sérüléses baleset történt a város és vonzáskörzete közútjain, s ez közel tíz százalékos emelkedést jelent a tavalyi azonos időszakhoz képest. A balesetek megoszlása: 35 könnyű, 48 súlyos sérüléssel végződött, 13 esetben pedig halált rögzítettek a baleseti jegyzőkönyvekben.

Feltűnően rossz a halálos balesetek aránya a gyalogosoknál. Az idei 11 gyalogosbalesetből 7 végződött halállal. Ugyancsak figyelmet érdemel, hogy a baleseteket okozó gyalogosok közül 6 ittas volt, s közülük négyen életükkel fizettek figyelmetlenségükért, felelőtlenségükért. A felsorolt tények is indokolttá teszik azt az országos akciót, melyet a BM és az OKBT szervezett az október 1-től december 15-ig tartó időszakra. Az akció célja elsősorban a lakott területen belüli gyalogosközlekedés biztonságának növelése. Ennek érdekében a kijelölt gyalogos-átkelőhelyek szerepének, helyes értelmezésének hangsúlyozására, valamint a gyalogosok átkelés előtti magatartásának, a biztoságos átkelés megkezdési módjának ismertetésére fordították a fő figyelmet. A komlói Közlekedésbiztonsági Tanács az akció során saját aktivistáin kívül a HNF, a Vöröskereszt és a közlekedési vállalatok szakembereinek bevonásával az óvodásoktól az időskorúakig minden korosztály felvilágosításáról gondoskodott. Ezúttal elsősorban a gyalogosok felé irányult a propagandamunka, hisz a leggyakoribb baleseti ok az ilyen típusú baleseteknél az úttestre való vigyázatlan, hirtelen lelépés, s e helytelen magatartásforma megváltoztatása csak a gyalogosok befolyásolása, meggyőzése útján lehetséges. Ezért az óvodákban, iskolákban, munkahelyeken és a lakóterületeken megtartott filmvetítéseken, előadásokon, vetélkedőkön, munkavédelmi oktatásokon elsősorban az átkelőhely fogalmához fűződő hamis biztonságérzet eloszlatására törekedtek. Főként a két legveszélyeztetettebb korosztály, a gyermekek és az időskorúak körében van nagy jelentősége annak tudatosítására, hogy az úttest a járműveké, a gyalogátkelőhely nem járda, s hogy a járművezetők csak az időben észlelt gyalogos számára tudnak elsőbbséget adni. Az átkelés megtervezése nélkül, a körültekintő figyelem hiányában – azaz gondolkodás nélkül – a kijelölt gyalogosátkelőhely sem lehet igazán biztonságos. A járművek fékútja fizikai törvényszerűségeken alapuló tény, melyet a legügyesebb járművezető sem tud lerövidíteni. A meglepetés még a legjobb képességekkel rendelkező járművezetőt is pánikba ejtheti, s ekkor már nem beszélhetünk biztonságról!

Ezért a gyalogosok viselkedésének alaptörvényévé kell hogy váljon: előbb nézek, azután lépek. Ahogy az élet egyetlen más területén, így a közlekedésben sem válik be ennek a fordítottja, ezért jobb ezt ki sem próbálni. Az önmagunkat és közlekedőtársainkat egyaránt óvó, helyes közlekedési magatartás mottója a figyelmesség. Így a járművezetők és gyalogosok közt is kialakulhat az a partneri viszony, amely a balesetek legbiztosabb megelőzési forrása lehet.

Befejezésül pedig álljanak itt az akció mindenkihez szóló jelmondatai. Gondolkodva közlekedjünk! Vállalja Ön is! Biztonsággal átjutni – ez a cél!

Oszvald Péter

Vezetőségi ülés

A Komló Városi Honismereti és Városszépítő Egyesület vezetősége december 10-én tartotta közgyűlés előtti vezetőségi megbeszélését. Az értekezleten a vezetőség tagjai megvitatták az 1986. évi költségvetés tervezetét, az elnöki beszámolót és a szakbizottságok tájékoztatóját. Az egyebek között aktuális városszépítési és honismereti kérdésekről esett szó. Az egyesület közgyűlését várhatóan a jövő év januárjában tartják.

keddtől keddig ● keddtől keddig ● keddtől keddig

NÉVNAPOK

december 17-től 23-ig:

Kedd:	Lázár
Szerda:	Auguszta
Csütörtök:	Viola
Péntek:	Teofil
Szombat:	Izidor
Vasárnap:	Zénó
Hétfő:	Viktória

Kinevezés

A Mecseki Szénbányák vezérigazgatója dr. Turza Istvánnét, a vállalat számviteli osztályának helyettes vezetőjét jelenlegi beosztásából felmentette és december 15-i hatállyal kinevezte a számviteli osztály vezetőjévé.

Ünnepek alatt és előtt

Az élet természetesen nem áll meg az év végi ünnepnapok miatt, így – sajnos – akkor is adódhatnak váratlan helyzetek, amikor arra nem számíthatunk. Mindenesetre reméljük, hogy kevés munkája lesz a Komló Városi Tanács V. B. Kórház- és Rendelőintézeti Egység dolgozóinak, akik december 21., 22., 24., 25. és 26-án, továbbá 31-én és január 1-én szabadnapi, illetve pihenőnapi ügyeletet tartanak. A közbeeső napokon, tehát december 23-án, illetve 27., 28., 29. és 30-án a szokásos hétköznapi rend szerint tartják meg Komlón a rendeléseket.

Szinte az ünnepek előtti utolsó pillanatig nyitva tartanak Komlón, a Gépi Berendezéseket Javító Kisvállalat és a VILLGÉP szervizei is. Az előbbi december 24-én és 31-én is reggel fél 8-tól 13 óráig, míg az uóbbi 8-tól 12-ig fogadja az ügyfeleket.

Népfront-elnökségi értekezletek

A településfejlesztési hozzájárulás bevezetésének jelenlegi állásáról hallgatott meg tájékoztatót legutóbbi ülésén, december 11-én, szerdán a Hazafias Népfront Komló Városi Elnöksége. Az értekezleten tárgyalták meg és fogadták el az elnökség tagjai a területfelelősi beosztást is. A Hazafias Népfront Pécs Városi Bizottsága elnöksége ugyancsak a múlt szerdán tartott elnökségi ülést, melynek témája Pécs város közbiztonságának helyzete volt.

Bér- és jövedelemgazdálkodás

A Mecseki Szénbányák liászklubjának gazdasági szekciója a Déryné u. 9. szám alatti helyiségében december 17-én, kedden 14 órától előadással egybekötött kerekasztal beszélgetést tart. Az előadó Hoffer János, a Bér- és Munkaerőgazdálkodási Önálló Osztály vezetője bér- és jövedelemgazdálkodásunk időszerű kérdéseiről beszél.

Olvasóink figyelmébe!

Felhívjuk olvasóink szíves figyelmét, hogy a Mecseki Bányász legközelebbi száma — a december 31-ivel összevontan — 16 oldal terjedelemben 24-én jelenik meg. Ennél fogva az ára is dupla (4,60 forint) lesz. Új évi első kiadásunk január 7-én, kedden kerül olvasóink kezébe.

Adóbevallás

Komló Városi Tanács V. B. pénzügyi osztálya felhívással fordul azon kisiparos és kiskereskedők, valamint egyéb adózókhoz, akik 1985. évben alkalmazottat foglalkoztattak, hogy 1985. évi kifizetett alkalmazotti bérekről adóbevallást adjanak. A bevallás határideje 1986. január 15. Bevalláshoz szükséges nyomtatványt a városi tanács ügyfélszolgálati irodájában lehet beszerezni hétfőn 8–12, szerdán 8–18 és csütörtökön szintén 8–18 óra között.

Komló Városi Tanács V. B. pénzügyi osztálya

Fenyőfaünnepély

Állami gondozott gyerekeknek tartottak fenyőfaünnepélyt, adtak ajándékcsomagot 16-án, hétfőn 17 órakor a Színház- és Hangversenyteremben.

Nyerő a belépő!

A Zrínyi Művelődési Házban, 21-én 18—23 óráig tartó P + P show című programon résztvevők a Modern Talking nagylemezének tulajdonosai lehetnek, ha belépőjegyet váltanak a Pop-sarock diszkóra, amelyben fellép a Patent zenekar is.

Gyerekeknek!

Hosszasan tanakodtunk azon, hogy vajon milyen összeállítás illene leginkább a közelgő ünnep hangulatához. Gondoltuk, hogy az ajándékokról, a családról, vagy magáról az ünneprőI írunk, de felvetődtek egészen másféle javaslatok is. Csak a legkézenfekvőbb dolog nem jutott az eszünkbe hirtelen. Az, hogy a karácsony a béke és a szeretet, s épp ezért lekfőképp talán mégis – a gyerekek ünnepe. Jövő heti számunkban megjelenő oldalas összeállításunkkal nekik kívánunk boldog, békés karácsonyt és szeretetben gazdag életet.

Szilveszteri bál

Szilveszteri bált tartanak december 31-én, kedden 19 órától a pécsi Helyőrségi Művelődési Otthon összes termeiben. A rendezvényre jelentkezni és asztalt foglalni december 10. és 20. között az alakulatok és fegyveres szervezetek összekötőinél, a kultúrmunka instruktoroknál, illetve a HMO-ban Kőhalmi Endrénél lehet.

Elmarad

Betegség és a színházi program átszervezése miatt elmarad a József Attila Művelődési Házban az „OKÉ!", a musical történetét átfogó zenés produkció 21-re tervezett előadása.

Magángyűjtők kiállítása

Komlói magángyűjtők jelentkezését várja a Városi Művelődési Központ a Május 1. Művelődési Házban január 7–28-ig sorra kerülő kiállításhoz, amelyen magántulajdonban lévő kortárs festészeti válogatást kíván bemutatni. Kérjük azok jelentkezését (naponta 8–16.30-ig személyesen vagy a 82-782-es telefonon), akik szívesen látnák képeiket a reprezentatív kiállításon.

Kézműipari vásár

Karácsonyi kézműipari vásárt tartanak 22-én, aranyvasárnap reggel 7 órától a Május 1. Művelődési Ház termeiben.

Új energiaforrások

Botevgrádban, a félvezetők gyárában már évek óta állítanak elő napelemeket. Ezeket elsősorban a gyümölcs- és dohányszárítókban, a fafeldolgozó-, az építő- és a konzerviparban alkalmazzák. A közelmúltban a gyár szakemberei elkészítették egy kísérleti naperőmű terveit is. Nemzeti programot dolgoztak ki a termálvizek energetikai célú felhasználására. Ennek megvalósításával évente 40 000 tonna folyékony üzemanyag lesz majd megtakarítható. Geotermikus erőmű egyébként már működik az országban, az egyik gyógyüdülőhelyen. Az erőmű látja el a gyógyüdülőt kétfajta termálvízzel. A közeljövőben megkezdik geotermikus erőművek létesítését más bolgár vízgyógyászati központokban is.

mb HIRDETÉSEK

1500-as Polski Fiat eladó. Komló, Orosz Gy. u. 17. sz. alatt.

Eladó Komló-Újtelep, Hársfa u. 4. számú házam és gyümölcsösöm.

Gyermek, női, férfi divatáruk a napi divatízlés szerint a SIVA-butikba, Komló, Kossuth u. 50. sz. autós bolt mellett. Nyitva: hétfő, kedd, szerda, péntek 9—18 óráig, csütörtökön 12-től 18 óráig.

Eladó 3 szoba, központi fűtéses, garázsos családi ház. Komló-Dávidföld, Rippl R. u. 3. Cserelakás szükséges.

Komló, November 7. u. 14. fszt. 2. alatti 2 szobás lakásomat elcserélném földszinti egyszobás OTP-lakásra + különbözetet kérek.

Eladó rövid zongora. Érdeklődni: Komlón, a Zrínyi könyvtárban. Tóthnénál.

Irinyi út végén betontetős garász sürgősen eladó. Érdeklődni: Berek út 11A. női szabónál, vagy Liszt F. u. 14.

VI. osztályos kislányom mellé matematikából korrepetáló tanárt keresek. Jelentkezést: 84-136-os telefonon várok.

Eladó családi ház Komlón, Gesztenyésben, Szegfű u. 3. sz. Érdeklődni: 82-858-as telefonon

SZABAD IDŐBEN

Komló Városi Művelődési Központ

A Színház- és Hangversenyteremben 17-én 18 órakor a Kun Béla Gimnázium és a Pedagógus Kamarakórus karácsonyi hangversenyére kerül sor, a műsorban fellép a gimnázium művészeti csoportja is. 18-án 18 órakor az Erkel Ferenc Zeneiskola tart karácsonyi hangversenyt. 19-én 18 órakor a Kodály Zoltán Ének-Zenetagozatú Általános Iskola hangversenyén az iskola 3 kórusa mellett fellép a Munkáskórus is.

A Május 1. Művelődési Házban 19-ig látható a Magyarország állatvilága – Szövő- és szenderlepkék című kiállítás. 22-én reggel 7 órától karácsonyi kézműipari vásár lesz. 18-án 16 órakor az ILKO klub tartja foglalkozását dr. Földi Imre főorvos vezetésével. 20-án 16 órakor a mozgáskorlátozottak klubja karácsonyi összejövetelén a kenderföldi általános iskola tanulói adnak műsort. A fonotéka szerdán és csütörtökön 16–19 óráig és szombaton 9–12 óráig látogatható. A barkácsműhely csütörtökön 15.30–18.30-ig tart nyitva, a bőrös konténer szerdán és pénteken 16–19 óráig vehető igénybe.

Az Úttörő- és Ifjúsági Házban 18-án 16 órakor az úttörőházi szakkörök karácsonyi foglalkozásán játékra invitálják a szakkörök tagjait. 21-én délelőtt 10 órakor A kis herceg címmel N. Szabó Sándor és Unger Pálma, a Pécsi Nemzeti Színház művészei A. de Saint-Exupéry művéből összeállított műsorukat mutatják be. 22-én 9 órakor fagyöngyszüretre indulnak a gyerekek. 20-án 19–23 óráig az ifjúsági korosztály a Spirál együttes bálján szórakozhat.

A Zrínyi Művelődési Ház nyugdíjas klubja ma, 17-én 16 órától ünnepi előzetesként batyúsbált rendez. Az eszperantó klub foglalkozása szerdán 17 órakor kezdődik. 21-én 17 órakor klubkarácsonyt rendez a cigány ifjúsági klub.

A klubkönyvtárak programja: Zrínyi Műv. Házban 21-én 18–23 óráig P + P Show címmel diszkó, videoprogram lesz, fellép a Patent együttes, a belépőjegyek között kisorsolásra kerül a Modern Talking nagylemez. A gesztenyési asszonyklubban 23-án 17 órakor fenyőünnep lesz. Mánfán 21-én 18 órakor karácsonyi műsoros estet rendeznek.

A magyaregregyi Arnold-házban 22-én 17 órakor A zsaru nem tágít című filmet vetítik.

MR Pécsi Körzeti Stúdió

A pécsi stúdió mai adásában a 17 órai hírek és a könnyűzene után riport hangzik el nemzetiségeink életéből. Szerdán 17 óra 5 perckor a Sportmagazin jelentkezik. Csütörtökön 17 óra 5 perctől idegenforgalmi összeállítás. A pénteken 17 órakor kezdődő zenés hétvége tartalmából: hírek, jegyzet, információk, programjavaslatok. Szombaton reggel 8 óra és 10 óra között szórakoztató, zenés összeállítás. A nemzetiségi programok — hasonlóan a hét többi napjához 18 óra 30 perckor kezdődnek. Vasárnap 9 órától 11 óráig magazin és zene a hallgatók kérésére. 18 órakor hírek, sporthírek. 18 óra 30 perckor kezdődik a szerbhorvát, 19 óra 5 perckor pedig a német nyelvű nemzetiségi műsor.

Bányászati Múzeum

Mecseki Bányászati Múzeum: Pécs, Déryné u. 9. Telefon: 72-12-333/1985. Nyitva: 9-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő.) A kiállítás két nagyobb egységre bontható. Az egyik rész a Mecsek-hegység szénbányászatának, a másik pedig ugyancsak e földterület ércbányászatának ipari, technikai, munkástörténeti dokumentumok, tárgyi anyagok gazdag választékával várja a látogatókat.

Kőzetek világa című kiállítás. Pécs, Káptalan u. 3. Nyitva: 10-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő.) A pécsi „múzeumutcában" lévő kiállítás a Mecsek és környéke geológiájának, kőzeteinek gyűjteményét tárja a vendégek elé.

Mázaszászvár, Kun Béla u. 59. Nyitva: 14–18 óráig. (Szünnap: szerda.) A kiállítás az É-Mecsek 175 éves szénbányászatának, bányászhagyományainak történelmi emlékeit mutatja be.

Pécsi Nemzeti Színház

Nagyszínház: 18-án 19 órakor: Kaktusz virága. (Babits-bérlet.) 19-én du. fél 7-kor: Ványa bácsi. (Jókai-bérlet.) 20-án 19 órakor: Don Pasquale. (Bajor-bérlet.) 21-én du. 3-kor és este 7-kor: Bajadér. 22-én de. 10-kor: Diótörő, este 7-kor: Kaktusz virága. 23-án: Ványa bácsi. (Szendrő-bérlet.)

Kamaraszínház: 19-én 19 órakor: Candida. (Mikszáth-bérlet.) 20-án este 7-kor: Hagyaték. (Bemutató előadás.)

Mecsek cukrászda: 21-én este 10-kor: Nem bánok semmit sem . . .

Mozimüsor

Az elefántember. Fekete-fehér színkronizált angol filmdráma. Rendezte: David Lynch. Szereplők: Anthony Hopkins, John Hurt, Anne Bancroft, John Gielgud.

London, a XIX. század nyolcvanas évei, Frederick Traves, a fiatal sebész kimenti a részeges, durva vásári kikiáltó, Bytes kezéből a torz külsejű John Merricket, az elefántembert, és befekteti a londoni kórházba. A kórházba megindul a kíváncsiskodók hada, s az elefántemberre felfigyel a londoni úri közönség is. A kórházi bizottság hozzájárul az elefántember további benntartásához, de Bytes egy éjszaka elrabolja, és Belgiumba viszi mutogatni. Olyan brutálisan bánik azonban vele, hogy mire Traves rátalál, már a végét járja.

Park (Pécs): 17-től 18-ig: Szédülés. Előadások: 4, f7, 9 óra. 19-től 22-ig: A félhold árnyékában. Előadások: f4 óra. 19-től 22-ig: Karate lengyel- módra. Előadások: f7 óra. 20-tól 23-ig: Csizmás kandúr. Előadások: 3 óra. 23-án: Az elefántember. Előadások: 5, n8 óra.

Petőfi (Pécs): 17-től 18-ig: Szédülés. Előadások: 3, f6, 8 óra. 19-től 23-ig: Hamupipőke. Előadások: 3 óra. 19-től 22-ig: Segítség, felszarvaztak! Előadások: 5, 7 óra. 23-án: Aranyeső Yuccában. Előadások: 5, 7 óra.

Kossuth (Pécs délelőtt): 17-től 18-ig: Szédülés. Előadások: 9, f12 óra. 19-én: Karate lengyel módra. Előadások: 10, 12 óra. 20-tól 21-ig: Az elefántember. Előadások: 20-án f10, hn12 óra; 21-én: hn 12 óra. 21-től 23-ig: Hamupipőke. Előadások: 21-én: 10; 22—23-án: 10, 12 óra.

Kossuth (Pécs, délután). 17-től 18-ig: A tenger zamata. Előadások: 2, 4 óra. 19-től 23-ig: Hamupipőke. Előadások: 2, 4 óra.

Kossuth (Pécs, este): 17-től 18-ig: Meghalni az életért. Előadások: 6, 8 óra. 19-től 22-ig: Az elefántember. Előadások: 6, n9 óra. 23-án: Lady Chatterley szeretője. Előadások: 6, 8 óra.

Fekete Gyémánt (Pécs): 17-én: A házibuli folytatódik. 19-től 20-ig: A sárga Rózsa visszatér. 21-től 22-ig: Roncspalota. 23-án: Madonna, milyen csendes az este! Előadások: 6 óra.

Jószerencsét (Pécs): 17-én: Egy kicsit én . . . egy kicsit te . . . Előadások: 4, 6 óra. 19-től 20-ig: Koldus és királyfi. Előadások: 4, 6 óra. 21-től 22-ig: Flashdance. Előadások: 21-én: 4, 6 óra; 22-én: 4 óra. 22-én: Púpos lovacska. Előadások: 2 óra. 23-án: Végre vasárnap! Előadások: 4, 6 óra.

Zrínyi (Komló): 17-től 18-ig: Házibuli. Előadások: 4, 6 óra. 17-től: 18-ig: Karate lengyel módra. Előadások: 8 óra. 19-től 23-ig: A házibuli folytatódik. Előadások: 4, 6, 8 óra.

Május 1. (Komló): 17-én: A szerelem csapdája. Előadások: f5, f7 óra. 21-től 22-ig: Madonna, milyen csendes az este. Előadások: f5, f7 óra. 23-án: A repülő szélmalom. Előadások: f5, f7 óra.

Hosszúhetény: 17-től 18-ig: Fantom az éjszakában. 21-től 22-ig: Az elveszett frigyláda fosztogatói. 23-án: Ordögcsapat. Előadások: hétköznap 6 óra; vasárnap 5 óra.

Mázaszászvár: 17-től 18-ig: Az élet muzsikája. 21-től 22-ig: Huszárkisasszony. 23-án: Tudom, hogy tudod, hogy tudom. Előadások: 6 óra.

Pécsvárad: 17-én: A kis darázs. 19-től 20-ig: Az elveszett frigyláda fosztogatói. 22-én: Sodrásban. 23-án: Törekvő tanerő. Előadások: hétköznap 7 óra; vasárnap 3, 5 óra.

Sásd: 17-én: A Jedi visszatér. 19-től 20-ig: Az élet muzsikája. 22-én: Élet, könnyek, szerelem. 23-án: Karate lengyel módra. Előadások: hétköznap 7; vasárnap f5, 7 óra.

Öregek napja

– Mátyás bácsi! Megjött maga is?!... – köszöntötte egy ismerős hang a Kossuth-aknai klub bejáratánál az érkezőt. A 81 esztendős Mátyás bácsi először meglepődött, majd melegség töltötte el szívét...

Ilyen, hasonlóan kedves találkozásokban bővelkedett a komlói bányász szakszervezet nyugdíjas szakcsoportjának év végi összejövetele, ahol az ünnepi műsor után külön is köszöntötték a 80 éven felülieket. A díszesen kivilágított teremben a szakszervezeti bizottság elnökének beszámolójával kezdődött a találkozó, melyet vita követett. A vitában nagyon sok, a nyugdíjasokat élénken foglalkoztató probléma vetődött fel. Így szó volt a nyugdíjak megállapításáról, a szénjárandóságról, a szénkiadás körüli, problémákról is.

Az emlékezés, a múlt felidézése mindenkor jólesik. Különösen értékes viszont akkor, ha olyan embereket köszöntenek, akik már akkor is dolgoztak, amikor az öket köszöntők még meg sem születtek talán. A Kossuth-aknai klubban majd minden asztalon kis tábla figyelmeztette a vendégeket, hogy ott csak 80 éven felüliek foglalhatnak helyet.

Gyurmulunk

Ellenvéleményem van. Ülök a tanácsülésen, és fejcsóválva hallgatom a kiemelt napirendhez fűzött szóbeli kiegészítést. Tisztességgel kijavítom az írásos anyag gépelési hibáit a 3., a 6., és 11. oldalon, melyekre az elmár formálgatom a hozzászólás indító gondolatait. Van néhány *alapvető* dolog az előterjesztésben, amivel sehogy nem tudok egyetérteni: ráadásul a választókörzetben is elmondták páran, hogy ne hagyjuk ennyiben.

Kérdés nincs. A vitában harmadikként kerül rám a sor. Felállok és elmondom, hogy *alapvetően és összességében* természetesen tetszik az előterjesztés, majd hozzáteszem —, örülök annak, hogy napirendre került. Megdicsérem az előterjesztőket, akik nyilván derekas munkát végeztek, és kifejezem annak reményét, hogy a leírt előrelépés mielőbb megvalósul majd. Aztán, mintegy *mellékesen* elmondom még, hogy néhány *részletkérdésben* lennének más elképzelések, vázlatosan ismertetem ezeket, és sűrű elnézéskérések között egy-két kérdést is megfogalmazok. Végezetül *még egyszer* hangsúlyozom, hogy alapvetően és összességében figyelemre méltó a javaslat, és megköszönöm a figyelmet. Amikor leülök, ijedten nézek körül —, mit szólnak a többiek, akikkel még tanácsülés előtt megvitattuk az előterjesztést, s akik ismerik *azt* a véleményemet. Észrevették-e vajon a visszavonulást?

Kissé megnyugszom, amikor azt látom, hogy egyikük közömbösen bámul kifelé az ablakon, a másik meg, aki csak a pótválasztáson „futott be", hatalmas küzdelem után, békésen szunyókál a sor közepén. Hasonlóan unatkozik a többi tanácstag is, kivéve azt a hármat, aki szeretne felszólalni még. Ahogy ők, úgy én is gyurmulok —, állapítom meg később némi önkritikával. Az alakuló tanácsülésre gondolok, amikor még büszkén ültünk, ünneplő ruhánkban egymás mellett, mint a papírdobozban a celofánba csomagolt gyurmahengerek. Sokszínűek voltunk, és mindegyikünknek voltak önálló elképzelései. Hittük, rajtunk is múlik, hogy milyen csodálatos dolgokat formálnak majd belőlünk a „gyerekek". Mára viszont ugyanolyan alaktalan masszává lettünk, mint a gyurmák, a második foglalkozás után. Még sokszínűek vagyunk, de egy maccs az egész. Nem csoda, hogy függetlenül attól —, kaptam-e választ a felvetéseimre, vagy sem, én is elfogadtam az előterjesztést. És egyetlenegy ellenszavazat sem volt.

Hiába, gyurmulunk. Mintha semmi közünk nem lenne hozzá, bármit formálnak is belőlünk az „ovisok".

Ez-az

Olvasom egy frissen kiadott illemtankönyvben: vaknak nem illik azt köszönni: a viszontlátásra!

Lehet ehhez még valamit hozzáfűzni?...

✲

X-ről azt mondják, még írni, olvasni sem tudott, amikor már írónak készült. Mióta sikeresen a pályára verekedte magát, megtanult olvasni...

✲

Nem a legnagyobb fokú tájékozottságra vall Peremartoni Krisztinát faggatni a földrengésokozta károkról.

✲

Alig akart hinni a szemének. Mi ez? Magányfuvarozó? Nem, olvasta el újra: magánfuvarozó.
Milyen kár!

✲

Ellesett beszélgetés: „Hogy nézel ki, te malac?! Hát nem megmondtam, te büdös kölök, hogy legyen nálad mindig zsebkendő! Most mit csináljak veled, amikor nálam sincs?..."

Gondolatok a hatékonyságról

A kulcsszó: hatékonyság. Megfelelő embert a megfelelő helyre! Az idő (is) pénz! Termeljünk jobbat és többet, olcsóbban és rövidebb idő alatt! Tárjuk fel a meglévő tartalékokat, aknázzuk ki a feltárt lehetőségeket, mozgósítsuk amit kiaknáztunk, s számoljuk fel az üresjáratokat! (Jámbor óhaj: Én az értekezleték hetven százalékával kezdeném! Provokatív kérdés: Melyikkel?) Mindezeken kívül még mindenki tegye hozzá azt, amije van.

✲

Az értekezletek résztvevői el sem tudják képzelni, hogy mekkora felelősség részt venni az értekezleteken. Ezt csak mi kívülállók tudjuk igazán. Ezért zavar, ha valaki valamiről csak két mondatot mond — nagyon röviden —, de már tíz perce nem képes a mondat végén levinni a hangsúlyt.

✲

A Nagy Ember Apró Ügyekkel foglalkozik. A Nagy Ember már nagyon jól el tudja intézni az Apró Ügyeket, de szeretné, ha végre a Nagy Ügyekre is jutna ideje. Valószínűleg el tudná intézni a Nagy Ügyeket is, hiszen ezért választottuk meg Nagy Embernek őt. Persze nekem is Nagy Ügy a magam Apró Ügye, és biztos ami biztos, ártani nem árt, ha a Nagy Ember intézi az én Apró Nagy Ügyemet is. Még az sem zavar, ha a Nagy Embernek talán épp emiatt nincs ideje a mi Nagy Ügyünk elintézésére sem. Az Apró Ügyek Hivatalába meg vigye valaki más a maga Apró Nagy Ügyét. Hogy a mi Nagy Ügyünkkel mi lesz?...

„A tánciskolák parkettjén a cipők fényesek, s néhány párnak a figura összejön..." (Zorán)

A diszkótáncnak már igazán mindegy...

Kicsit nehezen, de azért mindenki megtalálja a párját, sőt azt is sikerült kiválogatni, hogy merre a bal, és melyik láb is a jobbik. — Komlón a városi úttörőház már évek óta megrendezi a 36 órás tánciskolát.

A szünetben körülvesznek a fiúk és lányok, a város általános iskoláinak nyolcadikosai és mesélnek a „tánciskoláról". A hangulatáról, a régi tánciskoláról, hogy „lehet, már az őskorban is táncoltak az emberek, de ez nem biztos. Hogy milyen ruhákban táncoltak? Talán frakkban vagy szmokingban? A diszkótáncnak már igazán mindegy, ma már senki sem táncol diszkót... Nem, nem, népi táncot a világ minden pénzéért sem, de a cha-cha-cha, szamba, rumba az igen!... Hát hasznos, az már igaz: lehet barátságokat kötni, meg szerelmesnek lenni, meg legalább nem vagyunk otthon... Kicsit drága, de a tánc hozzátartozik az intelligenciához, különben meg csak butaságokat vennénk rajta... Persze, apa meg anya is örülnek neki. Mi is elmeséljük majd a gyerekünknek..."

Gill Imre 47 óta tanít táncot: előbb népi táncot, majd a főiskola elvégzése után társas táncokat — foglalkozása tánctanár.

— Én azt hiszem, a tánciskolák csak „formailag" változtak. Ma már nem a zongorás, matrózblúzos, öltönyös-inges tánciskolák világát éljük. De a lényeg: a felfogás és a fegyelem az mindig azonos marad. Hogy mi a jó tánc, azt csak az idő dönti el: ha egy tánc jó, kibírja nemcsak a divatokat, hanem az időt is — mondja meggyőződéssel.

— A srácok nem akarnak néptáncot tanulni, pedig a legősibb, a gyökerekből jövő tánc mégis ez.

— Sajnos (!) ez a mi 36 óránk erre nem ad lehetőséget, s a néptáncot egy egész életen át sem lehet eleget tanulni. Pedig ezt nagyon kellene tanulni, tanítani, és hogy a fiatalok egy része nem igényli a népdalt és néptáncot, ennek egyszerű a magyarázata: nem tanították meg őket — nemcsak egyszerűen a dalokra, hanem — a népzene szeretetére sem — folytatja szenvedélyesen. — S óriási hiányosság a mai oktatási rendszerben a zenetörténet, a tánctörténet elhanyagolása. Ma csak bedugják a magnót a konnektorba, és nem igazán tudják megtalálni a megfelelő szórakozási formákat.

— Szívesen tanítja táncra a fiatalokat?

— Ha nem tenném szívesen, nem is volna értelme... Bár nehéz a kamaszokkal, nehéz lekötni őket, megtalálni azokat az eszközöket, amelyekkel „kordában lehet tartani" ezeket az örökmozgó, figyelmetlen srácokat. Meg kell tanítani odafigyelni őket: egymásra is, s mindez életmód, életfelfogás csiszolás is lehet... Én mindig ezt akartam csinálni, tulajdonképpen mindig erre készültem.

EGY s MÁS

Felkapja az ember a fejét...

...ha olykor meglepik valami számára érdekes, új információval. Ezt aztán elraktározza, vagy saját észjárása szerint továbbgondolja.

Hallom például a televízió Hétvége című műsorában, hogy azért hiánycikk ma hazánkban a diavetítő, mert a Lemezárugyár illetékese a kritikák miatt leállíttatta a gyártását.

— Heuréka! — ugrottam fel a képernyő elől. Megtaláltuk a minden-gondok megoldását! Mert gondoljuk csak el: mi vevők reklamálunk nyakra-főre, kritizálva egy termék számunkra előnytelen tulajdonságait — mit sem törődve azzal, hogy a hibák orvoslása mekkora anyagi áldozatba kerül a gyártó vállalatnak. Ugye, az esetleges új eszközök, új technológiák...

Aztán arról sem feledkezhetünk meg, hogy a termék állandó ócsárlása elkedvetleníti a gyártó cég illetékeseit. S ki nem mutatott statisztikai adatok szerint a kritikák számával arányosan nő a sértett emberek száma. S ha a sértett embernek még hatalom is van a kezében! De ne, erre ne gondoljunk! Higgyük azt, hogy csupán a hibák kijavításából adódó többletköltséget akarja megtakarítani, amikor kimondja a döntést: állítsuk le a termelést!

Az elintézési mód kézenfekvő, a legolcsóbb, a leghatásosabb. En azért aggódom — a döntés most „csak" a gyerekeket rövidítette meg, de mi lesz velünk, ha a példát más gyártócégek is követni fogják?

Jut eszembe: annyian szidják ma a magyar szénbányászatot...

Kétféle megközelítés

Gyermekkor

Igaza van apának. Elég nagy vagyok már ahhoz, hogy végignézzek egy igazi disznóölést. Tavaly télen ugyan a párna alá temettem a fejem, amikor hajnalban szörnyű disznósivalkodásra ébredtem, de akkor még óvodás voltam. Egyszerűen nem tudtam felfogni, miért kell levágni a szegény, ártatlan jószágot. Most már értem, bár a szalonnát nem szeretem. Ez a malac, amit tegnap vettünk, különben is megérdemli a sorsát, nem sajnálom. Egy hatalmas, hájas disznó. Mozogni se nagyon tud, csak fujtat, szuszog és utálatosan röfög. Remélem, tényleg komolyan mondta apa, hogy felkölt, mihelyst megérkezik a böllér.

— Ébredj, Ocsi, — hallom félálomban apa hangját. Kiugrok az ágyból, próbálok fürgén öltözködni. Hideg van nagyon — ezt anya mondja, és megköti derekam körül a kis bekecset. Félsz? — kérdezi. Mitől félnék, felelem, nincs ebben semmi. Mi tagadás, azért kissé izgatott vagyok.

A disznó kicammog az ólból. Félúton megáll, mintha érezné a veszélyt. Nagy nehezen a vesztőhelyre csalogatják, s akkor valaki megemeli a farkánál fogva. Négy izmos férfikar a hátára dönti, szétfeszíti a lábait. Visít, kegyelemért könyörög. Szultán, aki eddig a kutyaházban lapult, vicsorogva nekiront a böllérnek. Ocsi, fogd le a kutyát! — ordítanak rám. Szultánba kapaszkodom, s együtt nézzük, ahogy a böllér a disznó torkába szúrja a hosszú kést. Spriccel, ömlik a tálba a piros vér. Látom, anya is elfordul a verandán állva: a pálinkát öntözgeti az asztalra készített poharakba. Ne reszkess, kiskutyám, nyugtatom Szultánt, és félrevonulunk hátra, a kertbe, mert Szultán fájdalmasan szükül, nehezen viseli el az állat hörgését. Égett szörszag csapja meg az orrunkat. Mire közelebb merészkedünk, már a fáskamráról leakasztott ajtón trancsírozzák a disznót. Jövőre te fogod tartani a vérestálat — mondja a böllér, és barackot nyom a fejemre. Legszívesebben rúszítanám a kutyát. Fázom, én még visszabújok az ágyba. Majd szólnak, ha szükség lesz rám."

Felnőttkor

„Hol vannak már azok a falusi telek, amikor a disznótor nagyobb ünnepnek számított a karácsonynál, arra készült az egész család. Emlékszem, micsoda élmény volt egy-egy disznóvágás, még fogalmazást is írtam belőle az iskolában. Manapság elmegyünk a közértbe, és zsírpapírba csomagolva visszük haza a hurkát, a kolbászt, az ízetlen szalonnát. A mi gyerekeink legfeljebb a tvhíradóban nézik meg az újonnan átadott vágóhíd modern berendezéseit, s azt látják, mindebből, hogy bemegy a disznó és kijön a kolbász.

Azt hiszem, hatéves voltam... Kora hajnalban keltem, én csalogattam ki a malacot az ólból. Előtte eltorlaszoltam a kutyaház ajtaját, nehogy megharapja az eb a böllért. Leráncottuk a földre a kétmázsás hízót, úgy lefogtuk, hogy rúgkapálni se bírt. Húztam a farkát erősen, de olyan éktelenül visított, hogy anyám is megijedt: nekem kellett tartanom a vérestálat. Könyékig véres lettem, azonban nem féltem. Bezzeg, az én fiam egyből elsírja magát, amint kenyérvágás közben megsebzi a kezét, s meglátja a saját vérét. Nem tudom, mit szólna hozzá, ha a markába nyomnának egy kést, mint nekem annak idején, mondván: vágd le a fülét.

Aztán az üstben sistergő zsír illata, a friss töpörtyű íze, a disznótoros káposzta. Na igen, azok voltak a szép idők."

Rózsa Imre

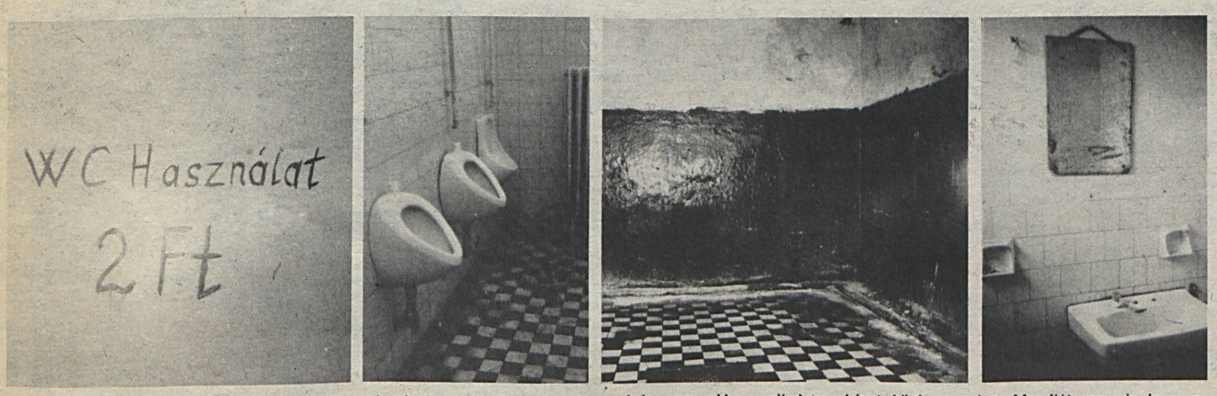

Nem azért a 2 forintért, néha bizony érdemes benézni a kulisszák mögé. Ha környezet kulturáltsága az emberek kulturáltságával szorosan összefügg. S bár utóbbi a meghatározó, el kell ismerni, hogy a megállapításnak azért igazsága van. kicsit már inkább a filozófia tárgykörébe tartozik. Ami a képeken látható, az másért nem, akkor a díszletmunkások közérzete miatt. Mondják ugyanis, hogy a fölöttébb nehéz eldönteni, hogy e két dolog közül az előbbi, vagy inkább az Hogy most tulajdonképpen melyik az ok, és melyik az okozat? Ez a kérdés egy viszont a legkevésbé sem filozófia...

Az oldalt írta és összeállította: Ferling József és Molnár Valéria.

Munkatársak voltak: Aszódi Kinga és Rózsa Imre.

Fotó: Kóródi Gábor.

Teremfoci

Teremfoci tornára hívja a város labdarúgást kedvelő fiataljainak tízfős csapatait a Komlói Városi Lakóterületi Egyesület. A városi sportcsarnokban december 22-én és 28-án megrendezésre kerülő teremfoci torna Komlón lakó és sportegyesülethez le nem igazolt versenyzők vehetnek részt. Nevezési határidő: december 19. Nevezni írásban vagy telefonon lehet Podpácz Zoltánnál (Komló városi sportcsarnok, Eszperantó tér 1. Telefon: 81-494). A nevezési díj csapatonként 300 forint.

Arató újabb aranyérme

Jól szerepeltek a Komlói Bányász és a Vasasi Bányász asztaliteniszezői a hét végén az 1985. évi megyei II—III. osztályú bajnokságban. A férfi egyest a komlói Arató Csaba nyerte, a döntőben a vasasi Boczot verte 2-0-ra. A 3. Haiser (KBSK) lett. A III. osztályú férfi egyéniben vasasi döntő volt, Koronics nyert Csizmadia ellen. A bronzérem a komlói Leipoldnak jutott. A II. osztályú vegyespárosban Haiser a Spartacusos Sóssal az oldalán lett aranyérmes, Bocz az ugyancsak Spartacusos Eszényivel ezüstérmes lett. A II. férfi páros döntőjét négy vasasi asztaliteniszező vívta. Az aranyérmet a Koronics, Csizmadia kettős szerezte meg a Bocz, Szederkényi páros legyőzésével.

A héten kétszer is asztalhoz szólítja a versenykiírás a komlói versenyzőket. Ma, kedden 17 órakor a városi sportcsarnokban az NB III. 3. helyén álló Bátaszékkel vív rangadót a listavezető Komló. Vasárnap 8.30-tól rendezik meg a város és környéke újonc, serdülő és ifjúsági korú versenyzőinek minősítő viadalát.

A nyolcadik győzelem

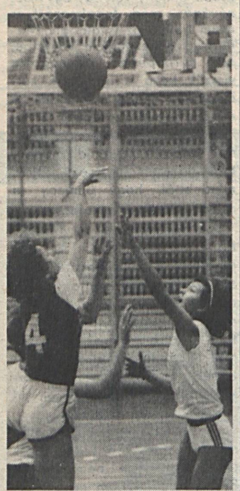

Prelóger Andre (4-es számmal) 28 pontjával a Szigetvár ellen is a csapata legjobbja volt.
Fotó: Kóródi Gábor

Tovább folytatja jó sorozatát a női kosárlabda NB II. nyugati csoportjában a Komlói Bányász. A legutóbbi fordulóban hazai környezetben a tartalékosan érkező Szigetvárt győzték le fölényes biztonsággal. Ezúttal mindkét félidőben egyenletes teljesítményt nyújtottak Egri Nándor tanítványai, a bajnokságban először 100 dobott pont fölé kerültek.

Komlói Bányász—Szigetvár 102-43 (49-20). Komló, NB II női kosárlabda mérkőzés. Komló: Prelóger (28), Altné (17), Csankó (11), Dóczíné (27), Pallos (10). Cserék: Czéder (2), Straub (3), Hoffmann (4), Szedeli.

mb SPORT

Labdarúgó NB II.

Az őszi 20 pont mindenkit kielégít

A recept: nagy igyekezet, sok futás

Ki mit nyújtott?

Formálni a fiatalokat

Most a köd és a mínuszok idején kellemes felidézni a júliusi napokat. Ültünk Csordás István balatonmáriai nyaralójának teraszán, s természetesen a foci volt a téma. Mire lesz képes a Bányász az NB II-ben? — e kérdés köré csoportosultak a gondolatok. S ami még örömtelibbé teszi a nyári percek visszapörgetését: az akkor megfogalmazott célok maradéktalanul teljesültek.

Pedig az újonc háza táján nem azt mondták, maradjunk bent a magasabb osztályban gond nélkül, hanem egyértelműen magasabb célkitűzéseket fogalmaztak meg. A 8—12. hely valamelyikének elérésére tartották képesnek a gárdát, akik még ezt az elképzelést is felülmúlva, 20 pontot szerezve a 7. helyen zárták az őszt.

Tudták, változtatni kell, az osztályozót sikerrel megvívott csapat kevés ezekhez a feladatokhoz.

Huszonhat perc NB II-es lét kellett ahhoz, hogy megszülessen az első gól, s amikor 270 játékperc után pontveszteség nélkül a táblázat 2. helyén járt a Bányász, a vérmesebb szurkolók már rózsaszínű képeket láttak álmaikban. Szaladt a szekér, térdre kényszerült a Kazincbarcika, a Szekszárd és a Sopron. S amilyen hosszan ragyogott az ég, addig tartott a „borulás" is: 0-2 Veszprémben és Szolnokon, s vereség itthon az Eger ellen is. Már úgy tűnt túl nagy feladat a vasárnap—szerda—vasárnap menetelés, ám gyorsan jött a korrekció: újabb hármas nyerőszéria. Itthon a Nyíregyháza, a feltűnően jó Keszthely, idegenben pedig a válságos napokat átélt Metripond volt a szenvedő fél. A Debrecenben és a DVTK ellen Kökönyösön kivívott döntetlen is a szép lapokra tartozik még, ám ami ezután következett, azt legszívesebben mindenki letörölné az ősz palettájáról. Sorozatban négy vereség, a Dunaújváros elleni hazai és a bajai idegenbeli mélyponttal. Nehéznek tűnt ekkor, a mezőny közepén, a 10. helyen állva a hajrá. De a mezőtúri katonacsapat ellen a 90. percben kiszenvedett győzelem, a Salgótarjánban bemutatott bravúr és a harcos Nagykanizsa legyűrésével begyűjtött hat pont egyértelműen pozitívvá tette a mérleget. Sajnos szebbre már nem sikerült, a havas váci pályán nem termett babér.

A nyáron az edző még töprengett, mivel is lehet nyerni ebben a mezőnyben. Ma röviden megfogalmazva már a választ is ismeri:

— *Nagy igyekezettel kell játszani, rengeteg futást vállalva. Ha ehhez még sorozatban összpontosítani is képes egy csapat, előkelő helyen állhat az NB II-ben.*

Bár a koncentrálókészségen bőven van javítanivaló, a fenti recept jó részét megvalósítva szerzett magának nevet a Komló a második vonalban.

Csordás István világéletében a biztonságos védekezést tekintette a játék alapelemének. Ma is azt vallja, nem szabad csak a támadást erőltetve a látványos focit játszani. Formálni kívánja a fiatalokat, megtanítani őket a fegyelmezett csapatjátékra.

Csupán kétszer próbálkozott meg a csapat kimondott védőjátékkal pontot szerezni. Szolnokon és a Ganz-MÁVAG ellen nem tudtak gólt lőni, ám kaptak, s mindkétszer vereség lett a vége. Az együtesnek tehát erőssége a támadójáték, s elsősorban a középpályások

A Nagykanizsa elleni 11-es előtti pillanat. Takács elgurítja a kapus mellett a labdát, aki elhúzta az utolsó három fordulóra igazolt csatár lábát. A büntetőből Vigh lőtt a hálóba.
Fotó: Kóródi Gábor

beállítottsága miatt. Ezt támasztja alá az is, hogy az adott gólok tekintetében csak a SZEOL-Délép és a Diósgyőr előzi meg Feketééket, ha azonban a kapott találatokat vizsgáljuk, láthatjuk, hogy a kétszer is hatost kapott Baján kívül a két utolsó, az Olajbányász és a Kazincbarcika szedett be többet.

— *Középpályásaink nem olyan munkabírásúak, hogy amikor az ellentél átveszi a kezdeményezést, megfelelően tudjunk védekezni* — értékelt Csordás István. — *Védelmünkben Papp dr. és Vukmann is rutintalan, helyzekedési hibákat vétenek. A két kapusunknak néhány mérkőzésen olyan teljesítményt kellett volna produkálni, amivel elismerést érdemeltek volna ki. A többször előfordult egyéni hibák magyarázhatók a tapasztalat hiányával. A sorozatmérkőzések eredménye lehet a későbbiekben az, hogy elmaradnak a megingások, a durva egyéni hibák.*

Szó esett a fegyelmi helyzetről is, hiszen a KBSK játékosai 3 kiállítást és 15 sárga lapot gyűjtöttek be a 19 fordulóban. Az edző játék- és taktikai fegyelmezetlenségeknek tulajdonítja a piros lapokat.

Nemcsak Komlón, országszerte beszédtéma volt a csapat premizálása. Erről így beszélt Csordás István: — *A jó munkavégzéshez feltétlenül szükségesnek tartom, hogy a játékosok teljesítményüknek megfelelően legyenek dotálva, s ide tartozónak érzem azt is, hogy a csapat munkájáért felelős emberek elhivatottsággal végezzék együtt munkájukat.*

Természetesen felkértük a Bányász edzőjét arra is: egyénenként is értékelje a játékosokat. Ime az „osztályzatok". A kapusoktól a tavasszal lényegesen többet várok. Az eddigieknél elszántabban kell végezniük munkájukat, hogy felnőjenek a feladathoz.

A védelemben Papp Zsolt egyenletes, jó közepes játékkal érdemelte ki, hogy minden mérkőzésen szerepelt. Schulteisz és Barta az utolsó 4 mérkőzésen a legjobbak közé tartoztak. Tőlük már korábban vártam hasonló teljesítményt. Vukmannál elsősorban a játékfelfogás helyes irányba terelése a legfontosabb tennivaló.

A középpályások váltakozó játékot produkáltak, Kresz és Zrínyi a bajnokság elején tettek többet, míg Gallai és Hohmann a második részben voltak jobbak. Uhrik néhány mérkőzésen igazolta, hogy rövidesen stabil emberré válhat. Katonának felfogásban feltétlenül változnia kell, mert tehetségével önmagában nem léphet előre.

A csatárok közül Fekete és Vigh osztozott a legtöbb adott gólon (6—6). Ez azonban nem jelenti azt, hogy Csordás István elégedett lenne velük. Mindketten elég rapszodikusan szerepeltek. Varga sokat volt sérült. Lendületessége, nagy rúgóereje és munkavállalása révén egyik meghatározója a csapatnak. Hegyinek igyekezetben kellene rátenni egy lapáttal, hogy ne állandó csereember legyen. Takács leigazolásával jelentősen nőtt a játékerő. Képzett, kész játékos, akitől tavasszal sokat vár az edző.

Itt ért véget a Komlói Bányász őszi mérlegéről szóló beszélgetés. De Csordás István kérte, feltétlen említsük meg, milyen jóleső érzéssel fogadták szakvezetők, játékosok egyaránt, hogy ismét kezd megtelni a kökönyösi pálya lelátója. Minden igyekezetükkel azon lesznek a tavaszon is, hogy a csapat még több nézőt és főleg szurkolót vonzzon mérkőzéseire.

Grünwald Géza

Vereség a Szuper-ligában

A komlói közönség ismét jól vizsgázott

A nyáron a férfi válogatott kosarasokkal indult a sor, majd az ifjúsági kézilabdázók és a felnőtt férfi kézilabdázók is bemutatkoztak Komlón a tavasszal átadott városi sportcsarnokban. Decemberben újabb sportág következett — ismét válogatott szinten. Az elmúlt hét keddjén asztalitenisz Szuperliga mérkőzést láthatott a komlói közönség. A sportcsarnok vezetését dicséri, hogy már az első évben három válogatottat is sikerült Komlóra csalogatni, a rendezőket, hogy valamennyi csapat elégedetten távozott, a közönséget pedig, hogy a szakvezetők mindannyiszor felső fokban beszéltek a buzdításról. Nem volt ez másként az elmúlt hét keddjén sem, ám mégis megszakadt a komlói csarnok vetetlenségi sorozata. A jugoszláv fiatalok három és félórás nagy csatában 4-3-ra legyőzték a magyar válogatottat. Kóródi Gábor képein visszaidézhetjük a nagy csata egy-egy szép pillanatát.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló városi Bizottságainak hetilapja

XXIII. évfolyam, 52—53. szám Ára: 4,60 Ft 1985. december 24., kedd

Következetes érdekvédelmi munkával

Bár az elmúlt öt esztendő alatt új arculatot kapott a szakszervezeti mozgalom, tartalmasabb a munkája, nincs könnyű helyzetben a jövő feladatait illetően. Mint ahogy a BDSZ XXIII. kongresszusa is utalt rá, olyan gazdasági körülmények között kell teljesíteni feladatát, amely esetenként kompromisszumra kényszerítheti a mozgalmat. Így van ez a Mecseki Szénbányáknál is, ahol miközben a szakszervezet támogatja a dolgozók jogos igényét, a népgazdaság által meghatározott feladatok teljesítése érdekében eredményekre is kényszerül. (Pl. túlműszak.) Ugyanakkor a tanácskozás arra is felhívta a mozgalom irányítóinak figyelmét, hogy megfelelően differenciáljanak a feladatok fontosságát illetően.

Persze a bányászok méltányosabb bérezésének, illetve kedvezőbb nyugdíjazási feltételek megteremtésének szorgalmazása mellett azonban nagyobb hangsúlyt kellene hogy kapjon a vállalati gazdálkodás belső problémáinak a megoldása. Talán az eddiginél is jobban oda kellene figyelni azokra a jelenségekre, amelyek akadályozzák a hatékonyabb termelést, illetve esetenként kedvezőtlen hangulatot teremtenek a munkahelyi közösségek körében.

Ilyen gondnak számít a vállalatnál a nehéz fizikai terheket könnyítő, a bányamunka humanizálását segítő kisgépek hiánya, a termelőmunka gyorsabb ütemű gépesítése, a már meglévő, nagyértékű gépek, berendezések kihasználatlansága, a hétköznapi munkavégzés hatékonyságának a csökkenése. Vagy, — mint ahogyan arra Kapolyi László, a BDSZ kongresszusán elhangzott beszédében is utalt, a jövőben fokozottabban oda kell figyelni a produktív és az improduktív munkahely arányainak a kialakítására, és lehetőleg kevesebb alkalmazotti létszámmal, ésszerűbb munkaszervezéssel kell megoldani a feladatokat.

Havasi Ferenc, a Központi Bizottság titkára a tatabányai kongresszuson elmondott hozzászólásában egyetértett azzal, hogy a szakszervezet határozottan kiállt a hétvégi műszakok csökkentéséért, ezt a magatartást javasolta a mozgalomnak a jövőben is. Kétségtelen, hogy a határozottabb érdekvédelmi munka, a gazdasági tevékenység kritikusabb megközelítése több vitával jár. Mégis úgy gondolom, a gazdasági vezetéssel kialakítandó jó együttműködés nem azt jelenti csupán, hogy minden tevékenységgel egyet kell érteni, hanem hogy közös erővel kell felszámolni a hiányosságokat és javítani a munka minőségén, szervezettségén.

A gazdasági vezetőknek és a szakszervezetnek közös a célja: a feladatok minél következetesebb és teljesebb végrehajtása, illetve a megoldás ellen ható negatív jelenségek felszámolása, a kollektívák, illetve valamennyi vállalati dolgozó érdekében.

Tovább kell javítani az alapszervezeti munka színvonalát

Azoknál a termelőegységeknél, ahol eredményes a gazdasági tevékenység, tartalmas a közösségi és a szervezeti élet, a pártbizottságok, pártvezetőségek, pártalapszervezetek is könnyebben meg tudják valósítani célkitűzéseiket. Kedvező gazdasági helyzetben értékelhette a Külfejtési Üzem pártvezetőségének idei munkáját a december 11-én megtartott küldöttértekezlete is. Az üzem, a korábbi évekhez hasonlóan 1985-ben is megfelelt a vele szemben támasztott követelményeknek. Fegyelmezett, jól szervezett munkával több mint egy hónappal az esztendő vége előtt teljesítette éves tervfeladatát. A sikerhez a pártalapszervezetek, a pártvezetőség és a párttagok munkája is hozzájárult.

A pártmunka egyik alapvető erényeként fogalmazta meg a beszámoló, hogy a pártvezetőség úgy irányította az alapszervezetek tevékenységét, hogy azok a termelőmunka mellett az egyéb feladataiknak is meg tudjanak felelni. Bár a pártépítés nem sikerült az elképzeléseknek megfelelően — a tervezett 4 helyett csak egy fővel gyarapodott a párttagok száma — az alapszervezeti munka tartalmasabb, fegyelmezettebb lett. Viszont hiányosságként vetette fel, hogy a foglalkozásokon való megjelenés nem volt megfelelő, a tagdíjfizetés elmaradása miatt pedig szankciókat kellett alkalmazni. A vezetőségi tagok hozzászólásaikban saját munkaterületük eredményeit elemezték és fontos tennivalóként fogalmazták meg a munkavédelmi tevékenység elmélyítését, a hatékonyság további javítását.

A küldöttgyűléshez hasonlóan pozitívan értékelte a pártvezetőség és általában a párttagok ideológiai és szervezeti tevékenységét a vállalati pártbizottság minősítése, amelyet Brandt Tibor, a vállalat KISZ-bizottsági titkára, a vállalati pb. területfelelőse ismertette a küldöttgyűlés részvevőivel. A minősítésben kiemelt hangsúlyt kapott, hogy a Külfejtési Üzem pártvezetősége jól élt a szervezeten belüli munkamegosztás lehetőségeivel és központi feladatként kezelte a termelés segítését. Tartalmasabb, szervezettebb lett a testület agitációs és propagandamunkája. Ugyanakkor az értékelés felhívja a figyelmet arra, hogy a pártvezetőség továbbra is fordítson kiemelt figyelmet a magas színvonalú és jól szervezett munkavégzés megteremtésére, segítse elő, hogy tovább erősödjön az alapszervezetek önállósága és az alapszervezeti munka színvonala.

A küldöttértekezlet második napirendként a pártvezetőség összetételével kapcsolatos változásokról döntött.

Kongresszus előtt

Félnapos felkészítést tartott a KISZ-bizottságok és -alapszervezetek titkárainak részvételével december 20-án a KISZ Komló Városi Bizottsága. A felkészítésen, melyen Alföldi János, az MSZMP Komló Városi Bizottságának titkára a népgazdaság VII. ötéves tervi feladatairól, Himer László, a KISZ Baranya Megyei Bizottságának titkára a KISZ XI. kongresszusának előkészületeiről, s az ehhez kapcsolódó ifjúságmozgalmi feladatokról beszélt, az apparátus tagjainak irányításával lehetőség nyílt az aktuális feladatok számbavételére is.

A Mecseki Bányász minden olvasójának kellemes karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk!

Enyhe, napos idő várható az ünnepekre

A központi meteorológiai előrejelző állomástól kapott tájékoztatás szerint nem ismétlődik meg a tavalyi karácsonyeste, amikor éjfél körül erős havazás kezdődött. Ezúttal az elmúlt napokéhoz hasonló csendes, enyhe időre lehet számítani. A két ünnep között csapadék nem lesz, az ország néhány körzetében várható éjszakai ködképződés, amely a borúsabb helyeken napközben is megmarad. A hajnali hőmérséklet általában 0 fok, a déli órákban pedig 10 fok körül alakul. A tartósan ködös helyeken azonban nem haladja meg az 5 fokot.

A karácsonyi ünnepek után, a hét második felében változékonyabb időre kell számítanunk — kisebb esőkkel. Az előrejelzés az év utolsó napjaiban sem számol havazással.

VII. ötéves terv során

Eszmecsere az idei teljesítésekről, a szénbányászat fejlesztési lehetőségeiről. A Mecseki Szénbányák vezetői társaságában Aczél György és dr. Kapolyi László. Kóródi Gábor felv.

Minőségileg más lesz a mecseki bányászkodás

— A Mecseki Szénbányák a rendkívül nehéz körülmények ellenére teljesíti idei termelési programját. A tervben 2,6 millió tonna szén szerepel és várhatóan 30 ezer tonnával több szenet adunk a népgazdaságnak. A lakossági szénigények kielégítésére az előirányzott 570 ezer tonna szén és brikettet 80 ezer tonnával túlteljesítettük — mondotta Mérei Emil vezérigazgató szerdán délelőtt, amikor a vállalat központjába látogatott Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, és dr. Kapolyi László ipari miniszter.

A megbeszélésen nemcsak az idei teljesítésekről esett szó, hanem a szénbányászat egészéről, a VII. ötéves terv termelési és fejlesztési főbb mutatóiról, a Mecseki Szénbányák helyzetéről, beruházási programjáról is. A tanácskozás munkájában részt vett Lukács János, a párt Központi Bizottságának tagja, a Megyei Pártbizottság első titkára, Szentirányi József, Pécs Város Pártbizottságának első titkára és ott voltak a vállalat politikai, gazdasági vezetői.

A vendégek nagy elismeréssel szóltak bányászaink helytállásáról, áldozatvállalásáról. A hétköznap végzett becsületes munkán túl, sokszor szombaton és vasárnap is vállalták a termelést. A vgmk is jól segítette a célkitűzések megvalósítását, hiszen október 1-től a 49. hét végéig 94 ezer tonna szén került így a napszintre.

A jövőről szólva elsősorban a nagy arányú műszaki fejlesztés szükségességét és realitását fogalmazták meg. A hazai szénbányászatot nézve, a munka humanizáltsági foka a Mecsekben a leggyöngébb. A mélyműveléssű széntermelés gépesítettsége mindössze 8 százalék. Ezt a VII. ötéves terv végére 50 százalék körülire emelik, majd a következő tervciklusban 80 százalékra. A gépek, berendezések, az új technológiák alkalmazása nem csupán a fizikai munka könnyítését és a biztonság fokozását szolgálja, hanem a létszámgondot is enyhíti.

Az ipari miniszter hangsúlyozta: — Nagyon becsületesen meg kell mondani: most érett meg a lehetősége egy nagy arányú műszaki fejlesztésnek. Minőségileg más lesz a mecseki bányászkodás. És ez érvényes a vágathajtásra, a szénelőkészítésre, a brikettermelésre és a háttérparra is. A Mecseki Szénbányákkal úgy számolunk, hogy 1990-ben és a 90-es években — a mostani 2,6 millióval szemben — 3 millió tonnát termel.

A Mecseki Szénbányák vezetőivel való megbeszélés után Aczél György képviselői fogadóórán találkozott választóival, majd Rajnai József megyei pártbizottsági titkár kíséretében a Meszesi Általános Iskolába látogatott. Dr. Kapolyi László az eszmecsere után a Megyei Pártbizottságon aktíválás keretében iparpolitikánk aktuális kérdéseiről tartott előadást. Délután Pécs-Bányaüzem 5. szintjén megtekintette a Révész János szocialista brigád által működtetett Mecsek—Veszprém—Dowty komplex fejtésbiztosító berendezést.

Az áfészek munkájáról

Komlón és a város vonzáskörzetében három áfész működik. Munkájuk, illetve az általuk biztosított ellátás színvonala nem rosszabb, de nem is jobb, mint a megye más területein — hangzott el az MSZMP Komló Városi Bizottsága végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén, ahol Kasza Tibor, a MESZÖV elnöke adott tájékoztatót az áfészeknek a kistelepülések lakosságának ellátásáért folytatott tevékenységéről.

Jóllehet, ma már nagyrészt zavartalan az alapellátás, de néhány kisközségből még mindig sok, jogos panasz érkezik. Az alapellátás hiányát ugyanis nem lehet, nem szabad és nem is kell megmagyarázni. Mert egyáltalán nem mindegy, hogy ha már elértük azt a színvonalat, hogy mindennap szállítunk a falvakba friss sütőipari termékeket, hogy akkor az reggel 9-kor, déli 12-kor, vagy netán este 6-kor ér oda.

Ma már nem elég csak megrendelni az árut, de el is kell érte menni — említették a szövetkezetiek a beszerzés feltételeinek, körülményeinek változását illusztrálandón. Hogy a kínálat, a választék általában kielégítő, ez az ebben az irányban tett dicséretes erőfeszítéseiket példázza. Tennivalójuk persze a kétségtelen eredmények ellenére is bőven akad. Hiszen javítani kellene a vásárlási körülményeket, s lehetőleg minél több helyen szeretnének áttérni az önkiszolgáló rendszerre. Fontos követelmény, hogy ott, ahol valamelyik kistelepülésen csupán egyetlen vendéglátóegység van, akkor az legalább egy kulturált kocsma legyen. Az áfészek rekonstrukciós programjának megvalósításához viszont jól jönne hozzájárulásként az egyébként köztudottan szűkös VII. ötéves tervi helyi erőforrások egy-egy részlete. A rekonstrukciós program eddigi eredményei már igazolták azt, hogy általa szépülnek, gyarapodnak az érintett községek is.

Beszámolók a pártmunkáról

Zobák-aknán az egyik legnagyobb teher az I-es termelőkörlet szocialista brigádjainak, kommunistáinak a vállán van. Rajtuk áll, vagy bukik a termelés. A Batári István, a Deák Péter és a László Márton vezette fejtési brigádok termelik ki az éves, meghatározott szénmennyiség 90 százalékát. Az idei esztendő különösen nagy próbatétel elé állította a körlet dolgozóit. Sorozatosan következtek be olyan események, amelyekre előzetesen nem számítottak: márciusban a súlyos üzemzavar okozta munkahelyi kapacitáshiány miatt Kossuth-i területre mentek át. A geológiai zavargások, a víz szinte állandó kísérőjelenségévé vált termelésüknek. Aztán, amikor a körülményeik normalizálása már-már megoldódott, november elején tűz miatt lezárni kényszerültek az új fejtésüket. Mondhatni csőbőrből vödörbe estek.

E nehézségek ellenére is megvan minden remény arra, hogy karácsonyra teljesüljön az akna 400 ezer tonnás, éves szakmai terve. S ha ez így lesz, egyedül csak az emberi akaratnak, cselekvőkészségnek köszönhető. Hiába számítottak ugyanis arra, hogy a műszaki fejlesztés révén hatékonyabban, kevesebb fizikai erőkifejtéssel dolgozhatnak a IV. negyedévtől, a berendezések nem érkeztek meg. Tehát semmi könnyebbség nem következett be munkájukban, viszont növekedett a szabadnapjaik igénybevétele. Elismerésre méltó tevékenységük a hétköznapokon és a hétvégeken is megmutatkozott. Kimagasló eredményeket produkáltak a kommunista hét és szombat, valamint a vgmk-s műszakokon. Ezek a hétvégi termelések nagymértékben hozzájárultak az éves követelmények realizálásához.

A körlet pártalapszervezetének taggyűlésén őszintén és kritikusan beszéltek a mindennapok termelésének fehér foltjairól, az emberi tényezők okozta gondokról. Így többek között a munkafegyelemről, ami bizony meglehetősen labilis. Ez évben 506 igazolatlan műszakot jegyeztek, annak dacára, hogy a bumlizók ellen különböző szankciókat alkalmaztak.

Az alapszervezet vezetői, a pártvezetőséggel karöltve végezték tevékenységüket. Gazdaságirányító, ellenőrző munkájuk során harmonikus a kapcsolat a gazdasági vezetőkkel. Az alapszervezeti taggyűléseken jól bevált gyakorlat, hogy a gazdasági témák tárgyalására meghívják a szocialista brigádok, valamint a tömegszervezetek vezetőit. Így közösek a döntések, a feladatmeghatározások.

A politikai és gazdasági célok megvalósítására a fő mozgósító erőt a pártcsoportvezetők jelentik. Munkájuk tervszerű és céltudatos. De bizalommal támaszkodhatnak a többi kommunistára is, akik közül sokan a felsőbb pártszervezetben, a szakszervezetben, a KISZ-ben, a munkásőrségben, az MSZBT-ben, az MHSZ-ben, és egyéb tömegszervezetekben tesznek eleget pártmegbízatásuknak.

Az alapszervezetben tevékenykedők elismerésre méltó munkája sem zárja ki, hogy nincsenek hibák, megoldásra váró feladatok. Akad bőven tennivaló, amit csak közösen, együttes akarattal és cselekvéssel képesek elvégezni.

*

Mint köztudott, a DÉLKŐ tavaly, december 31-i hatállyal megszűnt, helyette az idén, január 1-től két új vállalat, a PANNOLIT és a KÖZÉPKŐ létesült. A feladat azonban továbbra is a népgazdasági célok maximális elősegítése maradt.

Tegyük hozzá, egyáltalán nem könnyű helyzetben van. Mindenesetre a cél érdekében, a változó igényekhez igazodó termelési struktúra kialakítását, a lakossági építőanyagigények mennyiségi és választéki kielégítésének biztosítását rögzítették idei programjukban.

Azonban a sajátos iparági körülmények, így az eleve adott közelőfordulás, a kőzetfizikai tulajdonságok, a jelenlegi technológia nem teszi lehetővé a piachoz igazodó korlátlan változtatást. A számos termelést akadályozó tényező mellett növeli a gondokat a létszámhiány. Különösen a szak- és betanított munkások száma csökken rohamosan. Jellemző az előregedés, ugyanis a fiatalok nem tartják vonzónak, és anyagi szempontból ígéretesnek a kőbányászatot. A kedvezőtlen munkakörülmények, az idő viszontagságai, a por, vibráció és zajártalom miatt a fluktuáció nagy, az utánpótlás szinte lehetetlen. Tehát a kőbányászatra is jellemző minden olyan gond, mint ami a szén-, vagy egyéb bányászatban előfordul. Mindezeket már nem egyszer jelezték a felügyelet és az illetékes szakszervezet felé, ám az ígéreten kívül semmi egyéb nem történt. Félő, hogyha ezek a problémák időben nem nyernek orvoslást, a későbbiekben jóvátehetetlen helyzet áll elő.

Nem csupán a személyi, hanem a tárgyi feltételek biztosítása is hiányzik. Az utóbbiak közül az eszköz, az állóeszköz-gazdálkodás a legkritikusabb. Ezek műszaki állapota az 50 százalékot sem éri el, ami nagymértékben drágítja az üzemfenntartást. Más a helyzet a készletgazdálkodásban, ugyanis a végrehajtott szervezeti és más intézkedések révén, a készletek kedvezően stabilizálódtak.

A vállalat kettévválása szervezeti változásokat is magával hozott. Főként a szakszervezetben és a vállalati irányításban jelentek meg új elemek. Az alapszervezet vezetői a bizalmi választásokkor arra törekedtek, hogy ne csökkenjen a párttagok száma a testületekben. Az agitációs munkájukban nagy gondot fordítottak a Vállalati Tanács előkészítésére.

A felsőbb pártszervezet értékelését Gábor Lászlóné, a komlói városi pártbizottság politikai munkatársa tolmácsolta. Elmondta, hogy az alapszervezet lelkiismeretesen végezte munkáját, a körültekintő feladatmeghatározást követően. Kiemelten kezelték a gazdaságirányító tevékenységüket, és jó összhangot teremtettek a vállalat vezetőivel. Szervezeti életük rendszeres, aktivitás tapasztalható a taggyűléseken. Tervszerű és folyamatos a tömegszervezetek pártirányítása. Javaslatként hangzott el, hogy jobb munkamegosztással erősítsék a reszortmunkát.

Az aktivitás ezen a taggyűlésen is jellemző volt. A hozzászólások kivétel nélkül a munkavégzés jobbítását, a munkaszervezés hatékonyságának növelését, a pártcsoportmunka felélesztését szorgalmazták.

Propagandisták felkészítő konferenciája

Jól bevált gyakorlat szerint ezúttal is közösen tartották meg felkészítő konferenciájukat a Mecseki Szénbányák párt-, szakszervezeti és KISZ-propagandistái. A József Attila Művelődési Központban december 19-én rendezett konzultációs jellegű foglalkozáson Keszthelyi Gyula, a Megyei Pártbizottság munkatársa a társadalmi viszonyok alakulásának tartalmáról és fő tendenciájáról, Zentai József, a vállalati pártbizottság titkár-helyettese a szénbányászat VII. ötéves tervéről; Kulcsár István, a Magyar Rádió főmunkatársa a Genf utáni külpolitikai helyzetről adott áttekintést. (Képünkön a hallgatóság egy csoportja).

Gazdaságosabb lenne a hazai bányászat fejlesztése

Mérei Emil felszólalása

December 20-án, pénteken délelőtt 10 órakor kezdte meg munkáját a parlamentben az Országgyűlés téli ülésszaka. Az ülésszak megnyitása után a képviselők kegyelettel emlékeztek meg a legutóbbi ülésszak óta elhunyt képviselőtársaikról: Nánási Lászlóról és Sugár Imréről, valamint Oláh István hadseregtábornok, honvédelmi miniszterről. Az elnöki előterjesztések után az országgyűlés megtárgyalta és elfogadta az alkotmány és a választási törvény kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot. A népgazdaság VII. ötéves tervéről szóló törvényjavaslat vitájában 39-en szólaltak fel. Közülük negyedikként kapott szót Mérei Emil, a Mecseki Szénbányák vezérigazgatója, Baranya megye 7. számú országgyűlési választókerületének képviselője. Az alábbiakban felszólalásának néhány részletét közöljük. Érdekesség, hogy Mérei Emil felszólalását megelőzően, a Miniszterelnöki Tanács elnökhelyettesének, Faluvégi Lajosnak az expozéjában a szénbányászatról még csak szó sem esett.

„Szűkebb hazámban — Baranyában — az ipar meghatározó ágazata a bányászat. Fejlődése kihat az építőiparra, a szolgáltatóiparra, közvetve a lakossági fogyasztás színvonalára és összetételére — ezen keresztül a régió gazdasági fejlődésének egészére.

Választókerületemnek, Komló városnak és környékének jövője pedig elválaszthatatlan a mecseki szénbányászat perspektívájától. A bányavállalat vezetőjeként módomban van a népgazdaság és azon belül a szénbányászat problémáinak különböző nézőpontok szerinti megvilágítását figyelemmel kísérni. Gondot csak az okoz, hogy a különböző megítélések ellentmondásosak és kiutat jelentő szintézisben nehezen oldhatók fel. Rendszeresen érkeznek hozzám lakossági panaszok arról, hogy nem sikerült téli tüzelőjüket beszerezni, tegyünk már valamit, segítsünk. Más oldalról vállalatunk bányász dolgozói az utóbbi hónapokban tömegesen teljesítenek havi 28–30 műszakot, minden szabadnapjukon is dolgoznak, s azt kérdezik, meddig lehet ezt még bírni, meddig szabad ezt így csinálni? Közgazdasági érvelések szerint az iparfejlődés azért lassult le, mert a bányászatra és az energetikai iparra a beruházások indokolatlanul nagy hányada jutott. S gazdaságosabb lenne a hazai bányászat fejlesztése helyett feldolgozóipari exportnöveléssel megteremteni a nagyobb szénimport fedezetét. A közelmúltban, amikor a helyzet elkerülhetetlenné tette a konvertibilis piacról a szén beszerzését, kiderült, hogy a hazai szénbányászat egy GJ hőegyenértékű szenet 92 forintért termelt ki, ugyanaz importból 160 forint körüli áron szerezhető be. A mélybányászat kétségtelenül sokba kerül. De nemcsak nekünk, másoknak is. ... és még egy, amit nem szabad számításon kívül hagyni. Ez a szén idehaza van, ezzel magunk rendelkezhetünk. A hazai széntermékek termelői árai és a szabályozórendszer által előírt elvonásokat figyelembe véve, a mecseki szénbányászat kétségtelenül veszteséges most már második éve, és az marad a továbbiakban is, ha a jelenlegi működési feltételei konzerválódnak."

„Az időben és intenzitásban növekvő munkaterhelés az egészségkárosító munkahelyi környezetben, a munkaképesség 15–20 év szolgálati idő utáni rohamos csökkenéséhez vezet. Azaz 40–45 éves férfiak válnak produktív bányamunkán való további foglalkoztatásra egészségileg alkalmatlanokká, míg más munkahelyen, más szakmákban teljes értékű munkavégzésre lennének képesek.

A bányászati rehabilitáció eddigi gyakorlatának módosítása, kiegészítve a meghatározott idejű produktív bányamunkával szerezhető járadékjogosultság, illetve nyugdíjazási kedvezmény tervezett bevezetésével, a megromlott egészségű bányászok hasznos foglalkoztatásának feltételeit várhatóan megteremtik... Tudományosan megalapozott elgondolásunk szerint olyan megelőző, helyreálló gyógyterápiás létesítményre lenne szükség minden egyes bányavállalatnál, de legelőször ott, ahol az egészségkárosodás a legnagyobb arányú. Így a Mecsekben és ezen belül Komlón... Ha a bányavállalat nem lenne veszteséges, akkor lenne önálló döntéssel felhasználható fejlesztési alapja, s ez az elgondolás Komló Város Tanácsával, a többi vállalattal és a lakossággal összefogva, arányos teherviselést vállalva, már közelebb lenne a megvalósuláshoz. Így azonban az illetékes szervek jóváhagyását tudom csak kérni, a lehetőséget ahhoz, hogy állami alapjuttatás és támogatás formájában, adott fejlesztési alapunkból erre is fordíthassunk olyan összeget, amely dolgozóink munkaképességében meggyőződésem szerint gyorsan és sokszorosan megtérül. Mert ezzel annak a bányászrétegnek az aktív munkavégző képességét hosszabbítjuk meg, akik mesterei a hagyományos kézműves bányászkodásnak, mely sajnos még meghatározója a mecseki bányászkodásnak."

Az Országgyűlés elfogadta a VII. ötéves tervről, az 1986. évi költségvetésről és a tanácsok 1986–90. évi, középtávú pénzügyi tervéről szóló törvényjavaslatot. Hetényi István pénzügyminiszter szociális és bérintézkedésekkel kapcsolatban elmondta, hogy január 1-től a szén- és ércbányászat egyes területein a keresetszabályozásban biztosított 6 százalékos bérfejlesztésen felül további 4 százalékot fizetnek. Az Országgyűlés téli ülésszaka végezetül interpellációkkal foglalkozott.

Továbbra is szeretnék megfelelni a bizalomnak

Vanyek József két sorsfordulót tart számon eddigi életében. Egyik, amikor 21 évesen elkötelezte magát a bányászattal, a második, amikor részben a negyedszázados bányamunka következményeként rehabilitálták, majd a bányász munkásőrség társadalmi parancsnokhelyettesévé nevezték ki. Egész tevékenységének egyértelmű jellemzője volt a szerénység, a pontos, megbízható munkavégzés. Most, amikor a parancsnokhelyettesi kinevezése után két évvel eddigi pályafutásáról beszélgetünk, némi nosztalgiával a múlthoz kötődő érzelemmel beszél a korábbi esztendőkről.

— Amikor először kézbe vettem a csákányt, meg a szívlapátot, nem azzal a szándékkal tettem, hogy végleg itt maradjak — mondja —. Az első alig néhány hónapig tartó kóstoló azonban sokkal erősebb köteléket jelentett, mint ahogy gondoltam. Így egy esztendei kerülőút végén véglegesen a bányánál maradtam. Bár néhány év óta már nem föld alatti munkahelyeken teljesítek szolgálatot, munkásőrként is a bányászok nagy családjához tartozom.

— Mit jelentett az ön számára ez a változás?

— Korábban évtizedeken keresztül egy szűkebb közösséggel dolgoztam együtt, brigádvezetőként az ő gondjukkal, problémájukkal kellett azonosulnom. Most meg az egész egység személyi jellegű ügyeivel, a nyilvántartással kapcsolatos tennivalók kerülnek az asztalomra. Még korábban a munkások, a brigádtagok között dolgoztam, ma többnyire közvetett ez a kapcsolat, a gyakorlatokon azonban ma is mindig ott vagyok. A beilleszkedésben sokat segített a bizalom, a segítőszándék, amely körülvesz.

Vanyek József nemcsak a szénfalnál, a szocialista brigádmozgalomban bizonyította helytállását, 1964-től mint munkásőr is példásan tesz eleget megbízatásának. Alig vette magára a munkásőr egyenruhát, néhány évvel később már alegység parancsnoki beosztásban teljesített szolgálatot. Szorgalmas munkájáért háromszor kapta meg a Kiváló munkásőr, és háromszor a Kiváló parancsnok elismerést. 1979-ben pedig átvehette a Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozatát.

Az egységtörzsben végzett személyzeti munkája mellett jelentős propagandafeladatot is ellát. Rendszeres kapcsolatot tart a Munkásőrség című újsággal, és folyamatosan tájékoztatja a lapot a szénbányász munkásőrök életéről. Részben ezért a tevékenységéért legutóbb a sajtónap alkalmából a munkásőrség országos parancsnokától megkapta a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát. Erről az elismerésről Vanyek József így beszél:

— Nagyon meglepett ez a magas kitüntetés, úgy érzem egy kicsit benne van az előlegezett bizalom, amelynek szeretnék továbbra is jól megfelelni.

V. J.

MECSEKI BÁNYÁSZ
Az MSZMP Mecseki Szénbányák és Komló Város Bizottságának hetilapja
Felelős szerkesztő VIZHÁNYO IMRE
Szerkesztőség: 7629 Pécs, Komját A. u. 5. (Mecseki Szénbányák Központja) és 7300 Komló, Lenin tér 1. (pártbizottság épülete, földszint) Telefon: 11-337 (Pécs), 82-503 (Komló).
Üzemi: 13-40, 13-41 (Pécs), 73-88 (Komló)
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Felelős kiadó: BRAUN KÁROLY
Készült Saphir 96-os offszet rotációs gépen a Pécsi Szikra Nyomdában.
Felelős vezető: FARKAS GÁBOR igazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: a Mecseki Szénbányák üzemeiben, Komlón, az üzemi munkaügyi csoportoknál és a városi tanácson. Példányonkénti eladási ára: 2,30 Ft
ISSN 0134-0956
Évi előfizetési díja: 120,— Ft
Index: 25 917

Fordulat szeptemberben

Tizenegy nehéz hónap

A Kossuth-aknai bányászok, vezető arcán az idén mind ez idáig ritkán jelent meg a mosoly. A megszokottnál is nehezebb 11 hónap van mögöttük. Kevés siker koronázta erőfeszítéseiket. Különösen a II. és a III. negyedév tette próbára a kollektíva erejét, idegeit. A legnagyobb akarattal és igyekezettel sem tudtak a terveknek megfelelő mennyiségű szenet kipréselni a kiskapacitású fejtésekből. Teljesítményeik erősen lecsökkentek, szinte állandósultak a geológiai zavargások. Kevesen reménykedtek abban, hogy az idén még kilábolhatnak a hullámvölgyből. A IV. negyedévben azonban merőben megváltozott a helyzet és a Kossuth-aknai kollektíva elismerésre méltó eredményeket produkál.

A fordulat szeptemberben – ahogy a Kossuth-i vezetők jellemezték, az átszervezések hónapjában – következett be. Két fejtést zártak, kettőt indítottak. K 1-es koncentrációban a 11-es telepű fejtésben már a kezdetben is 800–1000 tonnát termelt a Bischof Antal vezette szocialista brigád. Teljesítményeik meghároms zorosodtak, nem ritkaság a 20 vagy az e feletti tonna/műszak produktum. A kezdetben szerényebb, majd egyre javuló eredmények születtek, a másik – 16-os telepi – beindított fejtésben is. De közben már lendületesen készítették elő a 3. termelő munkahelyet, amelyre néhány héttel később nagy szükség lett. Így vált lehetségessé, hogy Zobáknak átadják a 16-os telepi fejtést, minden negatív következmény nélkül. Az összevonás előnye, szükségszerűsége ismét igazolódott.

Kossuth-aknán az átadott munkahely ellenére is maradt két nagyteljesítményű, valamint egy kisebb kapacitású fejtés. E háromból nap mint nap kitermelték és kitermelik a tervezett vagy terven felüli szénmennyiséget. Mi sem igazolja ezt jobban, hogy októberben 6400, novemberben 14 000, december 11-ig pedig 4 ezer tonna többletet termeltek. Ebből is kitűnik, a szocialista brigádok ismét megragadták a lehetőséget és mind hétköznap, mind pedig hétvégeken a gmk-s műszakokban nagyszerű eredményeket produkálnak. Külön kiemelést érdemel Bischof Antal csapata. A november 13-i éves tervteljesítés utáni 30 ezres újabb vállalásukat is teljesítették december 9-én. Az év végéig még újabb 15 ezer tonnát vállaltak. Ezzel, no meg a másik két fejtési brigád eredményes termelésével az akna egyre közelebb kerül a módosított terv teljesítéséhez. Vágathajtásban ugyan jelentős a lemaradás, de nem érheti vád az élővájó brigádokat, mert jó néhányszor ők is a mennyiségi termelést segítették.

Szót kell ejteni a hétvégi műszakokról. A gmk a vártnál jobb eredményeket hozott. Eddig ezen műszakok alatt 30 000 tonna szenet termeltek a bányászok. Ugyancsak dicséretes a kommunista szombaton és az ezt megelőző munkaversenyhéten nyújtott lelkiismeretes, áldozatkész munkájuk.

Mindezek együttesen azt eredményezték, hogy a néhány hónappal ezelőtti peszszimista hangulat optimistává változott, a sikerélmények hatására megjelent a mosoly az arcokon. Ez jó lenne, ha hosszú távon így maradna és a Kossuth-aknai bányászok is folyamatosan, lendületesen termelhetnének.

Segítették a szállítást

Együttműködés Tanbánya és Kossuth-akna között

A Mecseki Tanbánya kollektívája az év utolsó hónapjaiban a többi termelőüzemhez hasonlóan nagyobb lendületre kapcsolt. Igaz, náluk nem a széntermelésben jelentkezik e nagyobb iram, hanem a szállításban. November elsejétől ugyanis jelentős segítséget adnak Kossut-aknának ahhoz, hogy minél több szén kerülhessen a külszínre. Az összefogás szép példája ez, a népgazdasági szénigények kielégítése érdekében.

Az utolsó negyedévben, pontosabban novemberi megnövekedett széntermelés miatt született az ötlet, majd a kérés a Tanbánya vezetőihez, hogy amennyire kapacitásuk engedi, segítsék a Kossuth-i felsőbb szintekről felszínre szállítani a szenet. Természetesen az üzemben nem zárkóztak el ettől a kéréstől, holott tudták, a meglévő kis létszámmal nem egyszerű feladatot vállalnak magukra. A kezdeti, a szervezésben mutatkozó problémák rövid idő alatt rendeződtek és a Tanbányán is megalakult a 21 tagú gazdasági munkaközösség.

A Kossuth IV. akna tehermentesítését szolgáló napi 400–600 tonna szén kiszállításának átvállalása nem jár áldozatvállalás nélkül. Nagyfokú szervezést igényel, mivel reggel első a népszállítás, s csak utána, jóval a munkakezdést követően történhet az anyagok le- és a szén kiszállítása. Naponta megközelítőleg ötszörös mennyiséget szállít ki az akna, mint mielőtt a feladatot elvállalta. Fokozott felelősséget jelent az aknakiszolgálóknak, mivel az akna már jócskán az „öregkorban" jár és bizony ilyen nagyságrendű feladatra nincs berendezkedve az üzem. Ezért is dicséretes a tanbányai dolgozók helytállása. Ebben a szituációban ismét az emberi akarat, a cselekvőkészség jeleskedik. Az akna fokozott leterhelése miatt megnövekedett a karbantartási igény is, ami viszont az állandó szállítás következtében legfőként csak a szombat éjszakai néhány órás leállás alatt lehetséges.

A többletfeladatot vállalók közül a főcsatlósokra hárul a legnagyobb teher. Ők ugyanis a Tanbányán csak hatan vannak, munkájukat pedig senki sem helyettesítheti, tehát számukra minden szombat és vasárnap olyan mint a hétfő vagy a szerda. De éppúgy, mint a többi dolgozó, zokszó nélkül vállalják november eleje óta a nonstop műszakba járást.

Az összefogás másik oldala sem hanyagolható el. Kossuth-akna minden segítséget megad a Tanbányának, hogy zavartalanul bonyolíthassa a szállítást. Fennakadás nélkül biztosítják az üres csille ellátást, ha kell munkaerőt adnak a feladatok megoldásához. Ez persze másként nem is képzelhető el, mert külön-külön egyik akna, illetve üzem sem tudná megoldani a megnövekedett feladatokat.

Kossuth-akna és a Mecseki Tanbánya példája is tanúsítja, hogy a mecseki bányászok minden tőlük telhetőt megtesznek az ország szilárd tüzelőanyag hiányának enyhítésére.

A Mecseki Bányász megkérdezte:

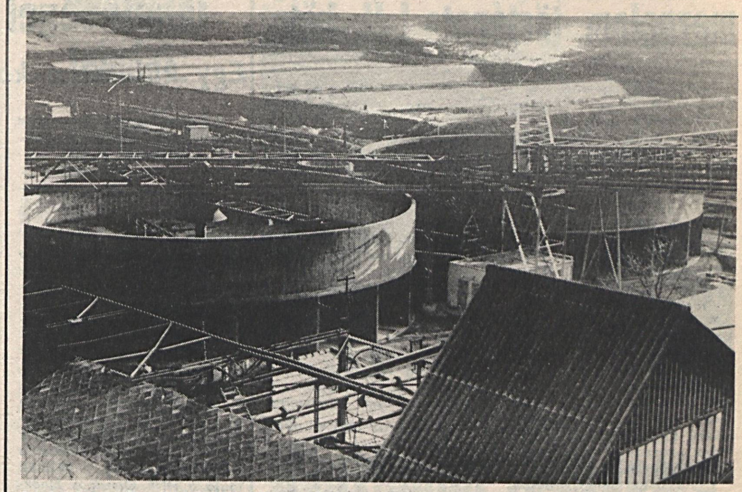

Képünkön a Dorr-kádak láthatók, amelyek a termelés egyik fontos folyamatát fogják képezni. Fotó: Kóródi

Hogyan áll 1985 végén a szénelőkészítő rekonstrukciója?

Aki válaszol: Szabados György, a Szénelőkészítő Üzem fejlesztési főmérnöke.

— Mint ismeretes, a beruházás összege több mint 1,4 milliárd forint. 1984-ig ebből 400 millió valósult meg, idén megközelítettük a 480 millió forintot. Ha minden a tervek szerint megy, a jövő esztendő III. negyedében beindul a próbaüzem, s októberben megkezdődik a folyamatos munka.

Az idei évre vonatkozóan elmondhatom, hogy viszonylag jó helyzetben vagyunk azokkal a létesítményekkel, amelyre a meglévő épületen kívül újonnan építtek. Tavasszal vállalatunk szerződésben állapodott meg az ütemtervről, az itt dolgozó cégek igazgatóival, ehhez képest jelentősebb eltérés nincs. Már beemeltük rendeltetésük helyszínére a korábban leszállított nyugati gépeket, ez az iszaptalanító szíták esetében is december 20-ig megtörténik. Elkészült az új flotáló-szárító épület legfelső födémje is, s így viszonylag zárt épületben folyhat a tél folyamán a gépek beszerelése. Készen vannak az iszapsűrítő kádak, a hozzátartozó szivattyúházakkal, áll az új raktárépület.

A beruházás kisebbik hányadát a régi épületen belüli átalakítások teszik ki. Itt gondként jelentkezik, hogy közben a termelés folyamatos, ami néha lelassítja a rekonstrukció tempóját. Volt olyan időszakunk, amikor itt adott részfeladatoknál több hónapos csúszásban voltunk, de október végén újra határidőt egyeztettünk az itt dolgozó cégekkel, s szinte napra kidolgozott munkaprogramot állítottunk össze. Ma már bízhatunk abban, hogy nincs veszélyeztetve a jövő évi tervteljesítés.

Varga Mihály, a Tatabányai Szénbányák Fővállalkozás és Gépgyár kirendeltségének vezetője:

— Vállalatunk a létesítmény fővállalkozója, a mosóépület átalakításán kívül az összes építési, technológiai, villamossági munka a mi feladatunk. Különösebb gondjaink nincsenek, mi is bízakodók vagyunk, talán még bízakodóbbak, mint a beruházók.

Ismét eredményes MVD gépi fejtési egység

Dr. Kapolyi László ipari miniszter Pécs-Bányaüzemben

Március óta először a várt teljesítménnyel dolgozik az MVD gépi egység a Pécs-Bányaüzemnél. Még a korábbi hónapokban az átlagos fejtési teljesítmény, egy műszakra vetítve mindössze 4,6 tonna volt – a kézi jövesztésű fejtések átlagát sem érte el, addig december első heteiben meghaladta a 17 tonnát. A Révész János fejtési szocialista brigádja szeptember közepétől nyújtott gépüzemi munkarendben dolgozik. A brigádvezető az elmúlt négy hónap gondjairól, eredményeiről a következőket mondta:

– A nagyon kedvezőtlen telepviszonyok arra kényszerítettek bennünket, hogy valamilyen formában megnöveljük a gép üzemeltetésének idejét, ezért választottunk olyan munkarendet, amely alatt a fejtési egység folyamatosan dolgozik – mondja Révész János. – Bár a teljesítményeink ezután sem nőttek, a teljesítés jelentősen emelkedett. Ugyanakkor ezzel a munkarenddel a karbantartásra, javításra is nagyobb a lehetőség. A korábbi kettő helyett szeptembertől már négy hétvégi napot tudtunk erre a célra fordítani. A gondosabb, alaposabb karbantartás jelentős mértékben megnövelte a berendezés üzembiztonságát.

– Minek köszönhető, hogy a több hónapos sikertelenség után most ismét eredményes lett a brigád?

– A 100–110 méter után végre megjavultak a geológiai viszonyok, csökkent a telepdőlés, szilárdabb lett a fedő, a járműosztályban biztonságosabb lett a közlekedés, mert kisebb a szén esése.

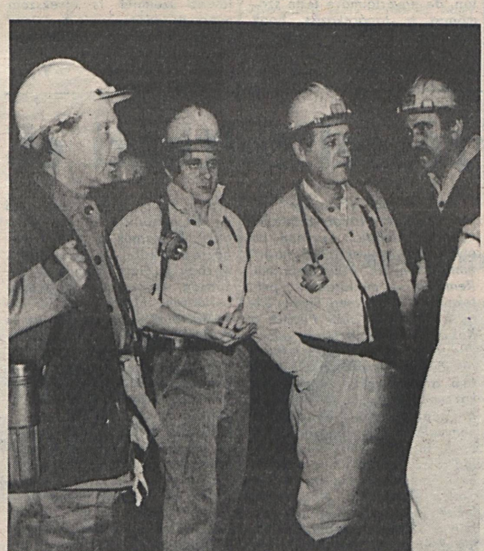

Dr. Kapolyi László ipari miniszter (képünkön balról) szerdán bányajáráson vett részt Pécs-Bányaüzemben. Kóródi Gábor felv.

– Amikor az elmúlt év negyedik negyedében a brigád a fejtési egységgel sorra megdöntötte az eddigi rekordokat, előfordult, hogy a szállítórendszer nem volt képes kiszolgálni a termelést, esetenként visszafogta a munka lendületét, vannak-e most ilyen jellegű gondjaik?

– Kétségtelen, az elhasználódott szállítórendszer meghibásodása miatt most is előfordul, hogy le kell állnunk a munkával, de a berendezés – véleményem szerint – 17–18 tonna/műszak teljesítményig képes különösebb fennakadás nélkül elszállítani a termelvényt. Az viszont tény, hogy egy huzamosabb ideig tartó, a tavalyit megközelítő teljesítménynél már súlyosabb gondjaink lennének. Ez a szállítórendszer naponta 1100–1200 tonna szén kiszállítására alkalmas.

– Mit jelent a többletteljesítés a brigád számára, érződik-e a kereseten?

– Ez a munkarend anyagilag kedvező számunkra, mert magasabb bért kapunk, mintha a hagyományos beosztással dolgoznánk, ugyanakkor a többlet tonnák után is több pénzt kapunk. A korábbi hónapok sikertelensége nagyon nyomasztóan hatott a brigád tagjaira, bár nem mi tehettünk arról, hogy nem tudunk nagyobb eredményt produkálni, a teljesítményeket a mi nevünk mellé írták ki. Most már egész más a hangulat.

– Mekkora szakasz van még hátra a fejtésből, mit igérnek a következő száz méterek?

– A körlet vezetői szerint a telepviszonyok további javulása várható, így bízhatunk abban, hogy a jelenlegi termelési ütemet tartani tudjuk. Úgy tervezik, hogy 1,8 méter előrehaladással jövő év harmadik negyedévében befejezzük a fejtést.

Azt hiszem nagyon fontos, hogy mi jól teljesítsünk, mert ezzel a gépi egységgel termeljük ki az üzemi összkészlet több mint negyven százalékát. Ennek megfelelően a decemberi eredményünkkel jelentősen hozzájárulhatunk az üzemi termelési terv teljesítéséhez.

*

A Révész brigád meghívására 18-án Kapolyi László ipari miniszter, Mérei Emil vezérigazgató és dr. Gábor János pbtitkár kíséretében Pécs-Bányaüzembe látogatott és bányajárás során a gépesített fejtési egységgel ismerkedett. Ezt követően rövid találkozón vett részt, amelyen a brigád tagjaival és az üzem vezetőivel az MVD fejtési egység eddigi eredményeiről, a gondokról és a gépesítés további lehetőségeiről beszélgetett.

Varga József

Termelés

Első a Külfejtési Üzem

Jól alakult az ünnep előtti termelés a Mecseki Szénbányáknál. Elsősorban a hatékony hétvégi munka eredményeként, december 1. és 22. között a vállalat 122,6 százalékra teljesítette időarányos feladatát. Ezzel mintegy 39 411 tonna többletet ért el. Örvendetes, hogy a korábbi hónapokhoz viszonyítva a hétköznapi termelés hatékonysága is javult. Különösen kiemelkedő Külfejtés és az Északi Bányaüzem teljesítése. Ez a két egység egész éven át meghatározó mértékben járult hozzá a vállalati tervek teljesítéséhez. A komlói aknák közül is csak Béta maradt a 100 százalék alatt. Itt elsősorban az öngyulladásveszély elhárítása vont el nagyon sok műszakot a termeléstől. Csaknem valamennyi bányaüzemnél gondot jelent viszont a szén gyenge minősége, amely egyre nehezebbé teszi, hogy a vállalat eleget tehessen a lakossági szénigények kielégítésének.

Az üzemek sorrendje az alábbiak szerint alakult:

Üzem	százalék	tonna
1. Külfejtés	142,3	+11 643
2. Északi Bü.	130,6	+ 2 808
3. Komló Bü.	120,1	+17 240
1. Zobák	137,0	+10 109
2. Kossuth	125,2	+10 052
3. Béta	84,2	— 292
4. Pécs Bü.	117,0	+ 4 567
5. Vasas Bü.	114,6	+ 3 383
Tanbánya	86,9	— 230
Brikettüzem	158,5	+10 404

A baranyai–pécsi munkásmozgalom története I-II. kötet

1985 tavaszán jelent meg a Baranya Monográfia Sorozat keretében „A baranyai–pécsi munkásmozgalom története 1867–1944" (I–II. k. Szerk.: Szita László). A sorozatban e témakörben napvilágot látott már a „Válogatott dokumentumok a baranyai–pécsi munkásmozgalom történetéhez" I–III. k., „A népi demokrácia kezdeti időszakának dokumentumai Baranyában" c. forráskiadvány.

A tanulmánykötet szerzői (I. kötet: Szita László, Dénes Béla, Gungl Ferenc; II. kötet: Szita László, Szüts Emil) nagy feladatot vállaltak. A baranyai–pécsi munkásság életéről, mozgalmairól már publikált cikkek, tanulmányok után a témáról ez az első rendszerezett, összefoglaló mű.

E folyamat pontos, alapos bemutatásával kezdődik az I. fejezet. A technika új vívmányai – a villanyáram és az általa hajtott gépek – forradalmi változást jelentettek. A szerző részletesen vizsgálja a különböző üzemek, gyárak alapításának, fejlődésének történetét. Baranya legjelentősebb ipari létesítménye már a XIX. sz. második felében is a bánya volt. Az osztrák tőkéjű Duna-gőzhajózási Társaság (DGT) technikai színvonal tekintetében valamennyi pécsi nagy- és középüzemet két évtizeddel megelőzött. Ez a vállalat foglalkoztatta a legtöbb dolgozót. Valamennyi iparágra, szakmára és vállalatra kiterjedő táblázat mutatja ezt (I. k. 19. old.).

Korszakokra bontva foglalkoznak a szerzők Pécs–Baranya munkásmozgalmával. A szocialista mozgalom kezdeteire (1867–1890) a munkásegyletek szervezése volt a jellemző.

A pécsi munkásság szakegyleti szervezkedésének első sikerei az 1870-es években jelentkeztek. Az „Általános Munkás Egylet Pécsi Fiókja" életében nagyon lényeges szerepet játszottak a Tettyén rendezett politikai felvilágosító előadások, gyűlések.

A szerző „A szakmai egyletek a 70-es években" c. részben bemutatja a nyomdászok, cipészek, vasmunkások, ácsipari, építőipari munkások és bányászok egyleteit.

Az I. kötetnek, amely 1921-ig, a szerb megszállás megszűnéséig tárgyalja az eseményeket, fontos része az „Agrárszocializmus Baranyában 1890–1914" c. fejezet.

A háború elleni spontán megnyilatkozás nagyszerű példája volt az 1918-as pécsi katona–bányász felkelés. 1918/1919 forradalmi lendülete Pécs–Baranyában korlátozottan érvényesülhetett. A megye területének jelentős része Pécs városával együtt, 1918. novemberétől 1921. augusztus 20-ig szerb katonai megszállás alatt volt. E fejezet jól világít rá arra a folyamatra, hogy miként léptek fel a haladó polgári és baloldali erők a szerb annexió ellen, hogyan fordultak viszont szembe a Tanácsköztársaság megdöntése után hatalomra került magyarországi ellenforradalmi rendszerrel.

A II. kötet az 1921-től 1944-ig terjedő időszak eseményeit tárgyalja. A 20-as évek elején a nemzetközi és hazai forradalmi hullám átmeneti apályának megfelelően a pécs–baranyai baloldali erők befolyása is csökkent. A szociáldemokrata pártban a jobboldali vezetők kerültek pozíciókba. A korábbi munkásvezetők jelentős része emigrációba kényszerült.

A bethleni konszolidáció időszakának gazdasági, pénzügyi helyzetének elemzése után a III. fejezet az MSZDP pécsi szervezetének harcát ismerteti a szakszervezetek megerősítéséért, a munkanélküliség felszámolásáért.

A szerző a 20-as évek végének kommunista szervezkedését is tárgyalja. A kommunista sejtek elsősorban a bánya- és az építőipari munkásság között épültek ki, találtak támogatásra.

1930. szeptember 1-nek pécsi eseményeiről, valamint az 1934, 1937-es sztrájkról, azok előzményeiről és következményeiről külön-külön beszél a szerző. A második világháború éveiben megnehezült körülményei között is hallat magáról a munkásmozgalom.

Összegezve az elmondottakat: a fejezetek átfogó képet rajzolnak háromnegyed évszázad munkásmozgalmáról Pécs–Baranyában. Valamennyi fejezet alapos levéltári kutatómunkán alapul. Bő jegyzetapparátus kapcsolódik mindegyikhez, megkönnyítve a kutatók és az érdeklődő olvasó tájékoztatását a témában.

Külön dicséret illeti Borsy Károlyt a tipográfiáért és a jól elhelyezett, nagy számú fényképillusztrációért.

Huszár Zoltán

A népfrontmozgalom lehetőségei megnőttek

Egy küldött a kongresszusról

A Hazafias Népfront VIII. kongresszusa mérföldkövet jelent a népfrontmozgalom számára. A nyílt, lényegretörő viták, elemzések alapos értékelést adtak az eddigi munkáról és a további tennivalókra is felhívták a figyelmet. A feladatok megfogalmazása után a megvalósítás következik. A küldöttek a kapott útravalóval sokat segíthetnek a saját lakóterületük népfrontmozgalmának a tartalmasabbá tételében. Baranya megye egyik küldötteként vesz részt Vasas Bányaüzem csapatvezető vájára, Horváth Endre, aki fiatal kora ellenére nagy mozgalmi tapasztalattal rendelkezik, több mint 15 év óta vesz részt a népfrontmunkában, 1972-től tagja a HNF Országos Elnökségének. A testületben felszólalásaival már többször is hangot adott a Vasas II. területi és a meszesi gondoknak. A VIII. kongresszus Horváth Endrét a munkások képviseletében az elnökségbe is beválasztotta. A bányaüzemnél 1965-től dolgozik föld alatti beosztásban.

– A népfronttal még üzemi KISZ-titkárként kerültem közelebbi kapcsolatba. Abban az időben a mozgalom Vasas II-n a mozgalom vezetőivel gyakran vállaltunk közös munkaakciókat, rendezvényeket. Az így szerzett tapasztalatok nagy segítséget adtak nekem a munkámhoz.

– Ha összeveti a 10–15 évvel ezelőtti népfrontmozgalmat, lényegét, miben lát különbséget?

– Jelentős változásként értékelem, hogy míg korábban az idősebb népfrontvezetők nehezen fogadták el az utánpótlást, illetve a fiatalok kezdeményezéseit. Ma már egyre világosabbá válik a régi népfrontosok számára is, hogy megújhodást, lendületet elsősorban a fiatalabb generációk bevonásával adhatunk a mozgalomnak. Ugyanakkor, részben a társadalomban bekövetkezett változások, illetve a megnövekedett gazdasági gondok hatására megnőtt a népfront tekintélye, szerepe.

– Ezek a tényezők a kongresszuson is megfogalmazódtak?

– Ha nem is ennyire konkrétan, de egyértelművé tette számomra a tanácskozás, hogy egy nagyon fontos szakasza zárult le a mozgalomnak. Végre eljutottunk oda, hogy a népfront valóban a széles néptömegekre épül, amelyben minden társadalmi réteg képviselteti magát. Bár úgy érzem, a munkásság még mindig nem kapja meg azt a szerepet a mozgalomban, mint amilyet elvárnak. Erre bizonyságot a kongresszuson is tapasztaltam. Sokkal kevesebb munkásküldött kapott szót, mint amekkora létszámot képviselünk a társadalomban. Persze úgy látom, erre a népfront vezetői is odafigyeltek, mert Pozsgai elvtárs a munkásküldöttek részére rendezett fogadáson egyértelműen megfogalmazta azt az igényt, hogy világosabbá és határozottabbá kell tenni a munkások szerepét a mozgalomban. Ennek a célnak a segítése érdekében be kell vonni az üzemeket, a vállalatokat is a lakóterületi munkába és konkrét feladatot kell meghatározni a számukra. A munkásság szerepének a növelése érdekében nekünk munkásaktivistáknak nagyon sok tennivalónk lesz a jövőben. A kongresszus elsősorban azt jelölte meg nagyobb eredménynek, hogy sikerült az érdekeket közös nevezőre hozni. Azzal, hogy létrejött a teljes egység, megteremtettük a lehetőséget a mozgalom további kiszélesítéséhez.

– Mely feladatok jelentik a mozgalom alapvető tennivalóit?

– A kongresszus nagyon egyértelműen fogalmazta meg, hogy legfontosabb feladatunk a gazdasági építőmunka segítése, ugyanakkor valamennyi réteggel meg kell teremteni az együttdolgozás feltételeit a társadalmi és kulturális célok megvalósítása érdekében. A jelenlegi társadalmi helyzetünk is indokolja, hogy a mozgalom az eddiginél is határozottabban vegyen részt a települések gondjainak megoldásában.

– Milyen lehetősége van arra, hogy a kongresszusi tapasztalatokat továbbadja, mely fórumokon kap erre lehetőséget?

– Nehéz a kérdésre válaszolni, mert hivatalosan egyetlen megyei vagy városi népfrontbizottságnak sem vagyok a tagja, de meghívottként mindenkor elmondhatom a véleményemet, a javaslataimat... Itt az üzemnél is igyekszem mindazt tudatosítani a dolgozókkal, amely segíti a mozgalmat.

V. J.

AJÁNLATAINK

Felnőtteknek

Közelegnek az ünnepek, melyeket mindenki szerettei körében tölt. A szabadnapok azonban a karácsonyfa körül eltöltött szép órákon kívül közös programokra is alkalmat adnak. Nézzük először, mit kínál erre az időszakra a Pécsi Nemzeti Színház!

Már több évada műsoron levő darab a Cigánykerék című kétrészes musical. Ezt láthatjuk most 25-én, szerdán 15 és 19 órai kezdettel. Másnap, 26-án, csütörtökön és 28-án szombaton ugyancsak ezekben a kezdési időpontokban Kálmán Imre nagyoperettjét, a Bajadért tűzik műsorra. (Az előadást e hónapban még 31-én, kedden bemutatják, de akkor csak egy alkalommal, 19 órától).

Csajkovszkij: Diótörő — balett két felvonásban. Ez már a 27-re, péntekre ajánlott program, a kezdés időpontja 16 óra. S két másik hosszabb ideje nagy sikerrel játszott darab: a hagyományokhoz híven a Mecsek cukrászdában kerül bemutatásra 28-án, szombaton 22 órától Scserbakov „Nem bánok semmit sem..." című, Edith Piafról szóló műve. 29-én, vasárnap 19 órakor a Pécsi Nemzeti Színházban láthatjuk az eddig már szintén sok tapsot learatott zenés vígjátékot, A kaktusz virágát.

Mivel a színházi előadások általában este kezdődnek, néhány ajánlat a nap többi részére. Még január 5-ig látható a Pécsi Galériában Horváth Olivér festőművész kiállítása, s január 19-ig a Kisgalériában Bachmann Gábor és Vida Judit bemutatkozása. Várják a látogatókat a múzeumok, s a Mecseki Kultúrpark. Ha még nem vittük el gyermekeinket a közelmúltban megnyílt Akvárium-Terráriumba, az ünnepek adta pihenőidőben ezt is megtehetjük.

Gyerekeknek

Ilyenkor aztán nem mondjátok, hogy nem jó iskolásnak lenni! Hiszen csak ezt a pár hónapot kellett kibírni, s máris itt a szünet... Biztosak vagyunk benne, hogy unatkozni nem lesz időtök, de azért figyelmetekbe ajánlunk néhány nektek szóló programot a mozik, a színház műsorából.

A pécsi gyerekek a Csizmás kandúr című japán mesefilmet 24-én, kedden és 25-én, szerdán 15 órától láthatják a Park moziban. Hamupipőke történetét is ezen a két napon nézhetik meg, de a Kossuth filmszínházban — 10, 12, 14 és 16 órától. Aki pedig arra kíváncsi, mi történik Sünivel a ködben, az a Nevelési Központba menjen, szintén 24—25-én, hiszen 14 és 16 órai kezdettel itt vetítik ezt a mesesorozatot.

Ki ne ismerné, vagy ne hallott volna Lewis Carroll meseregényéről, melynek címe — ugye, tudjátok — Alice Csodaországban. A csodák világában játszódó történetet a Pécsi Nemzeti Színház előadásában 28-án, szombaton délelőtt 10 órától láthatjátok az Úttörőházban.

Újra mozi: 29-én, vasárnap 10 órai kezdettel a Kossuth moziban az Óz, a csodák csodája című amerikai, az Ifjúsági Házban 15 órától a Gyerekrablás a Palánk utcában című magyar filmet vetítik. És a Nevelési Központban 14 órától pereg a Holnemvolt című mesesorozat.

A komlói gyerekek 24-én, kedden 16 órai kezdettel Veronikával és bűvös zsákjával ismerkedhetnek meg. A színes román mesefilmet a Zrínyi mozi tűzi műsorára. Ugyanitt látható azonos kezdési időponttal, 26-tól 29-ig a Süsü, a sárkány című, magyar, s 30-án, hétfőn az Óz, a csodák csodája című amerikai film.

Pár sorban

– **Nyílt asztalitenisz-bajnokságot** rendeznek 27-én, pénteken 10 órától a pécsi Úttörőházban. Nevezni a helyszínen lehet.

– **Sok meglepetéssel fűszerezett** óévbúcsúztató szuper diszkóra kerül sor 28-án, szombaton 18 órai kezdettel az Apáczai Nevelési Központban. E napon ugyanitt 17 órától a „Beszélgetések a válásról" rendezvénysorozat keretében Rácz Lajos pszichológus tart előadást az újrakezdés problémáiról.

Fáklya-ismertető

A Fáklya beszámol az elektromos szupervezeték építéséről. E vezeték révén bőségesebb lesz az ország fontosabb iparvidékeinek energiaellátása.

A Hajózni szükséges című cikk arról szól, hogy az egész évi egyenletes ellátás biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a téli hajózást is a két nagy északi kikötőváros, Murmanszk és Dugyinka között.

A Tudomány, technika rovatban érdekes írást olvashatnak egy szovjet kutatóorvos kísérleteiről, melyeknek eredményeképpen megállapítást nyert, hogy a terhesség alatt szedett nyugtatók és altatók maradandó, csak felnőtt korban észlelhető károsodást okoznak a szervezet neuroendokrin rendszerében.

Száz éve nyílt meg a Volga-parti Szaratovban Oroszország első nyilvános szépművészeti múzeuma, amit a helybeliek előszeretettel neveznek Volga-parti Ermitázsnak. A múzeum alapítását megelőző vitákról, az azóta is gyarapodó gyűjteményről és a sikeres külföldi bemutatkozásokról szól a reprodukciókkal gazdagon illusztrált Volga-parti Ermitázs című cikk.

Az operaműfaj válságának cáfolata a moszkvai Zenés Kamaraszínház által bemutatott darabok sikere. Az általában ismeretlen vagy kevéssé ismert darabokat bemutató társulatról szól az Operák modern felfogásban című cikk. A Kolomenszkoje kupolái című cikk eredeti szabadtéri múzeumba kalauzolja el az olvasókat. Az ország különböző tájairól származó épületek és lakásbelsők a régmúlt életmódra emlékeztetnek.

Az emlékezés jóérzéssel töltheti el

Újpetre neve az ősi Petre, Péter névből keletkezett, majd a török időkben lakosságának nemzetisége főként szerb lehetett, mert így ragadt hozzá a „rác" jelző, de mivel ez a jellegzetessége eltűnt, 1933-ban a falu nevét Rácpetréről Újpetrére változtatták.

Dr. Mammel Ede még Rácpetrén született:

— Más falunak van valami régi vára, vagy a várból valami rommaradványa, egy ódon temploma, egy híres kastélya, netán valami szép arborétuma, kirándulóhelye, amivel az odatévedettnek, vagy az átutazó turistának a falubeli eldicsekedhet legalább egy képeslap erejéig. De Újpetrén még egy képeslapnyit sem tud felmutatni senki... A faluból „nevezetes" emberek, főként orvosok kerültek ki, mint a Miklós Ferenc például, aki Erdligeten főorvos és persze — mosolyodik el — a „hírességek" közé kezdenek már sorolni engem is, mint olyat, akiről az újságok ilyen címmel írtak: „Harminc évig volt vezető könyvelő" — és akit Mérei Emil, a Mecseki Szénbányák vezérigazgatója bensőséges ünnepség keretében búcsúztatott nyugdíjba vonulása alkalmával, 1983 nyarán.

E szavak után, mint valami életszakasz után tett vessző, pillanatnyi csönd állt be, — ok arra, hogy egy pécsi Petőfi utcai ház második emeleti lakásában a remek koloniálbútorok között ülve, némi muskotályos borral „meggyantázzuk" hangszalagjainkat.

— Úgy látszik, valóban elég nagy „hősi tettnek" számít, ha valaki harminc éven át vezető könyvelő tudott lenni, hisz az újságcím is ezt hangsúlyozta... Mert milyen korban is éltem én? Milyen adottságokkal tudtam helytállni? Falumat még a vasút is messze elkerüli, egyetlen útja van, amelyik Pécs—Villány—Siklós és Mohács felé vezetve, összeköti a világgal, s ténylegesen földrajzilag is körülbelül csak idáig nyúlt a mi világunk. Ketten voltunk testvérek. Apám néhány holdon gazdálkodott, s bizony nehezen nevelhettek, mert amikor már a hatodik elemi osztályt elvégeztem, s mivel mondták, a gyerek jóeszű, apám rászánta magát, s beadott albérletes-kosztos diáknak Pécsre, a gimnáziumba. Húszéves koromig, érettségiig, itt tanultam. Első és legnagyobb utam, e pécsi út után a katonaévek és a három évnél több hadifogság következett.

Hazajövetkor a magyar határnál a volt táborparancsnokom felajánlotta: szívesen ad olyan írást, amivel itthon „nagy" ember lehetek. Megköszöntem. Remélem — mondtam —, protekció nélkül is meg fogom állni a helyem! Aztán Pécsett a Kokszműveknél kaptam állást. „Stangás" lettem, azaz a felülről jövő izzó szenet gyömöszöltem a kemencébe, hogy így kokszolódhasson... 49-ben már a Csepel Nemzeti Vállalat főkönyvelőjeként dolgoztam Pécsett, majd 53-tól 55-ig Komlón, az Építőipari Vállalat pénzügyi és számviteli osztályát vezettem. Kökönyös, Kenderföld lakóházait ekkor építettük. 54-ben a Szénbánya Vállalat „Pécsi Szénbányászati Tröszt" lett, én pedig 1955. február 5-én Szabolcs Bányaüzemhez kerültem, és vezető könyvelőként tevékenykedtem tizenhét éven keresztül. Akkor háromezer-háromszáz ember dolgozott itt. Ugyancsak nehéz korszak volt ez! A bányaüzem gazdasági életének megszervezése a hitel- és pénzügyek lebonyolítása az egyes részlegek költségfelhasználása nem csekély gondot igényeit. Ebben az időben épült István II-es akna. Az első kapavágástól az üzembe helyezésig, a tizenhét év alatt öt üzemvezető és hét főmérnök váltotta egymást. E számok a munka nehézségi fokát is érzékeltetik. Közben a Népi Ellenőrzési Bizottság munkájába is bekapcsolódtam. Ebben az időben iratkoztam be az egyetemre és doktoráltam állam- és jogtudományból. Pécsbánya és Szabolcs-üzem egyesítésekor, 1971-ben új feladatot kaptam. A Gépkocsi Üzem vezető könyvelőjeként munkálkodtam tovább. 1977-ben új módszereket felvető, később meg is valósult gondolatokat tartalmazó könyvecskét írtam „A szénönköltség tervezése és a gazdálkodás jövőbeni feladatai" címmel, 78-ban pedig Deák Lászlóval, a Vasas Bányaüzem vezető könyvelőjével együtt nagyobb tanulmányt készítettem „Javaslatok a tervezőmunka javítására; éves tervkészítés különféle problémái, ezen belül a szénönköltség tervezése címmel.

Az emlékezés jóérzéssel töltheti el Mammel Edét; megállta helyét! Ma is több szállal kötődik a bányához, mégis legnagyobb öröm számára a két unokával való foglalatoskodás. Így gyermekorvos lányáéknak gondtalanabb hátteret biztosít.

Harcos Ottó

A mindennapok tartalmassá tétele

Év végi beszélgetés Morber Jánossal, Komló Város Tanácsa elnökével

— Mi az az öt dolog, amivel leginkább jellemezhetné a mai Komlót?

— Komló a szocializmus szülötte — bányaváros. Történelmi múltja nincs, de annál szebb jövője. Az ország különböző területeiről idetelepült emberek ma már magukénak érzik a várost, s érzékenyen reagálnak minden változásra, a fejlesztési elképzelésekre. Másodszor, — az országossá vált kiskertmozgalom is Komlóról indult. Részben ennek is köszönhető, hogy városunkban nincs zöldség- és gyümölcsellátási gond. Harmadszor, — a jelenleg is folyó gyors lakásépítési ütemnek köszönhetően, más városoktól eltérően, nálunk mérsékeltebbek a lakásproblémák. Negyedszer, — úgy érzem, hogy Komlón minden szakember megfelelő munkahelyet talál, nincsenek elhelyezkedési nehézségek. Ötödször, — de egyáltalán nem utolsósorban jellemző városunkra annak zenei élete. Kevés város dicsekedhet ilyen kóruskultúrával, mint a mienk.

— Mi az, amire a legkevésbé büszke Komló Város Tanácsának elnöke, ha a városról kérdezik?

— ..., hogy megoldatlan a város vízellátása, hogy megoldatlan a szennyvíztisztítás, hiszen a szennyvíz 60 százaléka ma még tisztítás nélkül folyik az élő vizekbe..., hogy még áll a Szállásfalu és a Sportvölgy, és ott még emberek laknak..., hogy az új sikondai városrészen ellátási gondokkal küszködünk. Nem alakult ki az üzlethálózat, hiányzik a bölcsőde és az óvoda..., hogy egyes általános iskolákban még két műszakban tanítanak...

— Már többször elhangzott, mi is leírtuk, hogy a következő öt esztendő nem a látványos városfejlesztés időszaka lesz, hanem a város további fejlődése szempontjából nélkülözhetetlen infrastrukturális alapokat kell végre megteremteni. Úgy tűnik, hogy ma már egyszerre több vasat is a tűzben kell tartani. Melyik közülük a legmelegebb, s melyik az, amelyikre várhatóan a következő években sem jut energia?

— Olyan alapvető ellátási gondokat kell megoldani, mint például az ivóvíz, a szennyvíztisztítás, a hőerőmű fejlesztése, és folytatni kell a lakásépítést. Ezekhez meg kell teremteni a pénzügyi feltételeket is. Ugyanakkor szinten kell tartani a kereskedelem és a szolgáltatások színvonalát, javítani kell az egészségügyi ellátást. Ez elsősorban a kórház felújítását jelenti, melyet a VII. ötéves tervben el kell végezni. Kevesebb lesz a pénz az oktatási és a kulturális intézmények fejlesztésére. Így nem épül a sikondai városrészben oktatási, kulturális központ, várhatóan nem tudunk előrelépni a régi intézmények felújítása és korszerűsítése terén és a városi könyvtár építésével, a VII. ötéves tervben sem foglalkozhatunk.

— Komló a fiatalok városa. Vajon megtalálják-e a fiatalok Komlón jövőre is a számításukat?

— A jelenlegi iparszerkezet a komlói fiataloknak sokoldalú munkalehetőséget biztosít. Kedvezően alakulnak a fiatalok lakáshoz jutásának feltételei, biztosított a gyermekek beiskolázása, tehát úgy gondolom, hogy a fiatalok megtalálhatják Komlón számításukat. A Színház- és Hangversenyterem, a sportcsarnok és a sikondai üdülőtelep a fiatalok mindennapjainak tartalmasabbá tételére is jó lehetőséget teremt.

— Frázis, hogy az emberek január 1-ével új életet kezdenek. Az év végén tett fogadalmakból január 2-ára aztán alig marad valami. Új életet kezd-e a város 1986. január 1-én?

— 1986. január 2. a város életében sem jelenti új élet kezdetét, csak a már eddig is ismert feladatok, célkitűzések megvalósításának egy újabb állomását.

— Ön szerint mi az az öt dolog, ami Komlót várhatóan öt év múlva a leginkább jellemezheti?

— Bízunk abban, hogy megoldódnak a víz-, a szennyvíztisztítás és a távfűtés fejlesztési elképzelései, hogy mind mennyiségi, mind minőségi értelemben fejlődik a lakásépítés, hogy javul a lakosság ellátása Komlón. Bízom benne, hogy a lakosság életszínvonala — stagnálás helyett —, az elkövetkező években újból emelkedni fog. Most 1985. végén is szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, akik sokat tettek a város fejlesztéséért, az új létesítmények létrehozásáért, illetve a meglévők karbantartásáért, és ápolásáért. Köszönöm a segítőszándékú észrevételeket, bírálatokat, elismeréseket, amit év közben kaptunk a várost szerető lakosságtól. Kívánok minden komlói állampolgárnak boldog új esztendőt!

Ferling József

Alapvető feladat: a megelőzés

Egyéni és közösségi problémák

A Mázaszászvár, illetve a nagyközség közigazgatási területéhez tartozó településeken végzett gyámügyi munkát, illetve a bűnelkövetés megelőzésével kapcsolatos tevékenységet értékelte a december 18-án megtartott ülésén a Mázaszászvár Nagyközség Közös Tanácsának végrehajtó bizottsága. A testület megállapította, hogy az utóbbi egy-két évben a fiatalkorúak bűnözése stagnál, viszont a kiskorúak körében növekvő tendenciát mutat. A helyzet kedvezőtlen alakulását mindenekelőtt a családi közösségekben tapasztalható problémáknak tulajdonítja. Egyértelmű összefüggést állapított meg a családi nevelés tartalma és a gyerekek magatartása között. Ennek megfelelően alapvető feladatként jelöli meg a megelőzéssel kapcsolatos tevékenység elmélyítését, illetve a családokkal való fokozottabb törődést. Súlyos problémaként vetették fel a testület tagjai, hogy az állami gondozottak között nincs lehetőség differenciálásra, így gyakran előfordul, hogy az intézetbe került gyerekek a többiek hatására rosszabb tulajdonságokat vesznek fel, mint amiért intézetbe kerültek. Ezért a testület tagjai kiemelt jelentőséget tulajdonítanak a megelőzésnek. Ennek érdekében szükségesnek tartják a tanácsi szervek és a rendőrség, valamint a gyámügyi szervek kapcsolatának az erősítését. Jelentős szerepet kell vállalniok ebből a feladatból a munkahelyeknek is azzal, hogy nagyobb figyelemmel kísérik dolgozóik családi körülményeit és több segítséget adnak a problémák megoldásához.

A testület ugyancsak megoldásra váró gondként vetette fel az alkohol elvonókúrára beutalás elhúzódását. Előfordul, hogy amíg az ügyintézés folyik — ez esetenként fél évet is igénybe vesz — a beutalt tönkreteszi a családját.

A végrehajtó bizottság határozatában utasította a szakigazgatási szerv vezetőjét, hogy a megelőző tevékenység hatékonyabbá tétele érdekében a munkáltatókat is vonja a családgondozás feladatába, illetve a közveszélyes munkakerülés, az alkoholizmus visszaszorítása érdekében alakítsanak ki még szorosabb kapcsolatot a rendőri szervekkel.

A testület ezt követően az 1985. évi pénzmaradványok felosztásáról döntött.

Képviselői fogadóóra Komlón

.... határozatlanul, tétova mozdulattal nyitják be az ajtót. Bátortalanul foglalnak helyet, s legtöbbször nem tudják, hogy honnan is kezdjék. Papirosokat szorongatnak, egyéni, közösségi, vagy munkahelyi problémák hordalékait, s félénken fogalmazgatják a kéréseiket. Van, aki csak jó szóra, tanácsra, más megoldásra vár. Vajon miért keresik fel apró-cseprő és nagy problémáikkal a képviselőt, amikor szinte valamennyi megoldására megtalálhatók lennének helyben az illetékes szervek, intézmények is? Hiszen a képviselő is csak azt teheti, hogy felvállalja a hozzáforduló választópolgárok ügyét, felkeresi azokat a fórumokat, ahová közvetlenül is fordulhattak volna az emberek. Előtte szélesebbre nyílnak az ajtók? Vagy talán nem működnek megfelelően azok a hivatalok? Nem bíznak bennük az emberek? Számtalan megválaszolatlan kérdés tolakszik elő. A képviselő mindenesetre lehetősége szerint valamennyi panasznak a végére jár. S némelyiket talán a parlamenti folyosón is megemlítheti valakinek...

Mérei Emilt, Komló város és a közvetlen vonzáskörzet országgyűlési képviselőjét a legutóbbi, múlt heti fogadóóráján is rengetegen keresték fel. A kisebb-nagyobb egyéni problémák mellett felszínre kerültek olyan régóta megoldatlan gondok is, mint például a piramis-ház ügye. Itt ugyanis a jogerős bírósági határozat ellenére sem szűnnek az idegtépő problémák. Joggal vetődik fel a kérdés, hogy meddig lehet tűrni, bírni ezt!

Ugyancsak lehetetlen helyzetről számoltak be azok a választópolgárok, akik a közösségi együttélés szabályait megsértő lakótársaik megfékezésére kértek intézkedést. És még lehetne sorolni a fáradtságot, idegeskedést, bánatot, okozó esetek hosszú sorát. De hát miért nem oldódnak meg ezek hamarább, s a képviselő közbenjárása nélkül is akár? Mert bármilyen megtisztelő is lehet számára a bizalom, s bármilyen odaadással is tesz meg mindent azért, hogy elmozduljanak a holtpontról az ügyek, alapjában véve ő más, a választói közösség egészét érintő nagyobb ügyek intézésére is hivatott...

A KISZ kongresszusára készülve

A KISZ XI. kongresszusa előkészítésének feladataira, a KISZ Komló Városi Bizottsága intézkedési tervére vonatkozó előterjesztést vitatta meg december 17-én, évzáró testületi ülésén a KISZ Komló Városi Bizottsága. Az elfogadott intézkedési terv értelmében a KISZ Komló Városi Bizottsága küldöttértekezletet 1986. április 12-én tartják. Ugyancsak legutóbbi ülésén fogadta el a testület a városi küldöttgyűlés dokumentumelőkészítő, jelölést előkészítő és szervező munkacsoportjainak vezetőire és tagjaira tett javaslatot, majd a forradalmi ifjúsági napok alkalmából adományozható Kiváló KISZ Szervezet zászló kitüntetésekre tettek javaslatot.

Társadalmi munkások köszöntése

Társadalmi munkásokat köszöntöttek Komlón, a Városi Tanács épületében, december 17-én. Huszonegyet azon emberek közül, akik számára az emberség nem hangzatos jelszó, hanem hétköznapi tett, akik nélkül bizony elképzelhetetlen lenne a hatékony területi szociális gondozás. A városi tanács hagyományos ünnepségén jelképes pénzjutalmat vehettek át, nélkülözhetetlen munkájuk elismeréseként.

Vöröskereszt-vezetőségi ülés

Táplálkozástudományi felmérés készül

A Magyar Vöröskereszt kiveszi részét a betegségek elleni küzdelemből, szerepet vállalva a megelőző tevékenységben, az egészséges életmódra nevelés terén. 1985-ben kiemelt egészségnevelési feladatuk volt a szűrővizsgálatok támogatása. E munka tapasztalatait összegezte december 16-i ülésén a Komló Városi Vöröskereszt vezetősége.

A szűrések sikeres elvégzése érdekében alapszervezeteik kiemelten foglalkoztak a szervezés, a lebonyolítás feladataival. Felvették a kapcsolatot a szűrést végző orvosokkal, egészségnevelési felelőseik egynapos továbbképzésen vettek részt.

A komlói alapszervezetek közül többen teljesen önállóan kezdeményezték a szűréseket – köztük a mellrákszűrést –, melyeket minden esetben az illetékes orvossal egyeztetve szerveznek. Az előzetes szervező-, agitálómunka után a vöröskeresztesek a lebonyolításban is aktívan részt vállalnak, főleg a kartonok kikeresésében, a szűrésre várók eligazításában segédkeznek.

Sajnálatos tény, hogy onkológiai szűrésre nem jönnek el a nyugdíjasok, s azok a fiatalok, akik még egyszer sem voltak. A szakszolgálat kéri a vöröskereszt-aktivistákat, hogy ezekre a korosztályokra fordítsanak nagyobb figyelmet.

A jövő év első negyedében egy országos táplálkozástudományi felmérés készül, amelynek munkájába a komlói tüdőszűrő állomás is bekapcsolódik. A helyi felmérésbe bevont 800 fő mozgósításában a Vöröskereszt is részt vállal.

SZÜLETÉSNAP

S. M. kiöregedett a fejtésből. Ez a tény egymagában nem sokat árul el róluk, mármint S.-ről és a fejtésről. Habár az idősebb bányászoktól hallani lehet néha, hogy a fejtés olyan viruló fiatal asszonyhoz hasonlatos, aki nemigen éri be öregedő férjével. Érthető, hát, hogy a több évtizedes frigy felbontását közös megegyezéssel tették meg. Ő is cimborái sorsára jutott, igaz viszont, hogy a legtovább ő bírta erővel. Egyszer aztán azt látta, hogy csupa fiatal arc van körülötte. Társai fahordónak vagy fürdősnek szegődtek, kinek hol jutott valamilyen kímélő munkahely, ahol kihúzzák valahogy a nyugdíjig. Mások, köztük néhány jóbarát, már a stiglickertben alusszák nyugodalmas álmukat. Néha elszomorodott ezen, sajnálta az idő előtt eltemetett éveket, ilyenkor az is felötlött benne, hogy a küszöbönálló öregségen kívül nemigen ajándékozták meg egyébbel. Hiába a nagy gyakorlat, a tapasztalat, ha már elfogyott az ember ereje. Nem bírta az iramot a fiatalokkal, félre kellett állnia.

Bővítéshez kérte magát, az öreg bánya reparálgatását szemelte ki magának. Elmehetett volna ugyan könnyebb munkára is, de úgy gondolta, hogy arra még ráér, annyira azért nem öregedett meg. Azt a pár évet a nyugdíjig becsülettel szerette volna végigdolgozni. Jól ismerte a bányát, úgy számított, hogy a jövőben is jól kijönnek a „Vén Fúriával", harmincöt évet éltek le együtt – öttel többet, mint a feleségével –, nem egyszer életveszélyben, már-már kenyértörésig fajuló utálattal egymás iránt. Mi tagadás, nem mindig voltak jóban, nem volt csupa szerelem az élet. Egy régi bányavágat újrairányítását bízták rá, mondván: Egy ilyen munkánál nélkülözhetetlen a nagy tapasztalat.

A dolgok ilyetén változása megnyugtatta S.-t, mondhatni, elégedett volt, csak a felesége nézett rá kutató tekintettel, amikor kezébe adta az elszámolást a tizenötödikei fizetéskor. Ki is fakadt: Mások öregségükre szépen feltornázzák a fizetésüket, te meg ... – mondta, de nem különösebb haraggal. Nem lepte meg az asszony morgolódása: Ezután, majd kevesebbet fogsz élire rakni, amit aztán a gyerekek úgyis elhordanak apránként, volt a válasz és ezzel be is fejezték a vitát.

Szombat reggel volt, amely semmiben sem különbözött a többi naptól, hacsak abban nem, hogy a szokásosnál vidámabban gondolt a kétnapos hétvégére. Hogy az embernek mitől van néha jobb kedve, mint máskor, az sok mindentől függhet. Ezúttal bizonyára közrejátszott ebben az ötvenedik születésnapja is, amelyet a családdal, baráti körben fognak megünnepelni cseresznyeági pincéjükben. Na és a futballrangadó, amely mindig nagy eseménynek számít, és amely nem múlhat el nélküle, lévén tiszteletbeli sportköri tag.

Az aknánál a csatlós sállal tekerte körül a fejét, mintegy felkötötte az állát, fogfájást mímelve S.-nek, aki a kiszállók között várakozott. Fájdalmas képet vágott és mutogatva adta tudtára, hogy mennyire fáj a foga. Csatlós társai mosolyogva tessékelték be a kasba a kiszállókat, várva, hogy mi sül ki a színjátékból, mikor veszi észre S. pufók társuk mókázását. – Vasárnap számítunk rád! Addigra bohóckodd ki magadat – mordult rá beszállás közben, és rácsapott a kobakjára.

Miközben folyt rájuk a víz a tusokból, elszállt róluk az éjszakai műszak fáradtsága, felélénkültek, lármáztak, ugratták egymást, hosszú sor kígyózott, gőzölgő testű puklizókból. Aztán megérkeztek a fejtésbeliek is, feketébbek voltak az átlagosnál, arcukon olajosan fénylett a szénpor. Cigarettára gyújtottak, s vastagon kavargó szénporba kéken tekeredő füstcsíkok vegyültek, kapcabűz és friss szappanillat terjengett. „Hajrá, Bányász!", röppent föl valahonnan: „Elkenik a szátokat, hős bányászok!", volt a válasz. – Fojtsátok vízbe az ürgét! – nevetés, vaskos káromkodás ...

Az asszony már elment a piacra, az asztalon azonban ott volt a reggeli és az újság is, meg egy cédula, az üzenet: „Ha akarsz, gyere elém a piacra." Evés közben átböngészte az újságot, a címlapon a Vénuszról érkezett kép volt látható. Egy darabig elidőzött a témánál, a széttöredezett sziklákat nézegette, a felvétel készülhetett volna akár az üzem palahányóján is: kihalt volt és sivár. Megfordította az újságot: a másnapi Bányász rangadóra döntetlent jósolt az újságíró. „Firkász", mondta ki a szót és félretolta a lapot. Pipára gyújtott, majd benyitott a lánya szobájába. – Szia! – Szia! apu. Anyu azt üzeni, hogy nyergeld meg a Zsigát. – Tudom – mondta Seres. A lány álmosan nyújtózott az ágyban. – Apucikám, a szülinapodra meghívtam Gergőt, meg néhány barátnőmet is. – Nocsak! miben sántikáltok a testőreiddel? – De a kérdésre meg sem várta a feleletet. – Anyád régen elment? – szűrte ki a kérdést a pipája mellett a konyhából. – Nem! – kiáltotta a lány és a következő percben már a zongora hangja hallatszott: „Kötöttem lovamat piros almafához, kötöttem szívemet gyönge violához ..." Seres legkedvesebb dalát játszotta Éva, először szomorúan, fájón-szerelmes felfogásban, aztán dzsesszesen, vidáman, telve bűbájos improvizációkkal. A ház tele volt csivitelő vidámsággal. – Fogadni mernék, hogy ezekután valamilyen nagy kéréssel hozakodsz elő, drága kis művésznő. – Dehogy is, dehogy is ... – mondta a lány a fürdőszobából.

Kényelmesen ballagott le a lépcsőházban, a bejárathoz futtatott rózsalugas alatt babrált a virágok körül. Letört néhány kacsot, megérintette a fürtökben lógó pompás rózsákat. – Mosolyogtok ti is, süt rátok a nap és mosolyogtok, amíg el nem hervadtok. — Hajrá, szénporos lábú gyerekek! – Hallatszott a járda felől. – Nekem egy fradista ne prédikáljon! – mondta régi barátjának, miközben újra tömte pipáját. – Hová, hová cimbora? – Leöblítem a szénport pajtás, azóta kinyitott a kocsma. Gyere, bekapunk valamit — invitálta S.-t –, éppen akarok is veled beszélni. – A piacra megyek az asszony elé. Vett néhány tyúkot, kiviszem őket a szőlőbe. Ebédre úgyis ott lesztek a feleségeddel, aztán délután eldiskurálunk. Különben már most velem jöhetsz, iszunk egy pohár bort a pincében.

– Szóval a piacra mégy, koma? – kérdezte évődve.

– Én modern ember vagyok pajtás, hagyom emancipálódni az asszonyt.

– De kikupálódtál, emancipációnak nevezed a piacra járást. Mondd csak, hol tanultál meg bánni a rózsákkal. Kölyökkorodban a napraforgónál kimerült a virágismereted. Hehe! Most meg tied a legszebb rózsalugas a környéken.

– Hízelegsz kutyaházi. Neked is van a kerti bungaló előtt.

– Csakhogy az én fantáziámat nem az asszony irányítja, hehe. Hol szerezted ezt a jóképű pipát? Hű, az árgyélusát, micsoda gyönyörű faragás! Csak nem te faragtad?

– Emlékszel, egyszer almát loptunk Barcsay kertjéből? A fa alatt találtam egy bicskát. Rézveretű, pirosnyelű volt, acélpengével. Legszebb álmaimban sem láttam hozzá hasonlót. Azzal faragtam – mondta nem titkolt éllel, gyermekkori élményét.

– Hogyne emlékeznék, amikor én láttam meg a fáról elsőnek, de mire lemásztam, már a zsebedben volt és futottál vele, ahogy a lábad bírta.

– Hadd emlékeztesselek, te dinynye, hogy nem azért eredtem futásnak: jött az Albi a sóspuskával. – S., miközben bekászálódott a kocsiba, megpaskolta barátja kopasz fejét és nevetett. – Neked erre jobban kéne emlékezned, pajtikám, vagy talán nem téged talált el a sósgombóc? Pörögtél, mint a facsiga.

– Szegény édesanyám az itatóvályúba ültetett – nevetett most már B. is. Vajon kié lehetett az a szép bicska, talán az Albi lopta el az aggszűz grófkisasszonytól ...

S. és barátja elég gyakran találkoztak, de nemigen beszélgettek közös gyermekkorukról, a faluról, ahol felcseperedtek, most meg egymás szavába vágtak és nem fogytak ki mondókájukból. B. rávette barátját, hogy faragjon neki is egy pipát, és hogy vegye maga mellé társnak a bővítésbe.

– Emlékszel még a lókupecra? – sandított rá azzal a ravasz mosolygással, amelyet S. régről ismert.

– Melyikről beszélsz? – adta az ártatlant.

– Ne tettesd magad, a madarak is csiripelték: S. így, a kupecné úgy ...

– Az az asszony nem tőlem lett úgy. Sajnos – jelentette ki S. már a piac parkolójában, helyet keresgélve a Zsigának. – Az egész csak pletyka volt. Nem mondom, bolondultam érte. Nála szebb asszony nemigen volt a faluban. Legalábbis akkor azt hittem. A férje meg dutyiban volt feketevágásért. Jártam az ablaka alá, míg egyszer megkönyörült rajtam. Kijött a szőlőlugas alá beszélgetni.

– Csak azt ne mondd, hogy beérték egy kis beszélgetéssel – kajánkodott B.

– Meleg nyári este volt, csillagos égbolttal és a hold is világolt, ha jól emlékszem, igen. De én fütyültem akkor az ilyesmire. Aranka tekintetét bámultam, miközben gyámoltalan próbálkozásokkal kísérleteztem, Ő meg kinevetett. „Buta kisfiú" – mondogatta és elhárított mindent bizalmaskodó mozdulatot. Játszott velem.

– És?

– Semmi és. Egyszer aztán ellágyult – mondta, miközben behúzta a kéziféket. – A többit már nem nehéz elképzelned, de nem úgy történt mégsem.

– Ne húzd az idegeimet!

– Gyere, megkeressük S.-nét.

– Aztán mi történt?

– Mondtam már, hogy nem az, amit te elképzeltél.

– Miért, csődöt mondtál? háááhá! – nevetett S. Végignyomakodtak a kofák s a vásárlók között, az alacsony növésű B. a sarkában volt S.-nek és kérdésekkel ostromolta, közben nagyokat rikkantott, nevetett.

– Fölnyaláboltam, aztán lefeküdtünk ...

– Mit csináltál? – került most melléje B., aki rosszul hallotta az utolsó szót.

– Lefeküdtünk.

– Mondtam én. Ott a lugas alatt?

– Dehogy, bevittem a karomon a házba. De alighogy összetapadtunk, kopogtak az ablakon. Nem látta a feleségem, Manci néni? kérdezte egy asszonytól S., aztán visszafordultak, mert pont ellenkező irányban látták az asszonyt.

– Aztán mi volt? – türelmetlenkedett B.

– Egyre erősebben verték az ablakot. Magunkra kapkodtuk a ruháinkat, mindketten azt hittük, hogy megjött a kupec, hogy szabadon engedték. Míg Aranka beengedte az ajtón a jövevényt, én kereket oldottam az ablakon át. Máig sem tudom, hogy ki lehetett az. A kupec jóval később szabadult a börtönből.

Máté elégedetlen volt a történettel, hitte is meg nem is. Kérdezett volna még egyet s mást, ha nem kiabál utánuk Seresné.

Az asszony hozzálátott a szőlőben az ebédfőzésnek, a férfiak meg kirakták az asztalt a székekkel a tetőteraszra. Seresné irányítgatta őket és a pincekulcsot nem adta ki a kezéből, mondván majdha S. mindenkit kihozott kocsival a városból. – Te meg tisztítasz egy kis krumplit, amíg a Marci barátod kocsizik. Nem bánom, ihatsz is majd. – De csak módjával, mert a krumplihámozás nem gyerekjáték – mondta S. nevetve.

S., akinek borgőzös basszusa mindenkit elnémított, ha kieresztette a hangját, most csendesen dalolgatott, mintha egyedül ült volna az asztalnál. Gondolatai szabadon kószáltak valahol a múltba, vagy ki tudja hol jártak.

Időközben az ifjabb S. is megérkezett fiatal feleségével és két baráttal, akik titokzatos képpel nézegették S. bácsit. – Otthonról jövünk – mondta a menye – azt hittük, hogy ott tartják a születésnapot. – Az ifjabb S.-né magyarszakos tanárnő volt a középiskolában, választékosan öltözött, ám mindig szerényen, szépségéből mindig kevesebbet mutatott, mint amennyit a rávetődő tekintet felfedezett rajta. — Te Almási vagy? – kérdezte az egyik fiatalembert S. – A fiú igennel válaszolt, miközben lehajtotta a fejét. – Büszke lehetsz apádra, kitűnő bányász volt. – Az öreg érezte, hogy a menye és a fia tartogat valamit a begyében, „Majd kiböködöd", gondolta. – A híres vagy inkább hírhedt harminckettes vágatot együtt hajtottuk, csak ő a másik szakban volt. Pár nap kellett még, hogy beindíthassuk a fejtést. – Apám sokat mesélt arról a frontfejtésről, akkor még kissrác voltam. – A szénfalból akkora széndarabokat vágott ki a gáznyomás, mint a két öklöm. Azelőtt nem is láttam ilyesmit: féltünk a bányától. Minden elért bennünket: tüzek, sújtólég és iszonyatos gáznyomás ... Mégis mindent átéltünk apáddal ... Csak az infarktusaival nem ... talán én is hibás voltam. Isten tudja. – Nem, S. bácsi, az egész más dolog volt. Anyám elment azzal a pofával. és ...

– Apa, szereztünk vevőt a házra – használta ki az ifjabb S. a pillanatnyi szünetet, hogy a saját dolgára terelje végre a beszélgetést.

– Mit beszélsz össze-vissza! Az a ház nem eladó. Ti kapjátok nászajándékba, de nem adhatod el, amíg élek.

– Milyen ház az, amelyikben nem lakhat az ember? – pityeredett el a menye.

– Miért ne lakhatnál benne galambocskám? Háromszobás, fürdőszobás és minden egyéb. A tetejében a legszebb helyen áll a szülőfalumban.

Mindketten itt születtünk Komlón, itt dolgozunk és itt akarunk élni. Józsi vájár, mihez kezdene ott a maga falujában ... — Emlékműben nem lehet lakni! – vágott közbe az ifjú S. – Apám nem akarja elismerni, hogy senkit sem érdekel ma már a szülőfalujában, hogy mekkora házat bírt építeni ezelőtt húsz évvel, hogy S. M. valaki lett a felszabadulás után, sarokházzal.

– Mi az, hogy emlékmű! Mi az, hogy nem érdekli őket!?

– Hogy lássák, mekkora háza van az egykori szolgagyereknek, a legszebb ... – mondta a fia, de az apja belefojtotta a szót.

– Elég! – csapott az asztalra S. – Nyugodj meg Marcikám, csitította B., megfogta ökölbe ránduló karját. Az asszonyok is előkerültek a kiabálásra, S.-né a két S.-t próbálta csendesíteni.

– Négy éve lakunk albérletben – mondta az ifjabbik – a feleségem nem szülhet, mert a házinéni nem akar gyereket. Az ágyunkban nem fordulhatunk meg, mert minden áthallatszik az üvegajtón ...

– Pontosan így van – szólt közbe S.-né, és amíg nevükön van a ház, nemigen kapnak lakást.

– Összeesküvés? Nyafogás?! Hányszor kapartatott a kedves menyem? Mert először Párizst, Londont akarta látni ...

– Ülj csak le Marcikám és ne heveskedj – kedveskedett a felesége – képes lennél a fiaddal ölre menni, vén bolond. Ezek sajnos tények, amelyekkel szembe kell néznünk.

– Drága apucikám, ne legyél mérges a szülinapodon – bújt hozzá a lánya – ugye nem leszel dühös? Nagyon fontosat szeretnék neked mondani Gergővel. Gergő, hol vagy? Gyere elő, drágám, és kérd meg a kezemet az én kedves szüleimtől. Gergő magas, szakállas bányász volt s széles mosollyal lépett az asztalhoz, s az elképedt Serestől megkérte Éva kezét. – Kedves, drága szüleink – mondták egyszerre –, még ebben a hónapban összeházasodunk. Öt hónap múlva egy „koraszülött" kisunokával ajándékozunk meg benneteket ... Anyu már mindent tud, drága apucikám – mondta Éva kellemes hangján, behízelgően, aminek S. sohasem tudott ellenállni. Elég! Elég! – mondta Seres éneklő hangon.

– Még valamit, Marcikám – vette át a szót S.-né – Máténak eladtuk a házat, kápé fizetett, már csak a szerződést kell aláírnunk ..., ne is próbálj közbeszólni, még nem fejeztem be. Befizettünk a gyerekek nevén két, kétszobás OTP-lakásra. Összesen hat unokát vállaltak és így elengedtek ... S. már nem figyelt a feleségére, sem B.-re, aki kiengesztelésre akarta rábírni. – Kötöttem lovamat piros almafához / kötöttem szívemet gyönge violához ... / – búgott fel Éva gyönyörű alt hangján a dal.

– Úgy érzem, hogy nincs az életemnek folytatása bennetek ...

– Ne haragudj apám, nem akarunk téged bántani – mondta ifjabb S., amikor a házat építettétek, nem kellett a szén a kutyának sem, kétszeres okod is volt rá, hogy ne Komlón építs, de ennek már vége ...

– Lovamat eloldom, mikor a nap felkel ... – énekelte Éva és most már mások is átvették a dallamot.

S. felállt az asztaltól, teletöltött poharakat emeltek a magasba. – Végre nekünk is lesznek unokáink, édesanyám! – Igyunk hát arra az eljövendőre, amiről a fiam beszél és az első unokánkra, aki az esküvő utáni ötödik hónapban „koraszülöttként" jön erre a világra.

– Marci komám, igyunk az emancipációra, amely olyan, de olyan jól működik nálatok – mondta Máté nevetve.

GHERDÁN ILLÉS

Bányamérnökök — hiányok és igények

Egyetemi előkészítő – szervezetten

Várják a jelentkezőket

A magyar bányamérnökképzés kezdetei a koraközépkorra nyúlnak vissza, amikor az ércek kivájásával, osztályozásával, kohósításával, a pénzveréssel és általában az ércek minőségének ellenőrzésével foglalkozók száma nőtt. A munkamegosztás következtében feladataik egyre jobban elkülönültek és az egyszerű megfigyelés már nem volt elégséges a munkák gyors, szakszerű elvégzéséhez. A bányaüzemek és hivatalok meg egy-egy szakértő, a föld titkait ismerő ember mellett kezdetben 4–5 fiatal ismerkedett egy vagy két évig a munkával, majd került önálló beosztásokba. A török kiűzése után a Kárpát-medence nyersanyagait hasznosítani kívánó gazdaságnak egyre több műszaki képzettségű emberre volt szüksége – nemcsak a nagyszabású vízrendezési munkák, de a bányászat körében is. 1735-ben ezért alapították Selmecbányán a Bányatisztképző Iskolát, 1770-től Akadémiát, amelyben – változatos történeti utat bejárva – máig alakultak a tanítás formái, a folyamatos képzést a mai Nehézipari Műszaki Egyetemen a Bányászmérnöki Kar végzi.

A mérnök feladata a gondjaira bízott üzem tervezési, műszaki és emberi irányítása, felelős, hatékony vezetése. Elméleti és gyakorlati kiképzését műszaki egyetemen, főiskolán szerzi meg. E szakma vagy foglalkozás választása egyénenként változó – a családi hagyományok, a magasabb képesítés megszerzésének lehetősége éppúgy közrehat a választásban, mint a nagyobb kereset, a társadalom figyelme és megbecsülése. A következő évtizedekben a mecseki szénbányászat továbbfejlődésének egyik feltétele a bányamérnökök jelenléte a bányaipari feladatok ellátásában. 1986-tól a képzés már új feltételek és formai keretek közt történik. Megszűnik a túlzott szakosítás – újra az egysége, a bányászati tudományokat ötvöző bányamérnökképzés folyik majd. Az új képzési feladatokhoz az egyetem magas szinten folyó oktatómunkája, szervezete minden lehetőséget megad.

A pályaválasztási tájékozódás idején az érettségiző, a Pécsett és Komlón végző fiataloknak tág lehetősége nyílik a bányamérnöki tanulmányok választására. Az egyetem várja a jelentkezőket és ehhez a Mecseki Szénbányák – megfelelő számú jelentkező esetén – szervezett, egyetemi előkészítő tanfolyamot indít. A sikeres felvételi egyben a vállalati ösztöndíj elnyerését is jelenti, amit az új szabályozók már a tanulmányi eredményhez kapcsoltan, magasabb értékre emelték.

A mecseki bányászatban – a változatos földtani körülmények és feltételek miatt – a mérnöki munka mindig a nehéz, de sok sikerrel biztató feladatok közé tartozott. Ebben a munkában részt vállalni igazi mérnöki feladat. A gimnáziumokban és szakközépiskolában érettségizők vagy a már régebben érettségizettek jelentkezésüket a Mecseki Szénbányák oktatási osztályán is jelentsék be, hogy a jelentkezettek számbavétele vel az egyetemi felkészítés időben megkezdődhessék.

K. B.

Elektromos tücsök és léghernyó

Mennyit ér az erkölcsi siker?

Csalódások és álmélkodások egy világkiállítás ürügyén

Nem kis mértékben talán a véletlennek is köszönhető, hogy egyik munkatársunk részt vehetett a fiatal feltalálók világkiállításán, melyet 1985 novemberében a bulgáriai Plovdivban rendeztek meg, az ENSZ égisze alatt. Kéthetes kinttartózkodásának tapasztalatairól az alábbi írásban számol be a Mecseki Bányász olvasóinak.

A megérkezés

– Vidioton, Gonvéd, Pecs, nacionalnaja kommanda – lelkesedett Szófiában egy taxisofőr, aki a repülőtérről a vasútállomásra vitt.

– És a bolgár foci? – kérdeztem közbe, s hazudnék, ha azt mondanám, hogy hátsó gondolatok nélkül.

– Eh, korrupció! – mondta a sofőr, és bosszúsan legyintett. Hát, körülbelül ilyen volt a megérkezés...

Egy kicsi reklám mindenkinek kell

Hogy a magyar pavilonnak sok látogatója lesz, azt már akkor érezni lehetett, amikor Todor Zsivkov, a Bolgár Kommunista Párt főtitkára, az Államtanács elnöke a fődíjat – a 13 tagú nemzetközi zsűri egyhangú döntése alapján – az Evolite sebgyógyító lámpa feltaláló közössége képviselőjének nyújtotta át. A siker, szerencsére nem járt egyedül. A fődíjon kívül még nyolc aranyérmet kaptak a magyar feltalálók, akik összesen 137 találmánnyal jelentek meg a plovdivi kiállítás közönsége előtt. A magyar pavilonban egymást érték a prospektusokra „vadászó" kisiskolások és az egyenruhás vagy jelvényes középiskolások csoportjai, s ha nem is tömegesen, de azért szakmai, üzleti érdeklődő is akadt.

Egy kicsi reklám mindenkinek kell! Így aztán nem csoda, hogy a legnagyobb tumultus szinte mindig a nehezen gyógyuló nyílt sebek és fekélyek gyors kezelésére alkalmas fődíjas termék körül volt. Ez a műszer, a budapesti Kertész Iván, Rózsa Károly, Szegő Péter és Fenyő Márta találmánya az évekig elhúzódó gyógyulás helyett az esetek 70 százalékában gyors sikert ígér. Az NSZK-ban, Svédországban, Angliában, Dániában, Svájcban és hazánkban is eredményesen alkalmazzák, s a fentieken kívül még reumás panaszok, sportsérülések kezelésére, a fájdalomérzet csillapítására is hasznosítható.

A világkiállítás szakmai színvonalát tekintve meglehetősen vegyes volt a kép, mivel néhány ország csak a politikai jelenlét fontosságára ügyelt. Így aztán 73 ország 4210 találmánya között lehetett látni az egészhez képest méltatlan „alkotásokat" is. Míg a magyar pavilonban (az aranyérmekkel való keretgazdálkodás következtében: a 9 az éppen 9) olyan szenzációs találmány is elismerés nélkül maradt, mint például a növények ellenállóképességét fokozó in-vitro eljárás, addig a japánok várva várt attrakciója egy egyébként szellemesen megépített elektromos tücsök volt csupán. A különböző hangú csengők áramkörébe beépített biztosítók segítségével akár a „Boci, boci, tarka"-t is „elcsipelhették" a látogatók. Az USA boszszantóan szűk keresztmetszetű kiállításán mindössze a sötétben olvasható papír jelentett valamelyes szenzációt, de az is csak addig, míg haza nem vitte valaki. A kiállításon persze szép számmal akadtak mindenféle robotok is. Ide sorolható a magyar léghernyó, amely tulajdonképpen csak egy robotépítési lehetőség vázlata, de az NDK pavilonjában már szenzációszámba ment az a masina, amely hat irányban 8–8-féle mozgásra képes, s amely felületbeborítással, festéssel tölti munkaidejét. Néhány nemzeti kiállításon bányagépeket, illetve a bányagépek automatikus vezérlését végző berendezéseket is bemutattak a fiatal alkotók. A csehszlovákok ilyen jellegű automatája – amely 128 különböző jel oda-vissza szállítására alkalmas egyszerű telefonvonalakon – például 10 kilométerről képes ellenőrizni a bányában működő gépeket.

A mongol kiállítók egy kápráztatósan berendezett jurtában tartották meg a sajtótájékoztatót, s miközben ízletes keleti bonbonnal traktálták az újságírókat, elmondták, hogy Mongóliában már régóta nem jurtákban élnek az emberek. Nemzeti kiállításukon fényképekkel illusztrálták a mongol fiatalok által kidolgozott új geológiai kutatási módszereket és feltárási technológiákat, de plovdivi sikereiket inkább a természetes alapanyagokból készített termékeikkel aratták. Aranyérmes lett például a csacargana nevű, vadontermő növényből készített vitaminos italkivonat.

Ahogy egy filmfesztivál zsűrije dolgozik

Soha nem tudtam elképzelni, hogy valójában miként is dolgozik egy nemzetközi filmfesztivál zsűrije. Most, hogy a sors kifürkészhetetlen szeszélye folytán egy ilyen zsűri munkájának magam is részese voltam, már el tudom képzelni, – hogy biztosan nem így.

Mi ugyanis két napon keresztül, hideg moziban néztük reggeltől estig „Az ifjúság és a tudományos-technikai haladás" című nemzetközi rövidfilmfesztivál rosszabbnál rosszabb filmjeit. Ezek amolyan „Deltába való" filmek voltak, de sajnos közülük csak nagyon kevés férne be véleményem szerint a mi Deltánkba. A fesztiválon egyébként angol, bolgár, cseh, francia, kubai, lengyel, NDK, NSZK, román és szovjet filmek mellet két magyar rövidfilm is bemutatásra került. Közülük a „Számítógépközel" című alkotás második díjat kapott, míg a „Szabad játék" című, ugyancsak a számítógépekkel foglalkozó film különdíjban részesült.

Az eredmény persze ennél bonyolultabb körülmények között született. A tíztagú nemzetközi zsűriben ugyanis volt, aki csak bolgárul, volt, aki csak lengyelül, vagy németül tudott. Más oroszul és magyarul, valaki angolul és németül, megint más csehül és bolgárul beszélt. Szóval, a tolmácsoknak is sok szerep jutott. A dologhoz tartozik még, hogy némelyikük bizony érezhetően félreforditotta az elhangzó véleményeket. Hosszas vívódás és magyarázkodás után végül csak „felszállt a füst". Este aztán a közös vacsoránál, tolmácsok nélkül nagyon jól elszórakoztak a zsűri tagjai azon, hogy mindenki csak imitt-amott érti, hogy a másik min nevet...

Vádim és Veszela

Veszelát a filmfesztiválon ismertem meg. Néhány éve még Budapesten tanult, magyar–lengyel szakon szerzett diplomát. Karácsonyra várja első gyermekét. Attól, hogy a szülés miatt kiesik a munkából, nem kell tartania, hiszen nincs munkahelye. Ezt már Vádim, a férje mondta el, aki kint, a Moszkvicsban fagyoskodott, amíg tartott a zsűri értekezlete. Plovdivban ugyanis nem találtak Veszela végzettségének megfelelő munkát. Szó volt arról, hogy Szófiába költöznek, de ott is sok volt a „talán". Vádim egy külkereskedelmi cégnél dolgozik, ezenkívül fordításokat vállal, Veszela meg ha teheti, tolmácskodik. Mint mondták, a magyar szó nagyon jólesett nekik. Nekem meg a gyuvecs, amit náluk ettem, s ami leginkább talán a mi lecsónkhoz hasonlítható.

A feltaláló is ember

Visszatérve a kiállításhoz, a fiatal szakemberek találmányaihoz, újításaihoz: egyáltalán nem mindegy hol, ki, milyen gyorsan, milyen hatékonysággal és mennyiért alkalmazza azokat. Abban mindenki egyetért, hogy nem szabad sokáig pihentetni a jó ötleteket, de a gyakorlat sajnos nem mindig ilyen idegnyugtató. Mert, ha például valahol törvény van arra, hogy a népgazdaságilag jelentős találmányokat 24 hónapon belül be kell vezetni, akkor az a kulcskérdés, hogy mikor döntik el azt, hogy népgazdaságilag mennyire fontos az a „valami". A feltalálók a megmondhatói, hogy sokszor – nem csak nálunk – már eddig a döntésig is több idő telik el.

A feltaláló is ember. Még akkor is, ha néha emberfeletti erővel dolgozik azért, hogy megvalósuljanak az álmai. (Vagy talán éppen ezért?!) Fontos tehát neki, hogy kap-e a családjától megértést, s környezetétől, munkahelyétől, bárkitől valamiféle támogatást. Itt vannak például azok a szovjet fiatalemberek, akik munka után luxusautót barkácsoltak a sufniban. Aztán valahol, valamelyik kiállításon meglátta őket, konstrukciójukat Valaki. Azóta nem csupán korszerű felszerelést kaptak, hanem könnyebben jutnak bemutatkozási lehetőséghez is. S időközben már nyolc másik, hasonlóan házilag készített gépkocsi jelent meg a szovjet utakon.

Szemléltető eszközként is kiválóan alkalmazható a kiállításon bemutatott norvég diakeret, melynek a közepén kialakított, fedéllel ellátott hengeres üregébe akár élő rovarok is elhelyezhetők. A keret így sem vastagabb, mint hagyományos társai.

Mire jó a grafit?

A szovjet pavilonban egyébként igazán érdemes volt alaposan körbepillantani. Nemcsak azért, mert a 684 kiállított találmányból 42 aranyérmet kapott, hanem, mert bőven akadtak közöttük szenzációs megoldások is. Például egy olyan elekromos készülék, melynek segítségével a csontosodási folyamat állapota egyszerű vérvétellel is megállapítható, vagy ugyancsak sokat érdeklődtek – nyugat-európai szakemberek is – a Minszkben készített radiotachométer iránt. A Zsivkova-alapítvány díját egy mikroelektronikus számítógépblokk nyerte el, melyet a Szovjetunióban már nagy sorozatban gyártanak, s amely az iskolai oktatásban kiválóan alkalmazható. De mindezeken kívül látható volt a szovjet kiállításon egyebek mellett még földrengésbiztos építési konstrukció, teher-motorkerékpár, és egy, évi 6 millió tonna kapacitásra tervezett, kohómű makettje is.

Azt már eddig is tudtam, hogy a grafittal nemcsak írni lehet, de mégis meglepett, hogy az egészségügyben is milyen sokrétűen hasznosítható. Az előző években végzett vizsgálatok alapján ma már jó eredménnyel alkalmazzák a Szovjetunióban például csonthiányok pótlására a különböző formájú és méretű grafitelemeket. Ezek a beültetett apró elemek meglehetősen rövid idő alatt pótolják a csontszövet hiányait, s ezért alkalmazzák a fogászatban csakúgy, mint egyes esetekben a platinaprotézisek helyett.

Hétvége

Bolgár ismerőseink szerint Plovdiv az ország legnaposabb városa. Ebből novemberben csak annyi látszott, hogy két héten keresztül csaknem egyfolytában esett az eső. Az időjárással szövetkezett az ismert energiaproblémák ellenére is megdöbbentően sötét közvilágítás, s így az egyébként csodálatos ősi trák főváros szépségei legnagyobbrészt rejtve maradtak a világkiállításon részt vevő külföldiek előtt. Kétségtelen azonban, hogy lenyűgöző volt az is, ami megmutatkozott. A több mint kétezer éves óváros a római kori amfiteátrum, melyben még ma is rendeznek színházi előadásokat és a sajátos hangulatú bevásárlóutca, mely az üzletek csökkentett kivilágítása miatt nem csilloghatott igazán.

Esőben kerestük fel a Plovdivtól délre mintegy 30 kilométerre, a Rodope-hegységben lévő bacskovói kolostort is, amely a kísérőnk szerint a rilai után a legnagyobb Bulgáriában. Ottjártunkkor 15 szerzetes lakott a kolostorban, puritán körülmények között. S bár nem gyújtottunk gyertyát sem családunk, sem barátaink, sem a magunk lelkéért, a visszafelé vezető úton mégis szerencsésen megúsztunk egy szerencsétlenül megkezdett előzést.

A kellemetlen időjárás néha bizony a televízió elé kényszerített, pedig még itthon sem viszem túlzásba az efféle szórakozást. A vasárnap kora esti televíziós magazin, amely a „Vszjákája nyegyelja" („Minden vasárnap") címet viseli, leginkább talán a mi Hétvégénkhez hasonlítható. A nyilvános totósorsolást követően egy igazán érdekes japán sportot, a víz alatti hokit mutatták be a képernyőn, majd néhány dal hangzott el a bolgár slágerlistáról, melyet novemberben az Autóstop című szám vezetett. Ezeken kívül még számtalan riport, tudósítás, és stúdióbeszélgetés színesítette a bolgár tv egyik legnézettebb műsorát.

A kissé hosszúra nyúlt kiállítás (csaknem egy hónapig tartott) végül nemcsak magyar sikerekkel, de rengeteg tanulsággal is zárult. Ezek közül persze az a legfontosabb, hogy a fiatalok alkotó energiájára a világ minden országában számítani kell, számítani lehet.

– A pillanatnyi anyagi sikernél most jobban kellett ez az erkölcsi – mondta az egyik aranyérmes magyar találmány, a napkollektoros kemping vízesblokk egyik feltalálója. A látottak alapján hihető, hogy legalább ennyit minden résztvevőnek biztosított a plovdivi szereplés. S hogy valójában ez mennyit ér? Ez minden bizonnyal csak a leendő üzletkötések, illetve a technológiák bevezetése után lesz lemérhető.

FERLING JÓZSEF

A jugoszláv Bratstvo cég néhány bányagépét, köztük ezt az önjáró hidraulikus támasztóberendezést is bemutatta Plovdivban.

Szakoktatás

Új folyóirat a szakmai nevelés számára

Hagyományok és megújulás

A magyar szakmai nevelés, képzés munkásai részére már a felszabadulás után rövidddel megjelent Iparitanuló-képzés közvetítette azokat a szakmaipedagógiai elveket, ismereteket, amelyek az akkor szerveződő intézményekben dolgozóknak nyújtottak segítséget a szakpedagógia megismeréséhez. A gyakorlati szükségletek, a direkt hatások, a szakpedagógia teljes tapasztalatára épülő tevékenység bemutatása jellemezte a lap munkáját. A Munkaügyi Minisztérium megalakulása (1957) után a lap — változatlan feladattal — de új néven, a Szakmunkásnevelés címmel jelent meg. Tartalmában is megújult, a megalapozott elmélet és a gyakorlat már tudományos értékű kísérletei nyomán kialakított módszeres szakpedagógiai tevékenység — a Pápai Béla vezette szerkesztőbizottság kezében — közvetlen és közvetett irányítást nyújtott az egyre bővülő szakmunkásképzésben dolgozóknak. A Szakmunkásnevelés már a szakpedagógia tudományos elemeit, a vezetőképzés és a rendszerelvű szakpedagógia új vonásait is közvetítette olvasóihoz, akiknek kapcsolata dr. Ujlaki György főszerkesztővel és a lap főmunkatársával, Lothringer Lászlónéval a mindennapok dialektikus pedagógiai kapcsolataiban az iskolákban érvényesülő pedagógiai tevékenység gazdagodásában jelentkezett és hatott eredményesen. Munkájuk nagyban hozzájárult a változó követelmények elé állított képzés átmeneteinek gyakorlatias és célszerű, de a pedagógiai szakszerűség igényeinek megfelelő alakulására.

Az időközben megjelenő Középfokú Szakoktatás című kiadvánnyal együtt 1975-ig két lap szolgálta a szakképzést. 1975-ben a Középfokú Szakoktatás megszűnt és a Szakmunkásnevelés igyekezett átvállalni a középiskolai szakoktatás feladatait is.

A Művelődési Minisztérium 1983. évben tartott revíziós területi értekezletén született döntés egy speciális szakpedagógiai kiadványra. Az Oktatási Törvényben is megfogalmazottak alapján az új kiadvány a Szakoktatás címet kapta. Feladata az, hogy az egész középfokú szakképzést átfogja — szakiskolák, szakmunkásképzők, szakközépiskolák, műszaki középiskolák és technikumok — ezzel a folyóiraton keresztül az igazgatás és a szakpedagógiai irányítás, a nevelés integráltsága érvényesül majd.

Új laptársunknak, a Szakoktatásnak, amelynek az Országos Pedagógiai Intézet Szakképzési Igazgatósága a fenntartója és szakmai-pedagógiai gondozója, első szerkesztőbizottsági ülése november 27-én volt. Ezen a szerkesztőbizottság vezetője, dr. Benedek András igazgató a lap általános és szakmai feladatairól szólt, és a lap szerkesztője, a szakmai kiadványok gondozásában ismert Ilosvai Klára osztályvezető-helyettes, aki a laptervet mutatta be a szerkesztőbizottság tagjainak. A Szakoktatás májusi száma a bányaipart mutatja be.

Kívánjuk, hogy új laptársunk, a Szakoktatás tovább folytassa elődei, az Iparitanuló-képzés és a Szakmunkásnevelés alkotó munkára ösztönző szakpedagógiai munkáját a magyar szakképzés új feladatai segítésére. A Szakoktatás első száma 1986. január elsején jelenik meg.

K. B.

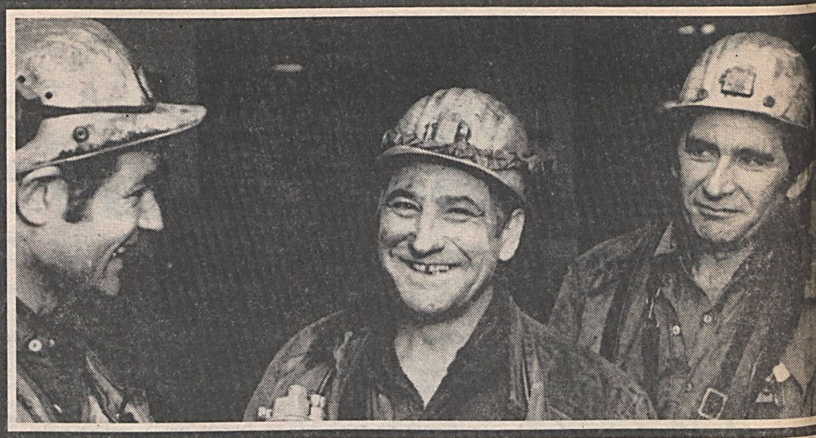

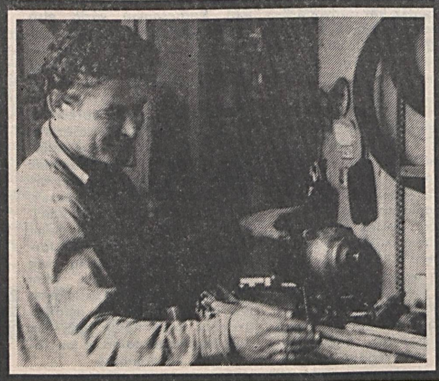

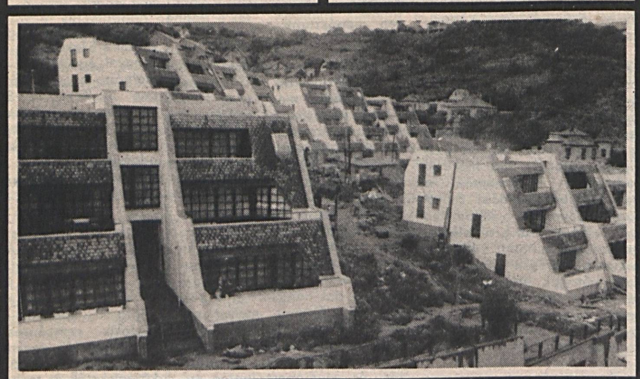

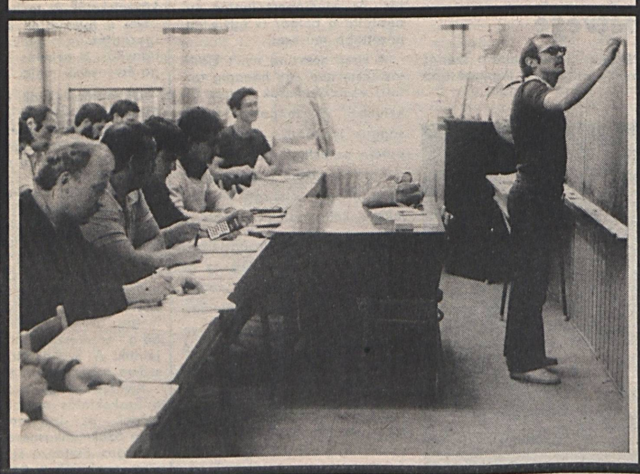

JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS	
1 Szerda	Újév	1 Szombat	Ignác	1 Szombat	Albin
2 Csütörtök	Ábel	2 Vasárnap	Karolina, Aida	2 Vasárnap	Lujza
3 Péntek	Genovéva, Benjamin				
4 Szombat	Titusz	3 Hétfő	Balázs	3 Hétfő	Kornélia
5 Vasárnap	Simon	4 Kedd	Janka, Ráhel	4 Kedd	Kázmér
		5 Szerda	Ágota	5 Szerda	Adorján, Adrienn
6 Hétfő	Boldizsár	6 Csütörtök	Dorottya, Dóra	6 Csütörtök	Leonóra, Inez
7 Kedd	Attila	7 Péntek	Tódor	7 Péntek	Tamás
8 Szerda	Gyöngyvér, Keve	8 Szombat	Aranka	8 Szombat	Zoltán
9 Csütörtök	Marcell	9 Vasárnap	Abigél, Alex	9 Vasárnap	Franciska
10 Péntek	Melánia				
11 Szombat	Ágota	10 Hétfő	Elvira	10 Hétfő	Ildikó
12 Vasárnap	Ernő	11 Kedd	Bertold, Marietta	11 Kedd	Szilárd
		12 Szerda	Lídia, Lívia	12 Szerda	Gergely
13 Hétfő	Veronika	13 Csütörtök	Ella, Linda	13 Csütörtök	Krisztián
14 Kedd	Bódog, Vidor	14 Péntek	Bálint	14 Péntek	Matild
15 Szerda	Lóránt	15 Szombat	Kolos, Georgina	15 Szombat	Nemzeti ünnep
16 Csütörtök	Gusztáv	16 Vasárnap	Julianna, Lilla	16 Vasárnap	Henrietta
17 Péntek	Antal, Antónia				
18 Szombat	Piroska	17 Hétfő	Donát	17 Hétfő	Gertrúd
19 Vasárnap	Sára	18 Kedd	Bernadett, Konrád	18 Kedd	Sándor, Ede
		19 Szerda	Zsuzsanna	19 Szerda	József
20 Hétfő	Fábián, Sebestyén	20 Csütörtök	Aladár, Álmos	20 Csütörtök	Klaudia, Hubert
21 Kedd	Ágnes	21 Péntek	Eleonóra	21 Péntek	Benedek
22 Szerda	Vince, Artúr	22 Szombat	Gerzson	22 Szombat	Beáta, Izolda
23 Csütörtök	Zelma, Emerencia	23 Vasárnap	Alfréd	23 Vasárnap	Emőke
24 Péntek	Timót, Xénia				
25 Szombat	Pál	24 Hétfő	Mátyás	24 Hétfő	Gábor
26 Vasárnap	Vanda	25 Kedd	Géza	25 Kedd	Irén, Irisz
		26 Szerda	Edina, Sándor	26 Szerda	Emánuel
27 Hétfő	Angelika	27 Csütörtök	Ákos	27 Csütörtök	Hajnalka
28 Kedd	Károly, Karola	28 Péntek	Elemér	28 Péntek	Gedeon
29 Szerda	Adél			29 Szombat	Auguszta
30 Csütörtök	Martina			30 Vasárnap	Húsvét
31 Péntek	Marcella, Petur			31 Hétfő	Húsvét

Mecseki Bá

JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER	
1 Kedd	Tihamér, Annamária	1 Péntek	Boglárka	1 Hétfő	Egyed, Egon
2 Szerda	Ottó	2 Szombat	Lehel	2 Kedd	István, Rebeka
3 Csütörtök	Kornél	3 Vasárnap	Hermina	3 Szerda	Hilda
4 Péntek	Ulrik, Babett			4 Csütörtök	Rozália
5 Szombat	Emese, Sarolta	4 Hétfő	Domonkos	5 Péntek	Viktor, Lőrinc
6 Vasárnap	Csaba	5 Kedd	Krisztina	6 Szombat	Zakariás
		6 Szerda	Berta	7 Vasárnap	Regina
7 Hétfő	Apollónia, Cirill	7 Csütörtök	Ibolya		
8 Kedd	Ellák, Edgár, Teréz	8 Péntek	László, Oszvald	8 Hétfő	Mária, Adrien
9 Szerda	Lukrécia	9 Szombat	Emőd, Ibolya	9 Kedd	Ádám
10 Csütörtök	Amália	10 Vasárnap	Lőrinc	10 Szerda	Erik, Nikolett
11 Péntek	Nóra, Lili			11 Csütörtök	Teodóra, Igor
12 Szombat	Izabella	11 Hétfő	Zsuzsa, Tiborc	12 Péntek	Mária
13 Vasárnap	Jenő	12 Kedd	Klára	13 Szombat	Kornél, Ludovika
		13 Szerda	Ipoly	14 Vasárnap	Szeréna
14 Hétfő	Örs	14 Csütörtök	Marcell, Özséb		
15 Kedd	Henrik, Roland	15 Péntek	Mária, Marina	15 Hétfő	Enikő
16 Szerda	Valter	16 Szombat	Ábrahám, Ábris	16 Kedd	Edit
17 Csütörtök	Elek, Endre	17 Vasárnap	Jácint	17 Szerda	Zsófia, Hajnalka
18 Péntek	Frigyes			18 Csütörtök	Diána
19 Szombat	Emília	18 Hétfő	Ilona	19 Péntek	Vilma, Vilhelmina
20 Vasárnap	Illés	19 Kedd	Huba	20 Szombat	Friderika
		20 Szerda	Alkotmány ünn.	21 Vasárnap	Máté
21 Hétfő	Dániel	21 Csütörtök	Sámuel, Grácia		
22 Kedd	Magdolna	22 Péntek	Menyhért	22 Hétfő	Móric
23 Szerda	Lenke	23 Szombat	Bence, Fülöp	23 Kedd	Tekla
24 Csütörtök	Kinga	24 Vasárnap	Bertalan	24 Szerda	Gellért, Mercédesz
25 Péntek	Jakab, Kristóf			25 Csütörtök	Eufrozina
26 Szombat	Anna, Anikó	25 Hétfő	Lajos, Patrícia	26 Péntek	Jusztina
27 Vasárnap	Olga	26 Kedd	Izsó	27 Szombat	Adalbert
		27 Szerda	Gáspár, Zoárd	28 Vasárnap	Vencel
28 Hétfő	Szabolcs	28 Csütörtök	Ágoston		
29 Kedd	Márta, Flóra	29 Péntek	Beatrix, Erna	29 Hétfő	Mihály
30 Szerda	Judit	30 Szombat	Rózsa	30 Kedd	Jeromos
31 Csütörtök	Oszkár	31 Vasárnap	Erika, Nimród		

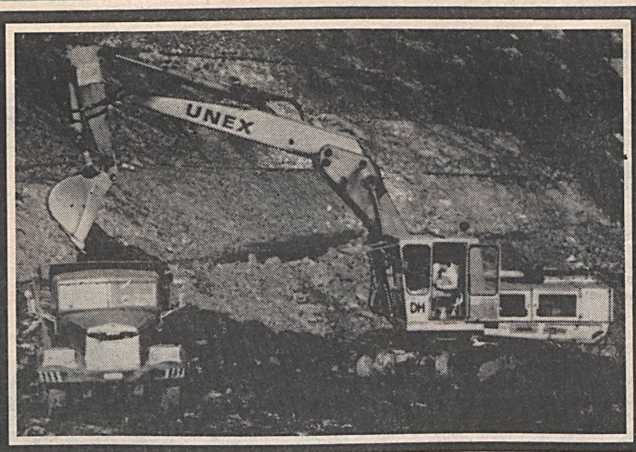

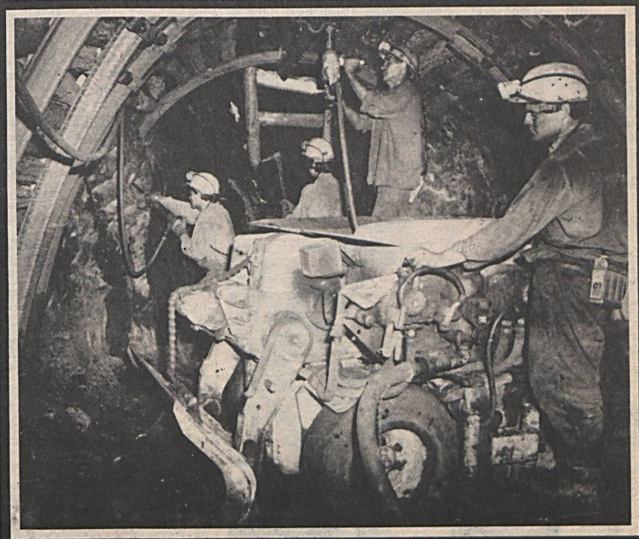

nyász 1986

ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS	
1 Kedd	Hugó	1 Csütörtök	Munka ünnepe	1 Vasárnap	Tünde
2 Szerda	Áron, Ferenc	2 Péntek	Zsigmond		
3 Csütörtök	Buda, Richárd	3 Szombat	Tímea, Irma	2 Hétfő	Kármen, Anita
4 Péntek	Felszab. ünn.	4 Vasárnap	Mónika, Flórián	3 Kedd	Klotild
5 Szombat	Vince			4 Szerda	Bulcsú
6 Vasárnap	Vilmos	5 Hétfő	Györgyi	5 Csütörtök	Fatime
		6 Kedd	Ivett, Frida	6 Péntek	Norbert
7 Hétfő	Herman	7 Szerda	Gizella	7 Szombat	Róbert
8 Kedd	Dénes	8 Csütörtök	Mihály	8 Vasárnap	Medárd
9 Szerda	Erhard	9 Péntek	Gergely		
10 Csütörtök	Zsolt	10 Szombat	Ármin	9 Hétfő	Félix
11 Péntek	Leó, Glória	11 Vasárnap	Ferenc	10 Kedd	Margit
12 Szombat	Gyula			11 Szerda	Barnabás
13 Vasárnap	Ida	12 Hétfő	Pongrác	12 Csütörtök	Villő
		13 Kedd	Szervác	13 Péntek	Antal, Anett
14 Hétfő	Tibor	14 Szerda	Bonifác	14 Szombat	Vazul
15 Kedd	Anasztázia, Tas	15 Csütörtök	Zsófia, Szonja	15 Vasárnap	Jolán, Vid
16 Szerda	Csongor	16 Péntek	Mózes		
17 Csütörtök	Rudolf	17 Szombat	Paszkál	16 Hétfő	Jusztin
18 Péntek	Andrea, Aladár	18 Vasárnap	Pünkösd	17 Kedd	Laura, Alida
19 Szombat	Emma			18 Szerda	Arnold, Levente
20 Vasárnap	Tivadar	19 Hétfő	Ivó, Milán	19 Csütörtök	Gyárfás
		20 Kedd	Bernát	20 Péntek	Rafael
21 Hétfő	Konrád	21 Szerda	Konstantin	21 Szombat	Alajos
22 Kedd	Csilla, Noémi	22 Csütörtök	Júlia, Rita	22 Vasárnap	Paulina
23 Szerda	Béla	23 Péntek	Dezső		
24 Csütörtök	György	24 Szombat	Eszter	23 Hétfő	Zoltán
25 Péntek	Márk	25 Vasárnap	Orbán, Márk	24 Kedd	Iván
26 Szombat	Ervin			25 Szerda	Vilmos
27 Vasárnap	Zita	26 Hétfő	Fülöp, Evelin	26 Csütörtök	János, Pál
		27 Kedd	Hella	27 Péntek	László
28 Hétfő	Valéria	28 Szerda	Emil, Csanád	28 Szombat	Irén, Levente
29 Kedd	Péter	29 Csütörtök	Magdolna	29 Vasárnap	Péter, Pál
30 Szerda	Katalin, Kitti	30 Péntek	Janka, Zsanett		
		31 Szombat	Angéla	30 Hétfő	Pál

OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER	
1 Szerda	Malvin	1 Szombat	Marianna	1 Hétfő	Elza
2 Csütörtök	Petra	2 Vasárnap	Achilles	2 Kedd	Melinda, Aurélia
3 Péntek	Helga			3 Szerda	Ferenc
4 Szombat	Ferenc	3 Hétfő	Győző	4 Csütörtök	Borbála, Barbara
5 Vasárnap	Aurél	4 Kedd	Károly, Karolina	5 Péntek	Vilma
		5 Szerda	Imre	6 Szombat	Miklós
6 Hétfő	Brúnó, Renáta	6 Csütörtök	Lénárd	7 Vasárnap	Ambrus
7 Kedd	Amália	7 Péntek	Okt. szoc. forr.		
8 Szerda	Koppány, Etelka	8 Szombat	Zsombor, Gotfrid	8 Hétfő	Mária
9 Csütörtök	Dénes	9 Vasárnap	Tivadar	9 Kedd	Natália
10 Péntek	Gedeon			10 Szerda	Judit
11 Szombat	Brigitta	10 Hétfő	Réka	11 Csütörtök	Árpád
12 Vasárnap	Rezső, Miksa	11 Kedd	Márton	12 Péntek	Gabriella
		12 Szerda	Jónás	13 Szombat	Luca
13 Hétfő	Kálmán, Ede	13 Csütörtök	Szilvia, Szaniszló	14 Vasárnap	Szilárda
14 Kedd	Helén	14 Péntek	Aliz, Klementina		
15 Szerda	Teréz	15 Szombat	Adalbert, Lipót	15 Hétfő	Valér, Johanna
16 Csütörtök	Gál	16 Vasárnap	Ödön	16 Kedd	Etelka
17 Péntek	Hedvig			17 Szerda	Lázár
18 Szombat	Lukács	17 Hétfő	Hortenzia, Gergő	18 Csütörtök	Auguszta
19 Vasárnap	Nándor	18 Kedd	Jenő	19 Péntek	Viola
		19 Szerda	Erzsébet	20 Szombat	Teofil
20 Hétfő	Vendel	20 Csütörtök	Jolán	21 Vasárnap	Izidor, Tamás
21 Kedd	Orsolya	21 Péntek	Olivér		
22 Szerda	Előd	22 Szombat	Cecília	22 Hétfő	Zénó, Anikó
23 Csütörtök	Gyöngyi	23 Vasárnap	Kelemen	23 Kedd	Viktória
24 Péntek	Salamon			24 Szerda	Ádám, Éva
25 Szombat	Blanka	24 Hétfő	Emma, Flóra	25 Csütörtök	Karácsony
26 Vasárnap	Dömötör	25 Kedd	Katalin	26 Péntek	Karácsony
		26 Szerda	Virág	27 Szombat	János
27 Hétfő	Szabina	27 Csütörtök	Virgil	28 Vasárnap	Kamilla
28 Kedd	Simon	28 Péntek	Stefánia		
29 Szerda	Nárcisz	29 Szombat	Taksony	29 Hétfő	Tamás, Tamara
30 Csütörtök	Alfonz	30 Vasárnap	András	30 Kedd	Dávid
31 Péntek	Farkas			31 Szerda	Szilveszter

Országos hatáskörű innováció

Szellemi termékek forgalmazására, gyakorlati alkalmazására alakult meg három évvel ezelőtt a Pannónia Műszaki-Fejlesztő Agrárinnovációs Közös Vállalat. A tárgyidőben, különös tekintettel az 1985. évben elért eredményekről, továbbá a jövő évi feladatokról, tervekről tartottak december 18-án országos sajtótájékoztatót Pécsett, a vállalat központi klubjában.

Salamon Gyula, a reklám-propaganda-csoport vezetője köszöntötte a résztvevőket, majd Baksai Antal, az igazgatótanács elnöke nyitotta meg a konzultációs jellegű tájékoztatást. Rendhagyó módon nemcsak a sajtó munkatársaival találkozhattak ezen a napon, hanem a legjelesebb feltalálókkal is módjukban állt eszmecserét folytatni.

Dr. Gaál Csaba ügyvezető igazgató adott áttekintést a vállalat gazdálkodásáról, az eredményekről és a gondokról.

Az innovációs vállalat három fő területen fejti ki tevékenységét. Az egyik a műszaki szolgáltatás. (Az újdonságok, újítások, találmányok felkutatása és közvetítése). A másik a mezőgazdasági és erdőgazdasági kutatás és fejlesztés. (Alkalmazott és követő kutatás; gyártmány- és gyártásfejlesztés, valamint -létesítés; szabadalmak kikísérletezése). A harmadik az ügynöki profil. (Áruforgalmi közvetítés; exporttermelés koordinálása és átadása; szaktanácsadás, piackutatás). A közös vállalat kiegészítő munkája a reklámgrafikai, nyomdai munka, valamint az üzem- és munkaszervezés.

A közös vállalat nagy utat tett meg a rövid három év alatt. A tudományos kutatások, a műszaki eljárások gyakorlati alkalmazása iránti érdeklődésre jellemző, hogy az országban négy helyen (Budapest, Debrecen, Dombóvár, Keszthely) létesített területi irodát. Ma, amikor a műszaki fejlesztés fontos eleme az iparágnak, vagy a mezőgazdaságnak, örömünkre szolgál, hogy a cég erőteljes kibontakozásáról adhattunk tudósítást.

Termékbemutatóval egybekötött sajtótájékoztató a Pannónia Innovációs Közös Vállalatnál. Képünkön a szakemberek ismerkednek a műszaki újdonságokkal. Horváth Dezső felv.

Szipózás után betörések, lopások

Rendőrségi fogdában az újabb kirakatbetörő

Nemrégiben olvashatták lapunkban, hogy november 1-én letartóztatták a komlói kirakatbetörés-sorozat tettesét, Kulcsár Károlyt. A kedélyek azonban még meg sem nyugodtak, amikor november 9-én újabb sorozat vette kezdetét. Az újabb tettes azonban „gyorsabb" volt, mint elődje, hisz ezen a szombaton délután három kirakatot, illetve bolti üvegajtót tört be.

Lippert János 19 éves segédmunkás (aki egyébként ekkor már hosszabb ideje nem rendelkezett állandó munkahelylyel) ezen a napon is úgy ütötte agyon az időt társaival, ahogy ez náluk már bevett szokás volt. Járták a várost, sorra látogatták a boltokat, tereket, aztán útba ejtették a bányászparkot és az arborétumot is. Eközben a náluk levő, illetve időközben vásárolt higítókból, ragasztókból szipóztak. Délután negyed öt tájban betévedtek a Május 1. Művelődési Házba, ahol épp egy pályaválasztási kiállítás volt. Az ott kiállított egyik serleg annyira megtetszett Lippertnek, hogy nyomban magával akarta vinni. A teremőr azonban észrevette, hogy a fiatalember a kabátja alá rejtett valamit, s azonnal felszólította: tegye vissza a helyére az elvett tárgyat! Lippert előbb tagadott, de a teremőr segítségére siető látogatókat látva visszaadta a serleget, sőt személyi igazolványát is átadta. A következő másodpercben azonban – kihasználva a pillanatnyi meglepetést és nyugalmat – kereket oldott, azaz elszaladt. Nem jutott azonban messzire. Pontban délután öt órakor a Kossuth Lajos utcai vas-műszaki bolt egyik kirakatát törte be egy téglával. A közel 30 ezer forint értékű áruk kipakolásától azonban el kellett tekintenie, mert a szemközt épülő pavilonsor üzleteinek tulajdonosai vészjóslóan közeledtek, így ismét futni kellett.

Hogy Lippert nem túlságosan ijedős, az 25 perc elteltével kezdett bizonyossá válni, amikor a Zengő Áruház első emeleti bejáratánál a külső ajtó üvegét törte be. A szomszédos ház lakói azonban értesítették az áruház rendészét, így Lippertnek ismételten „nyúlcipőt" kellett felvennie. De az olvasó talán már tudja: ezúttal sem futott túlságosan messzire. Néhány perccel este hat után – amikor úgy látta, hogy az áruház körül ismét csend és nyugalom honol, újra visszaosont, az előbb ütött lyukon bebújva bezúzta a belső ajtó üvegét, s máris belépett a közel 12 milliós árukészlettel feltöltött eladótérbe. A riasztócsengő azonban jelzett, így 1–2 percen belül már Fekete Sándor rendész is az épületben volt, hisz a nyomokból ítélve nyilvánvaló volt, hogy a tettes az áruházban van. Az éjszakai világítás félhomályában ezután néhány perces „bujócskázás" következett, amelynek végén Lippertnek sikerült egérutat nyernie – ugyanazon az úton távozva, ahol érkezett. (A betört bejárati ajtóhoz állított éjjeliőr ugyanis időközben elhagyta őrhelyét – mint mondta, elment valami husángot keresni.)

Hogy az őrökkel nem volt szerencséje Lippert Jánosnak, azt egy korábbi és egy későbbi esemény is alátámasztja. Szeptember 21-én hajnali három órakor például Gáspár Péter sportvölgyi lakossal, a városi pártbizottság melletti tízemeletes épület parkolójában próbálkoztak autó- és motorkerékpár-alkatrészek „beszerzésével". A megbeszélés szerint Gáspár feladata lett volna a figyelés, amíg Lippert „dolgozik". Az őrségbe állított társ azonban annyira el volt foglalva a szipózással, hogy csak az utolsó pillanatban vette észre a helyszínre érkező Mergl József munkásőrt, akinek hajszál híján sikerült elkapni a tolvaj duót. Ami nem sikerült neki, az sikerült november 11-én a szilvási 30. sz. ABC-áruház személyzetének. Ekkor és itt 2 doboz Symphoniát tett zsebre Lippert, aki ezután üres kosárral próbált távozni, amikor a boltosok feltartóztatták és az irodába kísérve jegyzőkönyvet vettek fel az esetről, majd megtették a feljelentést. Mivel Lippertet korábbi cselekményei során több helyszínen is felismerték, ekkor már körözést adtak ki ellene, mely december 2-án eredményt hozott: a rendőrség elfogta és előzetes letartóztatásba helyezte. Az első kihallgatás során még konokul tagadott, s ezt a taktikáját azóta is csak részben változtatta meg. Amit a sértettek és a tanúk a szemébe mondanak, azt elismeri, másról azonban nem akar tudni. Az ügy rendőrségi vizsgálata befejeződött, s azt vádemelési javaslattal átadták az ügyészségnek.

Feltétlenül ide kívánkozik azonban még egy gondolat: az utóbbi időben sajnálatos módon elszaporodtak az ilyen és hasonló jellegű, tulajdonképpen nem túl nagy horderejű ügyek, melyek azonban a köznyugalmat, az emberek hangulatát, biztonságérzetét negatívan befolyásolják. A közvetlen környezet – elsősorban a szülői ház, munkahelyi kollektíva, ismeretségi kör – azonban vajmi keveset tesz az események megelőzése érdekében. Pedig többnyire hosszú idő telik el, mire rendőri beavatkozásra kerül sor, s ezen idő alatt nyilvánvalóan felismerhető, hogy mi lesz a folyamat vége. Mindannyiunknak érzékenyebben kéne hát reagálnunk a környezetünkben zajló eseményekre, s időben megtenni a megelőzés érdekében szükséges lépéseket.

Oszvald Péter

50 ezer lakost látnak el

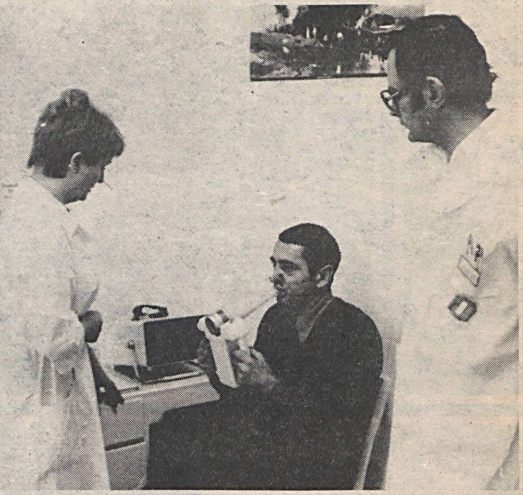

Felkutatni és gyógykezelni a beteget

„Fáradt vagyok és gyenge. Nem szűnik a köhögésem, hirtelen lefogytam" – sokan panaszkodnak ilyen dolgokra legyintve rá vagy megrettenve tőle. Mert lehet, hogy csak kimerültünk a nagy hajszában, de az is lehet, hogy kimondott vagy elhallgatott panaszunk mélyén betegség lappang. A betegség felderítésében, s ha szükséges gyógykezelésében vállalnak szerepet az ország tüdőgondozó intézetei, köztük a komlói, amely 50 ezer lakost lát el. Az intézmény nemrég költözött új helyére, kapott állandó otthont a város szakorvosi rendelőjében.

A tüdőgondozó vezetőjét, dr. Tánczos Géza főorvost először a költözés okairól faggatom.

– Az intézmény három évtizede működik Komlón, ez idő alatt ez már a sokadik költözésünk, hiszen eddig nem egészségügyi célra készült épületekben kellett dolgoznunk. Most végre igazán higiénikus körülmények közé kerültünk és az itt folyó munka a lakosság érdekeit is jobban szolgálja – ezután nem kell gyalogolniuk két egészségügyi intézmény között. A többirányú szűrés – a tüdőszűrés mellett női emlő-, vizeletvizsgálat, vérnyomásmérés, esetenként kérdőíves felmérés – is meggyorsult, hiszen már mellettünk van az onkológia, s távlati célunk, hogy minden vizsgálatot az épületen belül végezhessünk.

– Tehát a tüdőgondozó intézet helye végre állandósult, nyugodt feltételek között folytathatja a munkát. De rendelkezik-e kellő színvonalú gépparkkal is a hatékony működéshez?

– Hat éve vezetem az intézményt, s ezalatt elavult gépeinket mind kicseréltük, sőt olyannal is gazdagodtunk, ami azelőtt nem volt. Ehhez nagy segítséget kaptunk a megyei és városi tanácstól, a kórház vezetőségétől. Teljesen új és nagyon korszerű röntgen- és rétegfelvételi, átvilágító szerkezettel rendelkezünk. Új a tüdőszűrőkészülékünk, amely az eddigi 70×80 helyett 110×110 mm-es filmmel dolgozik, s az így készült felvételeken a legkisebb elváltozás is látható. Légzésfunkciós készülékünk a korábbinál több adatot szolgáltat. Beszereztünk egy EKG-készüléket is, hiszen számos idült légzésszervi betegség van, ami a szívet terheli.

– Milyen feladatokat lát el az intézmény?

– A multifázisos – többirányú – szűrést már említettem, ez a betegségek gyógyítható stádiumban történő felfedezését szolgálja. A komlóiakat helyben vizsgáljuk, a környékbeliekhez mozgó szűrőállomás jár ki. Mi végezzük az iskolások tuberculin oltását is.

Másik feladatunk az idült légúti betegek gondozása. Ez többirányú vizsgálattal, rendszeres szakorvosi ellenőrzéssel, gyógykezeléssel jár. Hosszadalmas, néha életre szóló folyamatos kapcsolat ez betegeinkkel, gondoljunk csak a hörgi asztmára, ami véglegesen nem gyógyítható.

– Engedjen meg egy közbevetett kérdést: melyek Komlón a leggyakoribb, önökhöz tartozó megbetegedések?

– A szilikózisban szenvedő betegeink számaránya a lakosság számához viszonyítva, országos szinten egyedülállóan magas. Ez nem gyógyítható, de számos következménye lehet, például tbc-re is hajlamosít. Feladatunk tehát a mellette jelentkező egyéb megbetegedések felkutatása, gyógykezelése. E téren szerzett tapasztalatainkról több szakmai előadásban és dolgozatban számoltunk be. A TBC előfordulási száma a korábbi évek hirtelen csökkenése után, az utolsó öt évben egyenletes szinten van, vele az optimista reményekkel ellentétben legalább az ezredfordulóig számolni kell. Igen gyakori még Komlón a krónikus hörghurut, a hörgi asztma.

– Kanyarodjunk vissza az intézmény munkájához. Milyen feladataik vannak még?

– A más orvosok által ideküldött vagy panasszal önként jelentkező betegek kivizsgálása és ellátása. Itt nyílt rendelés folyik, minden légúti beteget fogadunk beutaló nélkül is. De hadd hívjam fel arra is a figyelmet, hogy a tüdőszűrés mindenkinek kötelező és elmulasztása szabálysértés.

– Van-e a rengeteg tennivalóhoz elegendő dolgozója is az intézménynek?

– Nyolc asszisztens, és egy orvos dolgozik a tüdőgondozó intézetben. Úgy ítélem, ez a személyi ellátottság alatta marad a kívántnak – hadd utaljak arra, hogy Nagykanizsán például hasonló területet két orvos és 17 asszisztens lát el. Épp most kértem létszámfejlesztést, egy általános asszisztenst szeretnénk felvenni, hiszen olyan terveink vannak, amelyek az ő munkáját is szükségessé teszik.

– Megtudhatnánk valamit ezekről a tervekről?

– Jelenlegi elhelyezésünkkel igen elégedettek vagyunk, jól érezzük itt magunkat, s a jó feltételek között szeretnénk előbbre is lépni. Komoly reményünk van rá, hogy egy számítógép segítségével egyszerűsíthetjük az adatfeldolgozást. Olyan gyógyszerporlasztó készülék beszerzésére is ígéretet kaptunk, amely a gyógyszeroldatot belégzésre alkalmassá teszi és közvetlenül a hörgőkbe juttatja. Távlati tervünk a légzésrehabilitációs munka beindítása. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy krónikus légúti betegeinket ne csak gyógyszerrel, hanem légzőtornával és egyéb hasonló módszerekkel segíthessük. Tovább zajlanak a Nicorette-tel, a dohányzásról leszoktató, nikotintartalmú rágógumival folytatott kísérleteink és szervezésileg besegítünk majd egy országos táplálkozástudományi felmérés elvégzésében.

Molnár Valéria

Az ünnepek előtt Galiéknál

A többhetes izgalmakkal teli karácsonyi készülődés ma a csúcspontjához érkezett. Az ajándékboltok, áruházak pultjairól már csak a maradék kacsingat a megkésett vásárlók felé. A lakások erkélyein, pincéiben a fenyőfák előkészitve várják, hogy amint eljön az este, felragyogjanak rajtuk a karácsony esti hangulatot árasztó fények és a családi ünnep diszei legyenek.

A karácsonyt megelőző héten Pécsett Gali Albertéknél kaphattunk bepillantást a készülődés titkaiba. Az öttagú családban a négyéves ikerpár Andrea és Beáta jelenti az ünneplés középpontját. A szülők és a 16 éves bátyjuk Zoltán számára is az a legfontosabb, hogy a két kislánynak hangulatossá, tartalmassá tegyék a szeretet ünnepét.

— Az idei karácsony annyiban tér el a korábbiaktól, hogy Andrea és Beáta is részt vesznek a készülődésben. Együtt vásároltuk a szaloncukrot és más a fenyőfára való diszeket — mondja a családfő, miközben Andrea térdére kuporodik. Testvére Beáta pedig a rekamiéra támaszkodva figyeli miről beszélgetünk —. Már azt is tisztáztuk, hogy közösen diszitjük fel a fát és Andrea segit meggyújtani majd az első csillagszórót. Igaz fa még nincs, mert szólt a sógorom, hogy ő olyat hoz, amit csak a hét végén vágnak ki, így nem kell attól tartani, hogy gyorsan elhullajtja a levelét...

— Mekkorát terveznek?

— Másfél-kétméterest szeretnénk. A szaloncukrot is ahhoz méreteztük.

— Mi kerül majd a fára?

Kérdésemre az anyuka válaszol.

— Lehet, hogy kicsit eltérő, mint ahogyan mások csinálják, de nálunk még mindig nagy értéke van a hagyományoknak. Vagyis a szaloncukor és a csokoládé figurák, meg a vásárolt diszek mellett sztaniolpapirba csomagolt dió, meg házilag készitett dísz is lesz a karácsonyfán. A gyerekek nagyon várják már, szeretnénk nekik nagy örömet szerezni vele.

— Bizonyára a fa alatti ajándékok is fokozzák majd ezt az örömöt.

Megjegyzésemre a két csöppség még feszültebben figyel, de anyuka kimegy a konyhába, Andreát és Beátát is magával hívja.

— Igaz a karácsonyfa nem lesz meglepetés, mert valamennyien részt veszünk a diszitésében, az ajándék azonban szigorúan titkos. Nekik — int tekintetével a kislányok után az apuka, minden bizonnyal a diavetítő jelenti majd a legnagyobb örömet, de kapnak hócsizmát, meg ruhaneműt is. Igyekszünk olyan ajándékokat venni a részükre, amelyek hasznosak meg örömet is szerzünk vele. Szerencsére az üzemben a decemberi termelés jól alakult, így egy kis többlet prémium is adódott, ez valamennyivel könnyebbé tette az ajándékozást.

— Mennyit szánt erre a család?

— Ha a karácsonyfát is beleszámitom 4—5 ezer forint ment el ajándékra. Nem nagyon nyithattuk ki a pénztárcát, mert drága a megélhetés. A feleségem csak szeptembertől dolgozik, az én keresetem meg nem elég valamennyi kiadásra. Csak a lakás rezsije elvisz havonta 4500—5000 forintot. Azt hiszem nem is az a fontos, hogy ki milyen értékű ajándékot kap, hanem, hogy örömet szerezzünk vele.

Közben a háziasszony visszaérkezik a konyhából a két pici is vele jön. Amíg üdítőt tölt a poharakba, ők felkuporodnak a rekamiéra apukájuk mellé.

— Mikor kezdődik az ajándékozás?

— Amint feldiszitjük a fát, de még vacsora előtt, amit általában 6–7 óra között szoktunk megtartani.

— Gazdag lesz-e a menü?

— Töltöttkáposztát és húslevest főzök, de néhány fajta süteményt, meg tortát is készítek. A kislányok, meg a fiam is szeretik az édességet. Vendéget nem várunk, mert a karácsony estét mindig szűk családi körben ünnepeljük meg. Csak másnap mozdulunk ki itthonról. Leginkább a testvéremékkel szoktunk összejönni egy-egy közös ebédre.

— Olyan gyorsan elmúlik az ünnep. Az egészben a készülődés, a karácsonyfa-diszités, meg az ajándékozás a legizgalmasabb. Aztán már egyre közelebb kerülünk az egyhangú hétköznapokhoz — mondja a háziasszony, miközben elköszönök a családtól.

Varga József

GYEREKEKNEK

Szia, Cipó!

Belátom, hogy jogosan dohogsz, valóban régen írtam már neked. Azért tudd, a remény nem olyan, mint egy levél, azt sose kell feladni!... Látod, nem vagyok magyar nemes, mert nem írok –, de állandóan olvasok. Anyu nemrég igért akkora taslit, hogy kiszaladok a hajam alól, ha nem rakom le a könyvet, és nem megyek ebédelni. De amikor nem tudom letenni Joy Adamson új könyvét, a Shába királynőjét! Tudod, ő az az írónő, aki megismertette velünk Elzát, az oroszlánt, és Pippát, a gepárdot. Most megint egy „cicussal" foglalkozik: a hozzá háromhónaposan került árva leopárdkölyök, Penny életét, viselkedését mutatja be. De nemcsak Pennyt, hanem vele együtt a szavannák többi lakóját is idevarázsolja a szobámba. Mit mondjak? Igen klassz!

Az, hogy én az állatokról szóló igaz történeteket szeretem, nem gátol meg abban, hogy neked is ajánljak valamit, te rettenthetetlen történelembúvár! Nemrég jelent meg Szabó Árpád két műve, a Hellász hősei és a Róma jellemei.

Hú, majdnem elfelejtettem: az a lüke unokahúgom – aki neked annyira tetszett, cö-cö! – üzeni, hogy szívesen cserél veled. Ha elküldöd neki a Tom Sawyer kalandjait, ő is eljuttatja hozzád Mark Twain regényének folytatásait. Tudod, amelyekről már beszéltetek: Tom Sawyer a léghajón, és Tom Sawyer, a detektív. Azt mondja ez a lökött Lilla, hogy az elsőben Tom Huck Finnel és Jimmel, a négerrel együtt elcsen egy léghajót, amivel aztán egy csomó rázós kalandba keverednek. A másikban pedig két óriási gyémánt és egy gyilkos megtalálására vállalkoznak. Nem lehet rossz...

Képzeld, a múltkor itt volt közös barátunk, a nagyra becsült Kócsög, és kénytelen voltam négyrét hajtogatva begyömöszölni az asztal alá. Hát nem kivihogott ez az elvetemült?! Mert hogy én a szerinte dedósoknak való Janikovszky Éva könyveket olvasom. Hát én ezt nem így gondolom! Szerintem ha ő is olvasná, eldobná az agyát a röhögéstől. Akkora dumák vannak benne, mint egy felhőkarcoló!

Tudod, mit jelent legújabb könyvének a címe: A hét bőr? Ez: a 7. B Önálló Rajvállalkozása. 7 BŐR – ez lesz majd a bélyegzőjükön, mert az eredetileg kigondolt KISZTHA-ÖRV (Kertvárosi Iskolában Szerzett Tapasztalatok Hasznosítására Alakult Önálló Rajvállalkozás) nem tért rá. És bélyegzőre meg mindenképpen szükségük van, mert az mindenre jó, mondjuk, ha elveszik, meg lehet hirdetni az újságban... Jó duma, ugye?

Irod, hogy tesád, az a kis pocok unalmában mindig téged piszkál. Hát nyomj az ő kezébe is valami jó könyvet! Most jelent meg Bálint Ágnes új műve, a Micsoda pók a vízipók! Ez a tévébeli mese folytatása, újabb hőstettek a vízivilágban. Tele van klassz rajzokkal, ezt is elnézegetheti nagy csendességek közepette a Csöpi.

Na, kellett nekem tesókat emlegetni – itt az enyém, és bömböl, hogy olvassak neki valamit. Ahogy ismerem, jó torka van, nem fogja abbahagyni. Nekem azonban abba kell hagynom a levelet – olvasok valamit ennek az ovisnak, mielőtt elázik könnyeitől a lakás.

Hát szia, Cipó! Írd meg, hogy te mit olvastál a téli szünetben!

Üdvözöl öreg cimborád: Knédli.

333x3 kívánság

Körülbelül mókus nagyságú szelíd állatok kellenének

Már enni sem hagyják nyugodtan az embert!

Ha vasorrú bábával találkoztok, akkor az a legfontosabb, hogy jó hangosan köszönjetek neki: — Jó napot kívánok, öreganyám! Erre ő biztosan azt feleli majd, hogy: „Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál! Teljesítem három kívánságodat." Lám, — ilyen egyszerű az egész. Most már csak azt kellene eldöntenetek, hogy mi legyen a három kívánság...

✲

Az elmúlt héten nagyon sok gyerek kívánságait olvashattuk el. Igaz, közben gyakran néztünk a tükörbe, hogy nem változott-e vasorrú bábává valamelyikünk, de aztán megnyugodtunk, hogy még nem vagyunk annyira csúnyák. Ezért persze a kívánságokat sem tudjuk maradéktalanul teljesíteni.

Sokan voltak, akik azt kívánták, hogy ne legyen piszkos az iskola, hogy ismerjétek meg jobban a természetet. Ezeket a kívánságokat leginkább persze ti magatok teljesíthetitek. Úgy hisszük, hogy az a kívánság is teljesülni fog, hogy „legyen több kirándulás a Horzsa Sanyi bácsival", — csak szólni kell a Sanyi bácsinak. A következő kívánság teljesítése ennél valamivel nehezebbnek látszik. „Az lenne a jó, ha olyan állatok lennének, amelyek otthoni, önfűtésű, könnyű elhelyezésű terráriumban lehetnének. Körülbelül mókus nagyságú szelíd állatok kellenének."

Közületek nagyon sokan kívántak mindenféle filmeket. Mesefilmeket és tudományosakat is, de végigolvasva a 333x3 kívánságot, talán mégis jobb lenne egy olyan filmet készíteni, melyben a Starsky és Hutch összefoghatna Tommal és Jerryvel és visszaszereznék az Elvesztett frigyládát. Yuccában aztán aranyesőt raknának bele és megajándékoznák vele a Caratézó Cobrát meg a Sandokánt. Egy ilyen film biztos sok gyereknek tetszene.

Mivel a felnőttek most készítik az ötéves terveket, talán nekik is érdemes lenne elmondani, hogy a gyerekek uszodát, teniszpályát, korcsolyapályát és játszóházat is szeretnének Komlón. Egy 9 éves kislány szagos radírt, kifestőkönyvet és több matekórát kívánt. Ez utóbbi talán használna a másik kislánynak, aki azt kívánta, hogy legyenek 20 percesek az óraközi szünetek, és legyen 200 nap a nyári vakáció. Így ugyan is szerintünk már nem férne bele az évbe a tanév.

Aztán kaptunk még egészen hétköznapi kívánságokat:

1. Hogy jó legyen a színes tv, a magnó és a lemezjátszó.
2. Hogy este a Sarajevón megint három mese legyen.

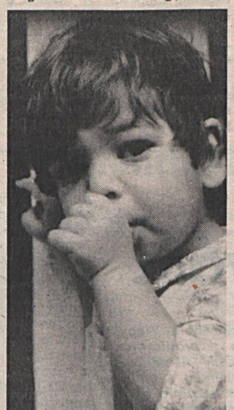

Az ujjamból szopjam ki, hogy milyen egy jó gyerek?

3. Hogy az István ne ébreszszen fel éjjel.

Kívánjuk, hogy ugyanúgy teljesüljenek ezek a kívánságok is, mint a következők: „Apu ne rúgjon be. Keveset igyanak anyuval. A papa gyógyuljon meg hamar."

A vasorrú bábával persze csak az igazán szerencsések találkozhatnak. Ha ilyenek vagytok, akkor nehogy elfelejtsétek, hogy hogyan kell köszönni nekik...

Te milyen ajándékot kaptál?

Ezúton mondunk köszönetet a Magyar Úttörők Szövetsége Komló Városi Elnökségének, az Allende, a November 7. utcai, a Kodály Zoltán, a Kisegítő Általános Iskola, valamint a November 7. utcai óvoda pedagógusainak, úttörővezetőinek, hogy munkánkat segítették.

Az oldalt írta és összeállította: Ferling József és Molnár Valéria.

Fotó: Kóródi Gábor.

Illusztráció: Barka Ferenc.

Ünneplőbe öltözünk, és körüljárjuk a fát...

Vajon hogy látják a karácsonyt aprócska társaitok, az óvodások? A válaszra mi is kíváncsiak voltunk, ezért ellátogattunk a November 7. utcai óvoda nagycsoportosaihoz.

Milyen a családban az ünnep? A zsibongó gyerekhad feleleteiből kikerekedett a szinte mindenhol azonos kép: a kicsik szép ruhába öltöznek, segítenek feldíszíteni a fát. Ezután van, aki az utcára megy sétálni, nagyobb testvérével, vagy valamelyik szülővel.

Az oviban is nagy a készülődés az ünnep előtt. Verseket, énekeket tanulnak, karácsonyfadíszeket készítenek, no meg kedves ajándékokat azoknak, akiket szeretnek. Az óvodai karácsony előtt már ebéd után hazamennek, s öt órára a legszebb ruhájukba öltözve jönnek vissza. Ez azért jó, mert már sötétedik, és szebben ragyog a csillagszóró a fenyőfán – mondják, – amit Pap Laci hangsúlyozottan ismételt szavai szerint körbe kell járni. Mi egyébért, mint hogy olyan szép. Az ünnepélyen természetesen a családtagok is részt vesznek.

Szántó István azt mondta, a karácsony a szeretet ünnepe, Kathi Zsófi pedig elmagyarázta, hogy ilyenkor megajándékozzák és megpuszilják egymást az emberek. Ezután azt szedtük össze együtt, hogyan lehet még a szeretetünket kifejezni. A felelet: azzal tudnak örömet szerezni a szüleiknek, óvónénijüknek, ha szépen játszanak, segítenek, vagy rajzolnak nekik.

S hogy ki mit kért, vagy kapott karácsonyra? Zenélőbabát, autópályát, vonatot, irányító kocsit, babakonyhát, kerékpárt, legót, társas játékot, könyvet...

És én már akkor megmondtam a papámnak, hogy...

2000-ben is lesz Miss Magyarország?

Luca széke és egyebek

HALLOTTÁTOK már ezt a mondást: „Úgy készül, mint a Luca széke"? Igazatok van, az olyan munkára mondják, ami igen csak lassan akar a végéhez érni. A néphit szerint december 13-án – Luca napján – kell nekifogni ennek a bizonyos széknek az elkészítéséhez, s karácsony napjára befejezni. A régiek azt tartották, hogy aki aznap erre feláll az éjféli misén, az meglátható, kik a boszorkányok. Mi ezen ma már csak mosolygunk, hiszen tudjuk, Könyves Kálmán királyunk igazát: boszorkányok pedig nincsenek...

A karácsonyhoz azonban több népi hiedelem is fűződött. Csak párat ezek közül. Az a lány, aki ilyenkor harangszókor a kútba tekint, meglátja a jövendőbelijét. (Lányok, nehogy elzarándokoljatok a legközelebbi faluba kutat keresni!) Aztán azt is tartották, hogy az éjféli mise alatt megszólalnak az állatok, elmondják véleményüket gazdáikról.

A néphit szerint karácsony napján lánynak, asszonynak nem volt szabad más házába menni, mert szerencsétlenséget vitt volna. Sok helyen az ünnepi étkezést megelőző mosakodáskor a család tagjai ezüstpénzt, piros almát tettek a vízbe, hogy a jövő évben szerencsések, egészségesek legyenek.

Ennyit hát az ünnep körüli hiedelmekről, s most nézzünk néhány másképpen érdekes dolgot erről!

TUDJÁTOK-E, hogy a karácsonyt már a IV. században megünnepelték Rómában — de a karácsonyfa-állítás csak a XVII. századtól kezdett elterjedni. A szokás német területről indult világhódító útjára, először Elzászban jegyezték fel a krónikások, mint új dolgot. Magyarországon csak a XIX. század első felében kezdtek karácsonyfát állítani, s akkor is csak az arisztokrata, majd a gazdagabb polgári körökben. Igazából széles körben csak jóval később terjedt el hazánkban, ma pedig el sem tudnánk képzelni az ünnepet nélküle.

Tudjátok-e, hogy hazánkban az új esztendőt az egész középkoron át karácsony napjától, december 25-től számították? A január 1-i évkezdetet a XIII. Gergely pápa által 1582-ben megreformált naptár tette általánossá.

És aki az itt leírtakat nem hiszi, járjon utána!

Sínen van a csapat

Szénporosan, munkásruhában ül le velem szemben Bajzát János brigádvezető és Varga Nándor harmadvezető. Mindketten a Szénelőkészítő Üzem régi dolgozói, egy csapat tagjai, azé, amely most ez év II. negyedévében a nem széntermelő üzemek szocialista brigádjainak versenyében a 6. helyezést érte el. Bár a kollektíva több mint két évtizedes múltra tekinthet vissza, mégsem ismert. Eddig a középmezőnybe tartoztak.

Nevük ismeretlenül cseng a fülemben, de ez azért is van, mert a közelmúltban változtatták meg. A pécsi és a komlói mosók összevonásával, egy üzem alakult Szénelőkészítő Üzem néven, s mivel itt és ott is volt Zalka Máté brigád, hát az egyiknek változtatni kellett. Ők módosították, Zalka Mátéról Csizmazia Gyulára.

Nemcsak nevet, brigádvezetőt is cseréltek. Ez utóbbit is kényszerűségből, mert az előző vezetőjük lakást kapott Nagymányokon, s emiatt kivált a kollektívából.

— Mi azt javasoltuk, hogy mivel a Bajzát János a munkavezető, legyen ő egyben a brigádvezető is — kezdi a beszélgetést Varga Nándor. — Úgy gondoltuk, így lesz egységesebb, így jobban össze lehet fogni az embereket, megszervezni a munkájukat, szabadidős programjaikat, társadalmi tevékenységüket. Tudom, sok helyen nem így van, de mi így gondoltuk, s úgy látszik, nem is tévedtünk...

A kollektívának a feladata a bányából kijövő szén buktatása. Rövid idő alatt — alig egy év — igen szép eredményeket mondhatnak magukénak. Bár ez mind-mind csupa apróság, — mondják — mégis ezekből tevődött össze a végeredmény.

— Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a szocialista módon élni jelszó némi kívánnivalót hagyott maga után. Pont azért, mert nem volt igazán jó, egységes a közösség. De ez az utóbbi hónapokban sokat változott. Köszönhető volt nagyrészt a brigádvezetőnek, aki 19 éve dolgozik itt, s akinek a kisujjában van minden tudnivaló. (S aki ezen időszak alatt több tanfolyamot: gépkezelőit, ásvány- és ércelőkészítőit stb. elvégzett, munkásőr, ezért a közelmúltban Kiváló Munkásőr kitüntetést kapott, illetve vezérigazgatói dicséretben részesült; MHSZ alapszervi titkár, de még a KISZ-ben is mozgolódik.) Ő olyan mindenütt ott lévő, örökké lelkesedő, tenni akaró, s ezzel példát mutató ember.

Bizonyára a jó légkör kialakulása az oka, hogy a 17 fős tagságból hosszú évek óta senki nem ment el azért, mert rosszul érezte itt magát (kivétel családi ok, lakás stb.) És ennek a szellemnek köszönhető az is, hogy évek óta nem történt sehol baleset. Pedig hát a munkavégzés alatt elő is fordulhatna...

— Magam mindenképpen a jó közösségi szellemet emelném ki, mert ez kovácsolta őket így össze, s ez hozta ki belőlük azt a pluszt, ami eddig is bennük volt, csak valahogy nem jött elő... — magyarázza a harmadvezető.

Néhány ilyen „apróságról" is hallok, olyanról, mely összességében a jó eredmény előidézője volt. Pl. egész évre 5 nyersszéntároló bunker kitisztítását vállalták, s ebből az első félévben már négyet megtisztítottak. Az év második negyedévében 500 csille/óra teljesítményt vállaltak, s ehelyett 561 csille/órát valósítottak meg. Azt mondják, ezt úgy tudták elérni, hogy minden apró részletre odafigyeltek, nehogy eldőljön egy csille, mert. annak a visszarakása 20—25 percbe telik. Akkor indították csak a vonatokat, amikor tele voltak már a vagonok, és nem felejtették el leállítani a szalagokat, amikor lefutottak a vonatok. Arról nem is szólva, hogy üzemi szinten tudták hozni a villamosenergiai terveiket! A társadalmi munka terén is időarányosan teljesítettek.

— Ma is épp az Úttörőházhoz készültünk parktisztításra, fűkaszálásra, de elromlott az idő. Esik az eső, s emiatt nem mehetünk — magyarázza a brigádvezető.

Mostanában pénzt osztottak. Júliusban a rendkívüli fizetéseméseket, illetve a 6. helyezésért járó (fejenkénti 550 Ft-os) összeget.

— Igyekeztünk igazságosak lenni. Ahol emberhiány van, s emiatt többet kellett az otthlévőknek dolgozniuk, mint például csilléseknek és a bunkertakarítóknak, ott többet adtunk — magyarázza Bajzát János.

Azt is elmondja, hogy ez az első „sikerük". Most szerepeltek először a vállalati munkaverseny értékelésénél ilyen előkelő helyen. Ez az eredmény mindenképpen felelősséggel jár a jövőre nézve, s talán hozzásegíti őket majd ahhoz is, hogy az I. fokozatra tett vállalásokat megvalósíthassák.

— Eddig, úgy néz ki, sínen van a csapat... — mondja a búcsúzásnál.

P. D.

A társadalmi tulajdon védelme

A társadalmi tulajdon óvása, megvédése minden dolgozónak kötelessége. Erről a közelmúltban vezérigazgatói utasítás jelent meg a Mecseki Szénbányáknál. Ebben részletesen rögzítették a feladatokat. Közülük a legfontosabbakat emeljük ki.

Minden vállalati dolgozó a gazdálkodás és a társadalmi tulajdon védelmében köteles az anyagi és szellemi erőforrásokat hatékonyan felhasználni; anyaggal, energiával, munkaerővel, egyéb eszközzel és pénzügyi erőforrással hatékonyan gazdálkodni; a munka szervezettségét javítani, a munkafegyelmet betartani; az alapanyagok, félkész- és késztermékek állagának és értékének megóvásáról gondoskodni; a nemesfémek és pénz őrzésére, tárolására és szállítására vonatkozó rendeleteket betartani; a megőrzésükre bízott vagyontárgyakat fokozott gondossággal kezelni, rendeltetésszerűen használni, karbantartani, a károsodástól óvni; a minőségvédelem biztosítása, a selejtes gyártás megakadályozása.

A társadalmi tulajdon védelmétől elválaszthatatlan a munkafegyelem. A balesetek megelőzése, a munkaerő gazdaságos felhasználása megköveteli a munkafegyelem szigorú betartását. A vezető beosztásúak kötelessége rendszeresen ellenőrizni a pontos munkakezdést, a munkaidő maradéktalan kihasználását. Hangsúlyozottan fontos, hogy szeszesitaltól befolyásolt állapotban levő dolgozót az üzem területére ne engedjenek be. Ha ez néha kellemetlen is, de rendszeressé kell tenni az alkoholszondás ellenőrzést, amellyel sok munkahelyi probléma megelőzhető.

Mindezen feladatok maradéktalan végrehajtását szolgálja, hogy a vállalatnál létrehozták a társadalmi tulajdonvédelmi tanácsot. A testület a bűncselekmények és egyéb káros cselekmények elkövetésének megelőzése érdekében fejti ki felvilágosító és nevelő tevékenységét. A tanács tagjai a saját munkaterületükön gyakorolják a jogkörüket és végzik kötelezettségeiket.

„Szeretnék felnőni a feladathoz"

Korábban jöttem a megbeszéltnél, még van egy kis elintéznivalója, Nézelődöm hát az irodában, amelybe nemrég hurcolkodott át. Aztán meglátom a kopott kis fekete dosszié t a könyökénél, amelyen még mindig ott a címke: Plesz Attila, III. évfolyam, 1980—81.

— Gondoltad-e hogy ez a főiskolás emlékeket őrző dosszié ilyen hamar főmérnöki asztalra kerül?

— Az ember akkor még nem gondolkodott előre, a hétköznapok között élt. Szokványosan hangzik, de tényleg váratlanul ért a szeptember eleji kinevezés. Talán azért esett rám a választás, mert nálunk, a Mecseki Szénbányák Karbantartó Üzeménél meghatározó az építész, s én magasépítő szakon szereztem üzemmérnöki képesítést. Örülök a bizalomnak, s szeretnék felnőni ehhez a feladathoz, megtenni minden tőlem telhetőt. Úgy érzem, a szakmai felkészültségem jó, a rutin még hiányzik, de tudom, hogy az üzemvezetőnk, Szegő Géza segítségére számíthatok.

— Mindig építész szerettél volna lenni?

— Igen, már gyerekkorom óta. Mondhatnám, hogy a családunkban több építész is van, de azt hiszem, nem ez volt ebben a meghatározó, hanem inkább a saját érdeklődési körem. Komlói vagyok, itt jártam általános iskolába, majd Pécsre jelentkeztem építőipari szakközépiskolába. Érettségi után is hazajöttem, a Városgazdálkodási Vállalatnál dolgoztam technikusként. Ekkor érlelődött meg bennem a továbbtanulási szándék, így jelentkeztem a Pollack Mihály Műszaki Főiskolára. Ha nem vettek volna fel, kőművesként helyezkedem el, hogy méginkább ismerkedjek a szakmával, de végül is sikerült a felvételim. 1981-ben végeztem, s bár mindig a kivitelezésnél szerettem volna dolgozni, akkor erre nem volt lehetőség, így négy hónapra városrendező lettem a Baranyatervnél.

— S aztán a Karbantartó Üzemhez kerültél...

— Művezetőként dolgoztam itt egy ideig, megismertem az itt folyó munkát, de aztán jött a katonaság. Leszerelés után a műszaki-gazdasági csoport vezetője lettem, ami sokban segíti mostani munkámat, hiszen az üzem építési tevékenységét sikerült egészében átlátnom. Vannak azonban olyan gazdasági területek, amikkel idáig nem kellett foglalkoznom, s most főmérnökként legelőször ezeket a hiányokat kell pótolnom. Most az elején minden dolognak aprólékosan utána kell nézni, hogy megfelelő alapot szerezzek, felelősséggel végezhessem a munkám.

— Huszonhat éves vagy. Nem okoz ez gondot a munkakapcsolatokban?

— Ezt két hét alapján nem tudom megmondani, de úgy érzem, a dolgozók túlnyomó többsége elfogadta ezt a helyzetet. S azzal sincs konfliktusom, aki nem így gondolja. Azt az embert fogadják el, aki bizonyít, s én ezt szeretném.

— Hirtelen rengeteg új feladat szakadt rád. Marad időd magadra is? Mit csinálsz a szabad idődben?

— Kirándulni nagyon szeretek, bejártam már az országot, külföldön is többfele voltam. Hobbim a fotózás, ilyenkor mindig magammal viszem a fényképezőgépem. Legutóbbi utamról a KISZ-alapszervezetben, ahol titkár vagyok, diát is vetítettünk. Szívesen hallgatok zenét, s örömmel seqítek az építkezéseknél ismerősöknek, rokonoknak. Az ácsmunkától a falazásig, a festőmunkáig mindent szívesen végzek, ez kikapcsolódás, örömteli elfoglaltság számomra.

— Mit tartasz a legfontosabbnak az életben?

Kiegyensúlyozottan éljen az ember, hogy a munkájában éppúgy megtalálja az örömet, mint a magánéletében... Persze lehetne boncolgatni, hogy kinek mi az öröm. Nekem az, ha elnézek egy épületet: ezt én terveztem, vagy építettem, olyan büszkeség fog el, tudod?... A magánéletben pedig az, ha mindig meg tud újulni az ember, ha túl tudja tenni magát a kudarcokon. Ez csak úgy megy, ha célt lát maga előtt, ami önbizalmat feltételez, meg szorgalmas munkát. S nekem most van célom...

— Molnár —

Találkozások érdekes emberekkel

Iván Sztrelcsenko bányász

Mai vendégünk Iván Ivanovics Sztrelcsenko, a donyecki „Trudovszkaja" bánya részlegvezetője, négy alkalommal a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa küldötte, az Ukrajnai Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja, a Szocialista Munka kétszeres Hőse, állami díjas.

— Iván Ivanovics, amikor a bányából ismét a napfényre jöttem, különösen a kék ég és a zöld fű volt rám nagy hatással. Határtalan öröm fogott el. Ön is ezt érzi, amikor a felszínre érkezik?

— Ugyanezt érzem. Különösen a szántóföld illatát érzem. Örül a lelkem még akkor is, ha esik az eső. Bár az eső az jó idő.

— Össze tudná-e számolni, menynyi időt töltött csaknem három évtized során a föld alatt?

— Minden nap hajnali 4-kor kelek. Megmosdom, megborotválkozom, reggelizek, majd indulok a bányába, ami 30 kilométerre van. 6.15-kor indulunk a fejtésbe. Este 8—9-re érek haza. Hát számolja össze...

— Észbontó számok. S körülbelül mennyi szenet fejtett ki ez alatt az idő alatt?

— Valóban a bányász ereje nem a szavakban van, hanem a tonnákban. Megközelítőleg úgy körülbelül 14 millió tonnát.

— A 792-es számú kombájnnal kezdődött mindez, mely most már a bánya múzeumában látható?

— Na nem, szenet előtte is bányásztunk, de az igazi munka ezzel a géppel kezdődött. Az már biztos. Forradalmat jelentett a bányában. Merte-e valaki álmodni, hogy egy brigád napi 3 ezer tonna szenet termeljen?!

— Brigádunk dolgozott először hazánkban ezen a kombájnon, s jóval hosszabb ideig, mint az várható volt. 20 hónap alatt ezzel a géppel (főjavítás nélkül) több mint egymillió tonna tüzelőanyagot adtunk a felszínre. Ez ötszöröse volt a normának.

— Ezzel a géppel érték el a világrekordot?

— Nem ezzel, de ugyanilyen típusú géppel. 1971 augusztusában jelenthettük, a bányásznap előestéjén: 31 munkanap alatt 170 230 tonnát termeltünk. Világrekord.

— Iván Ivanovics, mi volt az értelme az önök rekordjának? Csak sportteljesítmény?

— Micsoda kérdés! Kinek, miért lenne szüksége rekordokra? Nézzük a sportot. Itt van Vaszilij Szmiszlov, a sakkbajnokság egyik esélyese. Bebizonyította, hogy 62 éves korban is lehet olyan világosan és frissen játszani, mint 20 esztendősen. És most több ismert sakkozó, aki már készült „nyugalomba vonulni", meggondolja, hogy visszavonuljon-e. Így vagyunk mi is. A mi munkánkban a rekord azt bizonyítja, hogy még rengeteg a felhasználatlan tartalék a munka szervezésében és az új technika terén. Sikerünk arra buzdított több bányászkollektívát, hogy jobban dolgozzon. Nálunk iskola nyílt, ahol átadjuk a bányásztechnika hatásosabb felhasználásának tapasztalatait. Ezt az iskolát több százan járták ki és minden alkalommal, amikor hallok barátaim sikereiről, a kuznyecki szénmedencében, Vlagyimir Murzenkoéról a vorosilovgrádi megyéből, Mihail Csih sikereiről a rosztovi megyéből, mindig boldog vagyok, mert minden felszínre hozott tonna szénben benne van a mi brigádunk „titka" is.

— Tehát elmondhatjuk, hogy a brigád kezdeményezése a bányatechnika hatásosabb kihasználására, lendületet adott az önök további kezdeményezéseinek, amelyeket az egész ország bányászai is átvettek?

— Természetesen. Nem akartuk csökkenteni az ütemet, ezért kezdeményeztük a napi ezer, vagy több tonna kitermelését. A javaslatot elfogadták, ma már ilyen teljesítményre képes brigád az országban több mint 500 van. Az „ezresek" mozgalom fejlesztésére brigádunk azt a felajánlást tette, hogy évente legalább 500 ezer tonna szenet adunk a felszínre. Napjainkban ilyen brigád is legalább száz van. Ők teljes mértékben teljesítik az SZKP KB 1984. februári plénumán kitűzött feladatot: „A gazdaság hatékonyságának növelése érdekében minden szinten nagyobb önállóságot, bátrabb kezdeményezést kell tenni és ha kell, vállalni kell a kockázatot is..."

— Iván Ivanovics, mesélje el olvasóinknak, hogy került a bányába?

— A nagy honvédő háborúban elesett édesapám, tengerészgyalogos hadnagy. Anyám egyedül nevelt négyünket. Nehéz sorunk volt. Hogy sajtsek édesanyámnak a kisebbek felnevelésében, a 6. osztály után műbútorasztalos lettem. Ezután a Fekete-tengeri flottánál szolgáltam tengeri vadászhajókon. A „polgári" életre nem gondoltam. De mielőtt tartalékosként leszereltem, megtudtam, hogy a Don-medencében szükség van emberekre. Miért ne lennék bányász?

— gondoltam. Itt van Alekszej Sztahanov, ő sem tősgyökeres bányász, parasztgyerek, akárcsak én, és mi mindenre képes!" Sorsom eldőlt: elment a doni sztyeppére a fiatal fiú. Komszomol menetlevéllel és gitárral a kezemben hét flottatársammal együtt jelentkeztem a „Trudovszkaja" bányában és végleg lehorgonyoztam. Kedvesen fogadtak, levittek a fejtésbe. Először az előfejtésben dolgoztam, aztán a fejtésben, hamarosan pedig brigádvezető lettem.

— Annak idején beszéltem Alekszej Grigorjevics Sztahanovval. Amikor önre terelődött a szó, azt mondta: „Én a statétabotot Nyikita Izotovtól kaptam és átadtam azt Iván Sztrelcsenkonak". Sztahanov az ön tanítója volt?

— Több annál. Második apám volt. Gyakran találkoztam Alekszej Grigorjevicccsel, sok mindenről beszélgettünk: a munkásgenerációk folyamatosságáról, a hagyományok folytatásáról, a szocialista munkaversenyről. Megtanított élni és dolgozni. Egyszer a hivatásunkról beszéltünk. Néhány gondolatot szó szerint megjegyeztem ebből a beszélgetésből és egész életemben ezek vezéreltek: „Ha a fejtésben a szomszédod lámpája elaludt, tedd a tied közelebb hozzá, hogy fejthesse a szenet." Brigádunk ma is ennek az elvnek alapján él.

— Mindössze 34 éves volt, amikor először lett a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának küldötte. Mit érzett akkor?

— Büszkévé tett az emberek bizalma. Nagy tisztesség és nagy felelősség népi küldöttnek lenni. Felelősség nemcsak önmagadért, hanem mindenkiért, az egész országért. És ezt az érzést megőriztem akkor is, amikor másodszor, harmadszor és negyedszer is megválasztottak a Legfelsőbb Tanács küldöttévé. Nincs nagyobb tisztesség, mint a nép teljes jogú képviselőjének lenni, annak érdekét szolgálni.

— Melyek a legemlékezetesebb esetek a küldött munkájában?

— 1969 decemberében, amikor a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa ülésszakán felszóltam, a képviselők figyelmét a donyecki medence talvainak és városainak vízellátási gondjaira irányítottam. Kértem a kormányt, hogy vegye figyelembe azt, hogy a Dnyeper—Don-medence csatornának első szakaszát csak 1978-ban akarják átadni, míg a helyzet az építkezés gyorsítását követeli. Igyekeztem meggyőző érveket felhozni. 1970. március végén Ukrajna minisztertanácsából értesítettek, hogy a csatorna első szakaszának megnyitását áthelyezték 1976-ra. Még egy példa. A „Trudovszkaja" bánya bányászai azzal a kéréssel fordultak hozzám, hogy segítsek a bánya korszerűsítésében. Arról van szó, hogy amióta a háború után a bánya újra termelni kezdett, mi messzire jutottunk a föld alá, egyre mélyebb szintekről termeltük a szenet és problémák támadtak a szellőztetéssel. Levelet írtam a Szovjetunió Szénipari Minisztériumába és az Állami Építkezési Hivatalba. Új szellőztető berendezésre jelentős összeget utaltak át nekünk. A munkafeltételek jobbak lettek.

— Iván Ivanovics, mit tart a legfontosabbnak?

— Az időt. Meg kell tanulni beosztani a saját és a mások idejét. Tökéletesíteni kell a munka szervezését, mindenkinek nagyobb felelősséget kell éreznie kötelességei iránt. Sok ilyen „kell" van, ami miatt meg kell tanulni beosztani az időt, növelni a munka termelékenységét. Meg kell tanulni értékelni az órát, a percet, a másodpercet.

Borisz Szadekov
(APN)

Decemberi meditáció

December, hóember. — Erre csörög a dió, erre meg a mogyoró... tapsolnak, hívogatnak a gyerekek, hogy el ne tévedj ebben az irdatlan ködben. Érkezésed napján megkezdődik a visszaszámlálás: — 24, 23 stb.

A reggel üvegtörékeny csendjét madárszárny rebbenése ébreszti. Riadt őz iramlik a tisztás felől, jelezve, megérkeztek a pufajkás, csizmás alkalmi angyalok.

A fiatal fenyők búcsút vesznek társaiktól, mert eljött az idő, hogy betöltsék hivatásukat.

— Ők a kiválasztottak, az örömre termettek, a tiszavirág életűek, akik a gyermeki szemek örömtüzében égnek el — sóhajt a szomszédos erdő sudármagas ifjonca, aki a pályaválasztási tanácsadáson az épületgerenda mellett döntött, de még nem elég vastag a dereka.

— Én telefonpózna leszek, jó hírt viszek az embereknek — szólt a másik.

— Nemcsak jó híreket viszel, a rossz híreket is továbbítanod kell! — akadékoskodik egy mellette álló.

— Igazad van, minden hivatásnak van jó és rossz oldala. Éppen ezért jól meg kell gondolni... De végtére is, minden pálya szép és jó lehet, ha kedvvel csináljuk, — fejezte be a vitát egy itt felejtett vén fenyő, aki rábízta magát az emberekre, azt alkossanak belőle, amivel legjobban hasznukra lehet. — Már a 60-at körözik évgyűrűim, mi mindent megéltem... Az élet kiszámíthatatlanul szeszélyes és örökösen változó...

— Vágd szép egyforma darabokra a gubatésztát — nyomta kezembe a két anyám, mert sürgetett az idő. Kint már szürkült, pedig a lágyan pilléző hó késleltette az estét. Az izgalom már a tetőfokán lehetett, mert a tészta mellé az ujjam hegyéből is egy pici szeletet lekanyaritottam. Ömlött a vér, a sötét semmibe zuhantam. Mire magamhoz tértem, kívülről csillingelés hallatszott. Kitárult az ajtó, és ott állt előttünk a fehér ruhás angyal. Arcáról a fátylon át is különös sugárzást láttam, papírszárnyai tollasodni kezdtek és szemem fénye még glóriát is rajzolt a feje fölé...

Anyám a lehetetlent is áthidaló képzelőerejét plántálta belém, mellyel életet lehelt a tárgyakba, szóra bírta a fákat, virágokat...

Így vált igazi angyallá gyermekkorom éveiben unokanővérünk, aki nagyanya slafrokjába bújt. Húgommal kinosan ügyeltünk, hogy szüleink meg ne sejtsék titkunkat, ösztönösen éreztük a felnőtteknek is szükségük van mesére.

Emberarcú Máriák anyai örömök elé néznek. Patyolat ágy várja őket. Fehér köpenyes angyalok segítik a világrahozatal könnyebb, vérben megtisztuló, nagy családját.

Rohanó, automatizált, robotos világunk nem feledkezik meg a gyermekről. Forinttal bélelt, kis ágy várja, alig látszik ki a tömérdek játék közül. A rairányított reflektor fénye mégsem melegít eléggé? Miért fázik sok kisgyerek? Talán mégis hiányzik a mese, az illúzió, a jászolmeleg, az összebújtató, az összetartó varázslatos csoda, a szeretet melege?

Amikor elszabadult a pokol, az sem állíthatta meg az életet, mert az emberarcú Máriák akkor is a világra hozták.

Földbe gyökerezett lábbal álltam meg a vajúdó asszony mellett, amikor felém nyújtotta kezét:

— Segítsen az istenért, ne hagyjon magamra, nincs se orvos, se bába! Csak annyi időm volt, hely Semmelweis és a klórmész gondolata villant át 20 éves fejemen. Máris követtem az asszony utasításait, és rövid időn belül kezembe tartottam az 5-ik fiút. Karácsony este volt, gyermek született. Nem volt sem tej, sem kenyér és a pásztorok sem jöttek...

— Ki bocsátja meg a világ bűneit?

Ma már a világ minden sarkáról tudunk. Nincsenek eltitkolhatatlan bűnök, sem erények. Megrázkódik a föld a világ másik oldalán, néhány perc és végigrezeg a hír, tragédiák sorozata, melyekkel szemben még tehetetlen az ember. Még ennél is nagyobb tragédia, amikor az ember szándékosan önmaga ellen fordítja a technika vívmányait, elsüllyesztik a hajót, eltérítik a repülőgépet, kalózkodás, terrorizmus, testvér- és valláshárúk. Törvényszerű-e mindaz? Káin és Ábelként meddig néz egymással farkasszemet az ember? Talán még sohasem vágyott így békére az emberiség...

Lestük a kéztogásokat, a mosolyokat, lestük, mit döntenek a világ sorsáról. Nagy a tét, az élet forog kockán... Minden kéztogásban, minden mosolyban a remény fénylő csillagát véltük felfedezni. Az áhított, áldott, a tevékeny és termékeny békét.

— Atomháborút nem szabad...

Elkezdődött a párbeszéd, melyet minden józan gondolkodású ember csak üdvözölni tud. Nagy reménnyel tekintünk a jövő elé...

A remény lesz a legfénylőbb disz idei fenyőnkön.

— December, hóember — erre csörög a dió, erre meg a mogyoró...

Fekete Istvánné

Sorsvállalók és a Kifordult hegyek

A Bányaipari Dolgozók Szakszervezete megalakulása óta mindig fontos feladatának tartotta a munkások nevelését és az érdekvédelmen túl, a szélesebb társadalom tájékoztatását. Ennek a munkának ez évi újdonsága az a két kötet, amely nemrég került az olvasók kezébe.

Kapolyi László ipari miniszter előszavával immár második kiadásban jelent meg Varga László – maga is bányászként kezdett író – Sorsvállalók című riportkötete. A riportokból a mindennapok számtalan szakmai-emberi mozzanata tárul fel előttünk, az emberi akarat, értelem megannyi bizonyítékaként. Sok az ismerős név, város, akár bányászok, akár olajosok szólalnak meg erősítve azt a hagyományos bányászszellemet, amelyet Kovács László, a BDSZ főtitkára utószavában is megerősít.

Hézagpótló, egyben a bányamunka helyét, szerepét, a bányászatot mindig megörökítő irodalom sajátos tükröződését olvashatjuk a Kertész Ferenc válogatta verseskötetben. A „Kifordult hegyek" című válogatásban a világirodalom negyvenkét versét közli. Nem kisebb nevek szerepelnek a hatásos válogatás írói között mint Aszejev, József Attila, Kassák Lajos, Majakovszkij, Petőfi Sándor, Váci Mihály – hogy csak őket említsük. Az egyes fejezetek, amelyekbe a jellemző versek bekerültek, jól mutatják a szerkesztő szándékát az öröm, bánat és munka, az ember mindennapjai és reménye egyaránt feltárulhassanak az olvasók előtt. A könyveket gondozó BDSZ, Bónis Lajos osztályvezető meg Ladányi András lektor a Bányászkongresszusra maradandó olvasnivalót nyújtottak át a részvevőkön és rajtuk keresztül a széles olvasóközönségnek. A könyv, mint a művelődés egyik fontos eszköze, életünknek is alkotóeleme, amely a tanulságokon túl a közös feladatmegoldásra készíti fel olvasóit.

K. B.

Örökös Kiváló Együttes

Ismét a nagydíjért versengenek

A magyar zenei élet egyik kiemelkedő, országos szintű számon tartott szereplője a Mecseki Szénbányák Koncertfúvószenekara.

Az 1913-ban alakult zenekar az Örökös Kiváló Együttes cím birtokosa, s elérte a hazánkban legmagasabb, a kiemelt aranydiploma minősítési fokozatot. Többször kapott nagydíjat a Siklósi Várfesztivál nemzetközi fúvószenekari találkozón, több alkalommal rögzítették koncertprogramjaikat a budapesti és a pécsi rádióban. A sok hazai mellett külföldi meghívásoknak is eleget tesznek –, az utóbbi években Ausztriában, Franciaországban, Csehszlovákiában, Bulgáriában és Lengyelországban voltak szépet osztó követei a magyar zenének.

– A zenekar igazi felfejlődése a Gorrieri család nevéhez fűződik – mondja Kult László művészeti vezető, aki maga is tagja az együttesnek. – Először idős Gorrieri Ferenc, majd fia, ifjabb Gorrieri Ferenc vitte sikerre a zenekar munkáját. Tőle több évtized után közel 10 évre Háry Balázs vette át a karmesteri pálcát. Jelenleg Gyurkó István áll az együttes élén. Talán az ő fiatal életkora is hozzájárult – 27 éves –, hogy zenekarunk is megfiatalodott az utóbbi időszakban.

– A megfiatalodás – gondolom – az ifjabbak bevonásával történik. Honnét meríti az utánpótlást ez a nagy múltú zenekar?

– Hangsúlyozni szeretném, ez a Mecseki Szénbányák fúvószenekara. Az egyre nehezebb gazdasági helyzet egyre több kötelezettséget ró a vállalatnál dolgozó tagjainkra, így egyre kevesebben tudnak részt vállalni munkánkban. Aztán ahhoz, hogy az elért nívót tartani tudjuk, mindig magasabb fokú zenei képzettséggel rendelkezőkre van szükség. Hogy a gondokon enyhítsünk, megkerestük a pécsi oktatási intézményeket. Szerződést kötöttünk a gyárvárosi úttörő fúvószenekarral, akikkel évek óta igen jó a kapcsolatunk. Karmesteritől, Auth Vilmostól nagy segítséget kapunk, tehetséges fiatalokat küld hozzánk: Az utóbbi két-három évben 16-an jöttek ettől az együttestől, többnyire bányászcsaládok gyermekei. Velük megpróbálunk mielőbb ösztöndíjas szerződést kötni, hogy már ipari tanulóként nálunk helyezkedjenek el.

Ma az 59 fős zenekarunkból 36-an 30 éven aluliak. Vannak nálunk zenei pályára készülő fiatalok is, akik jelentős húzóerőt képviselnek.

– Ahogy látom a kimutatást, a másik jelentősebb korosztály az 50 éven felülieké. Nem okoz gondot ez az életkorkülönbség?

– Életkor szerint valóban kettészakadt a zenekar, még nehezen fér össze a fiatalok szertelensége és az idősebb korosztály „vaskalapossága". A zenekari fegyelem érdekében azonban el szeretnénk érni, hogy a fiatalok hozzáidomuljanak az idősebbek munkafegyelméhez, ők pedig gyermekeinknek, unokáinknak tekintve őket próbáljanak segíteni ebben. Ez mindenképpen szükséges az elért művészi színvonal megőrzéséhez.

– Melyek a zenekar tervei a jövő évben?

– 1986. március 25-re tervezzük a zenekarunknál 25 évet eltöltött ifjabb Gorrieri Ferenc jubileumi koncertjét. Újra a nagydíjért fogunk versenyezni júniusban a Siklósi Várfesztiválon, s kiemelt feladatunk lesz, hogy a vállalat bejáró dolgozóinak helyi kulturális igényeit kielégítsük.

Háromévenként szakmai minősítésen vehetnek részt az amatőr zenekarok. A minősítőn elért eredményeik alapján hívják őket fesztiválra, külföldi szereplésre, rádiófelvételre. A közelmúltban a komlói bányászzenekar, ezt követően pedig a Mecseki Szénbányák Koncert-fúvószenekara lett a birtokosa az aranydiploma minősítésnek.

Mindkét zenekar hosszú időn át készült a KÓTA zsűrije előtti szereplésre, egy-egy órás koncertprogrammal. A pécsiek romantikus, illetve modern zenét egyaránt műsorra tűztek, míg a komlóiak a barokk zenétől, folyamatosan mutattak be egy-egy korszakot. Szereplésük után a komlóiak most első ízben nyerték el a legmagasabb feladatot, míg a pécsi együttes 1981 után ismét megszerezte a legjobbnak járó díjat.

Hazánkban közel kétszáz zenekar, de közülük mindössze 14 rendelkezik a kiemelt aranydiploma minősítéssel. A 14 közül négy baranyai, és azok közül kettő a Mecseki Szénbányák égisze alatt működik! A vállalat politikai és gazdasági vezetői a két karnagyot vezérigazgatói dicséretben részesítette.

Az elmúlt héten a számukra rendezett bensőséges háziünnepségen beszélgettünk a két karvezetővel. Arról az időszakról, melyet a zenekarok élén töltöttek. Szabó Ferenc négy éve, Gyurkó István mindössze egy esztendeje vette át elődjétől a karmesteri pálcát. (Valamikor mindketten a pécsi bányászzenekarban muzsikáltak.)

– Az elmúlt esztendők alatt kedvezően változott az együttes légköre és szakmailag is jelentősen fejlődött. Az első lépés Jandó Jenővel való közös koncertünkkel kezdődött. A siker fellelkesített bennünket. Azóta folyamatos a fejlődés, amelyre most koronaként került az aranydiploma minősítés! – mondotta Szabó Ferenc.

A komlói bányászzenekar 1936-ban alakult, s így jövőre ünnepli működésének 50. évfordulóját. Mint azt a karnagytól megtudtuk, ünnepi koncertsorozattal emlékeznek meg a fél évszázados jubileumról.

– Az én helyzetem más volt, hiszen egy éve állok a zenekar élén – folytatta Gyurkó István. Tudvalévő az is, hogy hullámvölgyben volt a patinás zenekar. Igen nehéz körülmények között, de viszonylag rövid idő alatt három alkalommal is sikerült bizonyítanunk. A minősítő hangversenyen is „kibányásztunk" egy elismerést. Méghozzá nem is akármilyent...

A beszélgetésen szó esett szakmai jellegű problémákról, szereplési lehetőségekről, utaztatási gondokról egyaránt, de ezeken folyamatosan igyekeznek majd segíteni, változtatni az illetékesek. A vállalat politikai és gazdasági vezetői nevében jelenlévő Zentai József pártbizottsági titkárhelyettes, Jambricsek József szb-titkár és Suhajda Tibor, az szb munkatársa, illetve a további sikert segítve tájékoztatták a karnagyot arról a döntésről, hogy a közelmúltban megtartott kommunista szombaton befolyt pénzből mindkét együttes jelentős összeget kap majd, melyen hangszereket vásárolhatnak, s ezzel javíthatják a kissé elavult állományukat.

Végezetül még egy változásról adunk hírt: a minősítést követően a két zenekar egyaránt viselheti a Mecseki Szénbányák Koncert-fúvószenekara nevet azzal a variációval, hogy a Mecseki Szénbányák pécsi, illetve komlói koncert-fúvószenekaráról van-e szó.

Molnár—Pálfi

Kiváló Bányász

A legfontosabb, hogy legyenek céljaink

Koch András mindig barátságos, nyugodt természete most is — mint annyiszor — magával ragadott. Mentegetődzik: nem tudott elmenni az ünnepélyre, mert délelőtt dolgoztam és a november 7-i megemlékezést a kora délutáni órákban tartották. Valóban, — döbbentem rá —, nélküle kevés politikai és társadalmi rendezvény volt Mázaszászváron.

— Az elmúlt bányásznapon Kiváló Bányász kitüntetéssel ismerték el a munkáját. Vajon mi a titka egy ilyen magas elismerésnek?

— Nincs titka ennek, talán csak annyi, hogy szerencsés embernek tartom magam. Bizonyára többen is kiérdemelték volna a munkájuk után a szép kitüntetést. Hogy rám esett a választás? Ezt nem én ítéltem meg, de igyekszem a jövőben is megszolgálni a környezetemnek, hiszen az elismerés önekik is szól... Másrészt, szerencsésnek tartom magam, mert szeretem a szakmát. A bánya mindennap, minden órában tud meglepetésekkel szolgálni. Ezeken a megpróbáltatásokon túllenni, valóban felér egy győzelemmel. Nem akarok szerénytelen lenni, de szeretem a győzelmeket, talán ezért szeretem a szakmánkat is.

Filozófikus gondolatok, és ezen csak azok tűnődnek el, akik nem ismerik Koch Andrást. Valójában szerencsés ember, aki örömét leli a szakmájában és talán erre mondják, hivatásának él.

— Hogyan kezdte a bányászkodást?

— 1958-ban, Passinger Elek vőtársammal együtt jöttünk Bajáról. Mint lakatos dolgoztam a gépjavítónál. Az üzemet megszüntették, a bányászatnak pedig akkor még nagy híre volt — teszi hozzá némi iróniával vagy inkább nosztalgiával? — 1962-ben már vájárként dolgoztam az 1-es csapaton. Igen — tűnődik el — a 60-as évek számomra a legmozgalmasabbak voltak. A munkámat már 1967-ben is elismerték egyszer a Kiváló Bányász kitüntetéssel. A munka mellett folyamatosan végeztem politikai munkát is. Pártvezetőségben és szakszervezeti bizalmiként tevékenykedtem választott funkciókban, amelyekből én a megbecsülést éreztem ki.

— A társadalmi munkája mindig példás volt. Hogy jutott erre is energiád?

— Nem hiszem, hogy ez külön energiát igényelne. Már gyermekkorom óta érdekelt a politika, az a mozgatórugó, amely befolyásolja az emberek sorsát. No és az is valami, hogy rossz érzés kerített hatalmába, ha egy-egy felvetődő kérdésre nem tudtam választ adni. Ezért minden alkalmat megragadtam a tájékozottság megszervezéséért.

— Úgy gondolja, lehet nosztalgiával is visszagondolni az elmúlt 28 évre?

— Szerettem, tudtam dolgozni és ez mindenképpen öröm volt, talán ok is a nosztalgiára. Sajnos, az idő múlásával egyre nehezebb a bányamunka. Igaz, az utóbbi években sokat javultak a termelési feltételeink, de a konkrét vájármunkát még sok vonatkozásban kellene könnyíteniünk.

A mindig kimért ember megélénkül, amikor a munkájáról beszél, és kezével ad nyomatékot véleményének.

— Tudja, az anyagszállítás és a fejtőkalapács már rászolgált a kiváltásra, mintahogy száműznj tudtuk a talicskákat, ahogy bevezettük a folyamatos szállító berendezéseket. Ami pedig a szakmának általános elismerését illeti, erről nehéz szólnom. Egyfelől úgy tűnik, a társadalom elismeri, igényli a bányászok munkáját. Másfelől, mintha feledtetni akarnák ezt az ősi és még ma is szükséges szakmát. Úgy tűnik, körbejáró igazságok: kell a szén, de nincs elég pénz rá stb. és kezdjük elölről.

— Konkrétabban, mit gondol a bányászat jövőjéről?

— Az új generáció nem viseli el a fokozott fizikai igénybevételt. Megoldás, a gépesítés és a valóban kiemelt anyagi elismerés.

— Három év múlva nyugdíjba kerül. Van elképzelése a továbbiakról?

– Már lassan erre kell készülni. Úgy gondolom, sikerül átszervezni az életemet annyira, hogy a mostani fizikai munkát felváltom az otthon körüli tevékenységre. Több időm fog jutni a családra, az unokákra, és továbbra is szeretnék részt venni a társadalmi életben. Nem is merem végiggondolni, mert a végén azt a megállapítást kell tennem, hogy mindarra, amit szeretnék majd nyugdíjas éveimben csinálni, talán nem is lesz rá elég időm. Végül is az a legfontosabb, hogy legyenek céljaink és azokat akarjuk megvalósítani. Egyiknek sem vagyok hiányában.

Králl Zoltán

keddtől keddig ● keddtől keddig ● keddtől keddig

NÉVNAPOK

1985. december 24-től
1986. január 6-ig:

kedd:	Ádám, Éva
szerda:	Karácsony
csütörtök:	Karácsony
péntek:	János
szombat:	Kamilla
vasárnap:	Tamás
hétfő:	Dávid
kedd:	Szilveszter
szerda:	Újév
csütörtök:	Ábel
péntek:	Genovéva
szombat:	Titusz
vasárnap:	Simon
hétfő:	Boldizsár

Olvasóinkhoz!

Felhívjuk olvasóink szíves figyelmét, hogy a Mecseki Bányász legközelebbi száma – a mostani dupla terjedelem miatt – január 7-én, kedden jelenik meg. Komlói szerkesztőségünkben január 8-án tartjuk az első hirdetésfelvételi ügyeletet.

Véradók jutalmazása

A Külfejtési Üzemnél önkéntes véradók részére rendeztek ünnepséget. Ezen megköszönték azt az áldozatvállalást, amellyel segítik az egészségügy munkáját és hozzájárulnak a gyógyítás eredményességéhez. Az eddigi eredmények értékelése után két dolgozót 15-szörös, tízet pedig 10-szeres véradásért tárgyjutalomban részesítettek. Az ünnepségen a Vöröskereszt megyei vezetőségének és a Pécsi Véradó Állomásnak a képviselői is részt vettek.

Hinterszer János csapatvezető vájár, munkásőr-alegység parancsnok (képünkön) mondott köszönetet a figyelmességért, az anyagi-erkölcsi megbecsülésért. Beck Péter felv.

A BAV komlói üzemében december 20-án pártvezetőségi ülés keretében értékelték az aknamélyítőkhöz tartozó munkásőröket, önkéntes rendőrök 1985. évi tevékenységét. Varga Ernő, a mecseki körzet vezetője arról szólt, hogy a fegyveres testületek aktivistái a termelőmunkában is példát mutatnak. Vojnics János párttitkár felolvasta a városi munkásőr parancsnokság köszönő levelét. Fricz János, a Csizmazia Gyula munkásőr egység parancsnokhelyettese a város vezető testületeinek elismerését tolmácsolta. Végül tárgyjutalomban részesítették a legaktívabb munkásőröket.

mb HIRDETÉSEK

Gyermek, női, férfi divatáruk a napi divatízlés szerint a SEVA-butikban. Komló, Kossuth u. 50., az autósbolt mellett. Nyitva: hétfő, kedd, szerda, péntek 9—18 óráig, csütörtökön 12-től 18 óráig.

Eladó Komló-Újtelep, Hársfa u. 4. számú házam és gyümölcsösöm.

Használt dobfelszerelést vennék. Komló, Dózsa Gy. u. 6/1. (Hőközpont alatt.)

Kitűnő állapotban lévő GAZ M 24 Volga szgk. (nem vállalati), extrákkal eladó vagy IFA billencs, illetve fixplatós tehergépkocsira cserélhető. Ugyanitt ARO, UAZ, ZUK gépkocsira való 4 darab Semperi SR radiál gumi keréktárcsával együtt eladó. Érdeklődni: 81-268 telefonon, munkanapokon 6—12-ig.

Adóbevallás

Komló Városi Tanács V. B. pénzügyi osztálya felhívással fordul azon kisiparos és kiskereskedők, valamint egyéb adózókhoz, akik 1985. évben alkalmazottat foglalkoztattak, hogy 1985. évi kifizetett alkalmazotti bérekről adóbevallást adjanak. A bevallás határideje 1986. január 15. Bevalláshoz szükséges nyomtatványt a városi tanács ügyfélszolgálati irodájában lehet beszerezni hétfőn 8—12, szerdán 8—18 és csütörtökön szintén 8—18 óra között.

Komló Városi Tanács V. B. pénzügyi osztálya

Gazdag szünidei program

Tegnap valamennyi oktatási intézményben megkezdődött a téli szünet, amely néhány nappal hosszabb lesz a tavalyinál és január 5-ig tart. A tankönyvek helyét a következő napokban az ajándékok veszik át, a két ünnep között, szánkázási lehetőség hiján pedig a játék, a mozi, meg esetleg a könyv jelenti majd a legtartalmasabb időtöltést. Komlón az Úttörő- és Ifjúsági Ház is gazdag programot kínál a gyerekeknek. A karácsonyt követő napon, december 27-én, délután fél 5-től videofelvételeket vetítenek a részükre, s másnap, 28-án 16—20 óráig zenés, táncos műsorral búcsúztatják az észtendőt. A műsorban Fülöp Gyula bűvész is fellép. Vasárnap (29-én) délelőtt 10-től video mesefilmeket láthatnak, 30-án 9 órától pingpong- és sakkversenyt rendeznek helyi nevezéssel, 10 órától a Barátunk a könyv-játék keretében mondókat adnak elő diavetítéssel. Az új esztendő első munkanapján, 2-án délelőtt 10 órakor játszóházat rendeznek, 3-án, pénteken este 18.30-tól filmvetítés lesz. 4-én, szombaton 10 órától rendezik meg a rejtvényfejtők találkozóját. Este 18—22 óráig vállal, diszkóval köszöntik az 1986-os esztendőt.

Előzzük meg a karácsonyfatüzeket!

Nem akarunk ünneprontók lenni, de a karácsonyi, újévi jókívánságok mellé szabad legyen néhány jóindulatú figyelmeztetést is mellékelni. Hangsúlyozzuk csupán a figyelemfelkeltés miatt szólunk a fenyőfatüzek megelőzéséről.

Ma este, amikor felgyulladnak a színes égők, a parányi gyertyák, s az ünnepi hangulatot teljesebbé tevő csillagszórók, ne feledjék még az öröm óráiban sem, hogy minden apró gondatlanság szomorúsággal végződhet. Különösen a fenyőfára erősített gyertyák és csillagszórók a legádázabb tűzokozók. De nem kevésbé veszélyesek a házilag barkácsolt fenyőfaégők sem.

Kedves szülők, főleg önökön a felelősség, hogy gyermekeik örömmel telí játéka közben ne történjen nagy károkat, netán tragédiákat okozó tűzeset. Ezek megelőzése érdekében ne engedjék meg gyermekeiknek, hogy csillagszóróval játszanak, zárják el előlük a tűzgyújtásra alkalmas eszközöket.

Rejtvény

A Mecseki Bányász 45. számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: „Viharos vonulásban nép kel, a hajnalon át."

Nyerteseink: 1. Benkő László Pécs, Pollack M. u. 12/B. 7633; 2. Banna Lajosné Pécs, Malomvölgyi u. 7. 7632; 3. Sziklai Lajos Mázaszászvár, Kun B. u. 72. 7349; 4. Várnagy István Komló, Április 4. u. 15. 7300; 5. Hesz Imre Mázaszászvár, Hunyadi u. 7/A. 7351.

A 49. számban megjelent keresztrejtvényünk megfejtése: „Ha tiszta a szó, odahallgatsz, buzgón feleled, hogy: igen."

Nyerteseink: 1. ifj. Varga József Dobsza, Fő u. 89. 7985; 2. Volár András Nagymányok, Várfő u. 21/A. 7355; 3. Hähn Erzsébet Pécs, Németh L. u. 12. 7632; 4. Balotai Gabriella Komló, Április 4. u. 6. 7300; 5. Horváth Károly Komló, Gorkij út 21. 7300.

A könyvesutalványokat postán küldjük el.

MOZIMŰSOR

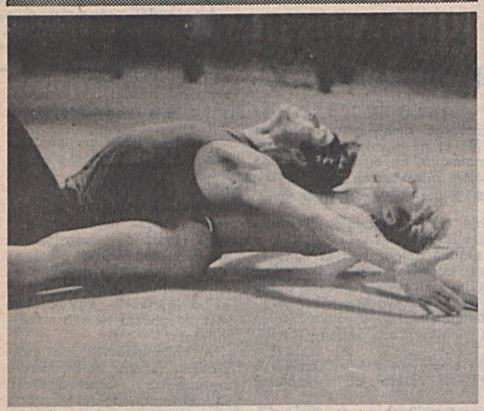

ÉLETBEN MARADNI. Színes, feliratos, zenés film. Rendezte: Sylvester Stallone. Szereplők: John Travolta, Cynthia Rhodes.

A Szombat esti láz folytatásában Tony Manero pincérként és tánctanárként dolgozik és közben sikerről, broadwayi szereplésről álmodik. Megismerkedik Laura Raveli revüsztárral, aki szerepet ígér neki új műsorában. Rendkívül látványos show-műsorban lépnek fel együtt, és Tony csillaga felemelkedik. Végre beteljesül a vágya: discosztárként lejt végig a Broadwayn.

Park (Pécs): 24-től 25-ig: Csizmás kandúr. Előadások: 3 óra. 24-től 25-ig: Az elefántember. Előadások: 5, n8 óra. 26-tól 28-ig: Életben maradni. Előadások: 3, 5, 7 óra.. 29-től január 1-ig: Csak semmi pánik... Előadások: 29—30—1-én: 3, 5 óra. 31-én: 3 óra. 2-től 4-ig: Hülyeség nem akadály. Előadások: f4, f6, f8 óra. 5-től 6-ig: Túl nagy rizikó. Előadások: 4, 6, 8 óra.

Petőfi (Pécs): 24-től 25-ig: Hamupipőke. Előadások: 3 óra. 24-től 25-ig: Arányeső Yuccában. Előadások: 5, 7 óra. 26-tól január 1-ig: Életben maradni. Előadások: 26—28-ig: 4, 6, 8 óra; 29—30-án: 3, 5, 7 óra; 31-én: 3, 5 óra; 1-én: 3, 5, 7 óra; 2-től 5-ig: Szenvedély végszóra. Előadások: f4, f6, f8 óra. 6-án: A város hercege. Előadások: 4, 7 óra.

Kossuth (Pécs, délelőtt): 24-től 25-ig: Hamupipőke. Előadások: 21-én: 10 óra; 22-től 25-ig: 10, 12 óra. 26-tól 27-ig: Egy fiú és egy lány. Előadások: 10, 12 óra. 28-tól 29-ig: Óz, a csodák csodája. Előadások: 10 óra. 28-tól 30-ig: Életben maradni. Előadások: 28—29-én: 12 óra; 30-án: 10, 12 óra. 31-én: Csak semmi pánik... Előadások: 10, 12 óra. Január 1-én: Az istenek a fejükre estek. Előadások: 10, 12 óra. 2-án: Zűrös hétvége. Előadások: 10, 12 óra. 3-án: Hülyeség nem akadály. Előadások: 10, 12 óra. 4-től 5-ig: A teknős és a sün. Előadások: 10 óra. 4-től 5-ig: Hamupipőke királyfi. Előadások: 12 óra. 6-án: Szenvedély végszóra. Előadások: 10, 12 óra.

Kossuth (Pécs, délután): 24-től 25-ig: Hamupipőke. Előadások: 2, 4 óra. 26-tól 29-ig: Egy fiú és egy lány. Előadások: 2, 4 óra. 30-tól január 1-ig: Az istenek a fejükre estek. Előadások: 2, 4 óra. 2-től 6-ig: Hamupipőke királyfi. Előadások: f3, 4 óra.

Kossuth (Pécs, este): 24-től 25-ig: Lady Chatterley szeretője. Előadások: 6, 8 óra. 26-tól 28-ig: Forró nyárréjszaka. Előadások: 6, 8 óra. 29-től 30-ig és január 1-én: Életben maradni. Előadások: 6, 8 óra. 2-től 5-ig: Zűrös hétvége. Előadások: f6, f8 óra. 6-án: Szenvedély végszóra. Előadások: f6, f8 óra.

Jászerencsét (Pécs): 24-től 25-ig: Végre vasárnap! Előadások: 4, 6 óra. 26-tól 27-ig: Az elveszett frigyláda fosztogatói. Előadások: 4, 6 óra. 28-tól 29-ig: Megfelelő ember kényes feladatra. Előadások: 28-án: 4, 6 óra; 29-én: 4 óra. 29-én: Hófehérke és a hét törpe. Előadások: 2 óra. 30-tól január 1-ig: A hamiskártyások fejedelme. Előadások: 4, 6 óra. 2-tól 3-ig: A pagoda csapdája. Előadások: 4, 6 óra. 4-től 5-ig: Házibuli. Előadások: 4-én: 4, 6 óra; 5-én: 4 óra. 6-án: Földrengés Tokióban. Előadások: 4, 6 óra.

Fekete Gyémánt (Pécs): 24-től 25-ig: Madonna, milyen csendes az este! 26-án: Kelly hősei. 27-én: Rita asszony menyasszony. 28-tól 29-ig: Abigél. 30-tól január 1-ig: Halálcsapda. Előadások: 6 óra.

Zrínyi (Komló): 24-én: Veronika és a bűvös zsák. Előadások: 4 óra. 26-tól 29-ig: Süsü, a sárkány. Előadások: 4 óra. 26-tól 30-ig és január 1-én: Sophie választása. 30-tól január 1-ig: Óz, a csodák csodája. Előadások: 4 óra. 2-től 5-ig: Gyerekrablás a Palánk utcában. Előadások: 4, 6, 8 óra. 6-án: Androidok lázadása. Előadások: 4, 6, 8 óra.

Május 1. (Komló): 24-től 25-ig: A repülő szélmalom. Előadások: 24-én: 4 óra: 25-én: f5, f7 óra. 28-tól 29-ig: Fényjel a hídnál. Előadások: f5, f7 óra. 30-tól január 1-ig: Játszani kell! Előadások: 30-án és 1-én: f5, f7 óra; 31-én: 4 óra. 4-től 5-ig: Roncsbalota. Előadások: f5, f7 óra. 6-án: Egy asszony és négy férfi. Előadások: f5, f7 óra.

Hosszúhetény: 25-én: Szerelem pasztellben. 28-tól 29-ig: A Jedi visszatér. 30-án: Álmodik az állatkert. Január 1-én: Abigél. 4-től 5-ig: Mégis, kinek az élete? 6-án: A tanítványok. Előadások: hétköznap 6 óra; vasárnap 5 óra.

Mázaszászvár: 23-tól 25-ig: Tudom, hogy tudod, hogy tudom. 28-tól 29-ig: Fele-barát-nőm. 30-án és január 1-én: Segítség, felszarvaztak! Előadások: hétköznap 7; vasárnap 3, 5 óra. 4-től 5-ig: A Sárkányölő. Előadások: 6 óra.

Pécsvárad: 23-án és 25-én: Törekvő tanerő. 26-tól 27-ig: Eper és vér. 29-én: Hannibál tanár úr. 30-án és január 1-én: Hair. 2-től 3-ig: Házibuli. 5-én: Alkonyat. 6-án: Zűrös hétvége. Előadások: hétköznap 7; vasárnap 3, 5 óra.

Sásd: 23-án és 25-én: Karate lengyel módra. 26-tól 27-ig: A király és a madár. 29-én: A sárkányölő. 30-án és január 1-én: Fele-barát-nőm. 2-tól 3-ig: A XX. század kalózai. 5-én: Holdtölte Texasban. 6-án: Gyerekrablás a Palánk utcában. Előadások: hétköznap 7; vasárnap f5, 7 óra.

SZABAD IDŐBEN

Komló Városi Művelődési Központ

A Színház- és Hangversenyteremben a december 30-ra hirdetett előadás elmarad.

A városi sportcsarnokban 30-án és 31-én a teremlabdarúgó KISZ-kupa mérkőzései zajlanak. 6-án 17 órakor kezdődik a Carbon Kupa nemzetközi női teremlabdarúgó torna.

A Május 1. Művelődési Ház szilveszteri bálja 31-én 19 órától 05 óráig tart, játszik a Doky-zenekar. 5-én táncestet rendez a magányosok klubja a nyúltenyésztésről és a nyúltartásról hallhatnak előadást.

A Zrínyi Művelődési Házban 5-én 18—22 óráig P+P show, diszkóműsor lesz, fellép a Patent zenekar. 6-án 18 órakor a diákklub programjában Latabár Árpád és Maronka Csilla, a Pécsi Nemzeti Színház művészei adnak műsort.

Az Úttörő- és Ifjúsági Ház a téli szünet idejére változatos programot kínál a gyerekeknek. 28-án 16 órakor óévbúcsúztató lesz. 29-én 10 órakor filmvetítés. 30-án 10 órakor pingpong- és sakkversenyt rendeznek. Január 2-án 10 órakor játszóház lesz. 3-án 15 órakor nyílt nap lesz a fotóban, 17 órakor nyílt ifinapot rendeznek az ifivezetőknek, 18.30-kor videofilmeket vetítenek. 4-én 10 órakor a rejtvényfejtők találkoznak.

A klubkönyvtárak programja: a gesztenyési asszonyklubban 30-án 17 órától szilveszteri előzetest rendeznek, 6-án orvosi előadást tart dr. Büki Imre. A mecsekjánosi klubkönyvtárban 31-én zártkörű szilveszteri mulatság lesz. 6-án a nyugdíjasklub tagjai találkoznak körzeti orvosukkal, ezután forraltborkészítés lesz. A mánfai klubkönyvtárban 28-án ünnepnapot rendeznek a falu apraja-nagyja számára, 5-én 15—18 óráig játszóházba várják a gyerekeket. A kökönyösi klubkönyvtárban 6-án 17 órakor a nőklub teadélutánt rendez. A magyaregregyi Arnold-házban 29-én 17 órakor a Megfelelő ember kényes feladatra című filmet játssza a mozi. 6-án 18 órakor a nyugdíjasklub tartja foglalkozását, melyen diavetítéses élménybeszámolót tart a Magas Tátráról dr. Antos Árpád. 5-én 14 órakor ifjúsági előadáson az Álmodik az állatkert című filmet, 17 órakor a Bombajó bokszolót vetíti a mozi. A mecsekfalui klubkönyvtárban a klub tagjainak és vendégeinek zártkörű bált rendeznek 31-én 19 órától, zene: Szécsei (Pécs).

József Attila Művelődési Központ

József Attila Művelődési Ház (Pécs, Korvin O. u. 20.) Nagyterem: december 27-én 17 órától: az MSZ Koncert Fúvószenekarának óévbúcsúztató ünnepsége. December 31-én 17 órától: a Te meg Én klub „magányos szilveszterre". Kiállító: január 6-án 8 órától: óvónők továbbképző tanfolyama.

A művelődési ház művészeti csoportjai, szakkörei és tanfolyamai 1986. január 6-ig téli szünetet tartanak.

Puskin Művelődési Ház (Pécs, Tolbuhin út 229.) Nagyterem: december 31-én 19 órától: Szilveszteri batyus-bál.

Mecseki Bányászati Múzeum

Mecseki Bányászati Múzeum: Pécs, Déryné u. 9. Telefon: 72-12-333/195. Nyitva: 9-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő). A kiállítás két nagyobb egységre bontható. Az egyik rész a Mecsek-hegység szénbányászatának, a másik pedig ugyancsak e földterület ércbányászatának ipari-technikai, munkástörténeti dokumentumok, tárgyi anyagok gazdag választékával várja a látogatókat.

Kőzetek világa című kiállítás: Pécs, Káptalan u. 3. Nyitva: 10-től 17 óráig. (Szünnap: hétfő). A pécsi „múzeumutcában" lévő kiállítás a Mecsek és környéke geológiájának, kőzeteinek gyűjteményét tárja a vendégek elé.

Mázaszászvár, Kun Béla u. 59. Nyitva: 14—16 óráig. (Szünnap: szerda). A kiállítás az É.-Mecsek 175 éves szénbányászatának, bányászhagyományainak történeti emlékeit mutatja be.

MR Pécsi Körzeti Stúdió

Jó pihenést címmel ma reggel 8 órától 10 óráig tart a pécsi stúdió információs, szórakoztató összeállítása. Szerdán 9 órától 11 óráig magazin és zene a hallgatók kérésére. Csütörtökön 9 órától 11 óráig sportfotók. Pénteken 17 órakor hírek, egy dallam – több előadó, orvosi tanácsok, esti mini-koncert, riport Út közben Somogyban címmel, jegyzet, válasz a hallgatók leveleire, könnyűzene, tudósítások, programjavaslatok. Szombaton 17 óra 5 perckor összeállítás nyugdíjasoknak. Vasárnap 17 óra 5 perckor visszatekintés az elmúlt év eredményeire, sikereire. A nemzetiségi programok a héten a szokott időben mindennap 18 óra 30 perckor, illetve 19 óra 5 perckor jelentkeznek. December 30-án, hétfőn start címmel aktualitásokról, szolgáltatásokról hangzik el tájékoztató. December 31-én délelőtt 9 órától 11 óráig tart a szilveszteri összeállítás, amelyet a pécsi Helyőrségi Művelődési Otthonból élőben közvetítenek. Január elsején, Újév napján címmel zenés összeállítás hangzik el. Köszöntőt mond dr. Ádám Antal, a Hazafias Népfront Baranya megyei bizottságának elnöke. Január 2-án kulturális körkép. Január 3-án 17 órától zenés hétvége, hírek, tudósítások, programajánlatok. Január 4-én, szombaton 8 órától 10 óráig információs, zenés összeállítás. Január 5-én, vasárnap magazin és zene a hallgatók kérésére. 18 órakor hírek, sporthírek. Szerbhorvát és német nyelvű adás – csakúgy, mint a hét többi napján 18 óra 30, illetve 19 óra 5 perctől.

Pécsi Nemzeti Színház

NAGYSZÍNHÁZ:

25-én délután 3-kor és este 7-kor: Cigánykerék. 26-án 15 órakor és 19 órakor: Bajadér. 27-én délután 4-kor: A kaktusz virága. (Katona-bérlet). 28-án este 7-kor: Bajadér. 29-én 19 órakor: A kaktusz virága, (Katona-bérlet). 31-én este 7 órakor: Bajadér. Január 2-án 19 órakor: Bajadér. (Szabó S.-bérlet). 3-án 19 órakor Don Pasquale (Illyés-bérlet). 4-én este 7-kor: Bajadér. 5-én 19 órakor: A denevér. (Német nyelvű előadás.) 6-án 19 órakor: A kaktusz virága (Sarkadi-bérlet).

UTÓRCSAZ:

28-án 10 órakor: Alice Csodaországban.

Legendák Mecsekjánosiról

Az egész magyar történelemből a legjobban a honfoglalásra emlékszem. Ezt a tantárgyat ugyanis egy dr. Szabó Pál Zoltán nevű, később nagy hírű pécsi egyetemi tanár tanította. Híres módszerei közül gyakran alkalmazta azt a metódust, hogy színház- vagy filmszerűen eljátszatta velünk, tanulókkal, az egyes történelmi mozzanatokat. Egyik ilyen nagyszerű színelőadásának, a honfoglalás drámai fordulatokban gazdag fejezetében énrám épp a táltos szerepe jutott, s úgy kitanultam a sámánkodás összes fortélyait, hogy mindmáig is alig tudok kikeveredni belőlük.

Most is, ahogy Kiss József tanár úr könyvét, Komló történetét olvasom, örömmel fedezek fel benne olyan tételeket, amelyekkel néhai táltos koromban is találkoztam. Ilyen például a Bökény (Buken) és a Töttös nemzetségek szerepe, akik tudvalevően a Mezőföld és a Pécs-környéki, a lótenyésztés céljára alkalmas árterületi, vízben gazdag legelőket és a makktermésük miatt sertéstenyésztésre kiváló tölgyeseket méltatták figyelemre, semmit sem törődve a már korábbi századok hódítói alatt kialakult pécsi és szekszárdi római gócpontokkal.

Az első szállásoló magyarok — írja Kiss József — a magyarszéki völgyben jelentek meg, és onnan húzódtak föl Mánfára, Budafára és Jánosi környékére. És itt kapcsolódik Jánosi községünkhöz az én iskolás kori táltosságom.

Tudni illik, a hagyomány, a monda vagy legenda szerint a mai Jánosi templom helyén, a honfoglalást követő időkben egy „áldozati tölgy" állt még századokig, mellette forrás, mely szintén hozzá tartozott a pogány magyarság istenének a tiszteletéhez, az áldozati állat (a ló, fehér ló) méltó ellátásához. Kellett ezen kívül még egy vagy több kőtömbből álló oltár, mint Szentimrőn is volt annakidején. Szentimrő forrása ma is megvan, később pedig keresztény templom épült mellette, ahova még a 20. század elején is jártak esőért, gyógyulásért könyörögni a környékbeli keresztény hívők.

Nos, jóval később, a jánosi áldozóhely mellett is épült egy istenháza, tulajdonképpen a mai mecsekjánosi római katolikus templom, de az öreg tölgy, melynek gyökereit annyi áldozati vér táplálta, még sokáig élt. Már olyan öreg és odvas volt, hogy belsejében egyszer egy János nevezetű remete vert tanyát (valószínűleg innen a Jánosi név) és sokáig élt itt csendes vallási elmélkedésben. Szerény és nagyszakállú volt az istenadta, hát hamar megszerette a nép. No, a gyógyításhoz meg szerfölött nagyon értett, ezért messze földről is fölkeresték mindenféle bajjal, búval, az újszülötteket pedig a fa mellett csillámló kristálytiszta ősi, pogányul-szent forrás vizével keresztelte meg: a fiúkat következetesen János, a lányokat rendre Anna névre. Jánosiban azóta is a legnépszerűbb a János és Anna név. (Kiss József: Városunk Komló).

Úgy látszik azonban, hogy János remete a magyar hon más vidékeire is el-elruccant a paszitákra (keresztelőkre), mert bármerre jártam az országban, János és Anna nevű atyámfiát gyakorta többet találtam a várt mennyiségnél. De mindenütt csak az volt a mentegetőzés, hogy ez nem csoda, hisz Magyarországon az isten is János.

Hanem, engedjék meg egyúttal, hogy még egy másik kedves legendát is felidézzek e vidékről. 1957-ben „Komlói Naptár" címmel jelent meg egy kalendárium, melyben Kutnyánszky József, akkori múzeumvezető arról ír, hogy a pécsváradi apátság alapításánál (1015-ben) jelen volt I. István, a későbbi Szent István király is. Útjában, oda vagy vissza, föltétlen útba esett Komló, az akkor még nagyon kis település is.

István király tehát járt Komlón. E legendát a múzeumvezető még 1933-ban, az akkor 80 éves Czukor József komlói őslakostól hallotta. Nincs is kizárva, hogy így volt, mert mellette szól egy királyi birtokadományozással járó adat is. (Várady: Baranya múltja és jelene II. 231. 1.), mely szerint Szent István királyunk Jánosit és környékét, tehát Komlót is, a Buken nemzetségnek adományozza. Így az útbaejtés is indokoltnak látszik. I. István király törvényei a halála után is érvényben maradtak, így ekkor, a XI. század végén vagy a XII. sz. elején — a minden tíz falu elve alapján — épült fel ma is büszkeségünkként az egyhajós mánfai, immár műemlék-templom.

Csikós Ferenc,
a komlói honismereti szakkör tagja

Negyven éve: állami kézben a szénbányászat
Történelmi fordulat

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége 1944. november 30-án hirdette meg programját. Ezt — kisebb változtatásokkal — a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front 1945. december 3-án elfogadta. Az MKP programjának III/2. pontja kimondta:

„Állami tulajdonba kell venni a föld méhének kincseit és azokat az iparvállalatokat, amelyeknél a köz érdeke a nyerészkedés kiküszöbölését követeli meg:..."

Az ország energiahiánnyal küszködött, mindössze 13 016 bányász dolgozott nehéz körülmények között a bányákban, amelyek közül több üzem súlyos károkat szenvedett a háborús események során. A bányák fejlesztése, a létszám növelése, a termelés fokozása — amelyet a Vörös Hadsereg élelemmel, szállítóeszközökkel is segített — elsőrendű szükségszerűség volt. Az MKP első országos pártértekezletén — 1945 május — határozottan a bányák állami kézbevétele mellé állt. A Magyar Bányamunkások Szabad Szakszervezetének 1945. május 12—13-án tartott országos küldöttgyűlése határozatba foglalta: az új vezetőség „... vesse fel a bányák államosításának kérdését úgy, ahogy azt a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front nyilatkozatában követelte, amelynek szellemében a Nemzeti Bizottságok országszerte működnek és ahogy ezt a Nemzetgyűlésen képviselt demokratikus pártok, mint a magyar nép érdekében lévőt, elfogadták." E követelések politikai jellege mellett más tervszerű intézkedések is kirajzolódtak. Az államkapitalista korlátozások jellegzetes kísérőjelenségeként 1945 és 1948 között a részleges államosítás több lépésére is sor került — így a bányászatban is.

Az 1945-ös őszi nemzetgyűlési választásokon az MKP egyik választási jelszava volt: „Munkástöbbséggel a bányák államosításáért!" és a választási eredménytől függetlenül, a megalakult új kormány programjának vitájában javaslatot tett a bányák — elsőként a szénbányászat — államosítására. Bár a polgári pártok több ellenjavaslattal éltek, a december 6-án tett javaslatot a Nemzetgyűlés 1945. december 25-én elfogadta és azzal, hogy 1946. január 1-től a szénbányászat üzemeit állami irányítás alá helyezi és előkészíti a bányák államosítását.

A polgári pártok, elsősorban a Kisgazdapárt a törvényjavaslat elfogadására törekedett. Részben arra számítottak, hogy a bányák termelésbe lendítése nem sikerül, rendkívüli szénhiány lép fel, ami gazdasági válságot idéz fel, amely akadályozza a bányák államosításának folyamatát. A munkáspártok és a bányász szakszervezet követelésére azonban a törvényjavaslat kihirdetésre került. Az 1946. évi XIII. tc. kimondta: „Minden ásványszén (feketeszén, barnaszén, lignit) tekintetében a földtulajdonost megillető jog az 1946. január 1. napjára visszaható hatállyal megszűnik."

Az 1946. január 26-án kihirdetett törvényjavaslattal a magyar bányászat új korszaka nyílt meg. Ezt a törvényjavaslatot 1946. június 7-én fogadta el a Nemzetgyűlés és a bányászat államosítását 1946. július 1-gyel e törvény örökítette meg.

K. B.

Újítások

Varga Lajos, Lovig János és Spohn Antal újítása a képünkön látható membránszivattyú. A bányában használatos hagyományos szivattyúk esetében üzemzavart okozott a víz szennyezettsége. Az újítás révén ez a műszaki probléma megoldódott, mert az új elven működő membránszivattyú nem érintkezik közvetlenül a vízzel és a benne lévő anyaggal.

Fotó: Kóródi Gábor

Benyújtott újítási javaslatok

PÉCS BÁNYAÜZEM:
4356. Földvári Mihály: Pécs bányaüzemi kazánok üzemeltetésének módosítása. 4368. Berta József, Forray Vilmos: SLT csilletovábbító berendezés vezérlőegységének felfogása forgácsolási munkához.

VASAS BÁNYAÜZEM:
4362. Keszler János, Lovig János, Spohn Antal és Varga Lajos: Bányabeli légajtók távműködtetése.

ÉSZAKI BÁNYAÜZEM:
4369. Száz Ferenc, Szabó István, Szabó Béla (21): Szívó- és nyomószelep Vocó szivattyúhoz. 4370. Szabó Béla (21) és Reining Jánosné: Szabályozható irányterelő. 4374. Bőhm János és Gács Lajos: Elzáró dugók airbreaker szerelvények védelmére.

KOMLÓ BÁNYAÜZEM:
4354. Péter Béla: Célszerszám 3 kg/fm-es szupernehéz TH-kengyel és U-csavar készítéséhez. 4355 Hohmann József: Injektáló puska tömítésének módosítása. 4357. Szeitz József, Solymosi Béla, Hauser András: Szikvízgyártás módosítása. 4360. János Tibor, Baán László, Kajtos Gergely: K—IV-akna tárószinti rakodójának zajcsökkentése. 4365. Deres Endre, Erdélyi László, Kaposvölgyi József: Béta-akna meddőszállítása gépkocsival. 4373. Panta László és szocialista brigádja: Csillék jelölésének módosítása.

KÖZPONTI GÉPÜZEM:
4364. Botka István, Mayer György, Kiss Géza, Papp Endre: HRV—6 típ. rablóvitla csillagkerék átalakítása.

SZÉNELŐKÉSZÍTŐ ÜZEM:
4358. Rubinszki László és Kelemen László: Gröppel szita szilenblokk gyártása. 4359. Fülöp György és Óbert István: Mosó területén résvízvezeték átalakítása. 4367. Schuller Tibor és szocialista brigádja: Gépi fűrésznél tartóoszlop áthelyezés. 4372. Koller János, Rubinszki László, Kelemen László: ZIEB centrifugaházak bevonása gumival.

VILLAMOS ÜZEM:
4361. Kováts László és szocialista brigádja: Elektronikus védelem káros feszültségemelkedés ellen.

IGAZGATÓSÁG:
4363. Major István: Konténeres szénszállítás. 4366. Dr. Vékény Henrik: Nedvesített porleválasztó szűrő. 4371. Kovács Istvánné: Táppénz számfejtési papír. 4375. Dr. Horváth Géza és Ferencz Lajos: Béta-akna X. szint Ny-i aknarakodó kihajtásának módosítása. 4376. Jolsvai József: Parazita tengelyes brikettprések automatikus hidraulikus energia ellátása. 4377. Dr. Pólai György: Külfejtéses „ikerbányászat".

Elfogadott újítások

KÜLFEJTÉSI ÜZEM:
4332. Béres Fábián, Fischer Lajos: Eke mozgatása szilóban.

ÉSZAKI BÁNYAÜZEM:
4321. Kasper Konrád: É. B. 25 tonnás közúti hídmérleg megerősítése.

KOMLÓ BÁNYAÜZEM:
4233. Hipp Alajos, Ábel Antal: MVDO 320 pajzs szállításához segédeszköz.

NAGYMÁNYOKI BRIKETTÜZEM:
4325. Molnár Mihály: EO 4121 típ. kotrógép gémtartó perselyének átalakítása. 4234. Mózsik András, Kungl József és Biró Gáspár: Szállítócsigák csigaleveleinek módosítása. 4320. Mózsik András és Aradi Attila: Végtermék hulladék leválasztó. 4351. Bitter János és Gazda Antal: EO 4121 típ. markoló kanalának átalakítása.

KÖZPONTI GÉPÜZEM:
4349. Csuma János és Csanálosi Ferenc: Hidraulikus akkumulátorok feltöltésének módosítása. 2747. Dobos Ernő és Perényi László: Magasnyomású szivattyúk próbajáratása. 4310. Gungl Gyula és szocialista brigádja: Hajlítókészülék KRAZ alvázhoz. 4309. Gungl Gyula és szocialista brigádja: Vágókészülék KRAZ alvázhoz.

SZÉNELŐKÉSZÍTŐ ÜZEM:
4313. Bencze Lajos és Lógó József: Kuplungbőrök gyártása présgépen. 4324. Rubinszki László és Kelemen László: TVK-kompresszor nyomásszabályozó membrán gyártása. 4341. Rubinszki László és Kelemen László: Zagycentrifuga szimering gyártása. 4359. Fülöp György és Óbert István: Mosó területén résvízvezeték átalakítása.

VILLAMOS ÜZEM:
4220. Kiss Istvánné: Írógépek papírvezető szerkezetének felújítása. 4317. Kolb Hermann: Bányaszivattyú jelzés bővítése.

IGAZGATÓSÁG:
4049. Szittya Zsolt: TH-ívek, csövek és szálanyagok egységrakományos tárolása és szállítása. 4319. Dévai Sándor: Szénelőkészítőmű 100 t hídmérleg bontásának módosítása.

Elutasított javaslatok

4284. Mecsek betolóhoz levegőnyomás biztosítása, kondenzvíz csökkentése. 4353. Poroziméter tömítettségének javítása. 4342. Különböző béléselemek acélrácsból. 4293. Hordágyszállító csille. 3651. I. telepi gáztartók és fúvók hasznosítása alternatív bányametán — földgáz tárolóként. 4323. Kötél korong betét műanyagból. 4177. Hordozható kőzet roppantó. 4322. Kőzet- és betonhasító szerszám. 4363. Konténeres szénszállítás. 4130. Aknarakodón hallás-károsodás csökkentése adó-vevő berendezéssel.

HÓPEHELY

Pákolitz István pécsi költő Hópehely című verséből idézünk.

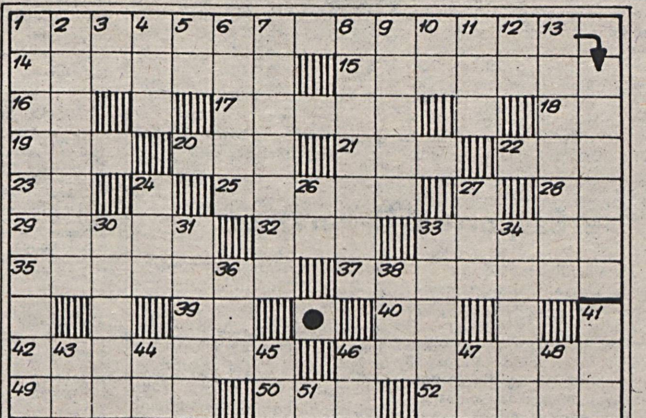

VÍZSZINTES:

1. A versidézet (zárt betűk: C, H, Ü). 14. A kegyelet virágait helyezte el ebben a magyar faluban Nagy-Britannia miniszterelnök asszonya. 15. Pénzzel dolgozik. 16. Európai nép. 17. A jugoszláv labdarúgó válogatott híres kapusa volt. 18. Tőkés vállalat röv. 19. Gyulladásos betegség. 20. Betűivel: fertőző betegség röv. 21. Hivatal németül fon. 22. Óriáskígyó ékezet felesl. 23. Csak a keresztrejtvényben jelent 950-et. 25. Szénbánya Erdélyben. 28. Esel! 29. Sok vizet vesztett. 32. Vagyok latinul. 33. Bádogos jelzője. 35. Egyetemista „újoncok" táviratilag. 37. A Melyiket a kilenc közül? c. karácsonyi elbeszélés írójának szülővárosa. 39. Kemény, rozsdásodást gátló fém vegyjele. 40. Hírhedt fasiszta-alakulat röv. 42. Népi játékhangszer. 46. Becézett kislánynév. 49. Ritka férfinév ford. 50. Talál. 52. Kitartóan keres. 53. Kicsinyítő szócska ford. 54. Finom, zamatos babkávé neve. 56. Egyik Anjou-királyunk névjele. 57. Bokron termő gyümölcs. 58. Papírra jegyezte vala. 59. Luxemburgi és bolgár gépkocsik jelzései. 60. Az Újpesti Dózsa hajdani elődje. 61. A horgany vegyjele. 63. Össze-vissza szeli! 65. Indulatszó. 66. Kellemes szaga van. 69. Lassan a zenészek nyelvén. 72. Szöveg zenéje.

FÜGGŐLEGES:

1. A versidézet befejező része (zárt betűk: C, P, V, O). 2. Közlekedési akadály. 3. Régi hosszmérték. 4. Rovarlárva. 5. Ötszáz és ezer római jeggyel. 6. Dunántúli folyó. 7. Megbélyegzett „tévhitű" a középkorban. 8. Szláv nyelvű emberek. 9. Buddhista szerzetes táviratilag. 10. Első egynemű hangzói. 11. Kelet németül. 12. Mutatószó. 13. A gondolat utolsó szava. 24. A Kis karácsonyi ének című vers költője. 26. Határozói rag. 27. Aknák belseje! 30. Kocsonyássá változik. 31. Az oktató igéje. 33. Szibériai város. 34. Kiabál. 36. Osztrák, olasz és norvég gépkocsik jelzései. 38. Betűivel: vészjel. 41. A Háromkirályok zarándokhelye. 43. Alattomos hitszegők ford. 44. Berlini piros! 45. ... György magyar Ázsia-kutató. 46. „Angolosan" lelép. 47. Petőfi-versből ismert folyócska. 48. Lírai zenemű. 51. N! 54. Csillagkép. 55. Este Bécsben. 62. Maró folyadék. 64. Lírai költemény. 67. L. R. 68. A Fénylő búzaföldek között című vers költőjének névjele. 70. Igen románul. 71. Mint a vízszintes 56-os.

Horzsa Sándor

Megfejtésként beküldendő a versidézet folytatása: a vízszintes 1. és a függőleges 1. sor a Mecseki Bányász szerkesztőségének (Pécs, Komját A. u. 5.). Beküldési határidő: 1986. január 6.

A rejtvény megfejtői között 5 darab könyvvásárlási utalványt sorsolunk ki és küldünk el jutalomképpen postán.

Még egyszer a Glanzer-tárórol

A komlói kőszéntelepeket 1880-ban a jánosi Montenuovo birtok megvételével együtt szerezte meg az Engel Adolf és fiai cég. Mint tőkeerős cég, vállalkozásai közül nem hiányozhatott a terjeszkedés is — immár a szénbányászatban is, amelyet a pécsi területen a DGT már egyre szervezettebben folytatott. A komlói bányászathoz azonban a korábbi ismeretek nem voltak elegendőek, ezért 1892-ben szakértőkkel vizsgáltatták meg Somostető környékét. A vizsgálatok alapján Engel Adolf bányatelek adományozást kért (ezek a Remény- és Isten-Áldás nevű bányatelkek voltak). A szakértők egyikéről az egyik tárót Glanzer-tárónak nevezték el.

A Glanzer család nem ismeretlen a magyar bányászatban. Az erdélyi, nagybányai igazgatóságon találkozunk 1881-ben Glanzer Józseffel, aki az építészeti osztály vezetője volt. Mint az ottani erdők és utak felügyelője, egyes bányák faellátását is megoldotta (Erdélyben jellemző a kis, önálló bányák sokasága). Családtagja, Glanzer Miksa bányász és kohász képzettséggel rendelkezett. A diósgyőri vasgyár hivatali főnökeként, bányatanácsosi rangban szolgált a diósgyőri bányaigazgatóságon, (a mai értelemben vett állami diósgyőri vasgyárhoz bányák is tartoztak, pl. Pereces). Mint szakértő, több helyen megfordult, nemcsak a Felvidéken és Erdélyben, de kapcsolatba került a DGT-vel és ő végezte el az egyik első „szakértés"-t, az Engel-féle bányatelkek szénvagyonával kapcsolatban. Méltán kaphatta ezért az általa kijelölt helyen létesített táró — akkori szokás szerint — a Glanzer-táró nevet. A Glanzer-családból 1914-ben Aknasugatagon, az aknaszlatinai kősóbányánál dolgozott mázsatisztként Glanzer Artúr, akinek felesége Aknasugatagon volt tanítónő.

mb SPORT

Komló, 1985 november

Anyakönyvi hírek

Születtek

Szatzker Csabának és Laki Emíliának Nóra, Vass Tibornak és Keszi Piroskának Péter, Hegyközi Tibornak és Erdei Ibolyának Zsuzsanna, Albrecht Ferencnek és Csillag Irénnek Livia, Pankász Istvánnak és Farkas Magdolnának Zsófia, Nagy Jenőnek és Horváth Erzsébetnek Zsanett, Smányi Gyulának és Bohn Liviának Péter, Richter Attilának és Szabó Rozáliának Tamás, Orsós Ferencnek és Orsós Annának Anna, Berényi Józsefnek és Neubauer Piroskának Henrietta, Tomás Antalnak és Makovics Évának Petra, Tamacz Ferencnek és Illés Tündének Ákos, Lakatos Zoltánnak és Újfalusi Ildikónak Zoltán, Tarr Istvánnak és Réthy Zsuzsannának Éva, Horváth Istvánnak és Szász Anikónak Tamás, Berek Ferencnek és Weith Katalinnak Katalin, Baumann Istvánnak és Jávorka Gabriellának Róbert, Nagy Gyulának és Soltész Anikónak Lívia, Pauli Attilának és Balogh Anikónak Attila, Sipos Zoltánnak és Tóti Zsuzsannának Zoltán, Molnár Józsefnek és Szilli Gabriellának Gabriella, Réder Péternek és Farkas Piroskának Gábor, Horváth Tamásnak és Tálas Ildikónak Tamás, Kacz Józsefnek és Marczell Katalinnak József, Balázs Jánosnak és Schatzler Erikának Tamás, Möller Lászlónak és Csipai Ibolyának Erika, Fekete Istvánnak és Peiszer Mártának Noémi, Nemes Józsefnek és Meitert Arankának Roland, Schulteisz Károlynak és Szántó Katalinnak Norbert, Tékus Csabának és Szokoly Valériának Éva, Biter Bélának és Tóth Erzsébetnek Marianna, Hock Zoltánnak és Biró Évának Éva, Fábián Imrének és Weiszenburger Magdolnának Imre, Gál Árpádnak és Haszilló Teréziának Brigitta, Jurics Sándornak és Novoszádi Ilonának Sándor, Kovács Gyulának és Fazekas Erikának Péter, Laufer Lászlónak és Sztakó Teréziának Péter, Kollár Istvánnak és Horti-Nagy Gizellának Gabriella, Bien Józsefnek és dr. Bertus Magdolnának Eszter, Fehér Péternek és Hunyadi Erikának Hajnalka.

Házasságot kötöttek

Schmal Béla és Kugelman Erika, Demeter Tibor és Durbák Viktória, Heidecker Pál és Fábos Zsuzsanna, Forczek László és Küszter Andrea, Balogh Zoltán és Molnár Mária, Thürmer Jenő és Horánszky Adél, Orsós Béla és Zolnai Róza, Takács Attila és Siklódi Rozália, Hering László és Lukovics Zsuzsanna, Molnár György és Jakab Gabriella, Vasvári István és Kóczián Éva, Zsiga Attila és Bogdán Éva, Darvasi László és Vácz Anna, Szabó István és Szakács Ilona, Schindler Sándor és Kovács Anna, Gyánti István és Takács Katalin, Szabó István és Kovács Jolán, Balatincz Zoltán és Pintér Éva, Rák Zoltán és Karlovecz Anna, Schmeller Tibor és Jásper Anikó.

Meghaltak

Czárt Jenő, Tihanyi György, Riegler Mihályné Renner Anna, Smányi János, Zsirman Károlyné Gál Márta, Vass Gyuláné Pató Erzsébet, Szabó Józsefné Hegedüs Mária, Czigler Géza, Krausz György, Sági János, Jagicza István, Pallér Gyuláné Lakatos Anna, Kilyén Károly, Horváth Józsefné Vid Katalin, Komjáti Jánosné Feuerstaller Irén, Háber Ádámné Bernáth Gizella, Józsi István, Tóth Antal, Polyák Istvánné Gál Erzsébet, Rétei Jánosné Hum Magdolna, Hársándi Jánosné Szűcs Erzsébet, Antal Pálné Nagy Julianna, Wágner Ádámné Herman Margit, Gál József.

Asztalitenisz-turmix

Aż újonc fiúk a döntőbe jutásért küzdenek. Fotó: Beck Péter

Az idei utolsó bajnoki mérkőzést is megnyerte az asztalitenisz NB III-ban a Komlói Bányász. Az elmúlt héten a városi sportcsarnokban lejátszott találkozón 10-6-ra verték a táblázat 3. helyén álló Bátaszék csapatát. Arató és Haiser valamennyi ellenfelét legyőzte, míg Rajnai kétszer nyert. A csapat negyedik tagja, Kun mind a négy mérkőzését elveszítette. A Bányász 9 győzelemmel, 1 vereséggel zárta az őszt, így a Tolnai Vörös Lobogóval holtversenyben áll a bajnoki táblázat élén.

Az elmúlt héten Pécsett rendezték meg a megyei Tízekbajnokságot az ifjúsági korosztálynak. A fiúk a Pécsi Kinizsi asztalitenisz csarnokában versengtek. Kun Tibor a 2., Bàbel Zsolt a 4., Bauer Tamás az 5. helyet szerezte meg. A lányok a Spartacus termében versenyeztek. Itt kevesebb sikerrel szerepeltek a komlóiak, hiszen Drinóczi Lívia a 8., Biró Anett a 10. lett.

A városi sportcsarnok adott otthont Komlón, az idei újonc serdülő és ifjúsági seregszemle őszi fordulójának. Közel 50 fiatal vett részt a különböző versenyszámok küzdelmeiben, sajnálatos, hogy a sásdiak nem érkeztek meg. Az egyes versenyszámok győztesei: leányok: újonc egyéni: 1. Drinóczi Lívia, serdülők: 1. Drinóczi Lívia, ifjúságiak: 1. Biró Anett. Ifjúsági leány, páros: 1. Biró, Drinóczi. Fiúk: újoncok: 1. Rozina Gábor, serdülők: 1. Bábel Zsolt, ifjúságiak: 1. Bábel Zsolt. Ifjúsági fiúk, páros: 1. Bábel, Bauer.

Nyolc csapat, Pécsvárad, Mázaszászvár, Gödre, Egyhazaskozár, Mágocs, Godisa, Kisvaszar és Bikal nevezett Komló városkörnyék 1986. évi asztalitenisz csapatbajnokságára. A tavaszi idény mérkőzéseire január 12. és február 23. között kerül sor.

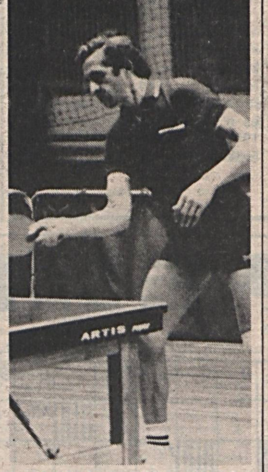

Arató Csaba, a Bátaszék ellen is 4 győzelmet szerzett.

Czukor az EB-keretben

Jól sikerült az 1985-ös esztendő Czukor Zoltán számára. A Komlói Bányász gyaloglója második helyezést ért el az országos bajnokságon, s olyan időeredményt produkált az 50 kilométeres gyaloglásban, amellyel nemzetközi minősítést is magáénak mondhat.

November végén jelölték ki az 1986-os, Stuttgartban megrendezésre kerülő atlétikai Európa-bajnokság magyar válogatott keretét, amelynek tagja lett Dudás István tanítványa is. A közel 30 főből álló keret azóta már részt vett egy kéthetes közös edzőtáborozáson Tatán. Jelenleg egyesületében készül Czukor Zoltán, ám januárban olaszországi, februárban algériai, áprilisban pedig etiópiai edzőtáborozásra utaznak a legjobb magyar atléták, s előreláthatóan a kiutazók között ott lesz a Komlói Bányász versenyzője is.

Teremlabdarúgó-torna

A Komló Városi Lakóterületi SE és a városi sportcsarnok közös rendezésében teremlabdarúgó-tornát bonyolítottak le, amelyre 12 csapat nevezett. Az elmúlt hétvégén az első két csoportban rendezték meg a selejtező mérkőzéseket. Az első csoportból a Belváros, a másodikból a Royal harcolta ki a döntőbe jutást. December 27-én további hat mérkőzésen dől el, hogy mely csapatok jutnak az említettek mellé a döntőbe, amelyet 28-án, délután rendeznek meg négy együttes körmérkőzésével.

A torna eddigi eredményei: I. csoport: Kőbánya–Belváros 2-2, Belváros–Zobák szállítók 5-4, Zobák szállítók–Kőbánya 2-1. II. csoport: AFIT–BVM 4-2, Kun Béla–Royal 1-1, AFIT–Kun Béla 1-1, Royal–BVM 8-0, Kun Béla–BVM 3-0, Royal–AFIT 4-0.

A december 27-i, következő selejtező napon (a találkozók 15 órakor kezdődnek), Kossuth gépészet, PANNOLIT, Dühöngő, Zefir, Kun Béla és a Haverok elnevezésű csapatok küzdenek a döntőbe jutásért.

Számokban a labdarúgó NB II.

Régi hagyomány, hogy a téli és a nyári „uborkaszezonban" a számokat is segítségül hívjuk a Komlói Bányász labdarúgócsapatának értékeléséhez. Az NB II-ben lejátszott 19 forduló érdekességeit adjuk közre a Népsportban megjelent tudósítások alapján. Úgy érezzük, a szurkolók holtidényben szívesen böngészik az ősz történéseit, s talán szakvezetők és játékosok is elgondolkodnak egy-egy érdekességen.

Az egyetlen komlói labdarúgó, aki az ősz valamennyi mérkőzésén az első perctől az utolsóig pályán volt — dr. Papp Zsolt.

AZ NB II. ÁLLÁSA AZ ŐSZI IDÉNY VÉGÉN

1. SZEOL-DÉLÉP	19	12	3	4	41-18	27
2. Eger	19	9	9	1	33-15	27
3. Diósgyőr	19	9	6	4	36-23	24
4. Ganz-MÁVAG	19	9	6	4	32-20	24
5. Dunaújváros	19	8	7	4	31-18	23
6. Keszthely	19	7	7	5	21-20	21
7. Komló	19	9	2	8	35-32	20
8. Szolnok	19	9	2	8	29-28	20
9. Salgótarján	19	7	5	7	22-19	19
10. Szekszárd	19	6	7	6	19-27	19
11. Nyíregyháza	19	8	2	9	24-25	18
12. Sopron	19	6	6	7	24-26	18
13. Baja	19	7	4	8	27-39	18
14. Metripond	19	6	4	9	26-31	16
15. Veszprém	19	5	6	8	18-25	16
16. Vác	19	6	4	9	14-27	16
17. D. Kinizsi	19	4	7	8	24-29	15
18. H. Szabó L. SE	19	6	3	10	23-31	15
19. Nagykanizsa	19	3	7	9	23-24	13
20. K.-barcika	19	3	5	11	18-33	11

PÁLYAVÁLASZTÓ

1. Szeol-Délép.	10	8	2	—	25- 4	18
2. Diósgyőr	10	6	3	1	19- 6	15
3. Keszthely	10	6	3	1	18- 9	15
4. Dunaújváros	10	6	2	2	21- 8	14
5. Eger	9	5	4	—	13- 3	14
6. Szolnok	9	6	2	1	19-10	14
7. Ganz-MÁVAG	10	5	3	2	21-12	13
8. Veszprém	9	5	3	1	13- 5	13
9. Komló	10	6	1	3	25-18	13
10. Sopron	9	6	1	2	16- 9	13
11. Baja	10	6	1	3	20-14	13
12. Nyiregyháza	9	5	2	2	17- 7	12
13. Salgótarján	10	5	2	3	14- 7	12
14. Vác	9	4	3	2	10- 8	11
14. Metripond	9	4	2	3	18-12	10
16. D. Kinizsi	10	2	5	3	15-14	9
17. Szekszárd	9	3	3	3	11-11	9
18. Szabó L. SE.	10	3	3	4	10-14	9
19. Kazincbarcika	9	3	2	4	10-10	8
20. N. Olajbányász	9	1	4	4	8-16	6

Az őszi első SZEOL-Délép hárompontos előnnyel vezeti a táblázatot, s ha a másik végpontra pillantunk, magyarázatot kapunk arra is, miért van a sereghajtók között a Szabó L. SE, a Kazincbarcika és az Olajbányász. A tabella első öt helyén álló együttesnek és az utolsó három helyet elfoglaló csapatnak tavasszal vendége lesz a Bányász. A komlóiak számára elgondolkodtató lehet az itthoni környezetben kapott 18 gól. Még a sereghajtó Olajbányász sem volt képes erre, pedig ők az Eger ellen 6-ot kaptak otthonukban. Igaz az is, hogy a Komlónál több gólt pályaválasztóként egyetlen csapat sem tudott rúgni. Ebben természetesen ismétlést vár minden kék-fehér szurkoló.

VENDÉG

1. Eger	10	4	5	1	20-12	13
2. Ganz-MÁVAG	9	4	4	2	11- 8	11
3. Szekszárd	10	3	4	3	8-16	10
4. SZEOL-D.	9	4	1	4	16-14	9
5. Diósgyőr	9	3	3	3	17-17	9
6. Dunaújváros	9	2	5	2	10-10	9
7. N. Olajb.	10	2	3	5	15-18	7
8. Komló	9	3	1	5	10-14	7
9. Salgótarján	9	2	3	4	8-12	7
10. Szabó L. SE	9	3	—	6	13-17	6
11. D. Kinizsi	9	2	2	5	9-15	6
12. Szolnok	10	3	—	7	10-18	6
13. Keszthely	9	1	4	4	3-11	6
14. Metripond	10	2	2	6	8-19	6
15. Nyírgyháza	10	3	—	7	7-18	6
16. Sopron	10	—	5	5	8-17	5
17. Vác	10	2	1	7	4-19	5
18. Baja	9	1	3	5	7-25	5
19. Kazinb.	10	—	3	7	8-23	3
20. Veszprém	10	—	3	7	5-20	3

A másik feljutó helyen álló gárda, az Eger szerepelt a legjobban vendégként. Meglepő a Ganz-MÁVAG és még meglepőbb a Szekszárd dobogós helye. A Komló is az idegenben jól teljesítők közé sorolható és a kép még szebb is lehetne, elég csak a bajai és a váci vereségre gondolni. Előnyös lehet a Bányász számára, hogy az ezen a táblázaton előtte állók közül csak a Ganz-MÁVAG és a Szekszárd látogat tavasszal Kökönyösre.

A 19 forduló során összesen 20 labdarúgó lépett pályára a Komló színeiben. Közülük Hüber csak egyszer, Hammer kétszer, míg a szezon végére igazolt Takács háromszor játszott. A találkozók felénél kevesebbszer szerepelt Incze (7), Tihanyvári (8) és Uhrik (9).

Valamennyi játékpercet a pályán töltötte – igaz különböző szerepkörökben – Papp dr. Rajta kívül Vigh volt az, aki mind a 19 találkozón játszott, ám őt hatszor lecserélték, s háromszor cserejátékosként kapott lehetőséget. Csak egyszer hiányzott Zrinyi, akit 10 találkozón is lecseréltek. Gallai, Fekete és Schulteisz 17-szer, Barta 16-szor, Hohmann és Kresz 15-ször, Vukmann pedig 14-szer játszott. Tizenkét mérkőzésen szerepelt a sokáig sérült Varga, 11-szer Baán és 10-szer Katona. Érdekesség, hogy Hegyi csak kétszer volt kezdő ember, ám további 10 találkozón csereként kapott játéklehetőséget.

A Népsport tudósítóinak értékelése szerint 9-szer érdemelte ki a jó minősítést Papp dr., s ezzel ő a listavezető. Rajta kívül Gallai és Schulteisz 7-szer, Hohmann és Zrinyi 6-szor, Varga pedig 5-ször szerepelt a jók között.

A 35 adott gólon 11 komlói játékos osztozott, s egyszer – a kazincbarcikai kapus jóvoltából – öngól született. A házi gólkirály Vigh és Fekete lett 6–6 találattal. Vigh góljainak felét 11-esből érte el. Négygólos Zrínyi, 3-szor talált a hálóba Papp dr., Hegyi és Uhrik. Hohmann, Varga, Katona és Takács két találatot mondhat magáénak, míg Vukmann egyszer volt eredményes. A legjobb góllövők közül Fekete 242, Vigh 235 percenként volt eredményes. Az állandó csereember Hegyi – általában 15–30 perceket játszott – 143 percenként talált a hálóba. Megnéztük azt is, milyen előzményei voltak az egyes góloknak. A találatok majd felét (15-öt) az ötösön belülről érték el a Bányász támadói, s mindössze háromszor rezgett a háló a 16-oson kívülről leadott lövésből. Érdekesség, hogy az első negyedórában egyetlen egyszer sem tudtak eredményesek lenni a játékosok. Az első félidő gólkülönbsége 17-11, a másodiké 18-21. Elgondolkodtató lehet, hogy a hajrá 30 percében kapta a Bányász góljainak felét. Kigyűjtöttük azt is, menynyire veszélyes a csapat fejjátéka az ellenfél kapuja előtt. Nos, nem túl biztató a kép, hiszen mindössze négy gól esett fejesből. Kétszer Uhrik, egyszer Papp és egyszer Takács volt így eredményes. A komlói kapu előtt már lényegesen több gondot okoztak a magas labdák, ugyanis 11-szer zördült fejes nyomán Baán, illetve Tihanyvári hálója.

A játékvezetők négyszer ítéltek 11-est a Komló javára, s egyszer ellene. Mind az öt büntetőből gól is született.

A 19 mérkőzésen 93 szögletet rúghatott a Komló, s 103-at az ellenfele. E tekintetben is veszélyesebbnek bizonyultak a vendégszögletek, különösen a kezdeti fordulókban kapott több gólt közvetlenül sarokrúgás után a Bányász.

A labdarúgó NB II. őszi idényében összesen 38 játékost állítottak ki. Ebből sajnos háromszor is (Fekete, Gallai és Schulteisz) komlói labdarúgó mehetett idő előtt zuhanyozni. A Komló ellen négy játékost állítottak ki. A hódmezővásárhelyi Olasz, az egri Zsidai, a mezőtúri Krecska és a váci Kovalik jutott a kiállítás sorsára.

A játékvezetők összesen 384 sárga lapot osztottak ki. Ez csapatonként átlagban 20 elsőfokú figyelmeztetést jelent. A Komló alatta marad az átlagnak a 15 begyűjtött lappal. Egyedül a középpályás Hohmannak kellett egy fordulót pihennie ilyen okból. A listavezető a Ganz-MÁVAG. A fővárosi klub játékosai 29-szer követtek el sárgalapos vétséget. A másik végpont a Salgótarján együttese, náluk csak 10-szer kellett zsebbe nyúlni a bíróknak. Az egyénenkénti ranglistát a váci Kurnász vezeti 5 sárga lappal. A Dunaújváros és a Kazincbarcika, a Diósgyőr, a Debreceni Kinizsi és a Sopron a Szolnok ellen egy találkozón gyűjtött 4 sárga lapot.

A Népsport tudósításai szerint a Komlói Bányász 19 mérkőzését 41 100 néző látta. A Komló hazai nézőszáma kétszerese az idegenbelinek. Az egy találkozóra jutó 2780-as átlag előkelő helyet biztosít a mezőnyben. Ennél jobbal csak a Nyíregyháza (3040), a SZEOL-DÉLÉP (3250) és az Eger (3400) dicsekedhet.

Végezetül érdekességként közöljük az NB II. táblázatát az angol pontszámítási módszer szerint. (Köztudott, hogy az angoloknál három pontot ér a győzelem, egyet a döntetlen.) Bár lényeges változást nem eredményez ez a számítási mód, érdekes lehet összehasonlítani az őszi végeredménnyel. Összeállította: G. G. és G. M.

Uhrik (a kép közepén) és Balázs (2-essel a hátán) párharca a Komló—SZEOL-DÉLÉP mérkőzésen. A 4-2-es szegedi győzelemmel végződött találkozó mindkét hazai gólját Uhrik szerezte.

ANGOL SZÁMOLÁSI MÓDSZER SZERINT

1. SZEOL-D.	19	12	3	4	41-18	39
2. Eger	19	9	9	1	33-15	36
3. Diósgyőr	19	9	6	4	36-23	33
4. Ganz-M.	19	9	6	4	32-20	33
5. Dunaújváros	19	8	7	4	31-18	31
6. Komló	19	9	2	8	35-32	29
7. Szolnok	19	9	2	8	29-28	29
8. Keszthely	19	7	7	5	21-20	28
9. Salgótarján	19	7	5	7	22-19	26
10. Nyírgyháza	19	8	2	9	24-25	26
11. Szekszárd	19	6	7	6	19-27	25
12. Baja	19	7	4	8	27-39	25
13. Sopron	19	6	6	7	24-26	24
14. Metripond	19	6	4	9	26-31	22
15. Vác	19	6	4	9	14-27	22
16. Veszprém	19	5	6	8	18-25	21
17. H. Szabó L. SE	19	6	3	10	23-31	21
18. D. Kinizsi	19	4	7	8	24-29	19
19. N. Olajb.	19	3	7	9	23-34	16
20. Kazincb.	19	3	5	11	18-33	14